

بوزورك عدلدوي

چاوهکانی

چلیل توی ۲۰۰۲

چاوەكانى

بوزورگ عەلەوى

چاوهکانی

ئازاد بەرزنجى کردوویه به کوردی

سليّماني 2003

زنجیرهی کتینبی دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم کتینبی سهردهم ژماره (210)

سەرپەرشتيارى گشتى ئازاد بەرزنجى

چـــاوهكـــانى

نووسینی: بوزورگ عهلهوی وهرگیٚڕانی: ئازاد بهرزنجی بابهت: روٚمان

دەرھينانى ھونەرى: شيروان تۆفيق

مۆنتاژى كۆمپيوتەرى : سەيران عەبدولرەحمان

تيرار: 500 دانه

رِّمارهي سپاردن : 551 ي 2002 ر

بوزورگ و (چاوهکانی)

بوزورگی عهلهوی یهکیکه له پیشپهوانی هونهری چیروّك له ئیران و كاتیك باس له چیروّکی ئیرانی دهکری بوزورگ دهبیّته پوویهك له پووه گهشهكانی ئهو هونهره له ئیراندا.

بوزورگ سالی 1904ز هاتۆته دنیاوه، کاتی گهوره دهبیّت حاجی سهید ئهپلحهسهنی باوکی بو ئالمانی دهنیّریّت و لهوی خویّندن تهواو دهکات و پاشان دهگهریّتهوه بو ئیّران و خهریکی ماموّستایی و کاری نووسین دهبیّت.

سائی 1928 لهگهل صادق هیدایهتدا دهبنه ئاشنا و پاشانیش شیراز زاده پهرتو دهناسن و پیکهوه خهریکی پرورژهیه کی ئهدهبی دهبن که تیایدا بهرگری له پاراستنی رهسهنایه تیی کهلتووری ئیرانی دهکهن. دواتر د. ئارانی دهناسیت؛ که یهکیک دهبیت له روشنبیرانی ناسراوی ئهو دهمه و له سائی "1925–1927"دا دکتورا له فهلسه و کیمیادا وهرده گریت له زانکوی بهرلین و ئینجا دهبیتهوه به ماموّستای "منطق" له ههمان زانکودا و چهنده ها کتیبی زانستی و ئهدهبی دهنووسیت. پاشان به رابهرایه تیی د. ئارانی "گروهی پهنجاوسی کهس" پیکدیت که ئامانجیان پهرهدان به باری روشنبیری و خهباتکردن له پیناوی ئازادیدا دهبیت، تا له سائی 1937 دا ههر پهنجا و سیّیان ده گیرین و زیندانی دهکرین.

عەلەوى لە ماوەى زىندانى كردنىشىدا ھەر سەرگەرمى نووسىن دەبىت و خۆى بە دەست نائومىدىيەوە نادات.

سالی 1941؛ کاتیک پژیمی دیکتاتوری دووچاری پاشاگهردانی دهبیت، ئهندامهکانی ئهو گروهه ئازاد دهکرین.

سالّی 1946 به شداری له پیکهیّانی یهکهم کوّنگرهی نووسهرانی ئیّراندا دهکات، پاشان سالآنی دواتری له ئهوروپا بهسهر دهبات و ههندی کاری ئهدهبی و روّشنبیریی ئیّران بوّ ئالمانی وهردهگیّریّت و ماوهیهکیش له زانکوّ وانه دهلیّتهوه.

شایانی باسه بوزورگ له سهرهتاکانی نووسیندا دهکهویته ژیر کاریگهریی هیرمان هیسه و چیخوف و شیللهر و دوستویشسکییهوه، ههر بویه ههندی له کارهکانی ئهو نووسهرانهش بو فارسی وهردهگیریت، لهوانه "خاتوونهکهی ئورلیان"ی شیللهر و "باخی گیلاس"ی چیخوف.

ههندی له پهخنهنووسان وتوویانه که پوّماننووس له ویّنه کیشانی ههندی له کاراکته رهکانی ئهم پوّمانه دا سوودی له چهند که سیّتییه کی ناودار بینیوه که له واقیعدا ههبوون به تایبه تیش کاراکته ری "ماکان" که ده نیّن له ویّنه کیشانی ئهو کاراکته رهدا سوودی له که سیّتیی نیگار کیّشی ئیّرانیی مهزن "کهمال ئهلمونّك" و سیاسه تمهداری تیّکوشه ر "د. ئارانی" بینیوه.

عەلــەوى لــەم رۆمانــەدا توانيويــەتى بــه خــەيالى داھێنەرانــەى دونيايـــەكى دەولٚەمــەند بــه حالٚــەتى ئينســانى و كێشمەكێشــى كۆمەلايــەتى و ســايكۆلۆژى بەرجەستە بكات.

لیّرهدا نامانهوی باس له پووداوهکانی ئهم پوّمانه بکهین، تا له چیّری خویّندنهوهکهی کهم ناکاتهوه، به لام بوّچوونیّکی عهلهوی خوّی سهبارهت به کارهکانی خوّی و "چاوهکانی" بو خویّنهری ئازیز دهخهینه روو که دهلیّت:

"من هیچ یهکیک له کارهکانی خوّم پهسهند ناکهم، ههریه ک لهم کارانهم له کهموکوورپی خالی نین و خولقینهرهکهیان له کهسانی دی باشتر دهرك بهو کهموکوورپیانه دهکات، دلنیام ئهگهر پالهوانهکانی چیروّکهکانم زمانیان ههبووایه پهخنهی گهورهیان لی دهگرتم، ههقیشیانه و گهر نووسینهکانم بلاونهبوونایهتهوه، ئهمروّ بیبهزهییانه به قهلهمی سوور دهکهوتمه ویزهیان و سهر و دهستیانم دهشکاند، بهلام تازه درهنگه. نووسینهکانم توّله له نووسهرهکهیان دهکهنهوه، تازه بوون به موّر به ناویاوانمهوه و من نووسهریانم.

به شیوهیه کی گشتی؛ "چاوه کانی" له کاره کانی ترم لا په سه ندتره، ویرای هه ندی که موکووری که له سه روسیمای فه ره نگیس و ماکاندا به دی ده کرین؛ من ئیستاش عاشقی جوانییه کانی ئه و ئافره ته و رینز له سه رسه ختی و خوراگر تنه که ی ماموستا ده گرم، به رای من داره راو یلوتی چیروکه که پته وه.

ئهم پۆمانه چ له ئيران و چ له ئهوروپا؛ چهند جار له سهرى نووسراوه و، زوربهى رەخنهنووسان به چاوپۆشىيەوه تىيانروانيوه و كەمتر رەخنەيان له لايەنه

سەرەكىيەكانى رۆمانەكە گرتووە، پێشوازيكردنى خوێنەرانيش لەم رۆمانە ئەو بۆچوونەى من دەسەلمێنێت.

ئهم رؤمانه له ماوهی ده سالدا چوار جار له ئیراندا چاپ کراوه ته و له ئهوروویاش تا سالی "1960" تیراژی گهیشته سهد ههزار دانه.

من ویستوومه له "چاوهکانی"دا خاسیهتیکی نه ژادی خوّمان بخهمه پوو که دهرئه نجامی باری جوگرافیایی و پامیاری و ئابووریی ئیّرانه، ههروهها ویستوومه ته قه لای بیّوچانی خه لکانی و لاته که مان له پیّناوی به رکه مالّی و جوانی و تیّکوشان در به سته مدا پیشان بدهم، من ئه وهم ویستووه"*.

ئهم رۆمانه سائی "1959" له لایهن "هیربرت ملزیگ"هوه کراوه به ئالمانی. شایانی باسه چیرۆکنووسی گهوره "عهلهوی" له "6ی شوباتی 1997"دا دلی له لیّدان کهوت و مالّئاوایی یهکجاریی کرد.

له بهرههمهكاني ترى نووسهر:

* جانتا- سائى 1934.

* يارچه كاغەزەكانى بەندىخانە- 1941.

* يەنجا و سى كەس - 1942.

* نامهكان- 1951.

*ميرزا- 1953.

*پياوه گهورهكان- 1978.

*رۆمانى چاوەكانى له سالى "1952ز"دا نووسراوە.

-وەرگ<u>ى</u>ر-

^{*&}quot;نقد آثار بزرگ علوی، نوشته: عبدالعلی دستغیب- چاپ اول- تهران- 1358.

–سەعدى–

شاری تاران تاسابوو، کهس ههناسهی دهرنه نههات، ههموو له یه کتر ده ترسان، خیزانه کان له کهسه کانیان، منالان له ماموستایان، ماموستاکان له فه پاشه کان و، فه پاشه کان له سه رتاش و ناتره کان، ههموو له خویان ده ترسان، سلیان له سیبه ری خویان ده کرده وه. له ههموو شوینیک، له ماله وه، له دائیره، له مزگه و ت، له پشتی ته رازووه کانه وه، له قوتابخانه و زانکو و، له گهرماوه کاندا، وایانده زانی پیاوانی ئاسایش به دوایانه وه ن له سینه مادا، وه ختی سروودی شاهه نشاهی لی ده درا، ههموو سه یری ده وروپشتی خویان ده کرد، نه بادا شیبتیک یان گیانفیدایه که ده دارا شیبتیک یان گیانفیدایه که هه کنه سه ریخ و ببیته مایه ی ده رده سه ری بویان. بیده نگییه کی مهرگئاسا پوژنامه کان جگه له ستایشی دیکتاتور شتیکی تریان نه بوو بینووسن! خه کی ده یویرا تینووی هه وال بوون و به درییه وه دروی شاخداریان بلاوده کرده وه. کی ده یویرا به ناشکرا بلیت فلانه شت خراپه، نه قل ده یبری له ولاتی شاهه نشاهیدا شتیکی خراب هه بیت؟!

خهم و بیّزاری و بهدگومانی و نائومیّدی له بازار و شهقامهکاندا به ئاشکرا به رووی خه لکییه وه دهبینرا، خه لکی سلّیان دهکرده وه له شهقامهکاندا تهماشای ئهملاو ئه ولای خوّیان بکهن، نهبادا ببنه جیّی گومان.

ها هاه تاویکی سووتینه ری واله شاه قامه کانی شاری تارانی دهدا، که ماروّ ق مارگه ی نه ده گرت.

کەس نازانیّت کی به شارەوانیی وتبوو که شەقامەکانی فەرەنگ بیّ درەختن، بۆيسە بسه تسهور و مشسارهوه كهوتنسه برينسهوهي درهختسه كۆنسەكان، كۆلأنسه تەنگەبەرەكانيان تىكىدەدا، خانووبەرە و كۆلانەكانيان دەرماند و نەخشىەكانيان دهگۆرى، خەلكيان سەرگەردان دەكرد و سالانيكى زۆرى دەخاياند تا لەو دەشتە كاكىبەكاكىييەدا خانوويەكى دى بينا دەكرايەوە. ئەوەي بيناش دەكرايەوە بىي ئەرزش بوو، له سەرتاسەرى ولاتدا بەندىخانەيان دروست دەكرد و هيشتا بەشى زیندانیانی نهدهکرد. له خوّرهه لات و خوّرئاوادا، له باکوور و باشووردا، پیرهمیّرد و منانَّى ده سنالَّان، منهلا و عنهوام، بنهالٌ و توونجيني حنهمام و ناوگيريان فنريُّ دهدایه بهندیخانهوه، بهو تاوانهی که خهویان بینیوه و له خهویاندا هیوایان به رووخانی رژیمی دیکتاتوری خواستووه. ههم قوتابیان دهگرت و ههم وهزیر و نویّنهر، یهکیّك بهو تاوانهی كه له سهرتاشخانهیهكدا باسی كاریكاتیّریّكی كردووه که له رِوْژنامهیه کی فهرهنساییدا دهربارهی شا بلاوبوته وه و یه کیکی تر به و تاوانسەي گواپسە كساتىك ھساتوچۆي فەرەنگسستانى كسردووە سسەروكارى لەگسەل نوینهرانی دەولەتیکی بیانیدا هەبووه. یەكیکی تریش بەو تاوانەی گوایه بەشیك لـهو نهوتــهی باشــووری بــه دزیــی دهولهتــهوه بــه ســهرمایهدارانی ئینگلــیز فرۆشتۆتەوە.

له بارودو خیکی واداو، له سالی 1938دا، ماموستا ماکان کوچی دوایی کرد. ماموستا له سهد سالهی دواییدا گهوره ترین نیگارکیشی ئیران بوو، پاش چهند سهده بیدهنگی، سهرلهنوی کارهکانی ئهم نیگارکیشه ئیرانییه له ئهوروپادا کریاری خوی پهیدا کردبووهوه و گوقاره هونهرییهکانی ئهوروپا و ئهمریکا تابلوکانیان چاپ دهکردهوه.

ژمارهیهکی کهم لهو کهسانهی که روّژانیّك بوو به ههلههلهوه له قوتابخانه و کوّر و کوّبوونهوهکاندا پیّشوازییان لیّ دهکرد، دهیانویّرا خوّشهویستیی خوّیان بوّ مامۆستا دەربپن. كەسانىكىش ھەبوون كە دەيانزانى مامۆستا ماكان يەكىك بوو لەو ئىنسانە كەمانەى كە ئازايەتىى نىشان داو لە ئاست رژىدىى دىكتاتۆرىدا كۆلى نەدا. ئەمانە بە دزىيەوە چەندان شتى سەيريان دەربارەى ئەو دەگىرايەوە.

دهیانوت: "له نهداری نهترسا، حهزی به هیچ نهدهکرد، جگه له نیگارکیشان به هیچ شتیکی ترهوه پابهند نهبوو، گوشاری دهزگای پۆلیسی دیکتاتۆری پشتی پی نهچهماندهوه. ههرهشه له ئاستیدا کاریگهر نهبوو، کاتی مووچهکهشیان بری، هیچ دهربهست نهبوو، له تاران دووریان خستهوه و لهسهر ههلویستی خوی سوور بوو و، له غوربهتدا، دوور له کهس و هاوریکانی سهری نایهوه".

خەلكە سادەكە دەيانوت خۆشەويستىى ئافرەتىك بەو چارەنووسەى گەياند. رووناكبيرانىش باوەريان وابوو كە عىشقى ژيان ئەوى دايە دەست مەرگ.

ئه و پۆژهی ههوائی مردنه کهی له تاراندا بلاوبوّوه، دوّست و که سه نزیکه کانی به چرپه له گه ل یه کدا دهدوان و دهیانوت: "وا یه کیّکی تریش به سه کته قه لبی سه ری نایه وه" چونکه ئه و قوربانییانه ی میری که له به ندیخانه و تاراوگه کاندا گیانیان ده سیارد، روّژنامه کان وایان له قه له م ده دا که به و ده رده مردوون.

دهشی به هوی یه کیّك له دوّسته کانیه وه بووبیّت که له ناو پژیّمدا پله و پایه یه همبووه، یان پهنگه ههر کاری ده و لهت خوّی بووبیّت که له پایه ی ماموّستا له نیّوان پو شنبیراندا ئاگادار بوو، به مهبهستی داپوشینی ئه و تاوانه ی که پوویداوه، پیّزیان له و ناو، و توویانه وا یه کیّك له دورژمنه سهرسه خته کانی سته مکاری تیاچوو، باشتر وایه تا ده کری سوودیّکی باشیش له مردنه که ی ببینری، به تایبه تیش پاش بلاوبوونه وهی ده نگ و باسی هه لاتنی سهروّکی بایینری، به تایبه تیش پاش بلاوبوونه وهی ده نگ و باسی هه لاتنی سهروّکی ئاسایش له جیهاندا، با وا نه زانری که ماموّستایان له ئیراندا کوشتووه. هه رچوّنیک بوو له مزگه و تی سوپا سالاردا پرسه یه کیان بو گرت، ته رمه که شیان به پیرو په سایرد. پاشان له ئاماده یی نه میر که بیر کوریّکی و تارخویّندنه و هیان ساز کرد و له سپارد. پاشان له ئاماده یی نه میر که بیر کوریّکی و تارخویّندنه و هیان ساز کرد و له

هۆڵی پهیمانگای مامۆستایاندا پێشانگهیهکیان بۆ کاره هونهرییهکانی کردهوه و لهم رێگهیهوه دهوڵهت ویستی وا له خهڵکی بگهیهنێت که بایهخ به هونهر دهدات.

به لام خه لکی فریویان نهده خوارد، ئه وان ساختومانه شکوداره کهی زانکوشیان به زیانی سه ربه خوّیی و لات و سوودی ئینگلیزه کان له قه لهم ئه دا، چونکه به فه رمانی دیکتاتور هاتبووه ئاراوه، جا هه یدی مه رگی ماموّستای نیگارکیّش و له غهریبایه تیشدا. دروست کردنی بوّنه ی ماته مینه که شی به و خوّ ته یارکردن و ریّزلیّنانه دروّزنانه وه، چوّن به شتیّکی ئاسایی وه ربگرن.

ئهوهی له تارانی تاسینراوی ئهو پۆژهدا دهسه لاتدار و کویخا بوون، ههر له نایب و وهزیر و سهرتیپ و سهرله شکرهوه تا جاپچییهکان، پۆژی کردنهوهی پیشانگهکه هاتن و تابلۆکانیان بینی و پیایاندا هه لیاندا و پۆیشتن. قهرار بوو پیشانگهکه مانگیک بهردهوام بیت، پۆژانی سهرهتا ته نها قوتابی و هاوپی و ههوادارانی بۆپشانگهکه دهچوون و ماوهیه کهرامبهر تابلۆکان و، به تایبه تیش له بهردهم دوا تابلۆیدا که له "که لات "هوه بۆتارانیان هینابوو، دهوهستان و له ئاست بهرزیی هونهری و، توانای بهرجهسته کردنی و هیزی خستنه پووی ههست و سۆزه ئینسانییه کاندا له ریی رهنگ و هیلهوه، سهری ریزیان داده نه واند.

وهزارهتی روّشنبیری له پیّناوی پاراستنی ئابپوو و پایهی دهسه لاّتداراندا، پاشنیوه پوان دهسته دهسته قوتابیانی قوتابخانه کانی بو پیّشانگه که دهنارد. به لاّم له هه فتهی دووه مه وه بینینی کاره کانی ماموّستا لایه نیّکی گشتی و میللیی به خوّوه گرت. پیّر پیّر خه لْکی ده روّیشتن تا ته ماشای خوّیان بکه ن، له تابلوّ جوانه کانی ئه ودا ویّنه ی خوّیان ده بینییه وه و به تایبه تیش به رامبه ر تابلوّیه ک که ماموّستا به خهتی خوّی له ژیّریدا نووسیبووی "چاوه کانی" ده وه ستان و لیّی ورد ده بوونه وه مه لاّی یه کدا ده که و تنه گفتوگو و هه ولّیان ده دا په ی به نهیّنیی ئه و چاوانه به رن که هه موو شتیّکیان ده وت و له هه مان کاتدا ئارامانه ده یان پوانی کاتی خه لّکی له خوّیان ده پرسی که ئه م چاوانه چ نهیّنییه کیان له نیّو خوّیاندا کاتی خه له کده کران ده پوت، که شار داوه و ته عبی له هه له ده کران ده پوت،

به لأم تيْروانينه كان جياواز بوون و لهبه رئه وه مشتوم رو گفتوگو هه ربه رده وام دهبوو.

له كۆتاييەكانى هەفتەى دووەمدا حەشاماتى بينەران بە جۆريك وروژينەر بوو كە دەولەت و دەزگاى ئاسايش تەماشاكردنى تابلۆكانيان بە جۆرە "تەعبىركردنيك لە نارەزايى خەلك بەرامبەر بە مىرى" لە قەلەم دا و لە رۆژانى يەكەمى ھەفتەى سييەمدا يېشانگەكەيان داخست.

تابلۆي "چاوەكانى" بريتى بوو لە دەموچاوى سادەي ئافرەتنىك، دەموچاونىكى دریّری ئافرەتیّك كه زولفهكانی وهكو قیری تواوه بهسهر شانهكانیدا هاتبوونه خوار. ههموو شته کانی ئهم دهموچاوه نائاشکرا بوون. لووت و دهم و روومهت و نێوچهوانی به رهنگێکی تاریك كێشرابوون، لهوه دهچوو نیگاركێشهکه ویستبێتی بلّیت که خاوهنی ئهم دهموچاوه له دونیای دهرهوهدا نهماوه و تهنها چاوهکانی ئاسەواريان له يادى ئەمدا جێهێشتووه. چاوەكانى به دڵرفێنييەكى سەيرەوە له مرۆف ورد دەبوونەوە. سەرسامىيان ييوە نەدەبينرا. بەلام ئەو پەردانەى دەدراند که له نیّوان خاوهنی چاوهکانی و بینهردا ههبوون و، وهکو تیریّك دلّی مروّڤیان دهپیکا. نایا دهبی پاش ساتیکی دی نهشک لهم چاوانهوه برژی یان زەردەخەنەيەكى تاڵ لەخۆ بگرن؟ بەلام بە ليوەكانەوە ھەست بە خەندە نەدەكرا! ئایا چاوهکان بۆیه باریك و دریش تا بخهنن و ژیان لای بینهر شیرین بکهن، یان كسيه له دلَّيْكي شهكهت ههلَّبسيِّنن؟ ئايا ئهمه چاواني ئافرهتيِّكي له خواترس و دەست له دنیا هەلگرتووە، یان ئافرەتلكى بەدوا لەزەتدا ويلاً؟ يان هەموو شتيّكيان لهنيّو خوّياندا حهشارداوه؟ ئايا دهيانهويّت نيّجيريّك بخهنه داوهوه؟ يان دهیارانهوه؟ ئایا راستگو بوون یان ئازاربهخش و بینابروو؟ بیگهرد بوون یا نهگریس؟ ئایا بی باکییان ییوه دهبینرا؟ یان هانا بردن؟ گهر هانا دهبهن چییان دهويّت؟ ئهم نيگايه، ئهم چاوه نيوه خومار و نيوه مهستانه چييان نهدهوت!! ههموو شته کانی ئهم دهموچاوه ئاسایی بوون: ناوچه وانیکی بلند، لووتیکی دریدری قه لهمی، چه ناگهیه کی باریك، دوو گونای بهرز، زولفی ئاوریشمی، دوو لیوی باریك و تهنك ئهمانه تیكرا شتیکی ئه و تویان لای بینه رجی نهده هیشت.

دەموچاوەكە هى ئافرەتىكى گەئى جوان بوو، بەلام ئەو شتەى بىنەرى سەرسام دەكرد، جوانىيى دەموچاوەكە نەبوو، بەلكو نەينىيىەكانى نىيو چاوەكان خۆيان بوون. چاوەكان نەرم و كەمىك لار بوون، ھەندى جار كە لىيان ورد دەبوويتەوە، فرمىسك لە چاوت دەھاتە خوار، ھەندى جارى ترىش بە پىچەوانەوە، خەيالى بىنەر ئافرەتىكى دەھىنايە بەرچاو كە دەيەويت بەو نىگايە نىگاركىشەكە ئازار بدات، ئەو دەمە مرۆڤ رقى ھەلدەستا، ئەمە لە كاتىكدا ھاورىيان و دۆستانى مامۆسىتادا لەو باوەرەدا بوون كە ھىچ كاتىك ئافرەت لە ۋىانى مامۆسىتادا كارىگەرىيەكى ئەوتۆى نەبووە.

وهختی ئهویان له تاران دوورخستهوه، ژنی نههیّنابوو، کهسیش شك نابات که ئافرهتیّك له ژیانیدا ههبووبیّت و ئاسهواری جیّهیّشتبیّت. سی سال و شتیّکی له "کهلات"دا بهسه ر برد و لهویّش گیانی سپارد، له دوو پوٚژی سهرهتادا پوٚژنامهکان هیچ بایهخیّکیان بهم مهسهلهیه نهدا، تهنها پوٚژنامهی پهسمیی دهولهت نهبی که به دوو دیّپ ئاماژهی بو مهرگی ماموّستا کرد. بهلام ناکاو ههموو دهستیان به پشتنی فرمیّسکی تیمساحی کرد و، دهربارهی ئاوابوونی ئهستیّرهیه کی پرشنگدار له ئاسوی هونه ری ئیراندا دوان. ئهوانهی ماموّستایان دهناسی، دهیانوت: گریمان پووداوی کی گرنگ له ژیانیدا پوویداوه و بووهته هوی دوورخستنهوه و پاشان مهرگی له "کهلات". بهلام ماموّستا، ئهم پیاوه بیدهنگه که قسهکانی له دوو سیّ وشه تی نهده دایه و و تا پرسیاریان لی نهکردایه، وهلامی نهده دایهوه و، ئهویش

یان به "به لیّ" یان "نه خیر"؛ کابرایه ک نهبوو نهیننییه کانی دهروونی لای که س بدر کینیّت، ههیدی لای ئافره تیّکی لاو که خاوه نی نهم چاوانه بووبیّت؟

شتیک ههبوو به نگهنهویست بوو، ماموّستا سر قایم و نهیّنی پوّش بوو، کهیفی به رژیّمی دیکتاتوّری نهدههات، چونکه له کاتیّکدا شاعیرانی روّژگار ههر روّژه و قهسیدهیهکیان له ستایشی شادا دهوت و کاسهیان دهلیّسایهوه، کهس شك نابات ماموّستا ویّنهیهکی شای کیّشابیّت.

ئەوانەي مامۆستايان خۆشدەويست لە خۆيان دەيرسى: "بۆچى ئەم تابلۆيەي ناوناوه "چاوهکانی"؟ دهکرا ناوی بنیّت "چاوهکان" بهلاّم "چاوهکانی" واته چاوهکانی ئافرهتیك که ماموستا بیری لی کردووهتهوه، کهواته ئهوهی مهبهست بووه خاوهنى چاوەكانى بووە نەك چاوەكان خۆيان". لەژێر تابلۆكەدا، لەسسەر چوارچێوهي وێنهکه، ماموٚستا به خهتي خوٚي نووسيبووي: "چاوهکاني"، واته چاوهکانی ئافرهتیك که ئهوی بهختهوهر كردووه یان به رۆژی رهشی گهیاندووه. چاوانی ئافرەتىك كە ھەرچۆنىك بىت كارىگەرىيەكى دىارى لەسەر ژيانى مامۇستا ههبووه و ئهم نیگارکیشهی وا بزواندووه، که تهنانهت له غوربهتیشدا، له کاتیکدا که بهرگهی ستهمی ستهمکارانی نامهردی گرتووه، بیر لهو نافرهته بکاتهوه که خاوهنی چاوهکانه و، وینهیهکی گهرچی خهیالیش بیت بکیشیت. گومان لهوهدا نييه كه ئهم ويّنهيه خهيالييه، چونكه كهس شك نابات ماموّستا له ژياني ئاساییدا یهیوهندیی لهگهل ئافرهتیکدا ههبووبیت که دهموچاوی له دهموچاوی تابلۆكە بچينت. رەنگە بشگوترى كە ئەگەر ئەم ئافرەتە رۆڭيكى ئەوتۆى لە ژيانى تايبهتيي مامۆستادا نەبووبيّت، به لايهنى كەمەوە له ژيانى كۆمەلايەتيى ئەودا، که به دوور خستنهوهی بو "کهلات" و پاشانیش به مردنی کوتایی هات، روّلیّکی کاریگەرى ھەبووە.

سووسهکهران گهل گهران تا خاوهنی ئهم دهموچاوه بدورنهوه، چاویان به ههموو ئهوانهدا گیرا که کاتی خوی له دهوروپشتی ماموستا بوون، بهلام هیچ لیکچوونیکیان له نیوان وینهکه و له نیوان ئافرهته هاوری و قوتابییهکانیدا

نهدۆزىييەوە. كچى چەند ماڵه دەوڵەمەندىكى تاران ھەبوون كە دەيانويست لاى ماكان فىرى نىگاركىشان بن. مامۆستا بۆ ماڵيان دەچوو، بەلام ئەم كچانە ھەموو منال بوون و ھىچىشيان نەدەچوونەوە سەر وىنەكە، جگە لەوە ھىچ يەكىك لەمانە لەو ئاستەدا نەبوو كە بتوانىت رەوتى ژيانى ئاسايى پياوىكى بە ئىرادەى وەكو مامۆستا تىكىدات و تا ئەو رادەيەى كە لە كەلات و لەژىر چاودىرىيى پۆلىسدا و، سەربارى ھەموو كەموكورىيەكانى لە ئامرازەكانى كارى ھونەرىدا، بىر لە كىشانى وىنەى ئەو بكاتەوە. بەلام ئەو ئافرەتەى كە وەكو مۆدىل لاى دانىشتووە، تەواو نەنىلىك كە سەربارە. تاقە كەسىنك كە لە بوونى ئەم ئافرەتە تەواو ئاگادارە، ئاغا رەجەب، نۆكەرى نىگاركىشەكەيە و ئەويىش لەم بارەيەوە ھىچى لەياد نىيە و، خىق ئەگەر شتىكىش بزانىت ئەوا ھىچ نالىت و يان نايەوىت بىلىت. جگە لەوە، ئاغا رەجەب شەتىكىش بزانىت ئەوا ھىچ نالىت و يان نايەوىت بىلىت. جگە لەوە، ئاغا رەجەب ئافرەتە نەناسەدا نابىنىتەوە.

دەبى مەبەستى لە وينەكىشانى ئەم دەموچاوە چى بووبىت؛ ئايا مەبەستى ئەوە بووە كە لە غوربەتدا و پاش مەرگى، ديارىيەك بى خۆشەويستەكەى بىنىرىت و، لەم رېيەوە وەفادارى و خۆشەويستى خۆى بسەلمىننىت؟ يان ويستوويەتى بەو ئافرەتە كە بە چاوەكانى ئەوى گرفتار كردبوو، بلنىت كە مىن تىزم بە جۆريك ناسيوە، كە خۆشت نەتتوانيوە ئاوەھا خۆت بناسىت و، من دەزانم تۆ بوويتە ھۆى ئەوەى من ئەمرۆ ئازار بچىرى، رەنگە بشيەويت بلىت: "ئەى چاوەكان، گەر ئىستا خاوەنەكەتان لەگەلمدا دەبوو، تىنىكى تر دەھاتەوە گيانم و كامەران دەبووم".

به لأم ئایا ماموستا چی تیگهیشتبوو؟. چون ئهم ئافره ته ناسیبوو؟ لهم نیگایه، لهم سهروسیما بیّحاله چی هه لده هینجرا؟

ئەمانىە ھەمووى خەيالاتن، ئىنسان تا تىنىەگات كىە لىەم نىگا و حالەتسە تايبەتىيەى ئەو چاوانە چى ھەلدەھىنجرى، چۆن دەتوانىت وەلامى ئەو پرسىارانە بداتەوە؟

پتر له ده سال بهسه ر مه رکی ماموستادا تیده په رینت. رژیمی دیکتاتوری سه رنگووم بووه، ئه وانه ی در به سته م بوون ئیم رو جینی ریزی خه لکن! هیشتا چیروکی چاوه کانی ئه م تابلویه له یاد نه چووه ته وه! ئه مرو ئافره تیك نییه له چینی خانه دانه کان، به تایبه تیش ئه وانه ی که به جوریک له جوران له گه ل یه کیک له هاورییان و دوستان و قوتابیانی ماموستادا په یوه ندییه کی بچووکیان هه بووه، که خوی به خاوه نی ئه و چاوانه له قه له منه دات. هه موو خویان به دلبه ری ماموستا له قه له منه ده نه ده نه ده ن و هه رکه سه و به پینی ئاکار و ره و شتی کومه لایه تیی خوی، وا باس ده کات که له گه ل نه دا سه روکاری هه بووه.

خانم شكوّه ئەلسە لاتەنە كە ئەمرۇ ھاوسەرى يەكىكە لە سەرتىپەكانى راندارمىرى و بەو دواييە ھەوالى تەلاقەكەى بە پىنج منالەوە دەنگى دايەوە، لە سالانى بەر لە دوورخستنەوەى مامۇستادا تەمەنى لە 17 يان 18 سال تىنەپەريوە. لە يەكىك لە تابلۇكاندا دەموچاوى ئافرەتىك دەبىنرى كە تا رادەيەك دەشوبهىتە سەر دەموچاوى خانم شكوّھ لە تەمەنى 17 يان 18 سالانىدا، مامۇستا ئەم چوارىنەيەى خەييامى لە تابلۇكەدا وينە كىشاوە:

ماموّستا چیمهنه که و لق و پوّپی درهخته کان و به رد و چیلکه و چهواله کانی له شیّوه ی دهموچاوی مروّقدا پیشاندابوو، یه کیّك لهم دهموچاوانه ش تا راده یه کی کهم ده شوبهایه سه رویّنه یه کی خانم شکوّه ئه لسه لّته نه که له تهمه نی 17 و 18 سالّیدا گرتوویه تی. خانم شکوّه ئهمه ی کردبووه نیشانه ی خوّشه ویستیی ماموّستا بوّی و به لگه ی زیاتریشی ئه وه بوو گوایه وه ختیّك ئه لقه ی ده زگیرانیّتیی له په نجه دا بینیوه له داخاندا توند دهستی گوشیوه، به راده یه که ئازاری پیّگه یشتووه.

سالانی دوای خهرمانانی 1941 بلاوکردنه وهی سه رگوره شته ی خوشه ویستی له ژیانی ماموستادا له پوژنامه کاندا شتیکی به بره و بوو. پوژنامه نووسان پووداوی سه یروسه مه رهیان له هه گبه ی پپ دروی خویاندا ده رده هینا، به تایبه تی به سه رهاتی هه لاتنه که ی سه رتیپ ئارامی سه روکی ئاسایش. پوژنامه نووسه کان به زیده گوییه و ماموستا ده دا و جیروکی سه ریان لی ده خولقاند.

خۆشبەختانە كە ئىستا ئەم چىرۆكانە بەسەرچوون و وا وردەوردە خەرىكە دەرفەت ھەلدەكەوىت كە كەسىك بە قوولىييەوە كونجەكانى ژيانى مامۆستا لەرۇگارى دىكتاتۆرىدا بىشكنىت و نەينىي ژيانى ئاشكرا بكات.

من لهگهل زور له و ئافرهتانه دا که ماموستایان ناسیوه و یان هیچ نه بی چهند جاریّك دیویانه، قسه کردووه، ئهگه رله و لایه نی حه زبه خوّده رخستنه چاوبیوّشین که له قسه کانیاندا به دی ده کریّ؛ هیچی وا نامیّنیّته وه.

دەربارەى مامۆستا لـه هـەر كەسـێك شـتم پرسـيوه؛ باسـى خــۆى كـردووه. تەنانەت ئافرەتە نەناسەكەش پتر باسى خۆى كردووه نەك ژيانى مامۆستا. تەنها شـتێك بمێنێتـەوه ئەوەيـه كـه پـەيوەندىى مامۆسـتا لەگـەڵ هـەموو ئەمانــەدا، چ ئەوانەى كە قوتابى بوون و چ ئەوانەش كە لەبەر هـەر هۆيـەك لـه هۆكان لـە كۆپ و كۆبوونەوه تايبەتىيـەكان و ميواندارىيـەكاندا لەگـەڵيدا بوونەتـه دۆسـت و ئاشـنا و لەگـﻪڵيدا هەڵسـان و دانيشتوون، پەيوەندىيـەكى پاك و بێگـەرد بـووه، تەنـها ئـەو ئافرەتـه نەناسـەى لى دەربچێت. گـەر كەسـێك هـەبێت شـتێك بزانێت.. تەنـها ئـەوه. بەلام مامۆسـتا مرۆڤێكـى كـەمدوو و نــهێنى يــۆش بـووه و بــە دەگمـەن خــۆى

ناساندووه. رهنگه ئهوهی ئافرهته نهناسهکهش دهربارهی ئهو دهیگیریّتهوه به تهنها خهیالاتی خوّی بیّت.

به شیّوهیه کی گشتی، ئه وه ی له مانه وه به چنگم هیّنا ئه وه یه ماموّستا ماکان مروّقیّکی پر نهیّنی بووه، زوّربه ی کات پووگرژ بووه، که متر گالّته و گه پی کردووه، له گه ل ناشـناکانیدا و به تایبـه تیش له گه ل نافره تان و قوتابییـه کانیدا پی خوش پی کوپراست دواوه و گویّی نه داوه ته ئه وه ی که سانی دی قسـه کانیان پی خوش ده بیت یان نا، هه رگیزیش قسـه ی که سیّکی لای که سانی تر نه گوتوّته وه، جا ئیدی ئه و قسه یه باش بووبیّت یان خراپ. قایلیش نه بووه له به رده میدا باسـی که سیّکی دی بکـریّ. که مدوو بـووه و گه ر قسه کانیشـی له چه ند پسـته یه که سیّکی دی بکـریّ. که مدوو بـووه و گه ر قسه کانیشـی له چه ند پسـته یه که سیّکی دی بکـریّ. که مدوو بـووه و گه ر قسه کانیشـی له چه ند پسـته یه که پیه پریبیّت ئه وا زیاتر ده رباره ی کاره کانی خوّی بـووه نه که ده رباره ی کاروباره پوّتینیی پوّتینییه کانی ژیانی پوّژانه. که سی ناتوانی بلیّت که هاوپیّی گیانیب هگیانیی ماموّستا بووه. ماموّستا هامشوّی که سی نه کردووه و که متریش چووه به میوانی و ده رگای ماله که شی له سه ر پشت بووه.

له قوولایی ناخی ئهم پیاوه شیك و خوّهه لنه كیشه دا چ ئاشووبیك له جوش و خروّشدایه.

رۆژێكيان به يەكێك له قوتابييەكانى خۆى وتووه كه ويستوويەتى خـۆى لى بەرێته پێشەوە: "ئەو مەملەكەتە بەدبەختە كە من مامۆستايم، له شارى كوێراندا يەكچاو ياشايه".

لهگهل ئهمانه شدا ههموو ئهوانهی که پلهوپایهیه کیان ههبووه بن تیرکردنی ههستی خویه رستی له ناخیاندا، ههولیانداوه لهگهلیدا ببنه ئاشنا.

تهنانهت شای پیشووش نهیتوانی به چاویکی کهمهوه سهیری بکات و له سهرهتای فهرمان په واییدا که هیشتا دلّراکیشانی خهلّکی به لای خویدا به شتیکی زیاد نهده زانی، پوریکیان چوو بو بینا نوییه کهی قوتابخانه کهی ماموستا و لهوی چاوی پیکهوت، وهختی ویستی سواری ماشینه کهی بیّت، به قامچییه کهی دهستی دوو سی جار کیشای به چهکمه کهی راستی خویدا و وتی: "له کوی خویندوویه تی؟".

-قوربان له فهرهنسا بووه، پاشان ماوهیه کیشی له ئیتالیا به سهر بردووه.

شا گهرایهوه تا خوّی لهگهل ماموّستادا قسه بکات و که سهرنجی دا، سهیری کرد ماموّستا له سهری هوّله که وهستاوه و دهیهویّت جگهرهیه کدابگیرسیّنیّت. بهمه دلّی بریندار بوو و، رووی وهرگیّرا و به... ئهلسهلّتهنهی وت: "دیاره له فهرهنسا بووه؛ ئهگینا ئهوهنده بی ئهده بنهدهبوو".

ریش سپیان سهرزهنشتی ماموّستایان کرد و دنیادیدهکان زوّریان لیّکرد که بچیّت و له بهردهم ماشیّنهکهی شادا خوّی بهسهر پیّیدا بدات و داوای لیّبوردنی لیّ بکات. ماموّستا سهرهتا زوّر شیّتگیر بوو، توند جگهرهکهی فریّ دا، چهند پلهیهك له پیّپلیکانهکان هاته خوارهوه، به لام زوّر لهسهرخوّ. شا سواری ماشیّنهکهی بوو و روّیشت. ئهم پووداوه بووه هوّی ئهوهی که وهزارهتی پوّشنبیری و، وهزارهتی پیشهسازی و، وهزارهتی بازرگانی و، کاروبار و، هونهر و، وهزارهتی ئابووریی میللی و، بهریّوهبهریّتیی گشتیی هونهره جوانهکان، هیچ بایهخیّك بهو مهنّبهنده

هونهرییه نهدهن و لای لی نهکهنهوه، تا ئهودهمهی ماموّستایان بوّ که لاّت دوور خستهوه و لهوی گیانی سیارد.

تهواوی پیاوه گهورهکان دهیانویست ماموستا وینهیان بکیشیت، دههاتن، تکایان لی دهکرد، لینی دهپارانهوه. به لام ئهو تهنانهت له روزانیکدا که پیویستیی به یارمهتیش ههبوو نهچووه ژیر ئهو بارهوه، له کاتیکدا که چهندان جار وینهی رهجهبی نوکهری کیشاوه. ئهو تابلویانهی که وینهی ئاغا رهجهبی نوکهری ساده و به ئهمه کی تیایاندا کیشاوه که کهسیکی زور نزیك بووه لیوهی، ئهوه دهرده خهن که توانیویه تی چهند به وردی بچیته قوولایی روحی ئهم مروقه ساکارهوه و گوزارشت له حاله ته جیاجیاکانی بکات. رهنگه تاقه هوی گرنگی دوستی و پهیوهندیی ماموستا بهم دیهاتیه ههمهدانیه وه نهوه بووبیت که ماموستا سهیری کردووه ههندی له سیفاتهکانی خوی له خزمه تکاره کهی هاورییدا رهنگی داوه تهوه، ئاغا ره جهبیش نهینیپوش بوو و خوی نهیویستایه شتیك بدرکینیت، داوه تهوه، ئاغا ره جهبیش نهینیپوش بوو و خوی نهیویستایه شتیك بدرکینییت، هیچی نی دهرنه دههینرا. ماموستا ئاغا ره جهبی له یه کیک له لادیکانی دهوروپشتی همههداندا که ناوی "وهرزهك" بووه ناسیوه.

مامۆستای نیگارکیش مانگهشهویک که له سهربان راکشاوه و گریانی منائی یه کیک له دراوسیکان نهیهیشتووه خهو بچیته چاوی، بهربهیان بی سی و دوو ده چیت بو لای مناله که. دهبینیت که منالیکی دوو سالانه و تووشی رهوانی بووه و، دهرشیته وه و خهریکه گیان دهدات. ناغا رهجه و دایکی مناله که له کهنار بیشکه پیسه کهی مناله که وه به کنی دانیشتوون و چاوه رینی مهرگی مناله کهن ماموستا به ناوی گهرم مناله که دهشوات. به کراسیکی خوی دهیی چیته وه. چهند حهبیکی دهداتی و روزی دوایی که مناله که دیته وه سهرخوی به رهنگی ناوی وینه یه که دهکیشیت و پیشکه شی باوکی ده کات.

پاش دوو سال، دووهم منائی ناغا رهجه تووشی ههمان دهرد دهبیت؛ ئهمیش به خوّی و مال و منالهوه دهچیّت بو مالی ماموّستا، دوای ئهوهی ههرچوّنیّك بیّت ناونیشانه کهی چنگ ده کهویّت، دهچیّت تا ماموّستا ئهو منالهی تریشی بۆ چاك بكاتەرە؛ چونكە لە دیپهاتەكانی هەمەداندا كەس ئەو موعجیزانەی نەزانیوه. ئیدی لەو دەمەوە ئاغا رەجەب و ژنەكەی و منالەكەی له مالی مامۆستا ماكاندا گیرسانەوه.

ئهوهندهی من ئاگادار بم ماموّستا نزیکهی بیست و شتیّك سکیّچی ئهم خزمهتکارهی هاوریّی له باری جیاجیای وهکو توورهیی و، پهشوّکان و، ترس و دهسه پاچهیی و، بیّزاریدا کیشاوه. له یهکیّك له هیّلکارییهکاندا ئاغا رهجه خهوتووه و به چهند هیّلیّك باری لهش و بازوو و قاچه دریّژهکانی پیشانداوه. سهروسیمای ئاغا رهجه بارام دیّته پیشچاو. ماموّستا ههولّی داوه که ناوهوهی ئهو پیشان بدات، بهلام بینه ر ناتوانی شتیّکی ئهوتوّی دهسگیر بیّت. تاقه شتی ئاشکرا له ویّنهکهدا ئاسهواری یر ئازاری رابوردوویهکی یر مهینهتییه.

دوو سنی تابلوّی ئاوی و زهیتیی ئاغا پهجهب که ماموّستا کردوونی له موّزهخانهی قوتابخانهی نیگارکیٚشانهکهدایه. ئاغا پهجهب خوّیشی هیشتا هه لهم قوتابخانهیهدایه که تا ئیّستا چهند جار ناوی گوّراوه و گهرچی به پوالهت فهراشه و مووچهی فهراشی وهردهگریّت، بهلام له راستیدا گهورهتره و همهکارهیه، به جوّریّك که من پرکیّشی ناکهم به بی ئیجازهی ئهو دهسکاریی تابلوّکان بکهم.

ئاغا رەجەب ھىچ قسەيەك ناكات، ھىچ شىتىكى لىە رابىردووى مامۆسىتا بىر نەماوە، تەنانىەت ئىەو رووداوە گرنگانىەى كىە ھەمووان دەيزانىن، دەبىي بىه زۆر بهينرينەوە يادى.

ئاغا رەجەب دەننىت: "مامۇستا تاقە جارىك قايل بوو كە وىنەى يەكىك لە - گەورەپياوەكان- بكىشىت و ئەو پياوەش -خەيلتاش- بوو كە لە سەير و سەفاى فەرەنگستانەوە ھاتبووەوە بۆ ئىران. لەو رۆژگارەدا زۆربەى خەنكى پتر لەم سىنيان دەكردەوە وەك لە شاو لە راستىدا ئەميان بە دىكتاتۆرى ئىران دەزانى".

رۆژێکیان، وهختێ که خهیلتاش هێشتا له پاریس بوو له "ئیلوستراسیون" وێنهیهکی کرابوو، تیایدا خهیلتاش به پلهکانی کۆشکی ئهلیزێدا دێته خوارێ،

دهلین کاتیک ماموستا ئهم وینهیهی بینیوه کهیفی هاتووه و وتوویهتی: "له ناغاکانی خوی گهورهتر دیاره، بریا دهیتوانی نابرووی ئیران بیاریزیت".

من ئەو وينەيەم لىه "ئىلوستراسىيون" دىلوم، خەيلتاش بە سىنگىكى پان و سەرى بىندەوە، كە زۆر لەخۆكردنى پىوە دىار نىيە، بە قورس و سەنگىنىيەكەوە، وەكو ئەوەى سەركەوتنىكى گەورەى بە چنگ ھىنابىت، بە پلەكاندا دىتە خوارى.

مامۆستا وتى: "چۆن دەتانەوى كارە بچووكەكانى من بە شاكارەكانى سىتقانۆ بەراورد بكەن؟ من قوتابىيەكى ئەو بووم، ئاساييە كە كارتىكردنى ئەو لەسەر كارەكانى مىن نەبىنرى. لەگەل ئەوەشدا مىن ھەول دەدەم پەيپرەوى لە پىبازە ھونەرىيەكەي ئەو بكەم".

خهیلتاش زهرده خهنهیه که هاته سهر لیّوی و وتی: "ئیّوه ئهوهندهش مین". "3"Modeste

له و پۆژه بهدواوه، خهیلتاش هه رئهوهنده بواری ههبوایه، ههفته ی دوو سی سه عات و به تایبهتیش نیوه پوان دههات و کتیبیکی دهگرت به دهسته و و دهیفوینده و هموینده و ماموستاش وینه ی دهکیشا. پاش دوو سی ههفته، لهوانه به جاری پینجه و شهشه م بووبیت، خهیلتاش وهختی لهسه رکورسییه که دانیشتبوو و کتیبه که ی دهخوینده و و ماموستاش سه رگه رمی وینه کیشانه که ی بوو، سه ری لهسه رکتیبه که هه نری و و تی: "جهنابی شا کاره کانی ئیوه ی زور لا یه سه نده".

مامۆســتا چــاوى لەســەر يالێتەكــەى دەســتى هــەڵبرى و بێباكانــه وتــى: "سوياس".

خەيلتاش ماوەيەك. دەشى دەقىقەيەكى تەواو بووبىت لە دەموچاوى مامۆستا راما. هەلبەتە دەيزانى كە قسەكەي يى خىزش بورە، بەلام رەختى سەيركرد مامؤستا زور بیباکانه قسه کهی وهرگرتووه و دهشی ههر بیری لهوهش نهکردبیّتهوه که بلّیّت "سویاس" رهنگی سوور ههلّگهرا و خویّن یهرییه چاوی. دياره خهيلتاش له لايهن ماموستاوه، چاوهريي مهرايي و ريا نهبوو، بهلام چاوهریی ئهو ساردی و بیباکییهش نهبوو.

خەيلتاش چاوەرى بوو تا نيگاركيشەكە تەماشاى بكات، مامۆستا كاتيك فلْچهکهی به بۆیهی سهر یالیّتهکه بۆیاوی کرد و ویستی بیبات بو تابلوّکه، چاوی به دهموچاوی وهزیر کهوت و له توورهپیهکهی سهری سورما، له ههمان کاتدا خەيلتاش لێى يرسى: "حەزناكەن وێنەيەكى شا بكێشن؟".

رەنگ لە رووى مامۆستا يەرى.

لێوهكانى وهك گهچ سپى ههڵگهڕان، زهردهخهنهيهكى درۆى خسته سهر لێوى، فلْچەكەي لەسەر ميْزەكە دانا، ياليْتەكەي لە يەنجە گەورەكەي كردەوە، لە يشتى تابلۆكەوە ھاتە ئەملاترەوە و وتى: "نەخيْر قوربان! من ويْنەي كەسانيْك دەكيْشم که کهیفم یییان بیت، تهماشای ئهم وینانهی دهورویشتتان بکهن. من ئهمانهم خۆشدەوى..".

خويْن زايه چاوهكانى جەنابى وەزيرەوە. تەماشايەكى تابلۆكانى دەورويشتى کرد و دهمی کراوهی مارگریک که دهیهویت گاز لهسهری ماریک بگریت وروژاندی. مامۆسىتا بيتاقىەت بووبلوو، بلەلام خىەيلتاش كىھ خۆراگرتلىر بلوو لەسلەر كورسىييەكەي ھەلسا، دەستىكى خستە سەرشانى ئەو و وتى:

"من ريْزم هەيە بۆتان. ليْتان تى دەگەم".

_رێ<u>زێ</u>کی..

خهیلتاش نهیهیشت قسه کهی ته واو بکات و وتی: "به قورس مهیگرن! سویاسی هه ستتان ده که م".

مامۆستا تاویک له ژوورهکهدا به تهنیا مایهوه. نیو سهعات دوای ئهوه وهختی خزمهتکارهکهی خوّی کرد به ژووردا، سهیری کرد له نزیك پهنجهرهکهوه لهسهر ستولیک دانیشتووه، سهری خستوّته نیّوان دهستهکانییهوهو، ئانیشکی خستوّته سهر تاقهکه و، له ئاسمان رادهمیّنیّت. وهختی ئاغا رهجهبی بینی، هاتهوه سهرخوّی. لهسهر ستولهکه ههلسا، بهو چهقوّیهی که بوّیه زهیتیهکهی پی لیّدهکردهوه تابلوّکهی خهیلتاشی پارچه پارچه کرد و چوارچیّوهکهی له کهتانهکه کردهوه و یالتوّکهی لهبهرکرد و لهمال چووه دهریّ.

ئاغا رەجەب لە يادىنتى كە مامۆستا رۆژىك نامەيىەكى پىيادا ناردورە بىۆ وەزارەت و داوىنتى بە خزمەتكارەكەى جەنابى وەزىر و ئىيدى لەو جارەوە خەيلتاش سەرى بە مالى مامۆستادا نەكردۆتەوە. پاش چەند رۆژىك، ھەمان ئەو خزمەتكارەى وەزىر نامەيەكى ھىناوە و داوىتىيە دەست ئاغا رەجەب و ئەمىش داوىتى بە مامۆستا، ئەم نامەيەى خەيلتاشىم لەنىو كاغەزەكانى مامۆسىتادا دۆزىيەوە. ئەمەش دەقى نامەكەيە:

"ماموّستای هیّــژا، پیّــم ناخوّشــه کــه ویّنهکــهی منتــان تــهواو نــهکردووه. ئومیّدهوارم ههرکاتیّك ههلتان بوّ رهخسا هیمهتیّك بکهن و تهواوی بکهن... هاوریّتان، خهیلتاش"

ویدرای ئهمهش؛ خهیلتاش ههمیشه له کوّرهکاندا و لهنیّو خهلکیدا ریّسزی ماموّستای دهگرت، ههر لهو روّژانهدا زانایهك به ناوی ولّاتی هیندهوه بوّ ئیّران هاتبوو. له هوّلی وهزارهتی روّشنبیریدا که جیّی دووسهد تا دووسهدوپهنجا کهسیّکی تیّدا دهبووهوه، کوّریّکی ریّزلیّنانیان بوّ ساز کرد.. دوو ریزی یهکهم بوّ پیاوه خاوهن پایهکان تهرخان کرابوو، گشت وهزیران و بریکاران و مهراییکهرهکان ئاماده بوون، ماموّستا له ریزی یینجهمدا دانیشتبوو.. سی دهقیقه بهر له هاتنه

ژوورهوهی زانا هیندییه که خهیلتاش هات، یه کسه رئه وانه ی که له دوو سی پیزی پیشهوه دا دانیشتبوون هه نسانه سه رپی. خهیلتاش بی ئه وه ی گوی بداته که س پیشهوه دا دانیشت و له شوینه که ی خوی دانیشت، هه رکه هه نسا تا بو لای سه روک وه زیران بچیت، چاوی به ماموستا که و ت و و تی:

"سهلامتان لي بيت".

ماموّستا ئاگای لی نهبوو، دوو سی کهس به دهنگیّکی بهرز وتیان: "ماموّستا جهنابی وهزیر سهلامتان لی دهکات".

مامۆستا سووکه بهرزبوونهوهیهك بهرز بووهوهو، سهریّکی راوهشاند، به بینهوهی نیشانهی خوّشحالی یان گرژی به سهروسیمایهوه دیاریبدات.

خەيلتاش وتى: "تكاتان لى دەكەم! تكاتان لى دەكەم!"

وهختى ئەلقە ئەلقە پووداوەكانى ژيانى مامۆستا پيكىەوە دەبەستىنەوە، دەبىنىين كە نەينىيەكى شاراوە لە ژيانىدا ھەيە، ئەم پووداوانە بە يەكەدە پەيوەست نين، لەگەل ئەوەشدا ئاشكرايە كە داويكى نەينى ئاميز بەنيو ھەموو ئەو پووداوانەدا تيدەپەريت و تا ئەم داوە نەدۆزريتەوە ناتوانرى ئەلقەكان پيكەوە گرى بدرين.

کهسیّك که له شای پیشوو سلّی نهکردبیّتهوه و لهگهل خهیلتاشدا به و جوّره ره فتاری نواندبیّت و بی ترس و سلّهمینهوه.. ئه وه بوو ئه م نهترسییهی هه لهگهلدا بوو تا دووریش خرایهوه و له دوورخراوگه گیانی سپارد، یان رهنگه کوژرابیّتیش، مروّقیّکی ئاوهها.. دهشی ئهسیری جوانیی ئافرهتیّك بووبیّت؟

من ههر له یهکهم پۆژەوە که بیرم له نووسینی میّـژووی ژیانی نیگارکیْشی گهورهی ئیران کـردهوه، دلنیا بـووم لـهوهی تا ئـهو ئافرهته نهناسه.. خاوهنی چاوهکانی تابلوکه نهدوزریّتهوه، ئهوهی که دهینووسم ههر ئهوه دهبیّت که له پوژنامهکاندا نووسراوه. من تهماشای ئهوراقهکانی دائیرهی ئاسایشم کـردووه. بهلام لهوییش هیچم وهگیر نهکهوت. تهنانهت دوورخستنهوهکهشی به فهرمانیکی

زاری نهك نووسراوی سهرتیپ ئارام بووه، ئهویش ئیستاكی له ئیراندا نییه و، ده نین گوایه له ئهمهریكای باشووردا ژیانیكی ئاسوودهی بی خوی ییكهوه ناوه.

من که به وردی دهربارهی پهیوهندییهکهی نیّوان ماموّستا و خهیلتاش قسهم كرد، مەبەستم بوو ئەوە بخەمە روو كە تەنانەت خەيلتاشىش كە بە دەسەلاتترين پیاوی ئیران بوو لهو روزگارهدا، یان به لایهنی کهمهوه دوای رهزا شا ئهو گەورەترىن پلەوپايەدار بوو، ناچار بوو ريز لە مامۇستا بگريت. ناشبى وابزانرى که ییاوه خاوهن دهسه لاته کانی سهردهمی دیکتاتوری هونه رپهروه ر بوون و خەيلتاش مەبەستى بووە ريز لە خاوەن بەھرەكان بگريت. من مەبەستم ئەو ريز و يايـه تايبهتييـهي مامۆسـتايه كـه لـهناو خـهڵكانێكى تێگهيشـتوودا هــهيبوو. خەيلتاش كە لە كۆر و كۆبوونەوە رەسمىيەكاندا سلاوى لە مامۆستا دەكرد، بەمە دەيويست سەرنجى خەلكى بەلاي خۆيدا رابكيشيت. ئەو رۆژانە ھيشتا دەسەلاتى دیکتاتۆری به تهواوهتی رهگی خوی دانهکوتابوو. هیشتا له دهزگای دەسەلاتداریشدا كەسانیكى وەكو خەیلتاش خۆشى مابوون كە بەرگەى ئەوەیان نهدهگرت به سووكييهوه سهير بكريّن. هيشتا له ههنديّ ناوچهكاني ولاتندا كەسانىكى ياخيى ئومىدەوار مابوون، كەسانىك يان ناوبەناو گرووپىك پەيدا دەبوق كە دەستى لە بەرەنگارى نەدەكيشايەۋە. ھيشتا كەسانيكى ۋەكو مامۆستا مابوون که بهرامبهر ستهم و پیشیلکردنی مافی خهلکی ئامادهی گیانبازی بوون، خەيلتاش دەيويست لەم رييەوە ياكانە بۆ خۆي بكات.

سهرباری ئهمانه، بوونی ماموّستا هوّیه بوو بوّ گهیاندنی داهیّنانه نویّیه کانی ئه دهمه. ههر که سیّك که له ولاتانی دهره وه بوّ ئیّران دههات، بوّ بینینی کاره کانی ماموّستایان دهبرد. ئه وه بوو بازرگانیّکی ئاسه واری کوّنینه فروّشی ئهمهریکایی که خوّی به هونه رناس و پروّفیسوّری هونه ره جوانه کان دهزانی، به کرینی کوّمه لیّك له و تابلوّیانه ی که ماموّستا بوّ چوارینه کانی خهییامی کیّشابوو، سهروه تیّکی باشی پیّکه وه ناو له ههمان کاتدا، چهندان چیروّکی ده رباره ی هونه و یه و ههری کاره ردی ده و بوو یه و ههری کاره ردی ده و بوو یه ده و بوو یه ده و بوو یه ده و بوو یه ده و بوو

ویّنهیه کی ماموّستایان له گوقاره ئهمریکاییهکاندا بلاوکردهوه که لهسهر کورسییه کدانیشتووه و لهگهل منالهکانی ئاغا رهجهبدا گالّته دهکات.

جگه له هونهری نیگارکیشان، برندهترین سهرهنیزهیه که له دهستی ماموستادا بسوو، بيباكيي بسوو لسه ئاسست كسوّت و ييوهنسد و دابونهريتسه كۆمەلايەتىيەكاندا. خيزانەكەي خۆي جيهيشتبوو كە لە بنەرەتدا مازندەرانى بوو. ماله که یا دانوویه کی تا راده یه که وره دا بوو، له پشت مزگه وتی "سيهسالار"هوه. خانووهكهى خرابٍ نهدههاته پيشهاو. دار ههنار و چنار و شمشادهکان هاوینان سیبهریکی فینکیان به دهوری حهوزهکه دا دروست دهکرد، سەرەتاى بەھارانىش بۆنى ئەو گولەباخانەي كە مامۆستا لە يەرداخى گەورەدا دایدهنان تهر و تازهیی تهنانه تبه ههوای کارگا هونهرییه تاریکه کهشی دەبەخشى. مامۆستا لەرنى فرۆشتنى تابلۆكانىيەوە بە دەوللەمەندەكان يارەيەكى باشی چنگ دهکهوت، به لام ئهوهی ههیبوو و نهیبوو بو ناغا رهجهبی خهرج دەكرد. گەرچى خۆى كەمتر بايەخى بە ئالا و والاى ژيان دەدا، بەلام ھەولى دەدا ژیانی ئاغا رەجەب و منالەكانی؛ كە پەكیكیان بەر لە دوورخستنەوەي مامۆستا يني نابووه دوانزه سالأنهوه؛ خوشگوزهرانتر بكات. دوو منالهكهي ئاغا رهجهبي به منائی خوی دەزانی. چی خوشهویستیی ههیه بهوانی دهدا. له پیناویاندا چیی لەدەست بهاتايە دريْخي نەدەكرد. ئەو يارپيە منالأنەي بۆ فەيروزى كورى ئاغا رهجهبی کریبوو، له و پارپیانه کهمتر نهبوون که دهخرانه بهردهستی منائی خيزانيكي دەرامەت مام ناوەندى. فەيروزى بۆ قوتابخانە ناردبوو و رەفتارى لهگهلٌ هاویوّلهکانیدا له رهفتاری کوری ئاغا رهجهب نهدهچوو. لهگهلٌ ئهمهشدا ماموستا ژیانی له سنی ژووردا دهگوزهراند. پهکیکیان بریتی بوو له کارگهکهی، که يربوو له تابلۆي جۆراوجۆر و كۆمەلْيك كتيب به زمانى فەرەنسايى و ئيتالى و چوارچیّـوه و رهنـگ و مقـهبا و سـتول و ییویستیپهکانی تـری کارگهیـهکی نیگارکیشان. به زوریش ههر لهو ژوورهدا نانی دهخوارد، ههندی جاریش ههر لهوى لهسهر قهرهويللهيهكي دار ليي دهنووست. له ژووريكي ترياندا ييشوازيي له میوانهکانی دهکرد، ژووری سییهمیش که ناونرابوو ژووری نووستن، به کتیب و تابلق سیخناخ بوو، ئهو کارانهی که حهزی نهدهکرد پیشانی کهسیان بدات، لهم ژوورهدا دهیشاردنهوه. ئاغا رهجهب دهلیّت ههندی جار له شهوانی هاویندا، وهختی ئاسمان سامال و ئهستیره باران دهبوو، دهچووه سهربان و شهو درهنگانی، کاتیک ئهم و هاوسهرهکهی له شیرینی خهودا دهبوون، زوّر به هیمنی دههاته خواری و قهرهویله سهفهرییهکهی له کارگهی نیگارکیشانهکهی ههلدهگرت و دهیرده سهربان و بو خوّی لهوی لیّی دریژ دهبوو.

زۆربەى ئەمجارانە تا سەحەر بيدار دەبوو و، كاتى خۆر ھەلدەھات دەستى دەدايە قەرەويللەكەى و دەھاتە خوارەوە و لە كارگەكەيدا كە ھاوينان گەرم دەبوو؛ دەنووست.

بیره وهرییه کانی ناغا په جهب، ئه و بیره وهرییه په رش و لیّکترازاوانه ی که له سه رزمانی کابرایه کی نهیّنی قایم دهگوتریّن، تاقه شتیّکن دهرباره ی ژیانی ئه و کابرا سهیره، که ئه کری پشتیان پی ببه ستریّ. به دبه ختانه که ئاغا په جهب کابرایه کی نه خویّنده وار و بیّسه واده. بی نموونه ئه و میّژووی کیّشانی تابلوّکان نازانیّت و، نه و تاقه کلیله ی که بی دهرگاکردنه وه له سه رنهیّنیی ژیانی ماموّستا شکی ده به ین سوود دیّته به رچاو. خی نه گه رشتیکیش بزانیّت نه وا بیره وه رییه کی په رشوبلا و بیّسه روبه ره. بی نموونه ده نیّت: "وا بزانم هه رئه و ساله ی که ناغا بالابه رزه که امه ستی له خهیلتاشه" سه ری له ناغام ده دا تابلوّی "دیّوه ره کان" ی کیّشاوه.. یان نه و ده مسته ره نه مریکاییه که تابلوّکانی له ماموّستا کپی، به نکو سالیّک دوای نه وه، نافره ته نه ناسه که وه کو موّدیّل بو ماموّستا داده نیشت. یان ده نی که وه خوری دو وه می چووه ته قوتابخانه، ماموّستا هی نکارییه که که ناغا بالایک کوری دو وه می چووه ته قوتابخانه، ماموّستا هی نکارییه که که نه می کردو وه که له ژیّر دره خته که دا پاکساوه و خه و تووه. ویّرای نه مانه ش، ناغا په می کردو وه که له ژیّر دره خته که دا پی پیشان ده دات: هم رچه ند سه رده هی نمو و سه رده به می باوه پاکه ماموّستا توانیبیّتی ده سال و بگره زیاتری له گه ل کابرایه کی وا گیّلدا به سه ربوبیّت. هه ربویه له و باوه رم دام گه رنه نینییه کیش له کابرایه کی وا گیّلدا به سه ربویت. هه ربویه له وباوه رم دام گه رنه نین نیده کیش له

كارى مامۆستادا هەبيّت، ئەم دينهاتييە هەمەدانييە ليّى بيّخەبەر نييە.. بە كورتى من لە خۆم دەيرسم: "باشە ئەم كابرايە بۆچى هيچ بە كەس ناليّت؟".

چەند كۆشام زانيارىيەك ھەرچەندە كەمىش بيت دەربارەى ئەو ئافرەتە نىناسە؛ كە بە برواى من چاوە پر نەينىيەكان ھى ئەون، لەم ئاغا رەجەبە بەدەست بەينىم، بەلام بيھودە بوو.. نازانيت، لە يادى چووە، بيرى نايە ئايا مامۆستا ئەو تابلۆيەى كيشاوە يان نا، نازانيت كە ئەو ئافرەتە تەمەنى چەند بووە، يادى نىيە كە جوان بووە يان نا، بيرى نىيە كە چەند ھاتوچۆى مامۆستاى كردووە، ئەوەندە دەزانيت كە مامۆستا وەختى لە كار دەبووەو، ئەو ئافرەتەى دەگەياندە مالەوە.

- -تۆ قەت بۆ مالى ئەو ئافرەتە نەچووپت؟
 - -نەخير، بيرم نايە.
- -بير بكەرەوە، بەلكو ماليانت بيتەوە ياد.
 - -نايەتەوە يادم.
- -ئەى تابلۆى ئەو ئافرەتەت دېتەوە ياد كە مامۆستا كېشاويەتى؟
 - -نەخير.. ئاغا.
 - -ئافرەتەكە رووت نەبووە؟
 - -نهخێر، ئاغام باوهري يتهو بوو.
 - -دەزانم. بەلام وينهى ئافرەتى رووتىشى كيشاوه.
- -بهڵێ، ئاغا ئەوانەى لە فەرەنگستان كێشاوە، لێرە وێنەى وەھاى نەكێشاوە، من نەمبىنيوە.
- -تۆ دەلىيت چى ئاغا رەجەب؟ دەموچاوى ھەندى لەو ئافرەتـه رووتانـه لـه ئىرانى دەچىت.

چۆن قەناعەت بە ئاغا رەجەب دەكىرا؟ بىرواى نەدەكرد.ئەو ئاغاكەى بە پەيكەرىكى راھىب و بىگەرد دەزانى و لەو باوەرەدا بوو ھەرچىيەك كە ئەم بە شتىكى در بە ئاين و باوەرى دەزانى لە مامۆستاى نەوەشاوەتەوە. ئاغا پهجهب ئاغایهکی تایبهتیی بۆ خۆی خولقاندووه ئهستهمه له پینی ئهمهوه یهی به ژیانی راستهقینهی ماموستا ببری.

سهرلهنوی ههولّم دا تابلوّی "چاوهکانی" و گرنگیی ئهم تابلوّیه بوّ ناغا رهجهب پروون بکهمهوه، ههولّم دا پێی بلێم دهبیّ چ نهێنییهك لهم تابلوّیهدا خوّی حهشار دابێت.مهسهلهکهش به تهنها کارامهیی ماموّستا نییه له کێشانی ئهم چاوه نهێنییانه و، بهخشینی چهندان حالّهتی جوٚراوجوٚر و مانای جیاجیا پێیان. دهمویست ئهومی تی بگهیهنم که دوٚرینهومی ئهو نهێنییهی وا له پشت تابلوّی "چاوهکانی"یهوه دهمانگهیهنیّته خالێکی سهرهکی که له ژیانی ماموّستادا پینویست و "چاوهکانی"یهوه دهمانگهیهنیّته خالێکی سهرهکی که له ژیانی ماموّستادا پهنهانه و پهی پیپردنی به نیسبهت خهلکانیکهوه له ئیستادا شتیّکی پیویست و سوودمهنده. ئهوهتانی نازانری بوٚچی ماموّستا له تاران دوورخرایهوه. بوٚچی بو
"کهلاّت"یان نارد؟ چیی کردبوو؟ سهروٚکی ئاسایش که ههلهات گوتبووی که فهرمانی کوشتنی ئهویان پی دابوو.. لهبهر چی؟ دهمویست ئهوه له ئاغا پهجهب بگهیهنم که ئهگهر ئیمه بزانین ئهو ئافرهته نهناسه کی بووه که له دواپورژی مانهوهی ماموّستادا له تاران هامشوی کردووه و ماوهیهکیش به موّدیّل بوّی دانیشتووه، لهوانهیه بزانین که بوّچی ماموّستایان دوورخستووهتهوه. یان ئهوهمان بوّ دهربکهویّت که ئایا له کهلاّت کوشتوویانه؟ بهههرحال پروونکردنهوهی ئهم شتانه بو خهلکی پیویسته. زانینی ئهم خالانه بوّ وهچهی ئهمروّ پیویسته.

ئهم ئاغا رهجهبه كابرایهكی چهند قیرسیچمهیه. ههرچهند دهكهم ناتوانم باوه پ به خوّم بهیّنم كه كابرایهك نزیكهی دوانزده سال و بگره پتر له یهك خانوودا لهگهل ماموّستادا ژیابیّت و ههمهكارهی بووبیّت، نهزانیّت ماموّستایان لهسهر چی گرت.

به چهندهها سهعات له نوسینگهی ئه و قوتابخانهی نیگارکیشانهی که ئهمروّ به ناوی ماموّستاوه نراوه، من لهگهل ئهم ئاغا رهجهبهدا قسهم کردووه و ئه و باش دهیزانی که من چهند مهبهستمه ئه و ئافرهته نهناسه بناسم.

ئاغا رهجه به سیمایه کی ئارامه وه گویّم بو شل ده کات، چاولیّکنانیّت، نیشانه ی شادی و سهرسورمان و خهم و نهزانین له دهموچاویدا دیاری نادات،

ههندی جار ئینسان ههقیّتی له خوّی بپرسیّت: ئایا ئهم پیاوه هیّمن و سهلاره؟ یان کابرایه کی دهبهنگ و خه لهفاوه؟ ئایا زهینی کویّره و شتی بیر ناکهویّته وه؟ یان خوّی ده می خوّی دووریوه ته وه همرچییه کت لیّ ده پرسی به وپه پی هیّمنییه وه وه لاّمی ده داییه وه "بهلیّ"، "نه خیّر"، به لاّم هه ندی جار چاوه کانی ده دره وشانه وه و، ده تگوت پی به جه رگی خوّیدا ده نیّت و که سی پرسیار که ربه غهریب ده زانیّت. ده توت ئه گهر نهیّنییه کانی ماموّستا ئاشکرا بکات کوفر و گوناهی کردووه. له ئارامییه که شیدا هه ست به جوّره په شوّکانیّك ده کرا که له گوناهی کردووه. له ئارامییه که شیدا هه ست به جوّره په شوّکانیّك ده کرا که له ناوه وه ده یخرو شینیّت، ئاغا په جه به له وه ده چوو بیه ویّت به سه رئه و په شوّکانه یدا زال بیّت و نه هیّلیّت ئه و ده مامکه بکه ویّت که له سه ر ده موچاوی دایناوه. جاری وا بو به ته واوه تی بیّتاقه ت ده بو و به خوّم ده گوت که ئه م کابرایه به ئه نقه ست خوّی گیل ده کات و زوّر وریات ره له وه ی که خوّی وا پیشان ده دات.

ئەمانە ھەمووى بە لايەك. ئەوەتان لەياد نەچينت كە من ئيستا لە خەرمانان بەدواوە لسەم قوتابخانسەى نيگاركيشانەدا سەرپەرشتيارم و، ئاغا رەجسەبى ناموبارەكىش فەراشى قوتابخانەكەيە و لەژير چاوديريى مندايسە، چەند رۆژيك لەمەوبەر ليم پرسى:

"ئاغا رەجەب، دەموچاوى ئەو ئافرەتەت نەھاتەوە ياد كە بە مۆديل بۆ ئاغات دادەنىشت؟".

-بۆ نا.. ئاغا.

-زۆر چاكه، دەتوانىت يىم بلىيت شىوەى چۆن بووە؟

-بەڵێ!

واقم ورما و ليم پرسى: "چۆنه وا كتوپر دەموچاويت بيركهوتهوه؟" له وهلامدا وتى: "چونكه چهند رۆژيك لهمهوبهر هات بۆ ئيره".

-ئەوە تۆ دەلىيت چى، ئاغا رەجەب؟ ئىشى چى بوو؟

-هاتبوو بۆ تەماشاى تابلۆكان.

-کهی هات؟

- -دوانيوهروي روژي پينج شهممه.
 - -ئەى باشە بۆ بە منت نەوت؟!

-نا.. ئاغا؟ دەتەوى چى بكەيت؟ بە جوانى نازانم، ھەر لە خۆمەوە بىلىم و لە ھاتنى ئافرەتىك ئاگادارتان بكەمەوە كە ويستوويەتى تابلۆكانى مامۆستا ببينىت.

ههفتهکانی دوایی که تهواوی پوژهکان موزهخانهی قوتابخانهکهمان بو بینهران کرابووهوه، له هوّلهکه دادهنیشتم و به ئاغا پهجهبم گوتبوو ههر ئهوهنده ئافرهته نهناسهکه هات ئاگادارم بکاتهوه. به لام نههات. ئهو پوژه سهیری تهواوی کارتی هاتنه ژوورهوهی بینهرهکانم کرد. پانزده ئافرهت هاتبوون. پینجیان به تهنیا هاتبوون و ناوی هیچیان له ناوی ئهو خانمه نهدهچوو که ئاشنای ماموّستا بووه؟

له و پۆژه بهدواوه دهفتهریکم پیکخست و ناوی هامشوکهرانی موزهخانهکهم تومار کرد و ههروهها ناوی ئه و پینج ئافرهتهم لهبهر کرد که به تهنیا هاتبوون.. تهنها یهکیکیان ههر ناوی خوی نووسیوه و ناوی خانهوادهکهیانی نهنووسیوه. ناوی ئه و ئافرهتهش "فهرهنگیس"ه.

له پرێکدا برووسکهیهك دای له مێشکم. ئافرهته نهناسهکه روٚژی پێنج شهممه 7ی بهفرانبار هاتووه، 7ی بهفرانباری ساڵی 1938یش روٚژی مهرگی ماموٚستایه.

36

ئاخرىيەكەي ئافرەتە نەناسەكەم دۆزىيەوە و، ينى ئاشنا بووم.

سالانیکی زور بهسهر مهرگی ماموستادا تیدهپهریّت، کومهلیّك نیگارکیّشی لاو له فهرهنگهوه هاتوونه اله و قوتابخانه یان تهواو کردووه. تا راده یه کیش نیگارکیّشی بووه اله هویه کانی نان پهیداکردن. ههن خهریکی ویّنه ی نیگارکیّشی بووه اله هویه کانی نان پهیداکردن. ههن خهریکی ویّنه ی پروپاگهنده ی بازرگانین، یان دیکوری شانو دهکیّشن، ویّنه و نهخشی کتیّب دهکهن،ویّنه ی خهلکی دهکهن و کاریکاتیّر بو روّژنامه کان دهنیّرن. ههندی له قوتابییه کانی پیشووی ماموّستا و زوّربه ی زوّری له فهرهنگ گهراوه کان خوّیان لافی ماموّستایی لیّ دهدهن و پیشانگا دهکهنه وه، له زانکوّش کوّلیژیّکی هونه ری کراوه تهوه و ده توانری بگوتری وا خهریکه ورده ورده ماموّستا له بیر دهکری. ئیستاکی من ده توانم بیره و هرییه کانی خوّم ده رباره ی ئه و نیگارکیّشه هونه رو ئابرووی ئینسانه گهوره یه بلاوبکه مهوه که گیانی خوّم ده ربازه ی ئهو نیگارکیّشه هونه رو ئابرووی خوّی و هاونیشتمانه کانی. له سالانی پاش خهرماناندا، نووسین ده ربازه ی ژیانی ماموّستا بووه به جوّره نانپه یداکردنیّک، هه رکه سیّک چی به قه لهمه که یدا ده هات ده ینووسی.

شتی سهیر سهیریان دهربارهی ژیانی دهگیرایهوه. تهنانه یهکیک له و نووسهرانه بیشهرمیی گهیشته رادهیه ککه نووسیبووی گوایه ماوهی سی سالی رِیْك لهگهل ماموستادا كه له تاراوگه بووه نامهیان بو یه کتر نووسیوه و، ههرچی نهینییه کانی ژیانی ههیه لای نهم درکاندوویه تی.

ئه و شتانه ی بلاوده کرانه وه جگه له شتی پروپووچ چی دی نهبوون، ئیستا ئه و چیروکه بیسه روبه رانه بره و یان نهماوه و خهریکه پرووداوه گرنگه کانی ژیانی ئه و و به سه رهاته کانی و ئه و هه ولانه ی که بق وریا کردنه و هه کمی ده یدا و قوناغه کانی گیانبازیی به گویی خه لك ده گات.

من پی به خوّم ناده م بلّیه ئاگاداری ورد و درشتی نهبهردهکهی ماموّستام لهگهل هیزه ئههریمهنییه چهوسیّنهرهکاندا، بهلام هیچ نهبیّت ههول دهده م پهی به پوّح و کونجه پهنهانهکانی دلّی بهرم که سهرچاوهی گهورهیی و بیّگهردی و له ههمان کاتدا لاوازیی ئهوه. هیچ نهبیّت دهتوانم بلیّم که ماموّستا ماکان نیگارکیّشیّکی گهوره بووه، تهنها لهبهرئهوهی که باوه پی به کارهکهی خوّی ههبووه و دلنیاش بووه لهوهی که دهتوانری له پیّی هونهری نیگارکیّشانهوه در به ستهم و ئازادیکوری خهبات بکریّ. ئهو به تهنها هونهرمهند نهبوو، بهلکو هونهرمهندیکی گهوره بوو، چونکه ئینسان بوو و مهینهتیی کهسانی تریش هونهرمهند بیّی کهسهر بوی.

من ئيستا له كونجيكى قوتابخانهكهى ماموّستادا دانيشتووم و چهند ناوى دههينري، لاى من ئهوهنده گهورهتر دهبيّت. بهلاى منهوه ئهم قوتابخانهيه وهكو پهرستگايهكى ليّهاتووه و لهو روّژهوه ى ئاغا رهجهب كوّچى دوايى كردووه؛ من خوّم به سهريهرشتيارى ئهم حهرهمه دهزانم.

ئێســـتاکه خــهریکی ڕێکخســتنی بیروهرییــهکانم؛ وێنهیــهکی ماموٚســـتام لهبهردهمدایه که یهکێك له قوتابییهکانی یاش مردنی کردوویهتی.

دهموچاویکی دریش تهویلیکی بلند. دوو پوومهتی بهرن لووتیکی شکسته، چاوهکان درشت و تیش بروکانی کهوانی، چهناگهیهکی پان و له خوارهوه قوت، چاویلکهیهکی چوارچیوه پهش له چاودا و، نیگاکهی وا پیشان دهدات که ئهگهر له شتیک ورد ببیتهوه؛ دهلیی دهیهویت به مقاشیک دهمارهکان لهنیو گوشت و

38

پیست و ئیسقانه کاندا دهربهینیت. له نیگایدا ناسکترین ژییه کانی رؤحی ئینسانی دهکهونه لهرزه. تهماشای دهکرد و شتی دهبینی. ئهوهی بهسهر هـهموواندا تيدهيـهرى، ئـهو دهيبينـى. لـه كارهكانيدا ئهمـه ديـاره. ئـهومى لـه سروشتی خه لکی ئیراندا یهنهانه، ئهو به رووتی پیشانی دهدا. ئهو وینهیهی که نيگاركێشهكه كێشاوێتى به وێنهيهكى ئەسڵيى خۆى بەراورد دەكەم، لـه وێنهكەدا زەردەخەنەپەك بە دەورى ليوەكانىدا بالەفرىپەتى، زەردەخەنەپەكى دروسىتكراق نييه، بهڵكو زەردەخەنەيەكە راستگۆ، نيشانەي تاڵيى ژەھرێكە كە ژيانى ئەو و خەلكانى دەوروبەرى ژاراوى دەكرد. ئەم زەردەخەنەيە ھەمىشە لە دەورى ليو و چاویدا لانهی خوّی کردووه. نیگارکیشهکهش ههولی داوه ئهم زهردهخهنهیهی پیشان بدات، بهبی ئے وہی لے هیلے کانی دهموچاویدا نیشانهی زهرده خهنه دەربكەويت. بەلام چەند جياوازە لەو زەردەخەنـە سروشـتىيەى كــه لــه وينــه ئەسىلىيەكەيدا بەدى دەكىرى. ئەم زەردەخەنەيە زادەي شادى نىيسە. ئەم زەردەخەنەپە ئەوە ناگەپەنىت كە مامۆسىتا لىە ژيانىدا بەرخوردار بووە، ئسەم زەردەخەنەپە لەوپەرى دلگرانىپەوەپە، وەك ئەوەي مامۆستا ويستبيتى بليت، ئەم ژیانه چهند شیرینه، دهتوانری چهند شیرینتریش بکری، ئهفسووس که ئیمه تالْييهكهى دەچيْژين. لهگهل ئەوەشدا، نيگاركيْشه لاوهكه ويستوويهتى به ييّى بۆچوونى خۆى مامۆستا يىشان بدات. ويستوويەتى مرۆڤێكى ير نهێنى و ئارام ييشان بدات، تهنها ئهو لايهنهى مامؤستاى خستووهته روو كه ههموو دهيزانن، بهلام نای چهند جیاوازی له نیوان ئهم ماموستایه و ئهو ماموستایهدا ههیه که ئافرەتە نەناسەكە بە منى ناساند. قوتابىيەكەي مامۆستا لەم وينەيەدا كە ئيستا لهبهر دەممدایه شتیکی ئهوتوی نهگوتووه زیاتر لهوهی که من گوتوومه. کابرایهکی به ئیراده بووه، خویّنی دلّی خوّی خواردوّتهوه، ئارام و نهیّنی یوّش، هاورييهتى كەسىي نەدەكرد، گۆشەگىر بوو، لە پياوە گەورەكان و تەلەكە بازەكانى سەردەم و لەوانە كە نانيان بەنرخى رۆژ دەخوارد، لەوانەش كە جگە لە تێركردنى ورگ و لهشیان هیچ ئامانجیکی دیکهیان له ژیاندا نهبوو، بیزار بوو. بهرگهی

بینینی سهروپۆتەلاکی ئەوانىهی نىهدەگرت. لەهسەر كۆپ و كۆبوونەوەيسەكدا كسە ئەوانەی تێدا بووايه؛ لە پرێكدا ھەڵدەستا و بىەبێ ئىەوەی داوای لێبوردنیان ئى بكات، دەرۆیشت.بەلام لە ھەمان كاتدا ھاورێ و دۆستی ھەمووان بوو. وەختێ ھەسىتی بە بیێگەردی و راسستگۆیی بەرامبەرەكسی بكردایسه، لىه ناخی دلّبەوە دەگەشایەوە، ھاوبەشی مەینىەتییان بوو، دەیتوانی خۆی بخاته ئاستیانەوە و ببیێته دۆستی میهرەبانیان، كۆمەكی دەكردن و خەمیانی دەخوارد. هامر كەسسێ بچووبایەته ماڵی، رێزی ئى دەنا، چەندان كاژێری كاتی گرانبەھای خۆی لەگلەل خەلكانێكی سادەدا بەسەر دەبرد. بە جۆرێك ھەموو خۆیان بە ھاورێی ھاوگیانی ئەو دەزانی. لە شوێنی خۆشیدا قورس بوو. گەر ھەزار جار كەسێك بچووبایەتە دىدەنیی، تا خۆشینەویستبایه بۆ دیدەنیی نەدەچووەوە.

بهبی ههست بهخوّگهوره زانین و شانازیکردن ئیرادهی بهسهر ههموواندا زال دهبوو. نهدهچووه ژیر باری کهسهوه. تا به ناخی شتیکی نهبینایه دلّی خوّی نهدهدایهو لیّی سارد نهدهبووهوه. ههمیشه بایهخی به شیکی و پیکوپیکی ئهندامی دهدا، کارگا هونهرییهکهی مهکوّی جهنجالّی بوو، ههموو بهمجوّره دهیانناسی و نیگارکیشهکهش ههر بهمجوّره کیشاویهتی. به لاّم ئافرهته نهناسهکه سهبارهت به توانای بهرهنگاری و هیمنیی ئهو بهسهرهاتی زوّر پییه.. دهبی ئهو نافرهته دهربارهی ئه لایهنهی ژیانی ئهو بدویّت.

من ئهم ئافرهته به نهناس له قه لهم دهدهم چونکه خوّشی ده لیّت که تا ئیّستا کهس ئهوی نهناسیوه. با ئهم ههقهی بدهینی. ئاشناییم لهگهل ئهم ئافرهتهدا سهیر بوو، به لای ئهوه و ههیر بوو ئهگینا من لای خوّمه و و رد رهنگریّژیم بو کردبوو.

چهند سانیک لهسه ریه دهستوورم دهدا که پۆژی 7ی بهفرانبار دهرگای مۆزهخانهکهی قوتابخانه دابخه، خوشم له نووسینگهی قوتابخانه که دادهنیشتم و چاودیریم دهکردتابزانم کی لهم پوژه میژووییه دا بو دیدهنیی موزهخانه که دین، من خوشم تاقه چاودیری قوتابخانه که قوتابخانه که موزهخانه که کیکه له و دائیره میریانه که بودجه ی بوته رخان کراوه. مانگانه

مۆڵێڬ پاره بۆ قوتابیانی ئهم فێرگهیه خهرج دهکرێ. لهم سیانزه ساڵهی دواییدا، واته له کاتی دوورخستنهوهی مامۆستاوه بۆ کهڵات، نزیکهی چهندان ملیۆن تمهن لهم قوتابخانهیهدا خهرج کراوه و تا ئیستا سیانزه هونهرمهندی پینهگهیاندووه. به لایهنی کهمهوه ههزار و سی سهد قوتابی لیی دهرچووه که بپوانامهی بهکالۆریۆسی هونهره جوانهکانیان پیدراوه و له دائیرهکانی میریدا کار دهکهن، ههر له دائیرهی کان و کانزاوه بگره تا بانقی کشتوکالی و پیشه و هونهر خهریکی پینهوپهروکردنی کلوبارن، بهریوهبهری ئهم قوتابخانهیه دهرامهتیکی باشی ههیه. ههر وهزیریی که دهگورییت بهریوهبهری ئهم قوتابخانهیه دهرامهتیکی باشی ههیه. لهبهرئهمه به لایهنی کهمهوه قوتابخانهکهمان سالی دوو بهریوهبهر به خویهوه دهبیونیت، بهلام ده سال دهبیت که ههر من چاودیریم، بویه ئهوهنده دهسهلاتم ههیه که پوژانی 7ی بهفرانبار موزهخانه که دابخهم، جاریک بهو بیانووه ی که پیویسته هولهکه ی پاک بکریتهوه و، جاریکی دی بهو بیانووه ی که ساپیته کهی دلوپه هوکات و، جاریکی تریش بهو بیانووه ی که خوم ناساغم.

سى چوار سال تىپەرى و كەس نەھات. ئافرەتە نەناسەكە نەھات تا رۆژى 7ى بەفرانبارى ئەمسال. ئىستا پانزە سال بەسسەر رۆژى مسەرگى مامۆسستادا تىدەپەرىت. رۆژى 7ى بەفرانبار دەستوورم پىيان دا دەرگاى ھۆلى مۆزەخانەك دابخەن، خۆشم لە نووسىنگەكە دانىشتم. لە پەنجەرەى ژوورەكەوە دەمتوانى چاوم بە ھامشۆكەران بكەوىت، سەعات چوارونيوى پاشنيوەرىق بوو، قوتابىيەكان قوتابخانەيان جىدەھىشت. زۆربەشيان رۆيشتبوون، ئۆتۆمبىلىكى جوان لەبەر دەرگاى قوتابخانەكەدا وەستا. ئەو ئافرەتەى كە ئۆتۆمبىلەكەى لىدەخورى لىلى ھاتە خوارى.

ئافرەتىكى بالاناوەنجى، رەشپۆش، سەنگىن و گولئەندام، ھاتە ھەسارى قوتابخانەكە و ويستى رووە و ھۆلەكە بروات، كە چەند ھەنگاوىك نزىك بووەوە و تەماشايەكى كرد، سەرى سورما، بەلام لەگەل ئەوەشدا لەسـەر ھەنگاونانەكەى بەردەوام بوو، لە يەكىك لەو قوتابيانەى كـە بـە پىپلىكانەكاندا دەھاتە خوارى

شتیکی پرسی، یهکسه رپهنجه رهی ژوورهکه مم کرده وه و پرسیم: "خانم، چ فهرمایشیکتان هه بوو؟".

دلّم کهوتبووه تهپهته پ. به زوّر به سهر خوّمدا زال بووم، هه ستم دهکرد ئه و شته ی سالانیکه چاوه پیم وا خهریکه پووده دات. دهتگوت مژدهم به خوّم دهدا: دوّزیمه وه، خاوه نی چاوه کانم دوّزیه وه، ئه مه ئه و چاوانه یه که بوونه ته سهرچاوه ی عهزابی ماموّستام، به لام هیشتا چاوه کانیشیم نه بینیبوو.

خانمه شیکهکه به بیستنی دهنگی من راچهنی، سهری بهرزکردهوه، به و چاوانهی که ههرگیز یر نهینی و دلرفین نهبوون نیگایهکی منی کرد.

زەردەخەنەكەى وەك ھەتاوى بەھارىك كە دەدات لە بەفرى سەر كىۆوەكان ئاوەھا شادىى بە دل دەبەخشى. بەلام وەختى ھەمان زەردەخەن دووبارە دەبووەو، ئىنسان ھەستى دەكرد ساختەيە. بە دەنگىكى پې سۆز و رىنزەوە وتى "ببەخشە ئاغا، بۆ تەماشاى مۆزەخانەكە ھاتبووم".

ویستم ههر له پهنجهرهکهوه وه لامی بدهمهوه و رهوانهی بکهم، چونکه دهنگهکه زوّر ساده و ئاسایی بوو. من ئهو ئافرهتهم به جوّریّکی دی دهبینی، به لاّم ریّر و سوّزهکهی دهنگی وای لیّکردم ئهوه نهکهم، جگه لهوه دوودلّیی مروّق له ژیاندا دووچاری شتی سهیری دهکات.

-فەرموون وەرنە نووسىنگەكە تا لىرە قسە بكەين.

هات، ئاخ، بریا ئاغا رهجهب ئیستا زیندوو دهبوو، نهیدهتوانی ئهمهیانم لی بشاریتهوه، زوّر بیشهرمانه لهبهرچاوی خانم خوّیدا لیّم دهپرسی: ئایا ئهمه ههمان ئهو ئافرهته نییه که به موّدیّل دادهنیشت؟ به لاّم خوّ گهر ئهم ئافرهته قهشهنگ و سهلار و سهنگینهش بووبیّت؛ دهبیّ به لگهیهك ههبیّت، فهراشه که خانمه کهی بوّ رووره کهم هیّنا.

ههر ئهوهنده هاته ژوورهوه، وهكو كهسيك كه سالانيكه من دهناسيت و يان يهكيك كه ههموو خهلكى به كهس و خزمى خوى دهزانيت زور ساكارانه و به گهرمييهوه وتى: "ئاغا فهراشهكهشتان گوراوه.." ليرهدا نهمتوانى بهسهر خومدا

زال بم. رەنگ له رووم پهرى. يەكسەر دلنيابووم لـهوهى كـه ئـهم ئافرەتـه بـهدرق پيدەكهنيّت. هـهر قسـهيهكى دەكرد بـه دوايـدا بـهرز پيدەكـهنى. لـه هـهمان كـاتدا پيكهنينهكهى دلرفيّن بوو.

پرسیم: "کوا فه پاشه که مان گۆ پاوه؟ غولام سی سال و چهند مانگیک دهبی که لیره فه راشه".

به ههمان ئاوازی شیرین و پر ریّنزهوه و، به ههمان زهردهخهنهی ساختهوه وتی:

"سەيرە، دەشى من بەھەلەدا چووبم".

ئهم ئافرهته له نواندندا كارامه بوو، ههر له يهكهم ساتهوه ههستم كرد كه ئافرهتيكى ئاسايى نييه، له پريكدا گهرچى بۆ چەند ساتيكيش بيت دلنيا بووم كه خۆيهتى. تاويك له چاوهكانى ورد بوومهوه، هيچ ليكچوونيك له نينوان ئهم چاوانه و چاوهكانى تابلۆكهدا نهبوو. بهلام ناوچهوان و دهم و ليو و زولفه رهش و لوته ريكهكهى لهوانهى تابلۆكه دهچوون. دياربوو كه زهبرى رۆژگار ئهم دهم و لينوهى پير كـردووه، دانـهكانى خشت و سـپى بـوون و هـهر ئهو دان و لينوه تهنكانهشى بوون زهردهخهنهكهيان دلرفين دهكرد. ئهم ئافرهته زۆر باش دهيزانى كه به زهردهخهنهكهى چۆن كار له خهلكى دهكات. پالتۆيهكى فراوانى مۆدى ئهو رۆژهى لهبهردا بوو. پالتۆكه رهش بوو، ئيخه و ملوانه ئاوريشمييه سوورهكهشى روزژهى لهبهردا بوو. پالتۆكه پرشنگدارتر بنوينيت. بهرى سوورى پالتۆكه دەبريسكايهوه و به جۆريك كه له دووريشهوه ههست به نهرمونيانييهكهى دەكرا. دەبريسكايهوه و به جۆريك كه له دووريشهوه ههست به نهرمونيانييهكهى دەكرا. قۆپچهكانى پالتۆكه كرابوونهوه. جانتا رەشهكهشى كردبووه قۆلى و دەستى له قزپچهكانى پالتۆكه كرابوونهوه. جانتا رەشهكهشى كردبووه قۆلى و دەستى له قايشه سووره بريقهدارهكهى كهمهرى گيركردبوو، كه لهسهر كراسه پهشهكهى قايشه سووره بريقهدارهكهى كهمهرى گيركردبوو، كه لهسهر كراسه پهشهكهى بهستبووى. قاچهكانى ريك و پووزهكانى پر بوون.

دلنیا بووم که دهبیّت زوّر وهستایانه لهگهل ئهم ئافرهتهدا بجوولیّمهوه؛ ئهگینا دهروات و منی بیّچارهش دهبی سهرلهنوی خویّنی دلّی خوّم بخوّمهوه. ئهوهی ماموّستا کیّشاویّتی هیچ و، منیش دهبی ئاگری چاوهروانی بمسووتیّنی.

وتم: "بهريّزتان هاتبوون تا تهماشاي موّزهخانهكه بكهن؟".

بهڵی زؤرم حهز دهکرد بیبینم.

-به لام به داخه وه ئه مرز ه خانه که داخراوه. به هزی ئه و به فروبارانه ی ئه چه ند روزه ی دواییه وه ساپیته که د لازپه ده کات و جا بن ئه وه ی ئه زیّت به تابلز کان نه گات بن ما وه ی هه فته یه که مزده خانه که م داخستووه؛ تا به ته واوی ساپیته که چاك ده که ینه وه ، ئه وسا سه رله نوی ده رگا بن هه مووان ده خریّته سه ریشت.

- کهوات مۆزهخانه که لهژیر چاودیریی جهنابتاندایه و نهگهر حهزبکهن دهتوانن ئیجازه بفهرموون تا بیبینم.

هینده به نهرمی و شیرینی وه لامی دامه وه که ناچاری کردم پام بیم و چهند پتر پیم داده گرت ئه و نهرمتر دهبوو. من ئه گهر به ته واوه تی دلنیا دهبووم که ئه خانمه قه شهنگه ههمان خانمی نه ناسی خاوه ن چاوه کانه، بیگومان خوم به ده سته وه نه ده دا و ناچارم ده کرد که زیاتر تکام لی بکات، تا دهمهینایه سهر بار و ده که و نهره و نهره نه ماموستای ناسیوه. له ههمان ده که و ته نه مافره ته ماموستای ناسیوه. له ههمان کاتدا دوود لیش بووم. ده بووایه که سینتی و ئیراده ی خوم به سه ریدا بسه پاندایه، به لام خهوشه که مله وه دا بوو که نیگه رانی پیی لی ده گرتم و ناچار بووم ده ست به داره وه بروم . چهنده ها جار خوزگه م خواست که ناغا په جه ب زیندو و بوایه و هیچ داره وه بروم بوایه و هیچ نه بوایه ها جار خوزگه م خواست و په وانی پرسیار یکمی به به بایایه ته وه.

پیّی وتم: "دهتوانری روّتیناتی کاری ئیداری بشکیّنری، جگهلهوه من لهسهر سهفهرم و ئهگهر ئهمروّ ئهو تابلوّیانه نهبینم ئیدی بوارم نابیّت".

ئەمە ھەرەشە نەبوو، ئەم ئافرەتە بە بۆنەى تێڽەربوونى 15 ساڵ بەسەر رۆژى مەرگى مامۆستادا بۆ تەماشاكردنى كارەكانى ھاتبوو. بەلام من ئەوەم بە ھەرەشە

له قه لهم دا و گیرتر بووم: "ده توانم تکا له خانم بکهم که روز یکی تر بو ئیره بفه رموون؟".

-نهخێر، ئاغا، ئەو تكايە مەكەن.. ناتوانم.

ئافرەتە نەناسەكە پاچەنى. زەردەخەنەكەى سەرليوى گۆپا بە خەم، بەلام ئەمە زۆرى نەخاياند. سەرى پاوەشاند. سەرلەنوى زەردەخەنە سىماى پۆشن كردەوە و دانە سىپىيە خشتەكانى خستەپوو.

وتم "بۆچى؟ ديارە ئەمرۆ رۆژێكى تايبەتىيە؟".

-نەخێر. ئەمڕۆ ڕۆژێکى تايبەتى نييە. بەلام حەزم دەكرد ئەمڕۆ كارەكانى مامۆستام ببينيايە.

خەرىك بور بى ئومىد دەبور،ئەرەندەى نەمابور بېرات. ئەم ھەلەم قۆستەرە و پرسىم: "دەتوانم داوا لە خانم بكەم خۆيانم پى بناسىينن؟ مىن چاودىرى ئەم قوتابخانەيەم".

-ئاغا، چ كارێكتان به من ههيه؟ من ههركهسێك بم داواتان لى دهكهم ئيجازه بفهرموون كه ئهمڕو تهماشاى كارهكان بكهم، چونكه دهرفهتى ترم نابێت. زور سوپاسیشتان دهکهم.

-دیاره خانم خوشی هونهرمهنده. لهوه دهچیّت خوشتان نیگارکیّش بن، ههلّبهته لهم حالّهتهدا دهتوانین ئاسانکارییهك بکهین، گهرچی ئیجازهدان به بهریّزتان.. ههرکهسیّك بن.. له سهرئیّشه خالّی نییه، بهلام ههمیشه دهتوانین بیانووش بدوّزینهوه. بو نموونه بهو بیانووهی که باری خراپی هوّلهکهتان پیشان ئهدهم، دهتوانم فهرمان بدهم دهرگاکهی بکهنهوه. که حهزم کرد خوّتان بناسیّنن؛ مهبهستم ئهوه بوو، ئهگینا من دهتوانم چی بکهم؟ من لهم موّزهخانهیه بهرپرسیارم و خوّشم دهویّ. ئهگهر بزانم پیّشنیازی ئیّوه دهگاته بهرچاوی کاربهدهستان که هیمهتیّك بکهن ساختومانی نویّی ئهم قوتابخانهیه زوو تهواو بکریّ؛ ئهوا ئامادهم له ئیستاوه تا سبهی بهیانی دهرگای هوّلهکهتان بوّ بخهمه سهر گازی پشت. جگه

له ههموو ئهم شتانهش ههر كهسيك بق تهماشاكردنى موّزهخانهكه ديّت، دهبي له ييّشدا ئيجازه له نووسينگهي قوتابخانه وهربگريّت.

وا بزانم دلّی به حالّم سووتا، به چاوی بهزهییهوه نیگایه کی کردم، وهك ئهوهی قسه کانی من کاریان لیّکردبیّت، یان دهشی ئه و زمانه پهسمییه ی من بهزهیی ئه وی وروژاندبیّت.

له ناكاودا شتيكى سهير رووى دا، لهگهل ئهوهشدا كه له ميثره چاوهروانيم، لهگهل ئهوهشدا كه له ميثره چاوهروانيم، لهگهل ئهوهشدا كه سالانيكه خوّم بوّ ئهم ريكهوته ئاماده كردووه؛ كهچى به لامهوه ههر سهير بوو، پينى وتم: "ناوم فهرهنگيسه". ئيستا ئهگهر تكاتان لي بكهم كه ئيجازه بفهرموون ئهمروّ تهنها نيو سهعات تهماشاى موّزهخانهكه بكهم و بروّم، ههمديسان داواكهم رهت دهكهنهوه؟ من نه هونهرمهندم و نه نيگاركيش و نه روّنامهنووس. بهلام زوّر حهز دهكهم ئهمروّ ئهو تابلوّيانه ببينم".

به لام وهك وتم ناكاو شتيكى سهير پوويدا، وهختى وتى: "ئهگهر تكاتان لى بكهم.." چاوهكانى حالهتيكى سهيريان بهخووه گرت.. نازانم بليم چ حالهتيك بوو، تكا بوو؟ پاپانهوه بوو؟ دهيويست دلى من بكا به ئاو؟ دهيويست به چاوه فريودهرانهى بمخروشينيت؟ ناتوانم حالهتى چاوهكانى پوون بكهمهوه. ههستم كرد هيزيكى قورس خهريكه دلم له جينى خوى ههلاهتهكينيت. ترسام، شلهژام، دووچارى حاليكى كردم كه باس ناكرى. دهتوانم تهنها ئهوهنده بليم كه حالهتى چاوهكانى له حالهتى چاوهكانى له حالهتى چاوهكانى من بيكم ده و ساته خوم به ههلهداوان بچم و تهماشاى چاوهكانى تابلوكه بكهم، چوكم دا، من چوكم دا، منیك كه جگه دارى ئیدارى و ماموستايى بیر له هیچى دى ناكهمهوه، من له ئاست ئهم له كارى ئیدارى و ماموستايى بیر له هیچى دى ناكهمهوه، من له ئاست ئهم

بن چەند ساتىك توورەيى لە ناخمدا گىنگلى پىدام، پاشان شتىك لە دامىدا تووايەوە. گرىيەك كرايەوە و زامىك دەمى كردەوە و، خوينى ئى پراد خاو بوومەوە، ئىنجا ناسىمەوە. بە خۆمىم گوت: "دەبىي چ ئازارىكى بەدەسىت ئەم ئافرەتەوە چەشتىيىتى؟!".

ئيستا كه خهريكم بيره وهرييه كانى پۆژانى پابىردوو دەنووسمه وه، ئهم خەيالاتانهم ديته وه ياد. له وساته دا هيچ دەسه لاتيكم نهما و ئه و، ئهم ئافرەته فريوده ره، يهكسه ر په ى به و ههسته م برد و پاشه كشينى كرد تا بـپوات. منيش راسته و خو به ره و لاى دەرگاكه چووم و كردمه وه. رووه و دالانه كه هاوارم كرد:

"غولام، وهره ئه و دهرگایه بکهرهوه!" ئافرهته نهناسهکه، له نزیك میزهکه وه لهسه کورسییهك دانیشت، تهماشایهکم کرد، وهختی غولام هاته ژوورهوه، چووهوه سهر میزی نووسینگهکه و کلیلهکهم دهرهینا و دامه دهستی و پیم وت: "هولهکه سارده، وانییه، ئهمرو ئاگرت نهکردو ته وه!"

-نەخيْر، خۆتان فەرمووتان.

-سۆيا نەوتىيەكە ھەڵ بكە، لاى دەرگاى ھۆلەكەوە دايېنى تا ئىيمە دىين.

فەرەنگىس ھەلىكى قۆسىتەرە تا تەماشايەكى ئارايشىتەكەي خىزى بكات، جانتاكهي كردهوه، ئاوينهيهكي لي دهرهينا. سهيريكي دهموچاوي خوى كرد، به دەسريكى ئاورىشم گۆشەي ليوەكانى ياك كردەوە، ئاوينەكەي خستەوە ناو جانتا سوورهکهی دهستی و تهماشای منی کرد، ئینجا کهوته قسهکردن. باسی ساختومانی مۆزەخانەكـەي كـرد، باسـی ئـەوەي كـرد كـه هـاورێي هونـەرناس و هونهریهروهری له دهزگا دهولهتییهکاندا زوره. سهروکی کومیانیای مافوور چنین زۆر رێزى لى دەگرێت. بەرێوەبەرى گشتيى وەزارەتىي رۆشىنبىرى لـ ھاورێيانى يۆكــەريٚتى، هــەر پیشــنیاریٚکیش بكــات یــاریدەری ســەرۆك وەزیــران خــۆی دەپخوينيتەوە، بەلام بە كورتى ئەمانە كارى باشىيان لى ناوەشىيتەوە، ئەمانىە بابايهكن دەيانەويت لەم دنيايەدا چەند رۆژيك بە خۆشى بگوزەرينن. شەريكى دزو هاویاری قافلُهن. ههریهکه و بوّ خوّی لیّ دهدات و کهس به کهس نییه، بهلاّم ئەم ئافرەتىكى تەنھا و بىكەسە، نرخ و بەھاى ئەم مۆزەخانەيەى لايە و دەزانىت که دهبی چون چاودیریی موزه خانه یه کی نیگارکیشان بکری ، له جیاتی جاریك چەندىن جار مۆزەخانەكانى ئەوروپاي بىنپوه. ئامادەشـە تـەواوى تابلۆكـانى بكري و خوشى ساختومانيان بو دروست بكات، ياشان دەربارەي وەزيرى رؤشنبیری قسمی کرد و وتی که کابرایه کی خراب نییه، به لام هیندهی گوێرهکهیهك سهرى له هونهر دهرناچێٍت.

ئهم ئافرهته یهکریزه دهدوا و قسهکانیشی دهربارهی شتیکی دیاریکراو نهبوون، سهبارهت به ههموو شتیك دهدوا و باسی ورد و درشتی دهکرد، ئینجا

لهمه پهاوسه رهکه ی وه زیری پ پ شنبیرییه وه قسه ی کرد و ، زور شتی ده رباره ی کچه که ی ده زانی. من گویم بو ئه و قسانه ی نه ده گرت ، هه ر له یه که مساته وه پ قم لینی هه نگرت. به دو ژمنی خوم ده زانی ، به بکوژی ماموستام ده زانی . به نمشمده ویست پ قه که مینوه دیار بیت ، دهمویست تو نه ی خوم له مئافره ته د نره قه بکه مه وه . ته ماشای ده کرد م ، ئایا ده یویست د ن و روح مه و یه ت بکات ؟

لهژیّر چاوهوه چاودیّریی هه سوکهوتیم دهکرد، هه ر ئه وه نده هه ستم دهکرد سهیرم دهکات، یه کسه خوم به شتیّکهوه خهریك دهکرد، وهختی هه ستی کرد من زوّر بایه خ به قسه کانی ناده م، پینّوه کانی چاوی ترووکاند. به دیواره که وه، له ژوور سهری منه وه تابلایه کی ماموستا هه نواسرابوو، فه ره نگیس جار جار سهیری منه وه تابلایه کی ماموستا هه نواسرابوو، فه ره نگیس جار جار سهیری ده که ده ده ده سهیر کردنیشه وه هه د ده دوا. به ده سته ده به دیواره که وه به ده ده سته ده ست چه پدا، به رامبه ر په نجه ره که چه ند کاشییه ک به دیواره که وه بوو که ماموستا نه خشه یانی کیشابوو. که یه کین بو نووسینگهی قوتابخانه که ده هات، له پیشدا ماوه یه که وینه که وینه که ماموستا ورد ده بووه وه، پاشان ره نگی شین و دره و شاوه ی کاشییه کان سه رنجی راده کیشا. ئافره ته نه ناسه که ئه وه نده له کاشییه کان ورد نه بوه وی وه روی و هرگیرا و ته ماشای دره ختی کی کورسییه که هه نسا و چاوی برییه دره خته که، منیش ئه مه له مقرسته وه ته واوی برییه دره خته که، منیش ئه مه له مقرسته و ته وه نی مواوی لی ورد بیمه وه، ده موجوو ته مه نی ته واوی لینی ورد بیمه وه، ده موجوو ته مه نی خواسته به نده که و ته مه نی خواس به کاشی کینت، به ژنوبا نه ریک.

ههمدیسان لهژیر پالتو گهورهکهیهوه، دهستهکانی له کهمهری گیر کرد، پهنجهکانی دریژ و شمشالی بوون، پیستی سپی و ئالی پهنجهکانی نهرمونیان دههاته پیشچاو. هیچ نیشانهیه کی پیری به دهموچاوییهوه دیار نهبوو، تهنها ئهوهیه مروّق که لووت و لیّوی به وهی تابلوّکهی "چاوهکانی" بهراورد دهکرد ههستی به جوّره جیاوازییه که دهکرد، زولفهکانیشی که دریّر بوون تا ئاستی خهتی لیّوی خاو بوو، لهویشهوه تا سهر شانهکانی شهیول شهیول هاتبوونه

خوار. قرى رەشىكى قەترانى بوو، لە چوارچىوەيەكى رەش دەچوو كە پىستە سىپىيەكەى سىپىتر پىشان دەدا. تاقە خەتىك لە نىوچەوانىدا دەبىندا، دەم و لاو و نىروچەوانى تەعبىريان لە ھىچ حالەتىك ئەدەكرد؛ بەلام چاوەكانى.. تەنانەت لەبارى ئاسايياندا خەماوى خۇيان دەنواند.

بۆ چەند ساتىك بىدەنگى بالى بەسەر ژوورەكەدا كىشا. من ھەر بىرم لەوە دەكردەوە چىۆن ئەم ئافرەتە بەينىمە قسە، بەلام قسەى بىسەروبەر نا، بەلكو قسەيەك كە تامەزرۆى گويگرتنىم، نەك قسەيەك كە دەيسەيىت منسى پسى ھەلخەلەتىنىت.

له دڵی خوٚمدا بیرم لهوه دهکردهوه دهبی چونچونی لهگهل ئهم ئافرهتهدا رهفتار بکهم، ئایا دهبی به نهرمی لهگهلیدا بجوولییمهوه، به تکا و پارانهوه لیبی نزیب بمهوه، یان دهبی به شیوازیکی توندوتیژئهم ئافرهته خو بهگهورهزانه بهینریته سهربار؟ تهنانهت بیدهنگییهکهشی پرمانا بوو ئیستاش دهیویست یاریم لهگهلدا بکات، دوای ئهوهی به نیگاکانی سیحری لیکردم وهختی غولامم بانگ کرد تا دهرگای هولهکه بکاتهوه؛ دهبووایه به جوریک له جوران سوپاسی بکردمایه نهم ئافرهته زور به چاوی خویهوه دهنازیت، ههر بهم تهلیسمهش ئهفسوونی له ماموستا کردووه و ئهوهتانی ئیستاش لهگهل مندا به نیازی خوی گهیشت.

بهههرحال من لهمیّژ بوو خوّم بوّ ماموّستا تهرخان کردبوو. له پیّناوی ئهوهشدا ئاماده بووم بهرگهی ههموو جوّره سووکایهتییه بگرم، ئاماده بووم بیست سالّی تریش له پشتی ئهم میّزهوه دانیشم و چاودیّریّکی ئاسایی بم؛ تهنها به ئومیّدی ئهوهی که پوّژیّك له پوّژان ئهم ئافرهته ببینه. لهگهل ئهوهشدا نهمدهتوانی دهریهستی هیچ نهیهم.

رەنگە فەرەنگىسىش داخى ئەوە لىنى دابىت كە لە پىناوى داوايەكى بچووكدا ناچار بوو دوا چەكى و برندە ترىنيان كە لە دەسىتىدا بووە لەگەلمدا بەكاربەينىتو، بە نىگاكانى مىن رام بكات. لەوانەشە ھىشىتا ئەم ئافرەتە نەھاتبووبىتەۋە سەر خىزى و بىر ئەوەى خىزى لەدەسىت نەدات ھىمنىيەكى

ساختهی پیشان دهدا و بیباکانه خوّی دهنواند، بهههرحال نه و به مهبهستی خوّی گهیشتبوو و ئینجا نوّرهی من بوو که نهم دهرفهته لهدهست نهدهم و نهم نافرهته بهیننمه قسه. لهسهر نهم شته سوور بووم، روّحم هاتبووه سهر لیّوم و نهگهر نهینیی نه و تابلوّیهم نهدوّزیبایهته وه، نهمروّ بوایه یا سبهی؛ له داخاندا تهقم دهکرد. ناکاو چهخماخه یه له میشکمی دا. ئیتر دهرفهتی نهوهم نهبوو لهوه زیاتر بیر له سوود و زیانی نهخشه کهم بکهمه وه. لهسهر میّزه که ههنسام. له دهرگاکه نزیك بوومه وه. دهسکی دهرگاکهم گرت و وتم: "ئیجازه دهفه رموون سهریّك له پوّله کان بدهم؟ جاری وایه قوتابییه کان له پوّله کاندا دهمیّننه و و نهوهش پیّچه وانه ی دهستوور و فهرمانه کانه. ده چم له پوّله کان دهریانده کهم و یه کسه دهگه رقه و به یه کهوه بوّ هوّنی موّزه خانه که ده چین؟".

-زۆرتان پى دەچىت ئاغا؟ نابى ئىجازە بفەرموون من لەگەل فەراشەكەدا بچم؟ تۆسقالىك سەبرى نەمابوو، تۆسقالىك منىشى بەلاوە گرنگ نەبوو.

-نه خير، خانم. يه كهم دهبي من خوم له خزمه تتاندا بم، جگه له وهش ههمووى پينج ده قيقهم پي ناچيت.

ئهمهم وت و دهرگاکهم کردهوه و چوومه دهري.

بههه لهداوان بهره و هوّلّی موّزه خانه که چووم، غولاّم دهرگاکه ی کردبووه و له تهنیشته و ه چاوه ریّی من بوو. پیّم وت: "غولاّم، ئیتر توّ پیّویست ناکات چاوه ریّ بیت، بـروّره و بـوّ مالّـه وه، مـن خـوّم دهرگاکـه داده خـه و کلیلـی دهرگـای ساختومانه که ده دهمه دهست پاسه وانی قوتابخانه که، بروّ گیانه کهم".

ههر ئهوهنده غولام به پێپليكانهكاندا چووه خوارهوه، خوّم كرد به هوّلنى موٚزهخانهكهدا. گلوّپهكهى داگيرسابوو، به تاسووقێكهوه كه ههرگيز له خوّمدا شكم نهبردبوو پووهو تابلوّى "چاوهكانى" پوٚيشتم. دهتوت يهكهمجاره ئهم تابلوّیه دهبینم، دهتوت سالانێكى زوّره ناویم بهرگوێ كهتووه و كوّپیهكانیم بینیوه، بهلام ههرگیز چاوم به تابلوّکه خوّى نهكهوتووه. دهتوت سهرلهنوێ لاو بوومهتهوه و له یهكهم ژووانی ئهو ئافرهتهدام كه دهیهویّت خوّی فیێبداته

ئامێزمهوه. ئيدى چاوهكان بهلاى منهوه مانايان بهخۆوه گرتبوو. چاوهكان هێزيان لهبهر منيش برى. تاوێك لێيان وردبوومهوه، تهواوى كارهساتهكهى ژيانى مامۆستا هاته بهرچاوم. دهبێ پشتى ئهم ئافرهته بدرێ له ئهرز. تهماشاى تابلۆكهم دهكرد و بيرم له پيلانهكهى خۆم دەكردهوه. گڵۆپهكهم كوژاندهوه تاوهكو له دەرهوه كهس نهزانێت چى دەكهم. دەرگاى عهمبارهكهم كردهوه و تابلۆكهم له دەردهوه كهس نهزانێت چى دەكهم. دەرگاى عهمبارهكهم كردهوه و تابلۆكهم له جێيهكهى خۆى ههڵگرت و لهسهر مێزهكه دامنا و دەستێكم بهسهر چاوهكاندا هێنا، وهك بڵێى بهدهستلێدان زياتر ههستيان پىێ دەكهم و چێژيان ئێ دەبينم. ههستم به تۆزێكى ورد كرد كه لهسهر تابلۆكه نيشتبوو، به دەسرێك تۆزەكهم سـپى. تابلۆكهم بهرزكردهوه و بـه هـهدوو دەسـتم كردمـه سـهر سـهرم و بـق عهمبارهكهم برد. تابلۆكه قورس بوو، منيش لاواز، ههستم دەكرد خەريكه لهژێر عورساييهكهيدا دەچەمێمهوه، به ههناسهبركێ گهرامهوه بۆ هۆڵهكه، تاوێك لهسهر كورسييهك دانيشتم، ئارهقهكهى دەموچاوم سري، چوومهوه بـۆ نووسـينگهكه و

"فهرموون خانم با ييكهوه بچين بو هولهكه".

لهسهر کورسییهك دانیشتبوو؛ تهماشای وینهکهی ماموستای دهکرد. هههر ئهوهنده گویی له دهنگم بوو، ههلسایه سهرپی دهستی دایه جانتاکهی که لهسهر ئهژنوی داینابوو، کردییه قولی و وتی: "سوپاس، ئاغا" لای دهرگاکه وهستا، وهختی فهرهنگیس هاته دهرهوه دهرگاکهم جووت کرد و به کلیل دامخست. فهرهنگیسیش چاوهریی نهکرد تا من ریگاکهی نیشان بدهم، دیاربوو که خوی شارهزای ریگاکهیه. به پیپلیکانهکاندا سهرکهوت و منیش به دوایدا. لای دهرگای هولهکه وهستا. دهرگاکهم کردهوه و چووه ژوورهوه. دهرگاکهم داخستهوه و گلوپهکانی هولهکهم داگیرساند. ههر ئهوهنده هولهکه پووناك بووهوه، چاوم بپییه دهموچاوی. شوینی تابلوی "چاوهکانی" به دیوارهکهی بهرامبهر پهنجهرهکهوه خالی بوو، ناکاو لهبهر پووناکیی گلوپهکاندا ههستم کرد کهموکوورپیهك ههیه. خالی بوو، ناکاو لهبهر پووناکیی گلوپهکاندا ههستم کرد کهموکوورپیهك ههیه. بهلام فهرهنگیس ههستی بهوه نهکرد. یان لهوانهیه هیشتا بهوهی نهزانیبیت.

چونکه من له شتیك دلنیا بووم، ئهویش ئهوهیه که: ئهم ئافرهته زوّر وت وریایه و ئهوهنده کارامهشه که به ئاسانی دهتوانیت چوّن بیهویت ئاوهها خوّی پیشان بدات. گهر پیویست بکات، دهتوانیت به تاقه نیگایه کی چاوه کانی، به جوولهیه کی لیوی، و به یه ک چرچیی نیوچه وانی خوّی وا بنوینی که میهره بان و هه ست ناسك و شهیدا و وریایه. زوّر که سی به لیوخه ندیك فریو داوه. لهوانه یه ویستبیتی وا پیشان بدات که هیچ شتیك سهر نجی رانه کیشاوه، به لام یه کسه رهه ستم کرد که هوله که به بی تابلوّی "چاوه کانی" وه ک ئهوهی هیچ کاریکی ماموّستای تیدا نه بی ئاوه هایه. چوومه ناوه راستی هوّله که وه لای سوّپا نهوتییه که وه وهستام و ئافره ته گیر چاودیریی خوّمه وه.

فهرهنگیس له دهسته راستهوه دهستی به تهماشای تابلوّکانی ماموّستا کرد. من له ناوهراستدا وهستابووم، ئه و بو ههر کوییه دهچوو من وهردهچهرخام و چاودیریم دهکرد. بهرامبهر ههندیک له تابلوّکان توّزیک دهمایهوه، بهسهر ههندیکی تریاندا تیدهپهری. ئهم ئافرهته بینهریکی ئاسایی نهبوو، نهشیدهویست وهک هونهرمهندیک خوّی پیشانبدات. له خوّمم دهپرسی که بوّچی بو ئیره هاتووه.. ئهمه چ حهزیکه؟ من ههمیشه له پشتهوه دهمبینی، بهرهو کوی دهچوو، منیش پووه و ئهوی وهردهچهرخام. نهمدهویست ئیتر سهیری چاوهکانی ئهم ئافرهته بکهم، سلّم له نیگاکانی دهکردهوه. دهمویست له پشتهوه و دوور له کهوتنه ژیّر کاریگهریی ئهفسوونی چاو و جوانیی پوخسارییهوه، چاودیّریی جوولّهکانی بکهم.

هونهرمهند نهدههاته پیشچاو، به لام وهك ئهوانهش نهدهبینرا كه به سهرسورمان و دهم داچهقینه وه تهماشای تابلوكان دهكهن.

بهسهر ههندی له تابلوکاندا تیدهپهری، جاری وابوو دهمایهوه و رادهما، ئینجا ناکاو به چهند ههنگاویکی خیرا بهرهو تابلویهکهی دی دهچوو. دهتگوت به تهواوی تابلوکان ئاشنا بووه و لهههر یهکیکیاندا شتیکی دهدوزییهوه که خوشیویستووه. لهو ساتهوهی که هاته نووسینگهکه، یهکهم جار بوو ئهم ئافرهته

دەمى بچێته كليله. تـۆ بڵێـى هونەرەكـەى مامۆسـتا كـارى لى كردبێـت؟ يـان بيرەوەرىييەكانى رابردووى يان ھەردووكيان؟

من وهك ئهو فهرماندهیهی که پلانیکی داناوه و ئیستا نا تۆزیکی دی چاوه پنی ههوالی سهرکهوتنه، نیگهران بووم و دلم کهوتبووه پهلهپهل. به لام دلنیاش بووم لهوهی که به مهبهستی خوم دهگهم. رقم ههلسابوو، بیناگایانه لهگهل خومدا دهدوام، به خوم دهوت: "بایه خبه من نادهیت و بیده ربهستیت؟. هیچ حسابیک بو من ناکهیت؟ ئاسمان و ریسمانم بو دههونیتهوه؟ بو ئینسانیک که لهم ژیانه دا منهتی له هیچ کهس نییه و ههر لهبهر ئهمهش زمانی درینژه؟ بو ئینسانیک که دیوانهی ماموستایه؟ ئینسانیک که چهندهها شهو خهوی به چاوهکانی تووه بینیوه؟ منیک که ههر له یهکهم نیگاتهوه لیت تیگهیشتم و زانیم لهگهل کیدا بهرهو بینیوه؟ منیک که ههر له یهکهم نیگاتهوه لیت تیگهیشتم و زانیم لهگهل کیدا بهرهو برو بوومه تهوه؟ دهبا ئیستا بزانم کی ناچار دهبیت به زمانی شیرین قسه بکات؟ با بزانم کی دهکهویته تکا و پارانهوه؟ دلنیابه سیحری چاوهکانت ههر یهکهم جار بری کرد. روی. من له خهفله تدا بووم. راسته توانیت کار له یهکیکی وهکو ماموستا بکهیت، به لام ئینجا دهبی به حهزی من بکهیت.

 تیکوشانه، ئهگهر خهلکی ئیران بزانن که ماموستا چهند پرکیش بووه و چون تیکوشاوه، ئهمرو ئهگهر ئهوه بزانن که نیگارکیشی گهورهی ئیران چون له ههمانکاتدا دهستی له رووداوهکانی ولاتهکهیدا ههبووه و چارهنووسی خوشی به چارهنووسی خهلکی ولاتهکهیده به بهلی ئهودهمه به کهفوکولتر دهبن و پتر خویان له قهرهی مهسهلهکان دهدهن و خورهی نائومیدی و بیدهربهستی کهمتر ناخیان دهخوا. پیویسته هونهرمهندهکان بزانن که ماموستای نیگارکیش لهسهر چی دوورخرایهوه. کهسیك له روژگاری ستهمدا، که روژگاریك بوو باوك به ترسهوه لهگهل کورهکهی خویدا دهنووست، خوی راگرت و دژ به رژیم وهستایهوه، وا ئهمرو له سای ئهو قوربانییانهی که ماموستاو نموونهکانی ئهو دایان، نازادییهکی پتر ههیه له بهردهمی ههموواندا و ههر مروقه و ئهرکیکی له ئهستودایه. بهلام ئهمه تاقه هوی دلهراوکیکهم نهبوو. خوپهرستیهکهشم رولیکی گرنگی ههبوو.

ئا..، ئەو دەمە كە لە ھۆلى مۆزەخانەكەدا وەستابووم و بە چاو شوين ئافرەتە نەناسەكە كەوتبووم. شتەكان لە بەرچاومدا پەرشوبلاو بوون، بەلام ئەمرۆ كە زۆر بە روونى ئەوە دەبينم، بەلىخ؟ دەتوانم بليم كە خۆپەرستىيەكەشم رۆليكى گرنگى ھەبوو.

به لام به هه رحال من تاقه که سیکیش بووم بتوانم په رده له رووی ژیانی پر چه رمه سه ریی ماموّستا لادهم. من به قوولی و وردییه وه له ته واوی تابلوّکانی ماموّستام کوّلیب وه وه وه . ته واوی یا داشته کانی و په راویزی کتیب کانیم خویند بووه وه .

کی دەربارەی ئەو ھونەرمەندە ھیندەی من ئازاری چەشتبوو، خوینی دلی خوّی خواردبووەوه؟ کی وەکو من ماموّستا دەناسی؟ له ژیانمدا چەند ھەولم دا تا بېم بە ھونەرمەند! بەدبەختانە نەمتوانی. ھەر بوّیه ئیستا جگه له خستنەرووی ژیانی ماموّستا چ ئامانجیکی ترم لەبەردەمدا نەماوە و کلیلی سەرکەوتنیشم لەم

کارهدا وا لهدهست ئهم ئافرهتهدا. من ئاماده بووم له بهردهمیدا بکهومه سهر نهژنق، دامیّنی بگرم و تکای لی بکهم داواکهم جیّبهجی بکات.

- -ئاغاى چاودێر، لەوە دەچێت شوێنى تابلۆيەك خاڵى بێت؟
 - -بەلى، خانم.. دەشى.
 - -بۆچى تابلۆكانى مامۆستا لە ھۆلەكە دەبەنە دەرەوە؟
- -بهڵێ، دهيبهن و جاري وايه ونيش دهبێت، يان دهفروٚشرێ.
 - -ئەم تابلۆيانە دەفرۆشن؟
 - -بۆنا .
 - **-چۆن**?!!

سهبری لی برابوو. به رادهیهك پهشوکابوو، ئهوهی له دهموچاویدا پهنهان بوو ئاشكرا بوو، خهمبار هاته پیشچاو، بهلام من سارد و بیدهربهست بووم.

-بۆ نا خانم، هەموو شتێك دەبێت. مامۆستا تابلۆى زۆرە، لەمانە زیاترە كە ئێستا ئێـوە تەماشـایان دەكـەن، دەیانبـەن و دەیـانخۆن، كـەس بـه كـەس نییـه. بەھەرحاڵ تابلۆیەك زیاتر یا كەمتر بەلاى دەولەتەوە هیچ لە مەسەلەكە ناگۆرێت.

-ئەم تابلۆيەى ئۆرەيان فرۆشتووە؟

-رەنگە. لەوانەشە لاى قوتابىيەك بىت كە دەيەويت نەقلى بكات.

-بيرتانه كام تابلۆيەيە؟

-نەخير بىرم نىيە.

دیاربوو ئهم ئافرهته مهبهستی تابلۆی "چاوهکانی" بوو و ههر ئهوهش هیّنایه قسه. پووی له من وهرگیّپا. سهرلهنوی کهوتهوه تهماشاکردنی تابلۆکان. له بهردهم تابلۆیهکدا، که دریّژییهکهی دوو مهتر و نیو و پانییهکهشی مهتر و شتیّك بـوو، وهستا. ئهم تابلۆیه یـهکیّك بـوو لـه کـاره جوانهکانی ماموّسـتا. لـه ناوه پاستی پوشته و پهرداخ دهبینری، بهرامبه رئاویّنهیهك وهستاوه و کلّاویّکی لیّوداری بـه دهستهوهیه، دهموچاوه پـان و پــپ چــرچ و لوچییهکهی لـه ئاویّنهکهدا دیـاره. پالتوّ دریّر و خالخالهکهی کـابرا ســیّیهکی تابلوّکهی گرتووهتهوه. لای ئاویّنهکهشهوه، لهسهر میّزیّکی بچووك داردهستیکی تابلوّکهی گرتووهتهوه. لای ئاویّنهکهشهوه، لهسهر میّزیّکی بچووك داردهستیّکی ئهستوور ههلیهسیّردراوه، جگهرهکهش لهسـهر تهیلهکهکه دووکهل دهکات. لای پاستهوه، ئافرهتیّکی لاوازی چل و پینج ساله دهبینری که خهریکه له ژووریّکهوه دینته دهریّ. جلهکانی لهبهریا دهگرین.

دەسىتوورە و دەبىي هەموو لە جەژنى چارشىيو لادانىدا بەشىداربن، دەبىي ھاوسەرەكانيان لەگەل خۆياندا بەرن. پياوەكە ئەمەى زۆر بەلاوە ئاساييە.. دەبىي چى لەو چاوەرى بكرى؟ بەلام ھەى بەسزمان ئافرەتەكە!

فهرهنگیس ماوهیهك بهرامبهر ئهم تابلۆیه وهستا. ههستم كرد ئافرهته نهناسهكه پهى به قوولایى ئهو كارهساته بردووه كه لهم تابلۆیهدا بهرجهسته كراوه. ئهو مهسهلهیهى كه ئهم تابلۆیه دهیخاته پوو ئهوهیه كه بهمجۆره چارشیو لانادری. ئهم ئافرهته سهرلهنوی عهبا دهداتهوه به سهریدا و گهر ههزار جاریش بو ئاههنگى چارشیو لابردنى ببهن، خوى له ئهسلدا چونه ههروا دهمینیتهوه.

کارامهییه کی سهرسوو پهینه رله کیشانی سیمای پیاوه که دا به دی ده کری که له ئاوینه که دا دیاره. سیمایه کی ئارامی ههیه. هیشتا ده موچاوی ژنه که ی خوّی به و جلوبه رگه تازه یه و به و له چك و کلاوه فه په نگییه وه نه بینیوه. ئافره ته که هه ست به ته ریقبوونه وه ده کات، شهرم ده کات به و شیوه یه ته نانه ت خوّی پیشانی میرده که شی بدات ده لینی به نیو زه وییه کی در کاویدا رایده کیشن و ئه وه تان هه ست به ئازاری ئه و در که نووك تیژانه ده کات که له شی پووتی قاش قاش ده که ن به لام هیشتا هه رچاوه رینی ئازاریکی زیاتریشه. فه ره نگیس پرسی: "ئه مافره ته بوچی له ژیر کلاوه فه ره نگییه که دا له چکی به ستووه ؟!"

پیّم وت: "لهبیرتان نییه؟ دهستوور وابوو که نافرهتان دهبی به کالاوی فهرهنگییهوه بو ناههنگهکان بچن، بهلام ئهم نافرهته نهیتوانیوه مووی سپیی سهری به بیگانه پیشان بدات. باش بروانه! له رهفته کونهکانه بهستوویهتی. تاکو هیچ نهبیّت گهردن و مووه سپیهکانی بشاریّتهوه".

فهرهنگیس له و تابلۆیهش تیپهری، چهند سکیچیکی ئاغا رهجهب به دیوارهکهوه بوو، ههموویانم له چوارچیوه گرتبوو. فهرهنگیس رووی تیکردم و من ییشدهسیم کرد و وتم: "خانم، ئهمه خزمهتکاری ماموستا بووه".

-سەير*ە*!

ئهم "سهیره"یه خهریکبوو وام لی بکات به سهریدا بتهقمهوه. خهریك بوو بلیّم:

"تف لهوهی که تهمسیل دهکات!" به لام خوّم راگرت و له دلّی خوّمدا وتم: "سهبر

که.. ئهم چارشیّوه لهسهر رووی توّش لادهچیّت. ههر دهبی بتهیّنمه قسه!" ئینجا

به دهنگیّکی بهرز وتم: "بهلیّ، خانم، ئهم تابلوّیانه ههر یهکه و بهسهرهاتی خوّی

ههیه. ههر یهکهو پهرده لهسهر لایهنیّك له بیر و ههست و سوّز و قوّناغیّکی ژیانی

ماموّستا ههلدهمالیّت. به داخهوه که ئیّوه ههر ئهمروّ وهختتان ههیه و ئیدی

ناتوانن بوّ دیدهنیی ئهم پیشانگایه بیّنهوه. ئهگینا من بهوپهری پیخوشحالییهوه

ئاماده بووم ههندی لایهنی تابلوّکانتان بوّ روون بکهمهوه".

-زۆر سوپاسگوزار دەبووم، بەڵێ، هـەروەكو فـەرمووتان. مىن هـەر ئـەمپۆ لـه تارانم و سبەينى دەبى تاران جى بەێڵم. من زۆر جار لـه لـه پۆژنامـەكاندا شـتم دەربارەى كارەكانى مامۆستا خوێندۆتەوە، بەلام ھەرگيز بوارى ئەوەم نەبووە بێم بيانبينم.

ههمدیسان دهستی به درق کردهوه، گهر جلهویم نهگرتایه، وهك سوارچاکی مهیدان به ئارهزووی خوّی دههات و دهچوو. یهکسهر به دوا قسهکهیدا وتم: "تا ئیستا هیچ کاریکی ماموستاتان نهدیوه?".

پرسیارهکهی من به لای ئهوهوه شتیکی تازه بوو. لهبهرئهوه کهوتبووه نیو سیلاوی زوّر وتنیشهوه، دهرفهتی بیرکردنهوهی نهبوو. ماوهیه بیدهنگ بوو، بهلام ئه ئافرهته خاوهن توانایهکی سهیر بوو و دهیتوانی چوّنی بویّت وا خوّی پیشان بدات و سهروسیمای خوّی بگوریّت. بهلام ههمان ئهو ساته بیدهنگییهی، ههمان ئهو لوّچییهی خستییه ناوچهوانییهوه، ههمان ئهو چاوانهی که بچووکی کردنهوه، تییانگهیاندم که له ناوهوه ئهو ئارامه نییه که دهیهویّت وا پیشان بدات. بهههر حال نه له قسه و نه له زهردهخهنهکانیدا نهدهتوانرا شتیّکی وا ههلهینجریّ. له وهلامدا وتی: "بو نا؟ چهند سالیّك لهمهوبهر روّژیّك هاتم بو ئیره، بهلام زوّر سهرپیییانه تهماشای تابلوّکانم کرد، وابزانم چهند تابلوّیهکی تریش لیره همبوون.. دیاره نهماون".

الهوه دهچیّت تهنانه سهروسیمای فه پاشی قوتابخانه که شمانت لهیاد مابیّت. چونکه وه ختی هاتن، فه رمووتان که فه پاشه کهمان گوپراوه. ئه م تابلوّیه ی که ئیّستا ته ماشای ده کهن ویّنه ی ئه و ناغا په جه به یه که خزمه تکاری ماموّستا بوو و پاشانیش بوو به فه پاشی قوتابخانه که مان. ئه و جاره که بوّ ئیّره هاتن ناغا په جه به هیّشتا مابوو و تاقه که سیّکیش که ته واو ناگاداری ژیانی ماموّستا بوو ئه و ناغا په جه به بوو، ئه ویش پویشت. چه ند چرکه یه که بیّده نگ بووم و پاشان له سهرخوّ و تم: "نافره تیّکیش که تا ئیّستا نه زانراوه کیّیه.."

وهختی ئهوه هاتبوو ههگبهکه مله پاشماوه ی تیرهکانم خالی بکه م. ریک پاوهستابووم و ئاماده ی هیرش بووم، لهو ورد دهبوومه و ههولمده دا ههست به بچووکترین پاچهنینی پوچی بکه م. ئافرهته که بروکانی لیک نا، به حال دهمی کرده وه. دهیویست به درو زهرده خه نه بخاته سهر لیکوی. زهرده خه نه به لیوه کانییه وه و شک بوو. ئیدی نهیده توانی به سووکییه وه سهیری من بکات و شته که به گالته وه ربگریت. به لام هیشتا به سهر زمان و قسه کانی خویدا زال بوو. وی: "چیوککی چهند سهیره! که سیش نه و نافره ته ناناسیت؟".

-جگه له من كهسى تر ئهو ئافرهته ناناسيت.

دەستم لەسەر سىۆپاكە لابرد و لە يەكم خشاندن و ھيدى ھيدى بەرەو پووى فەرەنگيس پۆيشتم و چاوم برييه چاوەكانى. رەنگ لە رووم پەرپبوو. ئەم جارە سيحرى چاوەكانى من ئەوى گرت.

ئافرەتە نەناسەكە جارىكى دىكە ھىزە لەدەستچووەكانى خۆى كۆكردەوە، قاقا پىكەنى، بەلام پىكەنىنەكەى ئەو زرنگانەوەيەى لە گويىمدا نەمابوو. خەرىك بوو دەكشايەوە. لىم دەترسا، دەيويست لىم دووربكەويتەوە. بەلام ھەنگاوەكانى من خىراتر بوون، دەيويست ئەو دەمامكەى بە دەموچاوييەوە نابوو نەكەويت، بەلام لە ھەمانكاتدا سەرسامى بە چاوەكانىيەوە دىاربوو.

دهنین چی؟ تهنها ئیوه ئه وئافرهته دهناسن؟ لهوهوبه ربینیوتانه و پووبه پوو لهگهنیدا راوهستاون؟

ههنگاویکی تریش لیّی نزیك بوومهوه، مهودای نیّوانمان له مهتریّکیش کهمتر بسوو. خسهریکبوو چوّکسی دادهدا. زوّر ورد و لهسسهرخوّ، لسه کساتیّکدا دانم بسه وشهکانیشدا دهنا پیّم وت: "بهلّیّ، پووبهپوو لهگهلّیدا پاوهسستاوم" هیّنسدهی نهمابوو بلیّم: "ئهوهتانی ئیّستا پووبهپووی پاوهستاوم" بهلام سهیرم کرد هیّشتا ههر بهسهر خوّیدا زاله، یان دهیویست زال بیّت، پووی له من وهرگیّپا. دیسان کهوتهوه تهماشاکردنی تابلوّکان و داوی قسهکردنی گرتهوه دهست، دهیویست بابهته که بگوریّت. ئهو پرسیارهی که لیّشی کردم، ئهوهی گهیاند که دووچاری شلهژان بووه و دهیویست بزانیّت کیّ ئهو نهیّنیهی ئاشکرا کردووه.

يرسيى: "خزمهتكارهكهى ئهو ئافرهتهى به ئيّوه ناساندووه؟".

-كەس ئەوى بە من نەناساندووە، من خۆم ئەوم ناسى.

-چەند دەبى خزمەتكارەكەي مردووه؟

-سى ساله. چى دارايى مامۆستاشه له دەستى ئەودا بوو و ئەوى ماشەوە درا به منالهكانى ئاغا رەجەب، ھەندى جار بۆ ئيرە دين.

-ئەم تابلۆيانەش ھەر موڭكى ئەوانە؟

-نهخیر، ئهمانه دهولهت کپیونی. هیچی واشیان نهماوه و دهشی تا چهند سالیکی تر ئهوهی ماویشه بفهوتیت. تهنانهت ئیستاش ههندی لهم تابلویانه نهقلن، قوتابییهکانی ماموستا دین و به ناوی ئهوهوهی که دهیانهویت لهسهر ئهم تابلویانه نهقل بکهن، دهچن تابلو ئهسلییهکه دهفروشن و نهقلهکه دهگهپیننهوه. کهسیکی وا شارهزاش نبیه ئهسلهکه له نهقلهکه جیابکاتهوه.

-مايهي داخه.

ئيستا وهختى بوو بليم: "سهيره!" ئهم ئافرهته نهناسه شتيك شك دهبات لهم دونيايهدا داخى بو بخوات.

تهماشایه کی کاتژمیره کهم کرد. مهبه ستم له وه ئه وه بوق نافره ته ه و ابزانیت من پهلهمه و دهمه وی ههرچی زووتره پهوانه ی بکهم و بچم به لای کاری خوّمه وه. یرسیی: "ناغای چاودیر، یهله تانه؟".

ئامانجهکهم پیکا. ئهوهی مهبهستم بوو هاته دی. نیگهران بووبوو. تۆزیک جلهوم بق شل کرد.

ههرچوننیك بیت تیگهیشت که سهره داویکی گلوّلهکه له دهستی مندایه. با وا نهزانیّت منیش گرفتاری بووم و دهتوانی وهکو کهسانی دی رهفتارم لهگهلادا بکات.

وتم: "نهخير، خانم، پهلهم نييه، بهلام ههرچونيك بيت مروق ناتوانيت كاروبارهكاني يشتگوي بخات و نهچيت به لايانهوه".

-ببهخشن! من زور دوام خستن.

سهرلهنوی خوی به تهماشاکردنی تابلوکانهوه خهریك کردهوه، هیشتا له نیوهی هوّلهکهدا بوو. پتر له دوو سی دهقیقه بهرامبهر تابلوی "خانووی پهشوپوووتهکان" وهستا و لیّی پاما. تا دوای پووداوهکانی مانگی خهرمانانیش له عهمبارهکهدا بوو. زوّربهی هاوپی و دوّستهکانی ماموّستا ئه و تابلوّیهیان نهبینیبوو. سی سال لهوهوبه ر له مانگی خهرماناندا دهرمهیّنا و خستمه چوارچیّوهوه و ههلمواسی. لهم تابلوّیهدا به ئاشکرا پق و کینه و جاپسیی ماموّستا دهردهکهویّت له ئاست ئهو شتانهدا که له پوژگاری دیکتاتوّریدا روویاندهدا.

مامۆستا نیگاری خانوویهکی کیشاوه که له کهنار شهقامهکانی مازندهرانهوه، مولکداریّتی نویّی ئه پاریّزگایه به پارهی خهلکی و "بوّ پهشوپووتهکان"ی بینا کردووه. له بهشی پشتهوهی تابلوّکه و لهبهر تریفهیهکی کنی مانگهشهودا تارمایی خانوویهکی لادیّیی دهبینریّ. خانوویهکی تازه و پازاوهیه. بهلام له ههمانکاتدا لهبهر تیشکی ئه و شهوهدا شووم و ترسناك دیّته پیشچاو. بهسهر دوندی کیّوهکهوه که دارستانیّکی چپ پوشیویهتی پوشناییهکی کز ههست پی دهکری که سروشتی جوانی مازندهران دههینیّتهوه یاد. مهرهزهکان له تاریکیی شهودا درهوشاوه و شادیبهخش دیّنه پیّشچاو. له بهشی پیّشهوهی تابلوّکهدا لادیّیهکی ییر و کوره لاوهکهی ییّیهکانیان که وهکو سهره بزووت رهش و بوّرن

لهسهر ئاگرهکه گهرم دهکهنهوه. پیرهمیّردهکه لهو ئۆخژنهی که گهرمای ئاگرهکه پیّی بهخشیوه سیمای پر ئازاری دهدرهوشیّتهوه. به لام کورهکهی به نیگایهکی ترسئامیّزهوه دهروانیّته ئهوبهری تابلوّکه. پیرهژنیّك گوریسیّکی له دهستدایه و گایهکی لاواز و نیوهگیانی به زوّر پیّ رادهکیّشیّت. گیانهوهرهکه برستی لیّ براوه و سهرمای سهرهتای بههار خهریکه فهوتی دهکات. سهگیّکی گهورهش که لای ئاگرهکهوهو لهسهر زهوییهکه راکشاوه، توزیّك سهری بهزرکردووهتهوه، دهنیّی ئهویش چاوهروانی ئهو رووداوه ناخوشهیه که خهریکه روودهدات.

فهرهنگیس چهند دهقیقهیه تهماشای کرد و پاشان پتر له تابلوکهچووه دواوه تا باشتر بیبینیت. ههر پشتاوپشت هات تا له سوّپاکهی ناوه راستی هوّلهکه نزیك بووهوه.

وتم: "خانم، وريابن بهسهر سۆپاكهدا نهكهون، ئاگادارن مامۆستا لهم تابلۆيهدا چى دەخاته روو؟".

-ئێوه بفهرموون.

زمانه شیرینهکهی خوّی بیرچووبووهوه. دیاربوو ترساندبووم.

-من حەزم دەكرد ئيوه بتانفەرمووايە چيى لي حالى بوون.

-من شتێکی زوٚری لیٚ حاڵی نهبووم.

-دەتانەوى دەربارەى قسىەتان بۆ بكەم؟

-تكا كارم.

-ئەمە خانووى رەشورووتەكانە. رايانسىپاردبوون كە دەبى خانووەكانىان ھەمىشە پاكوتەمىز بىت، بە تايبەتىش سەرەتاى بەھاران وەختى شاھەنشا بىۆ مازندەران دەچوو، ھەموو رۆژىك كاربەدەستانى دائىرەى مولكدارى خانووەكانىان دەپشكنى كە نەبادا پىس و پۆخل بن. لەو گۆشەيەى تابلۆكەدا ئەو تەپۆلكەيەى كە سەرىنجى دەفەرموون داروپەردووى كوختى پىشوويانە.

گوندییه کان لهویدا ته ویله یان بن گا و مه پ و ما لاته کانیان دروست کردبوو و له ترسی نه وه ی خانووه تازه کانیان پیس نه که ن، ته نانه ترستانان خوشیان له ویدا

دهیانگوزهراند. ئیستا ههموو پوژیک چاوهپوانی هاتنی شاههنشان. کاربهدهستانهکان هاتوون و کوختهکانیان پووخاندووه تا ئیتر نهچنه ئهوی چار نییه، جگه لهوهی که دهبی بچنه ئهو خانووه نوییانهوه. بهههرحال ئهمه بووه ته هی ئییه، جگه لهوهی که دهبی بچنه ئهو خانووه نوییانهوه. بهههرحال ئهمه بووه هی هی ئییه، مهری مهپومالاتهکانیان بی جی بمینییتهوه و ئهوهتانی ئهو گیانهوهره خهریکه له اله اله و بی جییی دهمریت، ههر گوشهیهکی ئهم تابلویه سهرگوزهشتهیهکه. له دهسته چهپدا، له بهشی پیشهوهی تابلوکهدا، پووی خانوویهکی دیکه سهرنج پادهکیشیت. له پهنجهرهی خانووهکهدا سهماوهریک و دوو سی لامپا دهبینری تهماشاکه ماموستا چراکانی چون به باق و بریق پیشان داوه. گوایه: لادیییهکان له ناز و نیعمهتدان، ئهم چرایانه سهرهتای بههار کاربهدهستانی مولکداری به بارمته دهیاندهنی، تا کاتی شاههنشا بهویدا تیپهپی بیانبینیت. سهرهتای بههاران وادهی کار و ئاودیرییه. لادیییهکان دهبی به پیخاوسی له مهرهزهکاندا کاربکهن، له مالهوه هی گهرمکردنهوهیان نییه، پیخاوسی له مهرهزهکاندا کاربکهن، له مالهوه هی گهرمکردنهوهیان نییه، تهماشایهکی ئهو سهگه به ئهمهکه بکه! ئهویش سهیری ئهو پیریژنه لادییییه دهکات که لهوه دهچیت دایکی ئهو لاوه بیّت، دهشی سهگهکه بهر له ههموویان دهکات که لهوه دهچیت دایکی ئهو لاوه بیّت، دهشی سهگهکه بهر له ههموویان ییشبینیی ئهو کارهساتهی کردبیّت و خاوهنهکهی ئاگادار کردبیّتهوه.

- -ئاغاى چاودير، ئەم تابلۆيە ئەسلە يان نەقلە؟
 - -ئەم تابلۆيە ئەسللە.
- -ئێوه دەتوانن ئەسلەكە لە نەقل جيابكەنەوە؟
 - -تا رادەيەك.
 - -ئەي باشە بۆچى وتتان كەس ناتوانيت؟
- -من دهتوانم، بهلام كارهكه ههميشه له دهستي مندا نييه.
 - -ئەي لە دەست كيدايه؟
- -له دەسىتى بەرێوەبەرى قوتابخانەكەدايە، لىه دەسىت وەزيىر و جىمنابى بەرێوەبەرى گشتىدايە.

-ئەگەر كەسىپك بىموپىت يەكىپك لەم تابلق ئەسىلانەى دەسىت بكەوپىت، دەبىي بە كى بىلىت؟

ئاهیّك هاته وه گیانم، خهریکبووین له یه کدی نزیك دهبووینه وه. خهریکبووین له نواندن دوور ده که وتینه وه. فهرهنگیس هه ستی کرد من ده توانم یارمه تیی بدهم، ئه و نه خشه یه ی که زوّر به په له کیشابووم، خهریکبوو ئه نجامیّکی باشی به ده ست ده مننا.

- -ئەگەر ئەو كەسە كى بىت خانم؟
 - -ئەگەر من بم؟
 - -ئێ*وه* كێن؟
- -من؟ ئافرهتیکم له چهند روّژیک زیاتر له "تاران"دا نامینمهوه. کهسیش شک نابهم لهم شارهدا. باوک و دایکم؛ ههردووکیان له دهرهوهی ئیرانن و گهر رویشتیشم لهوانهیه ئیتر ههرگیز نهمبیننهوه.
 - –كام تابلۆيەتان *دە*ويْت؟
 - -ئەو تابلۆيەي من دەمەوى لە ھۆلەكەدا نييە.
 - -كام تابلۆيە؟
- -جاری پیم بلین؛ دهتوانن داخوازییهکهم بهجی بینن، تا منیش پیتان بلیم کام تابلؤیهم دهویت؟
 - -ئەمە بەوھوم بەستراوم كە ئايا ئيوم دەتوانن ياداشتم بدەنەوم يان نهء؟
- -ئێـوه ئهگـهر تـابلۆى "چاوهكـانى" كـه دەبوايـه لـهوێدا بووايـه و لێـى نييـه بمدهنێ، من يێنج ههزار تمهنتان دەدەمێ.

به ههموو ئهو وت ووریاییهوه که خوّمه بوّ نامادهکردبوو، سهرلهنوی تیکهوتمهوه. چاوه پیّم نهدهکرد ئهم نافرهته ناوهها به پرکیشییهوه پیّشنیازی دزیّتیم بوّ بکات. چهند ساتیّك دوودل بووم، ئهم چهند ساته بهلای منهوه زهمانیّك بوو، بیّدهنگییهکهی من نافرهتهکهی ترساند.

من دەزانم ئنيوه ئهم پارەيەتان بۆ خۆتان ناويت. دەزانم دەبى بيدەن به وەزيرو بەريوەبەرى گشتى.

باشه بۆچى دەيوپست دزيتى بخاته يالم؟ لەبەرئەوەي وايدەزانى ئيرە بازارى دزانه و ههر کهسه و شتیکه و منیش دهستم لهم تاوانهدا ههیه؟ یان لهبهرئهوهی ترسا که ئهگهر جاریکی تر بو ئهم موزهخانهیه بیتهوه تاقه تابلویه کی تیدا نابينێتەوە. يان يەيوەندىي بە تابلۆي "چاوەكانى"يەوە جورئەتى يىي بەخشى و دزیّتیی دایه یالّم و وهختیّ زانیی که دهتوانیّت بق ههتاههتایه ببیّته خاوهنی ئهو تابلۆپە بريارى دا تا زووە يىرى يىدا بكات و بىباتەوە بى مالەوە؟ بەلام چ جورئەتىكە؟ چۆن و لە كويوم بىشەرمىي گەيشتە ئەو رادەيەي بىھويت ئابرووي من به يننج ههزار تمهن بكريت؟ تهنها يننج ههزار تمهن؟ ده سالى رهبهقه من لهم قوتابخانه ویرانهیه دا و لهسه رئهم میره شره دانیشتووم و سهرباری ههموو ئهو دزه یسیورانهی که به ناوی یشکنهری تایبهتی دارایی و بهریوهبهری وهزیرهوه بو ئيْره هاتوون، نهمهيشتووه لايهرهيهك كه به خهتى ماموّستا خوّى نووسرابيّت ببريّته دەرەوە، كەچى ئيّستاش ئافرەتيّك كە كەس نازانيّت لە كويّوە ھاتووە و ئەم پالْتۆ گرانبههایهی بهری و ئهو ئۆتۆمبیلهی ژیری چۆن یهیدا کردووه؛ هاتووه تا ئابرووى من به يننج ههزار تمهن بكرينت!! ئاخ، چهند حهزم كرد ئهم ئافرهته هەرزەيە لە قوتابخانەكە دەربكەم، چەند حەزم دەكرد ينى بلنىم: خانم، ماچنكم بدهري و تابلوكه بهره. نا.. ئهم ئافرهته سهربهدهرهوهیه له مهبهستی من ناگات، حەزم دەكرد ييّى بلّيْم: خانم، بۆ تەنھا شەويّك لە باخەلْمدا بنوو ئەوسا تابلۆكە بۆ خۆت.

له سۆپاكه دووركەوتمەوە، بەرەو سووچى ھۆلەكـه ھەنگاوم نا، كـه ريـّك رووبەرووى ئەو و نزيك ديوارەكەى بەرامبەرى بوو. مەوداى نيوانمان ھەر زۆر كەم بوو. رۆيشتم و لەسەر ميزيكى بچووك كه تايبەت بوو بەو دەفتـهرەى لەسـەرى دادەنرى تا بينەران سەرىنجى خۆيانى تيدا بنووسىن، دانيشتم، قاچم خسته سـەر

قاچ، دەستم خسته ژیر چەناگەمەوە و چاوم برییه چاوەكانی. رەنگم پـەریبوو. تەواوى ھیز و تواناى مانەویى خۆم كۆكردەوه.

- -خانم تهنها يينج ههزار تمهن؟
- -ئيوه قايل بن ئهو تابلۆيەم بدەنى، ھەرچىيەكتان بويت دەتاندەمى.
 - -هەرچىيەكم بويت، دەمدەنى؟

چاوهکانی دهدرهوشانهوه.. تووره بوو؟ نازانم. من تهواوی تارهکانی روّحی ئهم ئافرهتهم یه به یه دهناسی. له سه عاتیک پتر لهگه لمدا نه بوو. به لام من سهروسیمای خوّم چهند دهناسی، ئهوه ندهش به لیو و دان و گونا و نیوچه وان و چهناگه ی ئه و ئاشنا بووم. جاری وا بووه چهندان سه عات من لیبان ورد بوومه ته و ئاشنا بووم. جاری وا بووه چهندان سه عات من لیبان ورد بوومه ته وه. سالانیک روّژی چهندان جار ده مبینی لای من نهینی ته نها له چاوه کاندا بوو. ئه و نیگا تووره یه ته سهور نه ده کرد، ئه م نیگایه له و نیگایه نه ده ده چوو که نیو سه عات له مه و پیش دلی کردم به ئاو. ئه مه نیگای گیانه وه ریکی برسی بوو. رهنگه مه به ستیشی به سووکییه وه سهیر کردنی من بووبیت؟ به لام ئه ماله تی چاوه کانی له چرکه یه تینه په ری. یه که م جار ده رکی به و مانایه ی حاله ته ی چاوه کانی له چرکه یه تینه په ری. یه که م جار ده رکی به و مانایه کا قسه که م نه ده مویست پیلی بگات، به لام پاشان هه رئه وهنده ی چاوترووکانی که مانای ژیره وه ی قسه که تیگه پشت.

به رهو رووم هات و سه رلهنوی به ریز و میهره بانییه وه گوتی: "چهند پارهتان بویّت ده تانده می"

به لام من ههر سوور بووم لهسهر قسه که ی خوّم و ههمدیسان وتم: "ههرچییه کم بویّت دهمدهنی؟"

ئهمجارهیان به جوّریّك قسه کهم گوت خانی له بیّشه رمی. دهمویست گفتی نی وهربگرم که ئه شتهی من دهمه وی بمداتی. ئه وم ترساند. به لام خوّشم هه رترسابووم، به ههنگاونانیّکی خیّراوه هات و لهبه ردهمدا وهستا. به توورهییه وه سهیری کردم، به چاوه کانی دهیویست له قوولایی روّحم بدات، من وامزانی هاتووه تا لیّم بدات. هه نسام و وهستام و چاوم برییه چاوه کانی.

ئەمجارەيان حالْەتى چاوەكانى ريك ھەمان حالْەتى يرنهيّنى و يرمانـاى نـاو تابلۆكە بوو. ئيستا تىگەيشتم كە بۆچى چاوەكان لە تابلۆكەي مامۆستادا ماناي جۆراوجۆر لەخۆ دەگرن، بۆچى جارى واپه مرۆف دەگرينىن و جارى واشه له ههموو شتيك بيزاري دهكهن.

هەنگاويكى تر هاتە پيشەوە و گوتى: "بەلى ھەرچىيەكتان بوي دەتاندەمى، به مهرجيّك بيشهرم نهبن".

- -قبوولمه. ناونيشاني مالهوهتانم بدهني. ئهمشهو تابلوكهتان بو دههينم.
 - -ئەي بۆچى ناتانەوى ئىستا يىشانم بدەن؟
 - -خۆ دەبينت سەواو مامەللەكەمان بگاتە ئەنجام.
- -ئەي بۆ ناتانەوي ئىستا مامەلەي لەسەر بكەين؟ لىرە تابلۆكەم يىشان بدەن.

-نابي ههمووي به ئارەزووى ئيوه بيت. با جاريك له ژيانتاندا كابرايهك رووبهرووتان بيّتهوه كه له ئيّوه بههيّزتر بيّت. ئيّوه وا نهزانن كه دهتوانن سومعه و ئابرووى من به پينج ههزار تمهن دهكرن. من به لينتان دهدهمي كه ئهمشهو تابلۆكەتان بۆ دەھينىم بىق ماللەوە. يەك پوولىشىم لىتان ناوى. لەوى داواكەى خۆمتان يى دەليم.

-كەواتـە ببەخشـن! مىن دەرۆم. چاوەرپتـانم. ھـەركاتى ويسـتتان بفـەرموون. تەنها ئەو رستەيەى لە دلەوە و خالى لە درۆ وت. دۆرابوو. بە سەريدا زال بووم، لهو ساتهوهي لهگهڵمدا بوو، ئهمه يهكهم جار بوو خودي خوّيم ييّ نيشان بدات، من خوماری سهرکهوتن بووم، ئیدی زمان شیرینی بیسسوود بوو، دهمامکهکهی دهموچاوی کهوت و رووی ناشرین نا رووی ناشرین نهبوو .. رووی خوی پیشان

ناونیشانی خانووهکهیانی دامی. کهوتبووه یهکیّك لهو شهقامانهی که له شەقامى يشت باليۆزخانەي ئينگلتەرەوە جيادەبنەوە.

تا دەرگاى دەرەوە بەريم كرد، دەرگاى ئۆتۆمبيلەكـەم بۆ كـردەوە و وەختـى كەوتە جوولە من بۆ ناو قوتابخانەكە گەرامەوە. ئیدی هیچ گومانیکم لا نهمابوو که خویهتی، ئهم ئافرهتهش هیچ چاریکی نهبوو ئهوه نهبیت که خودی خوی، روّحی خوّی، لهبهردهممدا رووت بکاتهوه.

چووم بۆ عەمبارەكە، تابلۆكەم دەرھێنا، بردم بۆ ھۆڵەكە و تاوێك لەبەردەمىدا وەستام، ئىدى تابلۆكە لاى من مانايەكى تايبەتىى بەخۆوە گرتبوو، كليلى پەردە هەڵماڵىن لەسەر نەێنىي ژيانى مامۆستا ماكان بوو. ئىدى سـڵم لـەو چاوانــه نەدەكردەوە. بىرم كردەوە ھەر نەچم بۆ ماڵيان. چونكە دڵنيا بـووم گـەر منيش نەرۆشتمايە ئەو خۆى دەھاتەوە بۆ لام.

بهههرحال لهوه تیگهییبوو که لهم دونیایهدا کهسیک ههیه پهی به نهینییهکانی ئهو بردووه، به هم سهرلهنوی رام گوری. نهبادا له شیر دهسه ه قریدا نهمینیت. نهبادا پاش خهویکی حهوینه ههمدیسان بهسه رئیرادهی خویدا زال بیتهوه. بریاری روشتنم دا، دوو پارچه که تانم هینا، لهسه رکه تانه که شهوه کاغه زم تیوه پیچا، ئینجا به پهتی قهند بهستم و به هه دوو دهستم تابلوکهم هه لگرت و خستمه سه رسه رم و بو نووسینگه که چووم.

گەرامـەوە ھۆڵـى مۆزەخانەكـە، سـەيرى شـوێنە خاڵييەكــەى تابلۆكــەم كــرد، گڵۆپەكەم كوژاندەوە، دەرگاكەم داخستەوە و ھاتمەوە نووسىينگەكە. دەرگاوانەكەم راسپارد بچێت عەرەبانەيەكم بۆ بهێنێت. ھيچ ڕێگايەكى ديم بۆ بردنى تابلۆكــه شك نهدهبرد. له ئۆتۆمبيلدا جيلى نهدهبووهوه. بردنه دهرهوهى تابلۆكه له قوتابيانه شلك نهدهبرد. له ئۆتۆمبيلدا جيلى ناسايى بوو. زۆر له قوتابييهكان و مامۆستاكان كارەكانى خۆيان بۆ مالهوه دهبردهوه و كهس نهيدهتوانى بچووكترين گومانم لى بكات، له تووپهييشدا ههلدهلهرزيم. ههوا سارد بوو و ئهو بهفروبارانهى ئهم چهند پۆژهى دوواييش باريبوو خهريكبوو دهيبهست. ههلاهلهرزيم. بهلام نهك له سهرمانا، بهلكو دهتگوت خهريكم تاوانيك دەكهم. به بههاترين كارى گهورهترين نيگاركيشى ئيران خهريكه لهدهست دهدهم، ئايا ئهوهى دههينا؟ خۆشم نهمدهزانى خهريكم يابدواوه نهكردبوو. بهلام حسابم بۆ لهم ساته بهدواوه نهكردبوو. ئهم تابلۆيه چى لى بكهم؟ ههر به پاستى بپيارم دابوو تابلۆكه له مالى ئهو ئافرهته نهناسه دابنيم كه هيشتا نهمدهزانى كييه؟ ئهى سبهينى وهلامى چى بدهمهوه؟ به خۆم بليم چى؟ ئهى چ وهلاميكى ئهو دالله لاشه خۆرانه بدهمهوه كه ئهوهندهى سهره دهرزييهك نرخى هونهرهكەى مامۆستا نازانن؟ چى به من دهلين؟

وردهورده خهریکبوو تیدهگهیشتم که ئهم ئافرهته سیحری له منیش کردووه، به به نایا له پاستیدا کاممان که و تبووینه ژیر ده سه نای نه وی ترمانه وه من من با نایا له پاستیدا خوشه ویستی و نهمه کی من بو گهوره یی ماموستا و بایه خدان به ژیانی پپ ئازار و ته قه للای وای له من کرد که نه زانانه و بی هیچ حسابیک ئابپووی خوم به رم، یان ئه مئافره ته ههرزه یه توانیبووی منیش له قه فه سه ته نگه که ی ژیانی خوم ده ربه پینیت ؟

سه عات هه شت بوو. له به رده م ده رگای قوتا بخانه که دا وه ستابووم، ده ترسام له وه ی چۆن به و حاله وه به رهو پووی ده رگاوانه که بیمه وه که چاوه رینی بووم به عه ره بانه که یه وه بینته وه ؟ ده نگی پینی نه سیه کان که شه خته ی سه رشه قامه که یان ده شکاند، له دووره وه هاته گوینم. پشتم کرده ئه و لایه ی که ده نگی پینی نه سیه کانی لیوه ده هات تا ده رگاوانه که سه روسیمام نه بینیت. مانگ به پووی گوستاخی خویه وه هموو نه پنییه کانی ناشکرا ده کرد. ناسو رووناک و زهمین و

خانووهکان له سپییهکی ماتدا نوقم بووبوون. ئۆتۆمبیلهکان بیشهرمانه هۆرنیان لی دهدا و جهنجالیی ئهم ژیانهیان به رووی مندا دهکیشا.

تازه سهریّك بسوو هیّنابووم و نهمدهگهرانهوه دواوه، شهیتان چووبسووه بنكلیّشهمهوه. وهختی دهرگاوانهکه هاتهوه، خواحافیزیم لیّکسرد و پیّم وت: "ئهمشه و کهمیّك درهنگتر بنوو، لهوانهیه ههر ئهمشه و تابلوّکه بهیّنمهوه".

له شهقامی ئیسلامبولدا رووناکیی کنی گلۆپهکانی شهقامهکه ئاسمانیان تاریکتر پیشان دهدا، گهواله ههوری سپی و شین له ئاسماندا په اگهنده بووبوون و سروهیه کی سارد لووت و په هی گوید سی سروهه لگه راندبوو. کلاوه که هینابووه سه چاوم تا که س نه مناسیته وه. سه عات هه شتی شه و بوو و شهقامه که جمه ی ده هات. خه لکه که چهند بیباکانه ده هاتن و ده چوون! چهند خوشحال بوون! ئوتومبیله کان له چه و راسته وه وه واشه تیده په رین. بوقی عه ره بانه که له نیوه دا شتیکی نه شاز بوو. له پشت بالیوز خانه ی ئینگلته ره وه ئافره تان به دوا مشته ریدا ده گه ران و یه خه کراوه کان ویلی دوای نیچیر بوون، یه کیکیان وه ختی عمره بانه که ی کرد، ئیشاره تیکی بو کردم و پلاریکی تی گرتم.

حهزم دهکرد عهرهبانچییهکه غاری بکردایه، دهمویست زووتر بگهم به و ئارامییهی که پیویستم پییهتی و وا خهریکم له مالی نافره ه نهناسهکه دهیبینمهوه.

به عهرهبانچییهکهم وت: "تۆزیّك خیراکه، ئهمانه سهرخوّشن و تووشی گیچهلیّکمان دهکهن".

عەرەبانچىيە يىرەكە لەمن ئازاتر بوو.

-ئەمانە سەگى كێن؟ قابيلە شارى بى ٚحاكم بێت؟ زەوييەكـە بەسـتوويەتى، ئەگەر خێراتر برۆم ئەسيەكانم ھەلْدەخليسكێن.

من گوینم بۆ قسەكانى ئەو رانەدەگرت، خۆرەى دوودنى ھەناومى دەكینا. چۆن دنىيابم كە سەركەوتن وەچنگ دەھیننم؟ تۆ بنی ئەم ئافرەتەش يەكیك لەو ئافرەتە

سەر بەسۆدرانە نەبيت كە كەم تا زۆر دواى رووداوەكانى خەرمانان دەبينران؟ كى دەلْيْت نايەويْت بمخاتە داويْكەوە و تابلۆكـە لـە دەسـتم دەربـهيْنيْت، تـا ياشـان غەرىزەي خۆيەرستىي خۆي يى تىر بكات!!.

ئەو يارچە كاغەزەي كە ناونىشانى ئافرەتە نەناسەكەم لەسەر نووسىيبوو، چرچولۆچ بووبوو. لەبەر رۆشنايى گلۆپيكى سەر چوارريانەيەك خويندمەوه. چاوم به ئۆتۆمبىلە رەنگاورەنگەكە كەوت كە ئافرەتە نەناسەكە ينى ھاتبوو بۆ قوتابخانهكه.

له دەرگام دا، ئافرەتنىك كە بەركۆشنىكى سىيپى بەستبوق و لەچكىكى سىيشى کردبووه سهر، هات و دهرگاکهی کردهوه.

وتم: "خانم، بهڵكو رابگهيهنن كه تابلۆكهم هێناوه".

ئافرەتەكە ماتل نەبوو و وتى: "فەرموون وەرنە ژوورەوه".

كريّى عەرەبانەكمەم دا، سىەرەوەى تابلۆكمەم يالدا بەنيّوچمەوان و شانمەوە و خوارهوهشیم به ههردوو دهستم گرت و بهرهو هۆلهکه چووم. کچهکه دهیویست لیم بگرێت. وتم: "نهخێر، ئهمه كارى ئێوه نييه، پێم بڵێن بۆ كوێى بەرم؟"

-فهرموون بو ژوورهوه! خانم له ژوورهکهی خوی دانیشتووه. یالتوکهتان داناكەنن؟

يەكسەر بە خانووەكەدا زانيم كە مالى يەكيك لە خانەدانەكانە. ھۆليْكى گەلىّ قەشەنگ!! مىزىدى خرى نىزم لـە ناوەراسىتى ژوورەكەدا بـوو كـە ئىنجانەيـەكى بلووری پـر لـه گوڵـه مێڂـهکی لهسـهر بـوو. ئـهو چلچراپـهی کـه لـه بنميچـه رەنگاورەنگەكەوە ھاتبووە خوار، تەواوى ھۆلەكەي رۆشن كردبووەوە. گولدانيكى گەورەي لە دارى خورما دروستكراو لە گۆشەپەكدا دانرابوو. تابلۆكەم بە قەراغ ميزه نزمه كه دا هه ليه سارد. كچه كه يالتق و كلاوه كه ي لي گرتم. ته ماشايه كي دەورويشتى خۆمم كرد، ھەموو شتەكان جوان دەھاتنە يێشچاو، لـەم شـوێنەدا خۆم نامۆ بینییهوه. ههستم به بچووکی و بهدبهختیی خۆم کرد. ترس دایگرتم، ئهم ئافرەتە نەكات لەم مال و ژينگەيەي خۆيدا بەسەرمدا زال بيت؟! له قوتابخانه من خانهخوی و فهرمان و ابووم، به لام لیره ههموو شته کان به سووکییه وه سهیریان ده کردم. چاوه کانم نه یانده توانی ئالووده ی ئه و گولاان و چلچرا و دیواره پهنگاو پنگ و مافووره پپ نه خش و نیگارانه بن. من به ته واوی که لوپه له کانی قوتا بخانه که ئاشنام، میرووی یه کبه یه کیان ده زانم، سالانیکی زور له نیویاندا ریاوم، ته واوی تابلوکان لهم دهستانه مدا بوون.. به لام لیره.. لهم خانووه پرشکو و به ههه یبه ته و نبوونی خوم کرد.

كارەكەرەكە وتى: "فەرموون ئاغا".

دەرگای ژووریکی کردەوه، فهرەنگیس لەسسەر کورسییهك دانیشتبوو. کراسیکی سهوزی تەسسکی پۆشیبوو، لاوتر دەھاته پیشچاو. دەموچاوی قەشەنگی، منی هیننایهوه سهرخۆ. تۆزیک ههستی خۆ به گهورەزانین هاتهوه به بهرما. بینهوهی بایهخیکی ئهوتۆ به ئافرەته نهناسهکه بدهم، به کارهکهرهکهم وت "بهلکو تابلۆکه بهینننه ژوورهوه. بهلام وریابن بهر دەرودیوار نهکهویت".

وهختی کارهکهرهکه ویستی تابلوّکه بهرزبکاتهوه، وتم: "نا نا.. وانا.. له ناوهراستهوه بیگره".

به دەنگیکی بەرز ئەمەم وت تا سەرىنجى فەرەنگیس بەلای خۆمدا رابكیشم. تاویک خۆی بەو رۆژنامەیەوە خافلاند كه به دەستیپەوە بوو. ھەركـه گویّـی لـه دەنگى من بوو ھەلسایه سەرپی. ناچار بوو تا بەر دەرگاكە بۆ پیشوازیم بیت.

پاڵتۆ به دەستمەوە و بەدوا كارەكەرەكەدا و، وەكو يەكێك بەو جۆرە خانووانە زۆر ئاشنا بێت چوومە ژوورەوە. بەسەر سىڵوێكم لىه خانم كىرد و به چاویش چاودێریی كارەكەرەكەم دەكرد بزانم تابلۆكە له كوێدا دادەنێت. بەلام ئەو تابلۆ گەورەیەی كە بە دیوارەكەی بەرامبەرمەوە بوو، سەرنجی راكێشام. دیمەنی ئەو حەشاماتە دیاربوو كاری مامۆستا بوو، چونكە من چەند سىكێچێكی ئەو تابلۆيەم بینیبوو، به دوای تابلۆكەش خۆیدا زۆر دەگەرام. وەختێ لە ژووری ئەم ئافرەتە نەناسەدا بینیم؛ پێم گران بوو. ئیتر بەم ھەموو بەلگانەوە نەدەكرا گومان بكرێ كە ئەم ئافرەتە مامۆستای نەناسیوه.

ههر ئهوهنده كارهكهرهكه تابلۆكهى لهسهر زهوييهكه دانا، چووم و له دهستم گرت و وتم: "زوّر چاكه، من خوّم دهيكهمهوه".

كارەكەرەكــه خــەريكبوو لــه ژوورەكــه دەچــووە دەرەوە كــه فــهرەنگيس بــه فەرمانەوە وتى: سەكىنه، سەبركه! ئاغا حەز بەچى دەكەن؟ حەز بە پيكيك كۆنياك دەكەن؟

ههمدیسان لهگهل ئهم دهنگه پپ ریّنز و میهرهبانهدا زهردهخهنهیهکی دروّی خستهوه سهرلیّوی.

ئهگهر ئهم ئافرهته سهرلهنوی بهمجوّره رهفتارم لهگه لّدا بکاتهوه. له پیستی خوّم دهچمه دهرهوه. خوّی چاك دهزانیّت من بوّچی بوّ ئیّره هاتووم. دهزانیّت که نزیکهی سهعاتیّکه که دهبی به مهیلی من بکات و چی نهیّنی شك دهبات لام بیدرکیّنیّت، کهچی ئهوهتانی به ههمان زمانی نوسینگه که قسهم لهگه لّدا ده کات.

رووم كرده كارهكهرهكه و وتم: "ميرسى، من هيچم ناويّت"

فهرهنگیس لهو زمانه توندوتیژهی من دهموچاوی سوورههڵگهڕا. پپکیشیم نهکرد سهیری چاوهکانی بکهم. به ئاوازی دهنگیدا دیاربوو که خوّی لهدهست دابوو. پرسیی: "کهواته ئیجازه بفهرموون با بیّت و تابلوّکه بکاتهوه".

-نه خیر، خانم، ئه و ئهرکه به من بسپیرن، تکا دهکهم ئیجازه بفه رموون با بروات. به سهری ئاماژه یه کی بق سهکینه کرد و ئه و رقیشت.

بهبى ئەوەى چاوەرىنى موجامەلەى ئەو بكەم، چووم و لەسـەر كورسىييەكەى بەرامبەرى دانىشتم.

فهرهنگیس پاش تۆزىك هات و دانیشت.

نزیکهی دوو دهقیقه بیدهنگی بالی بهسهر ژوورهکهدا کیشا، دهنگی ئۆتۆمبیل و گالیسکه و تهنانهت ریبوارانیش دههاته گوی، تا ئۆقرهی لی برا.

-ناتانەوى تابلۆكەم يىشانبدەن؟

-تابلۆكـهم بـۆ ئـهوه هێنـاوه پیشـانتانی بـدهم. بـهلام دوای ئـهوهی لهسـهر مامهلهكه ریک دهكهوین.

-وتم يارەتان چەند دەويت دەتاندەمى.

-منیش عهرزم کردن که ئامادهنیم ئابرووی خوّم ههرزانفروّش بکهم. پاشان ئهگهر دهتانهوی به ههمان زمانی پیشووتان قسهم لهگهلاا بکهن که به رای من جگه له ساخته و دروّ هیچی تر نییه، ئهوا یهکسهر دهست دهدهمه تابلوّکه و دهروّم. خانم، من بوّ ئیره هاتووم تا بی پیچ و پهنا و راستگویانه قسهتان لهگهلاا بکهم، ببهخشن تا ئیستا ناویشتان نازانم، ههر به فهرهنگیس خانم بانگتان دهکهم، ئیوه بهلیّنتان دا ههرچییهکم بویّت بمدهنی.

-چيتان دەويْت؟

-ئێوه دەبێت ئەو شتەى نەتانداوه بە كەس بمدەنێ.

-مەبەستتان چىيە؟

-ئهگهر دهتانهوی بزانن مهبهستم چییه، ناچارم سهرهتا پیشهکییهکتان بدهمی تا باشتر له مهبهستم حالی بن. من که داوای راستگویی له ئیوه دهکهم، دهبی خوشم لهگهلتاندا راستگویم. وا نهزانیت من تهنها ئهمشهو ئیوهم ناسیوه، ده سالی ریکه من ههموو روزیک لهگهل ئهم تابلویهدا ده شیم که ئیستا لهم ژوورهدایه. ههر بویه من ده ساله ئیوه دهناسم. ماوهیه بیدهنگ بووم، چاوهری بووم به دوای مندا قسه بکات و منیش ینی بلیمهوه که وامان بریار دا لهگهل یهکدا راستگو بین.

فهرهنگیس هیچی نهوت، دیاربوو هاتبووه ژیر بار، نکوولیی نهکرد، سهری شورکردبووهوه. پهنجهکانی ههردوو دهستی لیک ئالاندبوو. وهك پهیکهریك بینجووله دانیشتبوو. ئهو کراسه سهوزهی زوّر لی دههات که له بهریدا بوو، پرچی شهیوّل شهیوّل بهسهر شانیدا هاتبووه خواری لهسهرخوّ پالی دایهوه و چاوی بریه سهر میزهکه که قوماشیکی رهشی گولدار بوو. ههولّم دا له چاوهکانی ورد ببمهوه، بهلام ئهو تهماشای نهکردم، ئیتر وهکو جووجهلهیه کهوتبووه

وتم: "خانم، ناوتان چييه؟".

- مەپرسىن، ناوى من ھىچ كارىگەرىيەكى ئەوتۆى لەسسەر كارەكەى ئۆوە نىيە. من ئەو كەسسەم كە ئۆوە بە دوايدا دەگەرۆن.

-ئەمـه دەزانم. زۆر چاكـه، با ناوى راسـتەقىنەى تـۆ بـه لاى منـهوه ئافرەتـه نەناسەكە بيّت، ئايا حەز دەكەن لەگەل يەكدا راستگۆ و بى يىچوپەنا بىن؟

-تۆ چىت لە گيانى من دەويت؟

زوّر خهمبارانه ئهمهی گوت. ئاگری له دلّم بهردا. تهریق بوومهوه لهوهی بهو شیّوه توندوتیژه پهفتارم لهگهلاا کرد. فهرهنگیسیش وهکو ههموو مروّقه خوّیهرستهکان؛ وهختی دهسهلاتی نهدهما، سوّز و بهزهیی مروّقی دهورووژاند. ئهمانه تهنها له لووتکهی دهسهلاتدا گهوره دیّنه پیّشچاو. وهختی تیّکهوتن، زهلیل و بهسرزمان دهبن.

وهلامم نهدایهوه. بهلام ئهو پرسیی: "ئاغای چاودیّر، هاتوون بو ئیّره تا ئازارم بدهن؟".

—نا.. به پێچهوانهوه ،هاتووم تا خۆم و ئێوهش لهو مۆتهكهيه پزگار بكهم كه ئهشكهنجهمان دهدات، به كورتى من بۆ ئهو مهبهسته نههاتووم، ئێوه و ئاغا پهجهب تاقه كهسێك بوون كه مامۆستاتان ناسيوه. ئاغا پهجهب كۆچى دوايى كرد و هيچى نهوت. پهنگه هۆيهكهى ئهوه بووبێت ترساندبێتيان، پهنگه له گرنگيى مهسهلهكهش نهگهيشتبێت و يان خۆى به تێنهگهيشتوويهك پيشاندابێت. بهلام ئێوه ئهو دهناسن. ئێوه كۆمهلێك نهێنيى ژيانى ئهو دهزانن كه بلاوكردنهوهيان بۆ نهوهى هاوچهرخى ئێستا و ئاينده پێويسته، ئێوه دهتوانن من به كابرايـهكى پياكار و فريودهر لهقهڵهم بدهن، ههقى خۆشتانه. چونكه پهردهههڵماڵين لهسهر پياكار و فريودهر لهقهڵهم بدهن، ههقى خۆشتانه. چونكه پهردهههڵماڵين لهسهر نهێنيى ژيانى مامۆستا لايهنێكى خۆويستيشى به نيسبهت منهوه تێدايه. من به خۆم بڼانم و نهزانم ژيانى خۆم بهوهوه بهستۆتهوه و دهبى نهێنيى ژيانى ئهو بدۆرمەوه.

-دەتانەوى ژيانى مامۆستا بنووسنەوه؟

-لهوانهیه، ئهگهر لایهنیکی کوّمه لایه تی بهخوّوه بگری و بتوانری وهك نموونهیه کیشانی خهلکی بدری .. لهوانهیه بینووسمهوه.

-یانی ئەوەی كە من دەیزانم پیتان بلیم، ئیوه له كتیبهكەتاندا ئاشكرای دەكەن؟

-من ژیانی ئیوه نانووسمهوه. به لام ئاشنابوون به ژیانی ماموّستا بو خهلکی سوودمهنده.

-ئيوه دەتانويست لەگەل مندا ريكوراست بن؟ ئەى تا ئيستا درۆتان لەگەل كردووم؟

-بهلی له هۆلی مۆزهخانهکه ههرچییهکم دهربارهی فرۆشتنی کارهکانی مامۆستا به ئیوه وت، ههمووی درۆ بوو. لهو رۆژهوهی من لهو قوتابخانهیه، تهنانهت پارچه کاغهزیك که بهحال نووکی قهلهمهکهی مامۆستای بهرکهوتبیت، نهچووهته دهرهوه. بهلام ههتاههتایه وا نابیت. تا ئیستا تهنانهت ئهوهندهی من له دهستمدا بووبیت توانیومه زۆر لهو تابلۆ و سکیچانهی که خۆشی له ژیانیدا بهم و بهوی فرۆشتوون یان پیشکهشی کردوون؛ کۆبکهمهوه. نزیکهی سهد کاریم به پارهی دهولهت کریوهتهوه و بردوومهتهوه بیز مۆزهخانهکه. ویرای ئهوهش وا بهمشهو ئهم تابلۆیهم هیناوه بی مالی ئیوه و ئامادهم ههر لیرهشدا دایبینیم و بروم، بهلام ناتوانن به پاره قایلم بکهن. ده ساله من چاولهریی ئیوهم. ئیوه بروهنی ئهم چاوانه نین..؟

ئافرەتـه نەناسـهكە راچـەنى. هـەردوو دەسـتى خسـتە سـەر دەسـكەكانى كورسىيەكك. لەشە ريك و نەرمونيانەككى راست كردەوە و وتى: "نەخير، وانييه، ئەم چاوانە هى من نين".

-به لأم ئهم دهم و ليو و ناوچهوان و زولف و روومهتانه بيگومان هي ئيوهن.

-لەوانەيە.

-لەوانەيە!! ئەي چاوەكانى چۆن ھى ئيوە نين؟

-ئاغاى چاودير.

دهنگی نهرمتر و تکاکارانهتر بوو. ههمدیسان دلم پیی سووتایهوه. شتهکهم زور قورس گرتبوو..

-ئاغای چاودیر، ئهمه شتیك نییه به وشهیهك وه لام بدریتهوه. رهنگه ئیوهش راست بكهن! رهنگه گهر بو تهنها جاریكیش بیت بتوانم ئهوهی كه بهسهرمدا هاتووه بو كهسیكی بگیرمهوه، یان وهكو ئیوه دهلین ئهوهی به كهسم نهداوه به ئیوهی بدهم بو من باشتر بیت و ئهو تارماییهی كه له ههموو شوینیك به دوامهوهیه دهستبهردارم بیت. ئیوه حهز به پیكیك كونیاك ناكهن؟

سەرى ناقايلىم بادا.

-بهههر حال گفتوگۆی ئهمشهومان زوّر دریژه دهکیشیت. ئیجازهم بدهن تا پییان رابگهیهنم شیو بو ئیوه ساز بکهن. بو خوشم پیکیك کونیاك بهینن. من ئهعسابم پهرشوبلاوه، له سهعات چوار و نیوهوه، واته لهو کاتهوهی له ئیوه جیابوومهتهوه تا ئیستا نائارام و بیئوقرهم. گهرچی ئهمه حالی تهنها ئهمشهوم نییه. مانگیك دهبی هاتوومهتهوه بو تاران و چهند روّژیکه بو بینینی تابلوکان پهریشانم. ههموو جاری که سالروّژی نزیك دهبیتهوه ئهمه حالی منه. ههر بویه ئهو روّژانه بهرهو شوینی دوور سهفهر دهکهم، تا دهستم به تابلوکان نهگات. بهلام ئیتر ئهمسال خوّم یی نهگیرا..

هەلسابووە سەريى، دەيويست بەرەو لاى دەرگاكە بروات.

وتم: "زوّر چاكه، تا ئيوه راياندهسپيرن شيو ساز بكهن؛ منيش تابلوّكه دهكهمهوه".

-نهخير، جاري سهبر کهن.

بهرهو لای من گهرایهوه، دهستی خسته سهر دهسکی ئهو کورسییهی که منی لهسهر دانیشتبووم و وتی: "سهبرکه، من هیشتا ئاماده نیم" دهرگاکهی کردهوه و چووه دهریّ. من له کهلوپهلهکانی ژوورهکه ورد دهبوومهوه. له بهشی سهرهومی ژوورهکه میزیکی نووسین ههبوو، چهند کتیبیك و ههندیّ کاغهزی سهفتهکراوی لهسهر بوو، گلوییکی بهرزی کلاوه سهوز سهرمیزهکهی روّشن دهکردهوه، له

دەستە راستىشدا قەفەسەيەكى بچووك ھەبوو كە پربوو لە كتىبى فەرەنسايى. لەسەرمىزەكەش وينەيەكى مامۆستا دەبىنرا كە لە چوارچيوە نرابوو.

پەردەكانى ژوورەكە سوورمەيى بوون. لەسەر كۆمىدىيەك چەند پەيكەرىكى كۆن ريز كرابوون. تابلۆى حەشاماتەكەش رەونەقىكى ترى بە ژوورەكـە دابـوو. دوو كورسىي تر و مۆبىلەيەكى گەورە دىمەنى ژوورەكەيان تەواو دەكرد.

ههلسام و بهرهو دیواره که رویشتم تا تهماشای تابلوکه ی ماموستا بکه م. له ههمان کاتدا نافره ته نهناسه که دهرگای کرده وه و به دوایدا کاره کهره که به سینییه و دوو پهرداخه و هاته ژووری نهمانه ی لهسه میزه که دانا و رویشت نافره ته نهناسه که بوتلیک کونیاکی دهرهینا و لهسه میزه که داینا و دانیشت. پیکیک کونیاکی ههلدا، توزیک بیری کرده وه و وتی: "با جاری پیتان بلیم ئهوم چون ناسی یاشان چیتان ده وی بیرسن".

من پرسیارم نییه لیتانی بکهم. حهز دهکهم ههرچی زووتره دهربارهی ئهو قسه بکهن.

- من نامهوی هیچ شتیك دهربارهی ژیانی خوّم بلیم، شتیکی تازهی ئهوتو له ژیانی مندا نییه که جیابیت له چارهنووسیی زوّربهی خهلکی و، ئیوهش چ کاریکتان به من و چارهنووسی کهسانی وهکو من دهبیت؟ به لام ماموّستا تا رادهیه کی زوّر له دهوروبه رهکهی خوّی گهوره تر بوو.

"به وردی له یادم نییه چ سالیك بوو ناسیم، به لام ئهوهنده دهزانم که من نوزده بیست سالانیك دهبووم، کچیك بووم جهسوور، خوّم دهلیم جهسوور، ئهگینا کچهکانی هاوریم بهبی شهرمیان له قهلهم دهدام. دهمتوانی خوّم به کهسیك بناسینم که ههرگیز لهوهوبهر نهمدیبیت و نهمناسیبیت و به سهعات قسهی لهگهلدا بکهم. دهربارهی زوّر شتی بیسهروبهر، شتی وهها که خوّشم نهمدهزانی چین، چونکه جوانیش بووم ئهم سیفهتهی من کاریگهر بوو. لاوهکان کهیفیان بهم جهسوورییهی من دههات و پهروبالیان بو دروست دهکرد. له قوتابخانه مندالیّکی گیل نهبووم، به لام توانام له قهوارهی خوّی پتر گهوره کرابووهوه. تاقانهی دایك و

باوکم بووم و زور نازیان دهکیشام. دایکم دووهم ژنی باوکم بوو و بچووکترین پولای له به پیوهبردنی مالهکهدا نهبوو، ههموو شتیک به حهزی باوکم ئهنجام دهدرا، دایکم جارجار بولهیه کی دهکرد به لام له کوتاییدا تهسلیم دهبوو، هه له مندالیمه وه حهزم له نیگارکیشان دهکرد".

"هاهندی جار بو خوم به ناو و رهنگ دیمهنی سروشتم دهکیشا. باوکم ئهوهندهی ههبوو که دهستی بگاته دهمی و ژیانی من له رووی مادییهوه باش بوو، ههمیشه له خوشگوزهرانیدا بووم، له هامهوو تهماهنمدا ههستم به هاهژاری نهکردووه، باوکم زیاد له پیویست نازی دهدامی و وایدهزانی زور بههرهوهرم، پیی دهوتم تو زور بههرهمهندیت و نهگهر کاربکهیت، روژیک دیت دهبیت به گهورهترین نیگارکیشی نافرهتی نیران.

زۆربەی وەخت كە باوكم لەگەل ھاوپيكانىدا دەبوو و ياريى كاغەزى نەدەكرد، يان دەربارەی سياسەت و مەسەلەكانى رۆژو بارودۆخى ولات قسەى نەدەكرد، بۆ تيركردنى ھەستى خۆپەرستيى خۆى كارەكانى منى پيشانى ئەوان دەدا و شانامەى يياھەلدەدام".

"ئهگهر جوان نهبوومایه، و کارهکهی خوّمم به جیدی بگرتایه، لهوانه بوو شتیک به شتیک به شتیک بکهم به پونکه سهره پوّ و رارا بووم و ههرچییه کم بویستایه باوکم دهیخسته بهردهمم، ههر له تهمهنی شانزه سالیمه وه ههستم کرد که له ریّی جوانی و روخسار و پرکیشیمه وه پتر دهتوانم دهربکه وم وه که ریّی هونه رهوه. له به نهاده برارد".

"ههر له یهکیّك لهو پوٚژانه دا بوو كه باوكم دهربارهی ئهو، واته ماموّستا ماكان قسهی بو كردم، ئهودهمه دوو سال بوو خانهی ماموّستایانم تهواو كردبوو و خهریكبوو لهتاو بیّكاری روّح دههاته سهر لیّوم.

باوکم وتی ماکان له فهرهنگ نیگارکیشیی خویندووه و ماوهیهکیش له ئیتالیا بووه و له نیوهندی هونهریدا پلهوپایهیهکی تایبهتیی ههیه. تابلوکانی له برهودانو خهریکه له نیّو پیاوان و خانهداناندا دهنگ دهداتهوه، ههر له قسهکانیشیدا وتی که وانهی تایبهتی ده نیته و و ا چاکتره منیش بچم بو لای ئه و تا نیگارکیشی بخوینم. دایکم که ئافره تیکی به ئیمان و لهخواترس بوو و نیگارکیشانی به حهرام ده زانی؛ زور لهگه ل ئهم رایه ی باوکمدا نه بوو. دوو سی مانگ باوکم و دایکم مشتوم ریان بوو له سه ر من که چی بکهم و چی نه کهم، دایکم ده یویست بمدا به شوو، به لام باوکم ده ردی ژن هینانی چه شتبوو و له ناخی دله وه حه زی ده کرد من خوم میردی خوم هه نبری ی یا و او بوو که نهم مشتوم ره به ناخوشی له نیوانیاندا کوتایی ده هات.

"رۆژێکیان به بێئەوەي بە كەس بڵێم دەستم دایه كارە ھونەرپیەكانى خۆم؛ كە زور به جوانم دهزانین و بهرهو کارگهکهی ئهو ملی ریگام گرته بهر. نازانم، من هیچ كاتيْك نەمتوانيوە رۆحيــەتى خــۆم شــى بكەمــەوە، هــەرگيز نــەمتوانيوە؛ نــەك لەبەرئەوەي بىرم لەوە نەكردۆتەوە، نا، بەلكو لەبەرئەوەي نـەمتوانيوە يـەي بـەو هۆيانه بەرم كە ياليان ييوه ناوم كاريك بكەم كە نەدەبوايە ليىم بوەشايەتەوە. كاريكى ناشرين، كاريك كه لايقى كچيكى چينهكهى خوّم نهبووه كردبوومه، بهلام هەرگیز به کاریکی ناشرینم نەزانیوه. نازانم چۆن و بۆچی، بەلام هەر له یەكەم ساتى بينينييهوه، زانيم كه رووبهرووى مروقيك بوومهتهوه جياوازه لهوانهى لەوەوبەر ھەلسوكەوتم لەگەلدا كردوون. بە شېوەيەكى سەير ھەلسوكەوتى لەگەلدا كردم. له كاتيكدا كهساني تـر هـهموو دهكهوتنـه ژيّـر سـيحري زهردهخهنـه و رووخۆشىيمەوە و لسەخۆ دەچسوون، كسەچى ئسەو نسەك ھسەر سسەرنجى زەردەخەنەكانىشمى نەدا كە زەردەخەنەپەك بوون لە ناخى دلەوە دەكەوتنە سەر ليّو و چاو و روومهتم و هه لقولاوي لاويّتي و دله زيندووه كهم بوو؛ به لكو ههستم كرد هەر هيچ دەربەستم نەھات. ئەو خۆي لە بنەرەتدا مرۆڤێكى لەخۆبايى نەبوو، به لام زوری دهویست تا هوگری کهسیک دهبوو. ههمیشه بهرگیکی سارد سیمای يۆشىبوو، زۆرى دەخاياند تا دەروونى خۆى بۆ كەسىپك ئاوەلا دەكىرد. بە پێچهوانهی ههموو ئهوانهی که ناسیبوومن زور به ساردییهوه پێشوازیی لی کردم، به لأم ساردييه كهى شتيك نهبوو من برهنجينيت. لهوه دهچوو من به لاى ئهوهوه

ههر هیچ جوان نهبم، هیچ شتیکی ناشرینی بهرامبهرم نهکرد، بریا دهیکرد، تا هیچ نهبیّت مروّف نهو دهمامکه دروّیهی که لهم حالهتانهدا دهیپوشی فریّی بدایه و نهوسا نهویش ناچار دهبوو دهروونه پرنهیّنییهکهی خوّی بخاته پروو. به لام ههر نهو پرهفتاره ئاقلانه و هیّمنانهی بووه سهرچاوهی ئازار بو من. وهختی ویستم سکیّچهکانی خوّمی پیشان بدهم؛ چووه پشت میّزیّکی بچووکهوه و دانیشت. لهوه دهچوو بیهویّت جوّره پهسمیاتیّك به تهماشاکردنی کارهکانم بدات و پادانی لهسهریان لایهنیّکی تایبهتی و دوّستانه بهخوّوه نهگریّت، چهند کاغهزیّکی لهو کاغهزانه گرت به دهستی چهپییهوه که من نیگارم لهسهر کیشابوون و به دهستی کاغهزانه گرت به دهستی چهپییهوه که من نیگارم لهسهر کیشابوون و به دهستی پاستیش نهوهی که سهیری دهکرد دایدهنا، ههموو سهیرکردنهکهی دهقیقهیه کی خایاند. من چاوهریّ بووم کارهکانم پهسهند بکات. چاوهریّی ئهوه نهبووم وهکو ئهوانی تر پیم بلیّت شاکارت کردووه، به لام به لایهنی کهمهوه دهمویست بلیّت: "باشن، خراپ نین، له کوی فیّر بوویت؟ بهههرحال هیّشتا له سهرهتادایت و پیّویستت به فیربوونه" کهچی له بری ئهوه به ساردی و وشکییهوه کاغهزهکانی پیّویستت به فیربوونه" کهچی له بری ئهوه به ساردی و وشکییهوه کاغهزهکانی دایهوه ییّم و و تی: "ئینشائهلّلا لهمهودوا باش دهبیت"

یهکیّك له کارهکانم دهموچاوی کارهکهریّك بوو که له مانّی خوّمان کاری دهکرد، ئه و کچه هه رله مندانییه وه له مانّی خوّماندا گهوره بووبوو و له شانزه سانیدا شووی کردبوو. میّردهکهی دوای یه ک سال مرد و منانیّکی به سه ردا جی هیّشت. من ویّنهی ئه م ئافره ته لهگهل مندانه که یدا به پهنگی ئاوی کیشابوو و به خهیانی خوّم ئه و ئازارهم له چاوهکانی و له دهمی کراوهیدا به رجه سته کردبوو که ئه و ئافره ته به ده ست شهونخونییه وه به دیار مندانه که یه وه دهیچیّریّت. که سانی دی که ئه م کارانه ی منیان دهبینی دهیانگهیانده ئاسمان، که چی ئه و نه ک هه رسیه کی که قسه یکینه و تکه هانم بدات، به نکو هه رسه رنجی ئه م کاره شمی نه دا که له کارهکانی ترم جیابو و که زوّربه یان دیمه نی سروشت بوون".

"ئهم کابرایه له قسه کردندا زور ورد بوو، حسابی بو ههموو وشهیه کی خوی دهکرد، وهختی کاره کانی دایه وه دهستم، من توزیک دانیشتم، به ئومیدی ئه وهی

هیچ نهبیّت به شیّوهیه کی گشتی ئاموّژگارییه کم بکات. به لام هیچی نهوت، لهوه دهچوو بیهویّت پیّم بلّیّت: باشه ئهگهر فهرمایشتیّکی دیکه تنییه، فهرموو بروّ و ههراسانم مهکه".

"من له ههموو تهمهنی خوّمدا مروّقیّکی وام نهدیبوو. ههر هیچ نهبیّت دهیتوانی پیّم بلّیّت ئهگهر دهتهوی فیّری نیگارکیّشان بیت، وهره و ماوهیهك كار بکه بزانم چیت نی دهرده چیّت. لای خوّی من که هاتمه کارگهکهیهوه پیّم وت هاتووم فیّری نیگارکیّشان بم. بیستوومه که وانهی تایبهتی دهلیّیتهوه. دهتوت ئهم کابرایه به هیچ جوّریك به لای وانهوتنهوهدا ناچیت. بهلام ئهو قوتابخانهیهی که ئیستا ئیوه چاودیرین؛ لهو قوتابیانهوه دروست بوو که وانهی تایبهتیی پی دهوتنهوه. نازانم ئهم پیاوه بوّچی کهیفی به من نههات، ئهگینا هیچ هوّیهکی دی له ئارادا نهبوو تا ئاوهها لهگهلمدا رهق بیت".

"من چاوهری بووم کارهکانی خویم پیشان بدات، وهکو خهلکی دی لهگهلمدا گهرم بیت، دلی به زهردهخهنهکانم بکریتهوهو و، تهنانهت داوای ئهوهم لی بکات سهری لی بدهمهوه، یان هیچ نهبیت تاقه وشهیهکی له زار بیته دهرهوه و بلیت که فلانه کارتان باش نییه. بهلام نه به پیچهوانهوه، چهند زیاتر دادهنیشتم ئهو ئهوهنده زیاتر به ساردییهوه رهفتاری لهگهلدا دهکردم، تا ئاخرییهکهی زهردهخهنه لهسهر لیوم وشك بوو، لهو دیدارهی یهکهمم لهگهلیدا زوّر ههستم به سووکی کرد، دهتوت به بی نهوهی به خوّی بزانیت دهیویست به چاویکی سووکهوه سهیرم باشه چ شتیك له مندا وای لهو کرد له من بیزار بیت؟".

"كاتى خۆم پى ناساند و پيم وت كچى كيم، پرسيى: "سەيرە! كچى ئەمير هەزار كوهيى مازندەرانيت و خەريكى نيگاركيشانيشيت؟".

ئەو زمانەى ئەو قسەيەى پى كرد زۆر ئازارى دام، نازانم دەبى لە دلى خۆيدا بىرى لە چى كردبيتەوه.

بۆ ماوەيەكى زۆر دواى ئەوە ھەزاران جار ئەم رووداوەم ھيناوەتەوە بەرچاوى خۆم، بيگومان بيرى لەوە كردووەتەوە كە ئەم كچە ھەوەسىبازە ھاتووە ناز و

عیشوهم بهسه ردا بفروّشیت، پاشانیش بچیت له ههموو لایه ک بلیت که بووه ته ناشنای نه و نیگارکیشه بهناوبانگهی که ههموو خهلکه که ریزی لی دهگرن. به لام نه و دووهی نهیدامی، نهیدامی، ههلسام، خواحافیزیم کرد، توزیک وهستام، به لام نه و دهستی دریژ نه کرد تا ته وقهم لهگه لدا بکات، هه ر به ته نها توزیک لهسه رکورسییه کهی به رز بووه و و نیتر من روّیشتم.

زور رقم ههلسا. تا ئهو روزه هیچ پیاویك به جوره رهفتاری لهگهلمدا نهكردبوو، ناشزانم هویهكهی چی بوو، بهههرحال لهو روزهوه كینهم بهرامبهر ئهم پیاوه وشك و بی ئوسوله له دل گرت. داخی كردم. تكاتان لی دهكهم به سهرنجهوه گویم بو رادیرن! ئهو رهفتارهی لهگهلما كاریكی گهورهی كرده سهر ژیانم و ئهگهر كهمیك دلنهرمتر بووایه لهگهلمدا؛ لهوانه بوو دهرفهتی ئهوهم بو بخولقایه كه چیژی هونهریم یهروهرده بكهم.

وهختی له مالهکهی هاتمه دهرهوه؛ ئهوهندهی نهمابوو دهست بکهم به گریان، پهرهکانی لووتم دهلهرزین. له ههموو شتیك بیزار بووم، ههر بیرم لهوه دهکردهوه هۆی چی بوو ئهو کابرایه بهو جۆره رهفتاری لهگهلمدا کرد؟ بهلام له وهلامدا هیچم دهستگیر نهبوو. ئیستا ههرچهند بمهویت ههستی ئهو رۆژهی خوّمت بو روون بکهمهوه و، ئهزموونهکانی دواترم بخهمه بهر روّشنایی ئهو ههسته، ناتوانم ئهوهی ئیستاش ههستی پی دهکهم، کهم تا زوّر تیکهل به ههست و سوزی ئهو روّژهم دهبیت. قوّناغهکانی ژیانی مروّق له یهك جودا ناکرینهوه. ئهگهر من ماموّستام نهبینیایه و ئهو بیرهوهرییانهی که لهگهل ئهودا ههمبووه له سینهمدا ههلنهکوّلرانایه، ئهو دهمه ئهم رووداوهش بهو قوولییه موّری به دل و روّحمهوه نهدهنا. بهههرحال ئهو روّژه ههرچهند بیرم کردهوه هیچم دهستگیر نهبوو. نهمتوانی هوّی رهفتاری چ خوّم و چ ئهو شیبکهمهوه. بهلام ئیستا که خهریکم رووداوهکانی بیست سال لهمهوبهر دهگیرمهوه، وا بوّی دهچم که ههر ئهو روّژه دلم رووداوهکانی بیست سال لهمهوبهر دهگیرمهوه، وا بوّی دهچم که ههر ئهو روّژه دلم نوقلانهی نی دابوو کهئهم کابرا وشك و بی سوّره تهواو له من جیاوازه.

ههرچونیک بیت ئه و وینهیهی که دهربارهی ئه و له دلی مندا نهخش بوو، وینهی کابرایه کی رهق و توندوتیژی له خوبایی بوو که بی زهوق بوو و جگه له خوشی هیچ شتیکی تری لهم دنیایه دا به لاوه گرنگ نهبوو.

ئاخ، بريا وا دەبوو. ئاسەوارى ئەم دىدارە بۆ ھەتاھەتايە لە ژيانى مندا مايهوه، دەزانم، ئێوه له ميانى چاوەكانى ئەم تابلۆيەوە كە نيگاتان دەكات حوكم بهسهر مندا دهدهن. ئيوه وينهيهكي نارهواتان له خهيائي خوتاندا سهبارهت به من كيْشاوه. هەقى خۆشتانە. دەزانن بەدبەختىيەكەي من لە چيدايە؟ بەدبەختىيەكەي من لهوهدایه که جاری وایه خوشم خوم به ئافرهتیکی بهدخوو دهزانم. خوم به گوناهبار دەزانم و گوناهى مەرگى مامۆستا دەخەمە ئەستۆى خۆم. لــه كــاتێكدا تاقه هۆی ئەرەی كە من ئيستا ئەوەندە بەدبەختم، ئافرەتيكى بى يار و ياوەر، ئافرەتىكى بىكەس و وەيلان، ئافرەتىكى بى مىرد و بى برا و بى ھىچ كەسىك و، له ههمووش خراپتر ئافرهتێکی بی هاودهم و هاورێ.. ئۆه، نا،.. من نامهوێ ئهو ويّنهيهي كه ئيّوه له خهيالي خوّتاندا بوّ ماموّستاتان كيّشاوه لهكهدار بيّت، نا…، ئيستاش بهلاى منهوه تاقه پياويك شايانى ستايش و ريّز بيّت ئهوه. ماموستاکهی ئیّوه ههموو شتیّکی من بوو و من ههرگیز قایل نیم ئهو بيرەوەرىيانەي لە ئاوينەي خەيالمدا كيشاونى لەكەداريان بكەم، بەلام تەنھا لـە ييّناوي ئهودا من ههموو شتيّكي خوّم دانا. دهمتواني شوو بكهم.. منالّم ههبيّت.. بۆچى شووم كرد؟ هەر لە ييناوى ئەودا، بۆچى تەلاقم وەرگرت؟ هەر لە ييناوى ئەودا.. بۆچى ئيستا بيكەس و بى ھاوريم؟ ھەر لە ييناوى ئەودا. ئاغاى چاودير دەزانن ئەمە يەكەم جارە سەرگوزەشتەي شوومى خۆم بۆ كەسنىك دەگيرمەوە... ئەي دەزانن چى دەگەيەنىت كە ئەم ھەموق بەدبەختىيە لە دىلىكەسىپكدا يەنگ بخواتهوه و دهروویهکی نهبیّت؟

من ئەمشەو كە بۆ يەكەم جار و دواجار دەمەوى شتىك بلىم، تەنها بە مەبەستى ئەوەيە كە خۆم و ئەوتان پى بناسىينم. لەبەرئەوە حەوسىلەتان ھەبىت! تا مىن نەناسىن، ئەى من يىم نەوتن تا مىن نەناسىن، ئەى من يىم نەوتن تا مىن نەناسىن، ئەر

رهنگه هه منیش سهبهبکاری مهرگی بم. رهنگه من هه نخه نه تابم، رهنگه نهیانویستبیت بیکوژن، رهنگه هه ربه تهنها دووریانخستبایه ته و .. یان ئهگه رمنی لهگه ندا بوومایه، رهنگه ئیستا زیندوو بووایه و .. رهنگه و .. رهنگه و .. ههزار رهنگه ..

راستیپهکهی ئهوهیه که دهمهوی شتیک به ئیوه بلیم، شتیک که خوم باش دەزانم چىپە و تىپدەگەم، بەلام ئەو تواناپەم نىپە بە شىپوەپەك بېخەملە روو كلە شايستهى تنگهيشتن بيت. من هيچ وهختي له ژيانمدا نهمزانيوه چيم دهوي. ههمیشه دوو هیّزی در به یهك منیان لهم تهرهفهوه بوّ ئهو تهرهف راكیّشاوه و نهمتوانیوه دل و گیانی خوّم بکهمه قوربانی تهرهفیّکیان و دهست له تهرهفهکهی تريان هەڵگرم. بەدبەختىيەكەي منيش لەمەدايە، ھەمىشە دوودڵ بووم. ھەمىشە به ینیه کم رووه و نیشو و به ینیه کهی دیکهم رووه و به رزایی رؤیشتووم و دم ئەنجام بوونى من مۆلەق بووه. ئيستاش كە دەمەوى ئەو رۆژە.. بيرەوەرىي ئەو رِوْژه، وهختی له کارگهکهی ئهو له شهقامی لالهزار هاتمه دهرهوه، بهینمهوه یادم، ئيستاش دوودلم كه ئايا ئەوەى ئەمرۆ بيرى لى دەكەمەوە و ديته خەيالم، ئەو رۆژەش دەمزانى يان نەء. رۆژانى دوايى ھەميشە بىرم لەوە دەكردەوە كە ئەگەر ئەو رۆژە ئەو تۆزىك، ھەر ئەوەندەى مرۆڤىكى ساكار لەگەلمدا مىھرەبان بووايە، دهلَّيْم رهنگه –تکا دهکهم سهرنج بدهن– رهنگه رهوتیّکی ترم له ژیاندا بگرتایهته بهر. تهماشا كهن: من وتم هيچ شتيك لهم ژيانهدا شك نابهم، بهلام خهلكى وا دەزانن كەسىك نىپە لەم دونياپەدا لە من بەختەرەرتر بىت، ئافرەتىكم خارەن سامان. ههموو شتيكم ههيه. ههميشه له سهفهرم. زوربهى تهمهنم له سهيران و گەراندا بەسەر بردووه، جارى وايه تەنھا بۆريكخستنى كاروبارى دارايى خۆم بۆ ئيْران ديْمەوە.. يارەم ھەيە.. يارە، ئاخ. ئەم يارەيە منى بەدبەخت كىرد، منى وهیلان و سهرگهردان کرد. له هیچ شوینیک ههست به ئارامی ناکهم، باوک و دایکم ماون. ئەوان لە كەربەلا نىشتەجى بوون و ماوەيەكە تەنانەت نامە بۆ ئەوانىش نانووسم. دایکم بوّم دهنووسیّت تا بروّمهوه بوّ لای نهوان و نیتر توّبه بکهم. ناخ...

ئهو كۆترە پيرە چەند بەختەوەرە! بەلام من لە ھىچ جىنيەك ھەست بە ئارامى ناكەم. لانەيەك شك نابەم دالم تىايدا ئۆقرە بگرىت. ھەرچى خۆشىيى ژيانە لاى من بووە بە عەزاب. بريا وەكو دايكم گىل دەھاتمە ئەم دنيايەوە و گىلانەش لە كەربەلا نىشتەجى دەبووم. بريا گەدايەك بوومايە و بەلام يەكىك خۆشى بويسىتمايە. ئەودەمە گيانى خۆم دەكرد قوربانى ئەو.

"بۆچى وەھا تەماشام دەكەن؟ بەڵى، من تەنھا جارىك لەشىي خىۆم قوربانى مامۆستا كرد. هەقتانه! شتێكى يێكەنينهێنەره! جارى وايە خۆشم يێكەنينم دێ. ههست بهمانه دهکهم ؟ به لأم تهنانهت باوهرم به ههست و بیری خوشم نییه. دەترسىم ھەست و سۆزم تەنانەت سەبارەت بە خۆشم ھەر درۆ بيت. چى ئافرەتى ئهم شاره ههیه ئیرهیی به حالی من دهبهن. پیاوان لهنیو دهسته کا نمدا وه کو موم وههان، دهتوانم به دوو قسمى شيرين له خشتهيان بهرم، چيم بويت لهگه لياندا بيكهم، وهكو ميش به دهورمدا بالهفرى دهكهن. بهلام ئيّوه وا دهزانن بهختهوهرى ئەمەيە؟ من كەسىك شك نابەم دەردى دلى خۆمى لا بكەم. من بە كەس بىگانە نىم، ههموو شیّت و شهیدای جوانییهکهمن. تهنانهت ئیّستاش دلّی خوّیانم دهدهنی، وهلي من هاوريّيهك چييه شك نابهم. ئاخ لهدهست ئافرهت! ههموو به دهممهوه ييده كهنن. به لام له ناخى دلهوه رقيان ليمه و ههموويان وا دهزانن من دهتوانم به زەردەخەنەيەك ھاورى و دەزگىران و مىرد و دۆستەكانيان لە ئامىزىان برفىنىم. لە كاتيْكدا كه نُهمه وا نييه. ناغاي چاوديْر نُهمه وا نييه. نيْستا تيْدهگهن من لهم ژیانه دا چهند ئازار دهچیژم، ههر بهو به لگهیهی که ئهم وینهیهی ئیستاش ئیوه بو ئيروتان هيناوه من ليي بيزارم. چونكه ئهويش ههر ئاوا منى ناسيبوو.. نازانم من هـهر لـق و يـۆپ لـه قسـه كانم دەكهمـهوه و ناتوانم بـه شـيوهيه كى زنجـيره ئاسـا شتهكانتان بوّ بگيّرمهوه. ئيّوه دهبيّ كهميّك حهوسهلّهتان لهگـهلٌ منـدا هـهبيّت. بهێڵن كهمێك داخى دڵمتان بٯٚ ههڵرێڗٛم.."

پێڮێڬ كۆنياكى بۆ خۆى تێكرد. ئەمە پێكى دووەمى بوو. پێكێكى بۆ منيش تێكرد. قومێكى له پێكەكەى دا و لەسەر مێزەكە داينا. پاشان كەمێك بـيرى كردەوه "ويستم چى بڵێم؟".

-نازانم ویستتان چی بلین، به لام من حهز دهکهم به م جوّرهی ئیستاتان دریزه به قسه کانتان بدهن. به مجوّره باشتر شیوه تان له به رچاو مدا به رجه سته دهبیت. ده تانویست باسی ئه وه بکه ن چ هه ستیک دایگرتن وه ختی له کارگه کهی ئه و هاتنه ده ره وه ...

-بهڵێ، بهڵێ، بهڵێ، راست دهكهن. باوه پ دهكهن كه من دواتر، به تايبهتيش كاتێ تارانم جێهێشت، به لايهنى كهمهوه ههزار جار بيم لهو چهند دهقيقهيه كردووهتهوه كه له لالهزارهوه بۆ ماڵهوه گه پاومهتهوه. ئاخر تهماشاكهن. من ئهومندهناسى، من شارهزاى ئاكار و تهبيعهتى ئهو نهبووم. تهنها ئهوهنده تێدهگهيشتم كه كارهكانى منى بهلاوه پهسهند نهبوو، ئهو هيچ كاتێك به شان و باڵى كارى كهسي كدا نههاتووه. بگره تهنانهت سهبارهت به كارهكانى خۆيشى سارد و درهقانه حوكمى دهدا.

ئهو ئهسلهن رانههاتبوو خوشهویستیی خوی بهرامبهر کاریّك که زوّر به لایهوه پهسهندیش بووبیّت پیشانبدات، من ئهمهم نهدهزانی. ئهو رهفتارهی لهگهلمدا کردی من به جوّریّکی دی لیّکمدایهوه. یادم نییه، بهلام وا بزانم ئهودهمه به خوّمم گوت: "دیاره هیچم له باردا نییه". دهمویست ئهوه بلیّم: رهفتاری ئهو تهواو کاری کرده سهر ژیانم.

"له ریّی گهرانهوهمدا بهرهو مالهوه بیرم دهکردهوه. مروّق جاری وایه نهزانانه ههلوهدای شتیك دهبیّت، وهختی ئهو شتهی دهسگیر نابیّت، وا ههست دهکات تهنانهت خوّیشی ون کردووه. کاتی گهیشتمهوه مالهوه، سهیرم کرد لاوییک که ئهو روّژانه بووبوو به مووی لووتم، له ژووری میوانهکهمان دانیشتووه. لاویّکی قوّز بوو، بالای مامناوهندی بوو، تازه بووبوو به دکتوّر، سهبیلیّکی دهگرت به دهمهوه تا گهورهتر بیّته پیّشچاو. به ئوّتومبیّل دوام دهکهوت و جاری وا بوو کهیفیشم پی

88

دههات، به لأم چاوباشقالييه كهى واى لى كردم لينى بيزار بم. ئهگهر ئهو رؤره بهو جوّره رەفتارى لەگـەلدا نەكردمايـه، لەوانـه بـوو ژيـانم لەگـەلْ ئـەو لاوەدا بەسـەر ببردايه. ئيتر ئايا بهختهوهر دهبووم يان نهء، ئهوهيان نازانم، بهلام خوّ دهژيام... وهك ههموو خهلكي. سهرنج دهدهن دهمهوي چي بليم؟ ئهو رهفتارهي له كارگهي نیگارکیشانه که یدا به رامبه رم نواندی کاریکی ته واوی کرده سه ر ژیانم. باسی چیم دهكرد؟ ئا.. ئهو لاوه له ژوورهكهدا دانيشتبوو. وهختي چوومه ژوورهوه، به زمانیّك كهزوّر قورس هاته گویّم، پرسیی: "ئهوه بوّ وا منت دواخست؟ ئهی قهرار نهبوو ئهمشهو بچين بۆ فلانه شوين؟" وهها به توورهييهوه وهلامم دايهوه كه نهگبهته یهکسهر رویشت و ئیتر ههرگیزاو ههرگیز نهمبینییهوه. له کاتیکدا راستی دەكرد، بريارمان دابوو ييكەوە بچين بۆ ئاھەنگيك كە بە بۆنەى رۆژى لەدايكبوونى یه کیّک له هاوریّکا نمانه وه ساز کرابوو. دایکم له ریّی فره سولّتانه وه ئه و رهفتارهی منى لەگەل ئەو لاوەدا يېگەيشىتەوە و تاچەند رۆژىك قرەقىرى بوو لەگسەلمدا. "لەگەلْ يەكێكى غەريبدا ئاوەھا رەفتار دەكىرىٚ؟ دەكىرىٰ ھەر لـە خۆتـەوە دڵـى خەلْكى لە خۆت برەنجىنىت؟ لەقە لە بەختى خۆت بدەيت؟". دوايى بىسبتوومەوە كورهكه به يهكيكي وتبوو: پياو نازانيت چون لهگهل نهم كچهدا رهفتار بكات، جارى وايه حهز دهكهيت به كيرديك ورگى ههلدريت.

"مانگیّك بهسه رخوّمدا زال بووم، توانیم ئه و دیداره ی لهبیر خوّم بهرمه وه. به لام وه کو گوتم، ههستم ده کرد شتیّکم لی ون بووه، جاران ههمو ئیشیّکی من کرینی بوّیه و فلّچه و کاغهز و قهلهم و سیّپایه بوو. ئه وه ی که دهگمه و گرانبه ها بوو، دهمنارد له ئهلمانیا و فه رهنسا و ئیتالیاوه بوّم بیّت. به لام لهم مانگهدا خهریکبوو نیگارکیّشانم له بیر ده چووه وه.

"شەويكيان بەر لە شيو باوكم ليى پرسىم: "ئيستا تۆ ناتەوى بچيت بۆ لاى ماكانى نيگاركيش؟".

باوکم ههمیشه به له شیو چهند پیکیک عهرهقی دهخواردهوه، وهختی پیکی دووهمی ههددهدا سهری گهرم دهبوو و نهو ساتانهش باشترین سات بوون بکهویته

قسەكردن لەگەلىدا. لە دواى يېكى چوارەمەوە ئىدى مەست دەبـوو. وتم: "ئاغـا گيان، چووم".

-ئي ئهي چي بوو؟

-ئاغا گيان، ئەو خۆى ھيچ نازانيت.

-ئەوە تۆ دەڵێى چى كچم؟ ئاغاى صارم الممالك زۆر وەسفى كارەكانى دەكرد، ئەو كابرايـەكى يسـيۆرە. ئــەى ئــەو كــارە جوانانــەيت نــەديوە كــە لــە مالــەوە هەڭيواسىيون؟

-ئاغا گیان، تۆ له من بپرسه، سهرى له هیچ دەرناچێت، ئەسڵهن ههر سهیرى كارهكاني منيشي نهكرد، لييان تيناگات. تهنانهت له كارگهكهشيدا كاري جواني خۆيم نەبينى. كابرايەكى چەند بەفيز و لە خۆباييە!

"باوكم ئيتر قسهي نهكرد، لهسهر خواردنهوه زۆر حهزي له قسهكردن نهدهكرد، يهرهي روزثنامهيهك كه له دهستي من يا دايكمدا دهبوو ليي دهسهندين و خوى ييّوه خەرىك دەكرد، بەلام من نەمھيّشت.

"ئاغا گىان.."

دایکم سهری بهرزکردهوه و سهیریکی کردم، ئهو باش دهیزانی وهختی بهم زمانه قسه لهگهل باوکمدا دهکهم، دیاره ئیشیکم یییهتی، ئهوهشی دهزانی که باوكم هيچ داوايهكمي رەت نەدەكردەوە، بە تايبەتى كاتى مەراييم بۆ دەكرد.

باوكم وتى: "چى؟"

-بابه دەمەوى بمنيريت بۆ فەرەنگ تا لەوى بخوينىم، ليرە كەس نيپ لاي

"باوكم لهژيْر چاويلكهكهيهوه چاوه بچووكهكانى هيّندهى تر بچووك كردهوه. تەماشايەكى كردم، بەلام ھيچى نەوت. دايكم كە لەوسىەرى قەنەفەكە دانيشتبوو، نێرگەلەي دەكێشا، وتىي: "باشە.. زۆر باشە، ئەمەيان لـﻪ ﻛﻮﭘﺘﻮﻩ ﻓﯩﻴﺮ ﺑﻮﻭﻳﯩﺖ؟ . فەرەنگ دادى كى دەدات! دەردى خۆت دەلىيت: ئەوەى لە فەرەنگ گەراوەتەوە چ نموونهیهکه تا تۆش بچیت. کچ و چوون بۆ فهرهنگیان نهوتووه".

باوکم سهری لهسهر پۆژنامهکه بهرز کردهوه و وتی: ئهگهر کوپ بووایه قهیدی نهدهکرد؟

-ئاخر ئاغا، تۆ بۆچى ئەو ھەر شتنك دەننت يەكسەر بە قسەى دەكەيت؟ كى كچى خۆى بە تاقى تەنيا بۆ فەرەنگ ناردووە؟

-بۆچى بە تاقى تەنيا؟ ئەى سەرھەنگەكەى لەممەپ خۆمان سەرپەرشىتيارى قوتابىيە سەربازىيەكان نىيە لە يارىس؟

پرسیم: "کام سهرههنگ؟"

باوكم وتى: "سەرھەنگ ئارام!"

دایکم وتی: "کورهکهی خانم خاوهر، ئاموّزای ئاغا گیانت".

يرسيم: "نهمبينيوه؟"

-بۆنا، بەلام چوار پینج سال دەبیت لەوییه، لەوانەیه یادت نەبیت. باوکم ئیتر قسمه نهکرد، چاویلکهکهی داکهند و چاویکی نی داگرتم و وتی: "بیریکی نی دمکهمهوه".

"ئیدی دەسبەرداری نەبووم، هـەر ئـەوەندە دایكـم لـەوێ نـەدەبوو دەچوومـه بنكلێشەی باوكمەوە تا ئاخرىيەكەی بۆ فەرەنگ چووم.

"چیتان بۆ باس بکهم، نازانم پێویست دهکات ئهمانهتان بۆ بگێڕمهوه یان نهء، به لام وهکو وتم بۆ خوّم باشتره. حهز دهکهم ههموو شتێکتان بو بگێڕمهوه".

-بیگیّپنهوه، ههموو ئهمانه بو من سوودبهخشن، من سهرهتا که هوّگری ئهم تابلوّیه بووم، بو ئهوه بوو دهمویست بزانم ماموّستا له دوا سالآنی تهمهنیدا چ ئازاریّکی چهشتووه، بهلام ئیستا هوّگری ژیانی توش بووم و دهبینم تانوپوّی ژیانی ئیّوه لهگهل ئهودا لیّکئالاّون، یهکیّك تا ئیّوه نهناسیّت، ماموّستاش ناناسیّت.

-كێشهكه لێرهدایه، به ههڵهداچوونێك ههیه كه جاری وایه خوٚشم دووچاری دهبم. كهس منی نهناسیوه، خوٚشم خوٚمم نهناسیوه، ماموٚستاكهی ئێـوهش بهههڵهدا چووه.

-ببهخشن خانم، به لأم ههموو ئه و كهسانه ى كه له ژياندا پابهند نين به بيروباوه پيكهوه و ههر پوژه و لهسهر پهتيك يارى دهكهن، ههموويان ئاوهها بير دهكهنه وه.

-ئاغای چاودیّر، تکاتان لی دهکهم وهکو قوتابییهکی قوتابخانه ئاموٚژگاریم مهکهن، بهر له ئیّوهش زوّر کهسی تر ئهم جوّره قسانهی به رووما داوه.

-بهلام هۆيەك نييە واتان لى بكات ئەوەندە ئالۆزېن.

-گاڵتهم يي مهكهن، دهبينن كه وانييه، بهدبهختييهكهي منيش ليْرهدايه.

ئهم رستهیهی به ئاوازیکی هینده خهمئامیزهوه گوت که من پهشیمان بوومهوه لهو یلارهی تیم گرت.

-دەزانىن بۆچى ھەموو شىتىكتان بىق باس دەكەم؟ چونكە دواى ئەو، لەو دانىشتنەى نىو كارگەكەيدا، ئىرە سىنىيەمىن پىاون كە وەختى سەيرم دەكەن ھەست دەكەم چاو لە چاوم نابرن و لەشى منتان ناویت.

-یهکهمیان ماموّستا بوو، سیّیهمیشیان منم، ئهی دووهمیان کیّیه؟

-دورهمیشیان کهسیکه که ماموستای به من ناساند. ئهویش ئیستا به لای منهوه نهماوه. لهبهرئهوه من هیچ شهرم ناکهم و دهمهوی ههموو شتیکتان بو گیرمهوه.

چاوهکانی نووقاند و من لیّی وردبوومهوه. لووتیّکی ریّك، پرچیّکی رهشی چین چین، دوو لیّوی تهنکی به حال سوورکراو، بالایهکی ریّکی کهمیّك کورت، دوو قاچی ریّکی بهلهك پی، ههموو ئهمانه جوان و لهخشتهبهر بوون، بهلام راستی کرد، ئهمه یهکهمجار بوو لهم ئافرهته قهشهنگه وردببمهوه. یهکسهر ئهو کیژه لاوه نوّزده سالانهم هاته بهرچاو که به تهنیا له شهقامهکانی پاریسدا پیاسهی دهکرد. بو ئهوهی نههییّلم بکهومه ژیّر کاریگهریی ئهو حالهته (خهمزه دهیهی) ئهوهوه، دهستم به قسه کردهوه و و تم: "وا ههست بکهن من لیّره نیم، وا ههست بکهن تهنها بو خوّتان قسه دهکهن، تهنانهت مهشلیّن که من ئهمهم کرد و ئهوهم نهکرد، بهلکو بلیّن

ئه و کچه بیست سالآنه، ناوی بنین (فهرهنگیس)، خوّتان ناوتان فهرهنگیس نییه، ئی.. وتتان ئه و کچه بیست سالآنه، بو فهرهنگستان چوو".

"نا.. من نامهوی بهسهرهاتی ژیانی خومتان بو بگیرمهوه. هیچ شتیکی نوی له ژیانی مندا نییه، من نه ژیاوم، ژیانی من ههمان ژیانی ئهو کچانهیه که سهر بهو چینهی منن، هاتوون و چوون، بهبی ئهوهی تامی به ختهوهری بچیژن و له مانا پاستهقینه کهی بگهن، مردوون و نهماون. چ شتیکی من لای ئیوه سهرنجکیش دهبیت؟ جگه لهوه، هیشتا سهرگوزه شتهی من تهواو نهبووه، من به شیکم له به شهکانی کتیبیک. ژیانی من ئهوه نده بایه خی ههیه که به ژیانی ئهوه وه وابه سته بووه. ئه گهر ئهو نهبووایه من هیچ نهبووم. ئاخ، ئهو بوو که سایه یه کی له ژیانی پاستهقینه ی مروّف پیشاندام و من هینده لاواز بووم، کویر بووم و نهمتوانی تامی جوانیی ئهو ژیانه بچیژم.

"من دەمەوى باسى پەيوەندىيەكانى خۆمتان بۆ بكەم لەگەل ئەودا، بهيلان با تۆزيك بىر بكەمەوە، سالى 1930 وا بزانم ناوەپاستى سالى 30 بوو كە گەيشتمە فەرەنگستان. يەكسەر لە پنى پوسيا و ئەلمانەوە چووم بۆ پاريس. لە ويستگەكە سەرھەنگ ئارام ھات بۆ پنيشوازيم، لە پاريس لە Ecolle des Beauuz Arts" خۆم سارھەنگ ئارام ھات بۆ پنيشوازيم، لە پاريس لە Ecolle des Beauuz Arts" خۆم ناونووس كرد و بىرم لەوە كردەوە بخوينم و فنرى نىگاركىشان بم. بۆ وەرگرتن لە A.B.A دەبووايە لە پنيشدا بە تاقىكردنەوەيەكدا تنيەپىتايە، بەلام لە فەپەنسا بۆ بيانىيەكان ھەموو كارىك ئاسان دەكىرى، بيانىيان دەتوانىن ھەموو شىتىك بخوينن ئەگەر ھەر ھىچيان دەسگىر نەبى، دەتوانى بروانامەيەك وەربگىرن. دوو سالىكى خاياند تا فنرى زمانەكە بووم، بەلام زۆرترى ويست تا بزانم كەوتوومەتە چ زەلكاويكەوە. بە پوالەت ژيان لاى من بريتى بوو لە ھەوەسبازى و پابواردن و كات بردنە سەر. بەلام لە ناوەوە.. ھەمىشە خۆم بە بەدبەخت دەزانى و نەمدەزانى كات بردنە سەر. بەلام لە ناوەوە.. ھەمىشە خۆم بە بەدبەخت دەزانى و نەمدەزانى

"تەماشا كەن، زۆر بەلا ھەيە لە ژياندا كە بەسەر مرۆقدا دينت، خۆى بەسەر خۆيدا دەھيننيت، دەركى يى ناكات، يان وەختى دەركى يى دەكات كە تازە كار لە

کار ترازاوه. ئەوەى لە من قەوما ئەمە بوو. خۆشترین لەزەت ئەگەر زۆر دووپات بووەوە، دەگۆرى بۆ ئازار و موسیبهت. ئەو رابواردن و بەرەلاییهى مىن ناچارى بوو.نامەوى پاكانە بۆ خۆم بكهم، ھەر لە سەرھەنگ ئارامەوە كە لە من گەورەتر و سەرپەرشتیارى مىن بوو، تا ئەو لاوە فەرەنساییه بىي زەوقەى كە نەدەچووە دلامەو، ھەر يەكە و بە جۆرىك دەيويست ببيتە مىردى كاتى يان ھەمىشەييم، مىن گوناھم نەكردووە تا بمەوى بەرامبەر ھەر مرۆڤىي. ھەر مرۆڤىكى بە ويــردان، پاكانە بۆ خۆم بكەم. نە مى مەبەستم پاكانە كردن نىيە بۆ خۆم، مەبەستم لەم پىشەكىيەم ئەوەيە تا بزانن كاتىك بۆ ئىران گەرامەوە بە چ جۆرە ھەست و سىۆز و چۆرە بىركردنەوەيەكەوە چوومەوە لاى مامۆستاكەى ئىيو، ماكان، ھاورىي و كەس و تاقە خۆشەويستەكەم".

"ههموو لهزهتیّك كاتیّك دریّرهی خایاند دهبیّته ئازار و به لاّ. وهختیّ باش بیری لیّده که مهوه؛ په گورپشه ی ئه م به دبه ختییه م له و ناز و خوشگوره رانییه دا دهبینمه و که له منالیمدا له سایه یدا نه شونمام کرد.

جوانییه که م بوو به به لای روّحه، جوانییه که و ههروه ها ژیانیّکی بی چهرمه سهری. نهم دووانه پیّکه و منیان به م روّژه رهشه گهیاند".

"ناوبانگ، شانازی، پیّز.. ههموو ئهمانه خوّشن، دلّخوّشکهرن، به لام ههر کهسیّکی بهناوبانگ بگریت، ههندی جار حهز دهکات لهنیّو خهلکیدا ون بیّت. حهز دهکات بچیّته نیّو خهلکییهوه و له ناویاندا گر بخوات، ئهو لهزهتهی ئهوان دهیچیّژن ئهمیش بیچیّژیّت، ئهو دلّهراوکیّیهی بهسهر ئهواندا دیّت بهسهر ئهمیشدا بیّت، ئهودهمه خوّشگوزهرانی به لایهوه پتر لهزهتبهخش دهبیّت. به لام کاتیّك ههموو کهس ئهو دهناسن و پهنجهی بو دریّژ ئهکهن، ئیدی ئازادیی خوّی لهدهست دهدات، ئیدی ناوبانگ دهبیّته مایهی دهردهسهری بوّ ئینسان، جوانییهکهی منیش ناوهها بوو.

له E.D.B.Aیش کاتی پروفیسوره پیرهکه قسهی لهگهلدا دهکردم، لهبری ئهوهی تهماشای کاره ناشرینهکهم بکات، زیاتر له چاوهکانم ورد دهبووهوه. ئهسلهن

ئەوەى لەبىر دەچووەوە كە دەبى وانەم يى بلىتەوە، ھەر لە خۆرايى بە شان و بالى كارەكەمدا ھەلىدەدا، قوتابىيەكان لەسسەر مىن بووبلوون بە دوژمنى خوينخورى یه کتر. ههریه که یان و نهوهی به رووی نهوی تردا دهدایه وه که من روزیک له روزان سەرىپيانە روويەكم داوەتىخ. ئەودەمە ھونەرى نىگاركىشان بەلاي منەوە جىلى ههموو خۆزگەكانى ترى دەگرتەوە. خۆشەوپستىي ميرد، شانازى، ريز.. ئەمانە لە ئاست گرى حەز و تاسەي ھونەردا، دووكەلْيكى چرى كويْركەر بوون. رۆژيْكيان له كارگهى قوتابخانهكهدا ناگههان ئهوه سهرنجى راكيشام كه زوربهى قوتابييهكان خەرىكن سىڭكچى مىن دەكەن، بەو دواييەش كە لەگەل سەرھەنگ ئارامدا بۆ ئاهـهنگى شـهوانهى باليۆزخانـهكان و وهزارهتـى دەرەوەى فەرەنسـا دەچـووم، (رۆژنامەگەرەكان) بە وينەگرتنى من يارەيان يەيدا دەكرد، فەرىكە نووسەريكى فەرەنسايى يەك رۆمانى دەربارەي من نووسى، سەرتاسەرى رۆمانەكـەي باسىي خۆشەويستىي يەكىك بوو بەرامبەر كىژىكى ھىندى. لە شانۆ، لە سىنەما، لە ئاهەنگە مۆسىقاپيەكاندا، لە سەيرانگە گشتىيەكاندا، لە ھاوينەھەوارەكاندا، لە كۆرى وتارخويندنەوەكاندا، بۆ ھەركوييەك دەچووم ھەموو چاوەكان لەسەر مىن بوون، منیش ئەمە ببووه سەرچاوەی ئازار بۆم، ھەمووش قسەیان بۆ دروست دەكردم، له هەمووشيان خرايتر هاونيشتمانييهكانى خۆم بوون، ئەوانـه چونكـه دهستم به روویانهوه نابوو، له ههموو شویننیك له یاشمله نهوهی ناشایسته بوو دهیانوت، تهنانهت یهکیک لهوانه نامهیه کی بق باوکم نووسی و شتی وههای تیدا رێکخستبوو که ئهقڵ نهيدهبري.

"باوکم منی زوّر خوّشدهویست و هه رلهبهرئهمه شته واو متمانه ی به من ههبوو، شتیکی ئاساییشه که ئه منامانه هیچ کاریّکیان لهسه ر رهفتاری ئه و نهدهکرد لهگه ل مندا. ئامان له و کاتانه ی پهیوهندیم لهگه ل یه کیّکیاندا گهرم دهبوو، هه رلهبهرئه وه ی سیفه تیّکیانم لاپهسه ند بوو، ئیدی منیان ده پهرست و ئاماده بوون لهسه ر من شه ره چه قوّ بکه ن. به لام ئه و خوّشه ویستیه ی ئه وان منی ئازار دهدا. چه ند لاوی باش له نیّو ئه مانه دا هه لده که و تن خوّشم ده ویستن، وه کو برایه که دادا.

خۆشىم دەويسىتن، ئامادەبووم لىه يێناوياندا ھەموو جۆرە فيداكارىيەك بكەم، كاروبارىسياسى بەكارياندەھينام. بەستە يۆستىيەكانيان دەدامى و من بۆ ئيرانم دەناردن. وهختى به يەكسەوە دەبسوون، دەربسارەي نيشستمان و كۆنفرانسس و كۆبوونەوە و خۆپىشاندان دەدوان. سەبارەت بە سىياسەت و ستەمكارى و رژيمى يۆلىسىيى ئىران و ھەۋارى و كلۆلىيى خەلك گفتوگۆپان دەكىرد و منيش كەيفە دەھات كە خەرىكم ھۆگىرى ئەمانە دەبم. بەلام ھەموق ئەمانە يەكەيەكـە داواي يهيوهنديي خوّشهويستييان ليّ دهكردم و بههايان لهبهرچاوم كهم دهبووهوه. دەبينن من لەگەل چ جۆرە بەدبەختىيەكدا دەستەرئيخە بووم. ھەموو وابوون تەنھا يەكىكيان نەبىت، خۆشبەختانە كە ئەويان دەزگىرانى خىزى ھەبوو و لەگەلىدا دەژىا. منىش توانىبووم ئەو كىـ ۋە نەرمونيانـه دلنىيا بكـەم كــه چـاوم لەســەر دەزگىرانەكەي نىيە. ئەمە تاقە كچنىك بوق كە منى خۆشدەويست و خوا دەزانى، رەنگە ئىستەش ھەر خۆشى بويىم. ھەر ئەم لاوەش كە نىگاركىشانى دەخويند و ههمیشه بیمار و ناساغ بوو، بووه هوی ئهوهی که من له فهرهنگ ههر له سالی چوارهمم بهدواوه ههمیشه بیرم لای ماموستا بیت و وهختی بو ئیران هاتمهوه، هیچ چاریکم نهما ئهوه نهبیت که ئهو ببینم و ههموو توانای خوم بو ئهو تهرخان بكهم.

"لهم کوره لاوه بهولاوه، ئهوانی تر کهسانیّك بوون که له نهبهردیاندا لهگهلا مندا تیّکدهشکان و یان به هیوای سهرکهوتن بهسهر مندا کوّشکیان له خهیالی خوّیاندا بنیاد دهنا. دهشزانن ئهنجامی ئهمانه چی بوو؟ من پیّتان دهلیّم، بهوپهری راشکاوییهوه پیّتان دهلیّم، تا پاشان ئاسانتر بتوانم بهرگری له خوّم بکهم، تا پاشان بتوانم باوهرتان پی بهیّنم که ماموّستا چهند بهههلهدا چووه. ئهو چاوانهی که کردوونی هی من نین. دهزانن ئهنجامهکان بهچی دهگهیشتن؟ ئهنجامهکان بهوه دهگهیشتن که من رقم لهم عاشقه دهبهنگانه ههلدهستا و له ئازاردانیان چیّره دهبینی، کهیفم دههات ییّوهیان بدهم، ئهوان چهند دیّوانهتر دهبوون؛ من

مهسهلهکهم سهختتر دهگرت، ئیدی ژیانی من بووبوو بهوه. نیگارکیشان، خویندن له فهرهنگستان له E.D.B.A، ئهمانه بهلامهوه تهنها بووبوونه وهسیلهیهکی خوخهریککردن و بهس.

"با پووداویکتان بۆ بگیپمهوه که له ژیانمدا پوویداوه، گهرچی پهیوهندیی به ژیانی ماموّستاوه نییه، به لام حهز دهکهم ئهم شته چوّن پوویداوه ئاوهها بوّتانی بگیپمهوه. وا ههست دهکهم ئهودهمه باشتر من دهناسن".

"لهنیّو قوتابییه هاوپوّلهکانمدا له E.D.B.A کوریّکی ئیتالیایی ههبوو ناوی دوناتیّللوّ بوو. پیاویّکی چوارشانهی به ژنوبالاّ ریّکوپیّکی زوّر قوّز بوو. قرثی قسه ته تارانی، چاوی رهش، بروّکانی پر و لووتیّکی قه تامی و دهم و لیّویّکی شههوه تئه نگیزی ههبوو، به ته ماشایه ک دلّی ده پیّکا. به تام من گالته م به وچاوه رهش و نیگا توندوتیژانهی ده هات، ته ریق نه ده بووهوه، که مرووش نهبوو، تا وای تی هات سیوای بووهوه. هه روه ختی له قوتابخانه به رامبه ری ده بووهه وه؛ ده مبینی له ژیر چاوه وه سهیرم ده کات و هه رئه وهنده رووم تی ده کرد یه کسه رته ماشای تاری ده کرد، وه که نه وه که که می نه سلّه نه منی هه رنه بینیبیّت.

"دوای سی چوار سال ژیان له پاریسدا، تهواوی یاری و پیچوپهناکانی عاشقه کان شاره زا بووم. یه کیک چاونه ترس و بیشه رم بوو: ده هات، شتی خوی ده گوت، گورزی ده خوارد و ده پریشت، یه کیک هه ست و سوز له سه روسیمای ده باری و به شیعر و موسیقا لیم نزیك ده بووه وه، ده یویست دلوپ دلوپ شه پوله سه ر شاره کانی عیشقی پر کلیه ی به سه رمدا ببارینیت. هه ندیک لیها توو نین و به عیشقی ئه فلاتونی ده بنه مووی لووتی مروف. هه ندیکی تر هه ته رو سه رسه ختن. عامان له ده مروف جارس ده که ن و، من زور باش ده مزانی له گه ل

"ئهم ئیتالیاییه که تهمهنی بیست و حهوت ههشت سالیّك دهبوو له ههموویان پیّکهنیناویتر دههاته بهرچاوم، نهیّنیپوش بوو و خوّی دهخواردهوه. تهنانهت ئومیّدیشم پی دهدا، به لام نزیك نهدهبووهوه. یهك دوو جار زهردهخهنهم تی گرت،

جاریّك له چاوهكانی ورد بوومهوه، له پوّلدا، له نزیك ئهوهوه دادهنیشتم و به جوّریّك که ئهوانی دی تیّنهگهن فلّچهکهم فریّدهدایه سهر زهوییهکه، نزیك پیّی ئهوهوه. بهلام ئهو خوّی تیّنهدهگهیاند. له ههمانکاتیشدا پیّوهیشی دیاربوو که شهددای منه.

"شهویکیان پیریک بوویین چوویین بیق Bois de Boulogne ابقدوبولونی". سهرهتای شهو بوو و ههوا ساف و مانگهشهویش بوو. بهنیو دارستانه کاندا ده پویشتین. ئهوان ههریه که و به زمانی خوی له ئاوازیکی ده چری، زوربهیان قوتابیی E.D.B.A بوون و زوربه شیان کچ بوون. وه ختی پیاوان به لایاندا تیده پهرین دهیاندایه قریوهی پیکهنین. ئهو پیکهنینه ناشرینهیان منی بیتاقه ت کرد. ورده ورده خوم لییان جیاکرده وه و به تهنیا بو Pavillon "پاقییون" چووم. کافتریایه کی خوشه. ناکاو سهیرم کرد دوناتیللو لهسهر میزیک دانیشتووه و پیکیک شهرابی لهبهر دهمدایه و پهیتاپهیتا جگهره ده کیشیت. منیش یه کراست چوومه سهر میزه که و.

"له دوورهوه منی بینی. سهری بهرزکردهوه و به چاوه درشته رهشهکانی تهماشایهکی کردم. وتم: "ئیجازه ههیه لهسهر میزهکهی ئیوه دابنیشم؟" له جیی خوّی ههلنهسا، به دهستی ئاماژهی بوّ کردم. کورسیی بهتال لهسهر میزهکه نهبوو. ناچار ههلسا، کورسییهکهی خوّی خسته ئهملاوه و دای به من. ماوهیهك به پیوه وهستا تا گارسونیك یهیدا بوو و کورسییهکی بهتالی بوّ هینا.

"تەپلىەكىك پىر بىوو لىە ئاغزە جگەرە. ھىمندىكىانى تىمواو نەكىشابوو، كوژاندبوونىيىموە و دىاربوو ئالوودەى جگەرەكىشان نىمبوو، لەگەل ئەوەشىدا دەيكىشا. ھەركە دانىشت، جگەرەكەى كوژاندەوەو. پرسىيى: "چىتان دەوىّ?" وتم: "راسپىرن پىكىك شەرابىش بۆ من بىت، ئەوسا شىو دەخۆين". گفتوگۆ لەنيوانماندا دروست نەبوو. دانىشتبوو جگەرەى دەكىشا، دەربارەى مانگەشەو و، پارىس و قوتابىيەكانى دىكە و ھاورىكانى خۆم قسەم بۆ كرد، بەلام بىھوودە بوو. ئىنجا دەربارەى ھونەر قسەم كرد، بە وردى ئەومم روون كردەوە كە (ھونەردۆست)

له هونهرمهندهکه خوّی زیاتر چیژ لهکاری هونهریدهبینیت و ههر هونهرمهندیك بگریت له کاری خوّی ناقایله، تهنانهت ئهگهر شاکاریش بیت. ههمیشه دهیهویت شتی باشتر و جوانتر بخولقینیت. ههمیشه دهتوانیت خهوشی کارهکانی خوّی ببینیت. هونهرمهند باشترین رهخنهگری کارهکانی خوّیهتی. به لام بینهر نوقمی چیژ دهبیت، زوّربهی خهلکی کهموکوورییهکانی کاره هونهرییهکانی دهرك پی ناکهن، تهنها جوانییهکانی دهبینن.

"چاوهریی بووم به پیچهوانهی منهوه رابدات و گفتوگو بیته گوری و، بیهینمه قسه و پاشانیش به دهموچاوه جوانهکهم سیحری لی بکهم. کاتی خوشهویستیی خوشی بو خستمه روو، گالتهی پی بکهم و له شهری ئهمیشیان خوم لابدهم، بهلام نهدهچووه ژیر بار، جگهرهی دهکیشا و بو ئهوهی من ههراسان نهکات، دووکهلهکهی دهکرد به ئاسماندا، کاتیك سهری بهرز دهکردهوه، له پیسته سپییهکهیهوه دهمارهکانی ژیر ملی دیاربوون که شین ههلگهرابوون و ههستم پیکرد که ههلدهلهرزیت، کهچی ویرای ئهوهش سارد دانیشتبوو و هیچی نهدهگوت.

"پاشان پرسیارم لیکرد. به زمانیکی توندوتیـژهوه وه لامیکـی پچرپچـری دامهوه.

"شیومان خوارد. بوتلیك Graver Superier (گراف سوپریوهر)یان هینا. زوّربهی ئه خواردییه و من ههر لیوم پی تهر كرد. تاقه شتیك كه لیم ههلكران ئهوه بوو كه باوكی له وهزارهتی دهرهوهی ئیتالیای فاشیستدا خاوهن پلهوپایهیهكی گهورهیه.

"تاقهتم چوو. وتم با پیکهوه تۆزیك پیاسه بکهین و پاشانیش من بگهیهنیتهوه مالهوه. به قسهی کردم، وهختی به کهنار دهریاچهی Bide de Boulogne تیپهرین، سهیرم کرد بهلهمی کری ههیه، وتم: "سواری بهلهم ببین" پیی خوش بوو. لیم پرسی: "دهزانی سهول لی بدهیت؟" سهریکی راوهشاند.

"سەرەتا خۆى چووە ناو بەلەمەكەوە. پاشان دەستى منى گرت تا يارمەتيم بدات. من توند دەستيم گوشى، بەو بيانووەى گوايە خەريكە دەكەوم، خۆم بە قۆلىيەوە نووساند، بەلام ئەو ھيچ بايەخيكى بەوە نەدا. باوەرم نەدەكرد، ديارە ھيشتا دلنيا نييە، من لە دلى خۆمدا وام بيردەكردەوە.

"منی لهسه ر تهخته ی پشته وهی بهلهمه که دانیشاند. له گه هه هه سه وللیدانیکدا مانگ لهنیو ئاوه که دا پارچه پارچه ده بوو و یه کسه ر هه ولی دهدایه وه بچیته وه سه ر د و خی پیشووی، به لام سه رله نوی له تری ده دایه وه.

"دۆناتىللۆ جگەرەى بە دەمەوە بوو، بە جۆرىك كاتىك وەلامى دەدايەوە قسەكانى دەجووەوە. وردەوردە لەبەرخۆيەوە دەسىتى بە گۆرانىي وتىن كىرد. دەنگىكى گىرى ھەبوو، پاشان جگەرەكەى فرىدايە ئاوەكەوە. بە بازووە پتەوەكانىتوندتر ئاوەكەى دەشكاندەوە و دەنگىشى بەرزكردەوە، بە ئاوازىكى خرۆشىنئەرەوە گۆرانىيەكەى دەچرى، لە دلى خۆمدا بىرم كردەوە چەند بەسىزمانە. دلم بە حالى سووتا، لە پرىكدا رقم ھەلسا، لە خۆمم پرسى ئەى كەواتە بۆچى وەھا ھەراسانم دەكەن، ويستم پىي بلىم كە بگەرىتەوە. بەلام راستىيەكەى دەنگى بە رادەيەك دلرفىن بوو كە پركىشىى ئەوەم نەكرد. كە گۆرانىيەكەى تەواوبوو، لە جىي خۆم ھەلسام، ھەنگاوىك لىيى چوومە پىشەوە و پشتى ملىم ماچ كىرد. بەلەمەكە لەترىكى دا، ھىندەى نەمابوو وەربگەرىت. بەلام دۆناتىللۆ ناكاو وەكو پانگىك كە بەيەك شالاو پەلامارى نىچىرەكەى بدات، خۆى راپسكاند و توند بە بازووە پتەوەكانى گرتمى و بە رادەيەك گوشىمى كە خەرىكبوو بەفلىقىنىتەوە و بازووە پتەوەكانى گرتمى و بە رادەيەك گوشىمى كە خەرىكبوو بەفلىقىنىتەوە و

"ههر که دهرفهتی پهیدا دهکرد، به ئیتالیایی قسهی دهکرد، شتی وههای دهوت که من لیی تینهدهگهیشتم. تهنها ئهم رستهیهشم بیرماوه. دهیوت:

"5"Ti volio bene المن توّم خوّش دهويت".

"خوّم له چنگی رزگار کرد. لای خوّیهوه منی دانیشاند، ناگههان تهلیسمهکه شکا و کهوته قسه، نیوهی ئیتالیایی و نیوهی فهرهنسایی، ههمان ئهو قسانهی

دەوتەوە كە ھەموو عاشقە گێلەكان دەيڵێنەوە.. خەمێك دايگرتم. پێم گوت با بگەڕێينەوە. ئيدى بەبێ ئەوەى قسەيەكى لەگەڵدا بكەم و بێدەنگييەكە بشكێنم، بە تاكسى بۆ پاريس گەراينەوە. گەشتى بەلەمەكەمان سەعاتێكى خاياند.

"لای دهرگای مالهوه، ههر ئهوهنده دهرگاوانهکه دهرگاکهی کردهوه، به دهم پیکهنینهوه خواحافیزیم لی کرد، لیّی پرسیم: "کهی یهکدی ببینینهوه". پشتم تیکرد و چوومهوه بو ئاپارتمانهکهی خوم.

"ماوهیه که لهسه و قهرهویّله که دانیشتم، خهمیّکی گران دایگرتم و دهستی لیّهه لنه دهگرتم. خهوم لیّ نهده که وت، ماچه کانی نهم کابرا توندوتیژه مساخته و قیّزهون ده هاته بهرچاو. دهستم دایه کتیّبیّک و نه و چیروّکه مله بیر خوم برده وه.

"بۆبەيانىي رۆژى داھاتوو؛ وەختى بۆ قوتابخانە چووم، لەبلەر دەرگىاى قوتابخانەكە وەستابوو و بە دەم پىكەنىنلەرە بەرەورووم ھات. بە روويلەكى خۆشەرە وەلامم دايەرە، بە يەكەرە بە دالانەكەدا رۆيشتىن. بەلام ئەو دەمامكە ساختەيە كە لە كاتى گفتوگى لەگلەل دلدارەكانمدا دەمكىردە رووم ئەو رۆژەش كردبوومە رووم. چەند ھەولىدا ئەو دەمامكە لە رووم ھەلبگرىت؛ نەيتوانى. دەمەو نىيوەرۆ بە سىمايەكى شەيدايانەرە پىنى وىم: "ئەمرۆ پاشنىوەرۆ دىم بۆلات تا

وتم: "پاشنيوهرێ وهختم نييه".

"هـهر بـه راسـتیش وهختـم نـهبوو، لهگـهل سـهرههنگهکهی ئـاموّزای بـاوکمدا وادهمان بوو یهکتر ببینین.

پرسیی: "ئهی شهو؟" وتم: "تا ههفتهیهکی دی کاتم نییه. جگه لهوه ئهوه نییه ههموو روّژیّك یهکدی دهبینین..".

فهرهنگیس لیرهدا وهستا .. چاوه کانی دهبریسکانه وه . له وه ده چوو ته پیش بووبن.. وتم: "خانم فهرهنگیس، یاشماوه کهی ته واو بکه".

"پاشماوهی نییه، هه لبه ته ئیوه تیده گهن که من به ته نها دلگرانی دونا تیللن نیم، ده زانن ئهم رووداوه چهند کاری لی کردم؟ هینندهی ترشیی ده نکه ترییه کی

ترش که دوای هیشوویه کی شیرین له زارتدا جینی دههینین نه و پوژانه له سهرانسه ری ئه وروپادا فیلمیک باو بوو که گورانییه کهی نه و فیلمهیان له ههموو کافتیریایه کدا لیده دایه وه، نه ناوازی گورانییه که و نه ده قی شیعره کهیم لهیاد نهماوه، به لام ناوه روکه که ی ده ده نیت:

من سهراپا بۆ خۆشەويستى خولقاوم

ئیدی چ کاریکی دیکهم پی ناکری

يياوان وهكو ييشكه به دهوري منى شهمدا بالهفري دهكهن

ئەوان كە بە گرى من يەرو بالى خۆيان دەسووتينن

گوناهی من چییه؟..".

ئایا ئیتر نەیدەویست شتیکی دی بلیت؟ پرکیشیم نـهکرد هیچـی نی بپرسـم. تەنها دوا دیری شیعرهکهم دووپات کردەوه: "ئهوان که بـه گـری مـن پـهروبالی خویان دەسووتینن.. گوناهی من چیپه..".

-دهڵێِن چي؟!!

-نازانم.

-بهلایه کی واشتان به سهر ماموستادا نه هینابیت؟

-نا، نا! بهمجۆره مهدوین. ئیوه هیشتا منتان نهناسیوه. من تهنها لایهنیکی ژیانی خوّمم پیشان دان. ئهمانه ههموو مناله وردکه بوون. ئهمانه نرخیان له ژیانی مندا نهبوو، بهلام ماکان منی ئهنجن ئهنجن کرد.

ئەو لەو جۆرانە نەبوو ياريى لەگەلدا بكرى. پاشان ئيوه وا دەزانىن مىن بە دەستى خۆم بووە كە بەو جۆرە يارى لەگەل ئەو بابايانەدا بكەم؟ نەخير، وانييە. ئەردىهايەك لىه ناخمدا خىزى مىەلاس داوە، تىەواوى تەمسەنم لەگسەلىدا لىه

كيشمه كيشدا بووم. ئهوه كه له ناوهوه دهمخوات و له دهريشهوه وهك درندهيهك ييشانم دهدات و...

قسهکهی تهواو نهکرد، چهند دهقیقهیهك بیدهنگ بوو. چاوی له زهوییهکه بریبوو.

زهردهخهنهیهکی خهماوی دهوری لیّوی تهنی. ماوهیهك لیّی ورد بوومهوه. لهو دهموچاوه پاکیزهیهدا به دوا ئاسهواری شهیتانیدا دهگهپام، به لاّم ئیّستا هیچ پهمزیّکی پهنهانم له چاوهکانیدا نهدهبینی. ئافرهتیّکی بهدبهختم دهبینی که بهرامبهرم دانیشتووه و دان به گوناههکانی خوّیدا دهنیّت. وهرینی سهگیّك له باخچهی هاوسییّکهوه و هوّرنی ئوّتوٚمبیلیّك له دوورهوه خاموٚشییهکهی شکاند، ناکاو بزاوتیّکی کرد. سهرلهنوی سیمای کرایهوه و دهستی به قسان کردهوه.

"چاوپیکهوتنهکهی ماموّستام له کارگهی نیگارکیٚشانهکهیدا به تهواوی لهبیر چووبووهوه. بیرهوهرییهك بوو خهریکبوو فهراموٚش دهبوو. ئهوهندهی نهمابوو که ههر به تهواوی له یادم بچیّتهوه. به لام پووداویّك سهرلهنوی ماموّستای هیّنایهوه یادم و ژیانی منی به ژیانی ئهوهوه بهستهوه.

"ژیانی ئهوروپا و تهواوی خوشی و رابواردنهکانی وردهورده لام بوونه شتیکی بینراوو جارسکهر. ئهو عیشقهی سهرهتا بو هونهر ههمبوو، دهسبهردارم بووبوو. زوربهی ئهو کهسانهی بهدوا شکاری ئهم مهله پهروپال رهنگینهدا دهرون و رینی پر به لای هونهرمهند دهگرنه بهر؛ له نیوهی ریندا جیدهمینن. له سهدا نهوهدیان جی دهمینن و ده کهی تریش هینده لهخوبایین که مروق دهستی به دامینیان ناگات. به لام هونهرمهندی راستهقینه ئهو کهسهیه که کهسیتیی خوی له هونهرهکهیدا تواندبیتهوه و ئامیتهی کرد بینت. ههر بویه هونهرمهند به پلهی هکهم دهبی مروق بیت.

"ئاخ ئاغای چاودیّر، ئهم شتانه به قسه چهند ئاسانن. راستییهکهی پهند و ئامۆژگاری کاریّکی فره ئاسانه. ئهوانهی لیه E.D.B.A لیه دهوروپشتم بوون پتر هونهرهکهیان وهکو هۆیهکی کات بهسهربردن تهماشا دهکرد و هیّنده خوّیان

ماندوو نەدەكرد كە ئازارى ناكامى بچێژن تا بتوانن لەزەتى سەركەوتن بە چنگ بهێنن. ژيانى زۆربەيان مەيسەر بوو، بۆيە خووشيان دابووە نيگاركێشان چونكە بەلايانەوە لە گشت كارێكى دى ئاسانتر بوو. ئەمانە باوكە دەولەمەندەكانى خۆيان باوەرپێهێنابوو كە دەيانەوى كارێك بۆ خۆيان ھەلبژێرن. سالى ھەزاران كەس لەم نيگاركێشانە بەمجۆرە قوتابخانە تەواو دەكەن، بەلام لەھەر سەدەيەكدا كۆمەلگا دوو سى نيگاركێشى ھونەرمەند بە مرۆۋايەتى دەبەخشێت.

ئەو شتەى كە ئەو رۆرە ھەستە پىكىرد كاتىك ئەوم بىنى لە تاران و لە نەۆمى سەرەوەى خانوويەكى سەير و تارىكەوە ھاتمە دەرى بۆ سەر شەقامى لالەزار، پاش چوار سال لە پارىس، لەو دەقەرەدا.. كە جوانىيى ئەفسووناوى لەھەر سەرە كۆلاننىك و ھسەر باخ و ھسەر ئاھسەنگىك و، ھسەر شسانۆيەك و تەنانسەت لادى بچووكەكانىشدا رەگورىشەى دل دەردەھىنىت، ئەو ھەستە بە ھەموو مانا و تەبعى تراۋىكىيەوە دايگرتمەوە: چەند حەزم دەكىرد بمتوانىايە ئەوەتان بۆ روونبكەمەوە كە ئەم ھەست بەبى بەھرەيى و بى دەسەلاتىيە چۆن خزايە نىو ناخمەوە. يان چ ئازارىكىم چەشت وەختى ناچار بووم ئەو راستىيە تالەى كە دەركە پىكىردبوو بە باوكە رابگەيەنى.

"حهزتان له مۆسیقا نییه؟. من بهچیّژترین ساتهکانی تهمهنم ئهو ساتانهیه که ئاوازیّکی مۆسیقایی خوّش دهمخروٚشیّنیّت. سهیر ئهوهیه که بهردهوامیش وا نیم، جاری وایه تهنانهت موّسیقاش جارس و ماندووم دهکات.

"نازانم بۆچى باسى مۆسىقاتان بۆ دەكەم؟ لەو سىمفۆنيانەدا جارى وايە ئاوازىكى ھىمن و كەمخايەن لە مىيانى ژاوەژاوى ئۆركسىتراوە دىنتە گويىت. ئەم ئاوازە سووك و ناسكە، بەلام لە دلاتدا دەنىشىت. ھەمىشەش چاوەرىنى دەكەيت، ئەم دەنگە نەرمە دووپات دەبىنتەوە، ئەمجارەيان لە جارى يەكەم پىتر لە دلاتدا دەنىشىت. وردە وردە تەواوى ئۆركسىتراكە پىكەوە ھەمان ئاوازى دلانشىن بەجۆرىك دەژەنىن كە ئىدى دەسەلاتت لەدەست وەردەگىرى. بەلا جەرگىرەكانىش بەمجۆرە پەيدا دەبىن. مرۆق سەرەتا پەى بە قوولاييان نابات، جارجار خۆيان

پیشاندهدهن و ون دهبن، به لام ناگههان تهواوی ئۆركستراكه دینه دهنگ. ئهودهمه ئهشك له چاوانت دهباری و خوشت نازانیت بوچی دهگریت.

"پاش یه که م چاوپیکه و تنم له گه ل نه و دا، هه ستکردن به و کاره ساته، نه و نازاره بینسنووره ی که بی به هره م، هه روه کو نه و ناوازه جه رگیره خوی پیشاندام و وه لی خوی حه شار دایه وه. به لام وه ختی ته واوی فشاری نه و هه سته مه ده چه شت، پاسته و پاسته ده کریانم ده هاتی به خوم ده و ت نازانم بوچی ده گریم، من بو حالی خوم ده گریم، نه و ده مه کریانه مه و عاشقه ده به نگانه که نه م حاله ته ی منیان ده بینی و ایانده زانی نه م گریانه م گریانی په ریشانییه بو نه وان، یان هینی نه وه یه زور ناسکم و هه دله خومه و د د د بی د ده بینت. ناخ...".

فهرهنگیس چاوهکانی نووقاند، ههروهها دهسته بچووکهکانیشی. ئاخیزیکی توندی به لهشی کرد. من بزاوتی توندی سنگیم دهبینی.

"نیگارکیشان، وهك ئهوهی نیگاری شتیك بکیشیت، یان هیلی تهریب و پهنگی گونجاو لای یهکهوه دابنییت، ئهمه شتیکه که دهتوانیت له قوتابخانه فیری ببیت. ئهمانه دهستوور و پیسای خویان ههیه و ههر کهسیک بیهویت له ماوهی چهند سالیکدا فیریان دهبیت. منیش ئهمانهم دهزانی، به لام ئهوهی که ئهو پوژانه توانام بهسهریدا نهدهشکایهوه، خولقاندنی دونیا و حالاتی جیاجیا بوو، واته کاریکی هونهریی پاستهقینه. ئهو شادییهی که له ژیانتدا ههستت پیکردووه، ئهو ئازارهی که چهشتووته، ئهو پهریشانیهی که له ژیانتدا ههستت پیکردووه، ئهو نازارهی زهبوونییهی که به پهریشانیهی که له پووداویکدا دووچاری بوویت، ئهو زهبوونییهی که به بهرگهت گرتووه، چاوهپوانی، پهروشی، دلهپاوکی، ترس، تهنیایی، حهسرهت، ناکامی، بیکهسی، پهنگدانهوهی ئهمانه. به جوریک که بینه ههست به ههمان ئهو شتانه بکات. فیربوونی ئهمه شتیکی دژواره و له دهستی ماموستاکهتدا نییه، با شیت و شهیدای جوانییهکهشت بیت.

"حـهزم دهکـرد لـه کـارێکی هونـهريمدا ئـهو جــۆش و خرۆشــهی کـه لـه ناوهوهمدایه، ئهو ئهژدیهایهی که بۆ خراپه و بهدی هانم دهدات، ئهو دړندهیهی که

چنگی له دهروونم گیرکردووه، بهرجهسته بیّت. مین کهسیکم شک نهدهبرد، ئهوانهی که دهوروخولیان دابووم، گویّیان به دلّه ئینسانییهکهی من نهدهدا، له منالیشمهوه خوشکیکم شک نهبردووه تا سکالای دهروونمی بو بکهم. هیّندهی بیرم بیّت، کیژهکانی هاورپیشم، ئیرهییان پی دهبردم. دونیای دایکیشم دونیایهکی دیکه بوو، کتیّبی دووعا، سهر بهرمال، تهسبیحات، نیرگهله و شازاده عهبدولعهزیم و قوم دهیانتوانی له ژیاندا قایلی بکهن. ئهو وهختهی خوش بوو که لهگهل خاوهر سولتان و ئهمینهلحاجییه و خانم عیرفاندا دابنیشیّت، نیرگهله بیکشیّت و غهیبهتی خهلکی بکات.

"باوکم زوّر پیر بوو، گهرچی دایّنکی میهرهبانی ههبوو، به الام الاویّتیی به خوّیه وه نهبینیبوو، ههموو شتیکیشی له تیّروانینی خوّیه وه به باش یان خراپ داده نا. لهگهال نهوه شدا ههولیده دا بیّدالیم نهکات، بو من تاقه نومیّدیک که مابووه وه نهوه بوو خوّم به نیگارکیّشانه وه سهرگهرم بکهم و تا گهوره تریش دهبووم ههستم دهکرد نهم کاره زوّر سهخته و گالّته نییه. دهمویست رازی دهروونم لهگهل هونه رهکهی خوّمدا بکهم و نهوهی که ناتوانم به قسه بیلیّم له ریّی هونه رهکهه ده دریبیرم. حهزم دهکرد بمتوانیایه به خوّمم بگوتایه که بوّچی هیچ شـتیک نییه لهم ژیانه دا مین خوّشنوود بکات. حهزم دهکرد نینسانیکم خوشبویستبایه و ههموو شتیکم بکردایه به قوربانی نه و. حهزم دهکرد هیچ خوّشبویستبایه و ههموو شتیکم بکردایه به قوربانی نه و. حهزم دهکرد هیچ نهبیّت نهو شتهی که به الای منه وه پهنهانه، بمتوانیبایه له تابلویه کدا بیخهمه روو. نهمه نه و موسیبه ته یه که به دهم ناسانه. به رسته یه کوّتایی دیّت. به الام نهگهر مروّق تهمه نیک نه و نازاره بچیّژیّت و ههر روّژه و به شیّوه یه کی تازه خوّی بنویّنیت. حهزم دهکرد یه کیک له و حاله ته تیّپه رانه م به رهنگ و هیّلی جوان بخستایه ته روو.

"دەزانن كاتيك پەيم بەم حەقىقەتە برد چىم لينهات؟ ئىدى لە ھەموو شتەكان نائومىد بووم. بە راستى پىتان بلىم تەنانەت بىرم لە خۆكوشىتنىش كىردەوە، رۆژىكىان بە تەنيا بۆ ھەمان دەرياچەى Bois de Boulogne رۆيشتم و لەوى سوارى

بهلهم بووم و سهولم لیدا و له ناکاو بروسکهیهك له میشکمی دا که منیش وهکو دو ناتیللو بکهم. که چاوم به ئاوی لیلی دهریاچهکه کهوت، دنیا لام پهش بوو، ترسام و گالتهم به دهبهنگیی خوم کرد.

"کاتیّك شتیّکم دهربارهی ژیانی خوّم بوّ ئه و لاوه رهنگرهرده باس کرد که له Montparnasse "مورنپارس" ده ژیا و مینیاتوّری ده فروّشت پیّی وتم: "تهمهنییه بروّ کار بکه تا تامی ژیان بچیّژیت" راستی کرد. ئه و تهمهنییه یهکیّك بوو له ئهدگاره کانی کهسیّتیم. کاتیّك منال بووم، فزه سولّتانم بانگ ده کرد بیّت و لهسه رکورسییه که ئاو بکات به دهمهوه. من به منالی ئاوه ها پهروهرده کرابووم. ئیدی چوّن دهمتوانی کار بکهم؟

"سهرکهوتن بهسهر پهیژهی بهرزی هونهردا پیویستی به سهریکی نهترس و خوّراگر ههیه؛ که من له خوّمدا شکم نهدهبرد، نهمدهتوانی به سهعات و به مانگ و سال به دیار کاریکهوه دابنیشم تا به رهنگ و هیّل دهموچاوی مروّقی دهربهینم. ئه و حهوسهلهیهم پی نهدرابوو. من ههمیشه کام ریّیه ئاسان بوایه ئهوهم دهگرته بهر. ئهوانی دی به تاقهت بوون و من ئهوهم دهزانی، خوّم ههلاهخهلهتاند. کاریشم دهکرد، بهلام به نیوهناچلی جیّمدههیّشت. کهیف و رابواردن به سهرمدا زال بوو، ههر روّژه لهسهر بهزمیّك بووم.

"ئاخ، مامۆستا، مامۆستاكەى ئيوە لەم پووەوە مرۆقيكى سەير بوو، گەر من بەو جۆرە بمناسيبايە كە وەختى بۆ ئيران گەپامەوە ناسيم، ژيانى من جۆريكى ديكە دەبوو، من جورئەت ناكەم، تەنانەت كاتيك پوخساريشيم ديتەوە ياد، قسەيەكى نابەجيى پى بليم. بەلام مامۆستاكەى ئيوە و، تاقە خۆشەويستەكەى من، زۆر زولمى لە من كرد.

"ئەو تابلۆيەى كە ئيوە لە مۆزەخانەكە بۆتان شيكردمەوە. مەبەستە تابلۆى خانووى رەشورووتەكانە، سى سالى رەبەق پيوەى خەرىك بوو. سەدان سىكىچى بۆ كردبوو، لە سىيماى ئەو پىرەمىردە دىھاتىيە ورد بوونەتەوە؟ دەزانىن چەند سادەيى و ترس و تەنيايى تيا پەنھانە؟ ئەو پياوە كابرايەكى دنيادىدە و دل و

دەروون پروونه. له تەمەنىدا چەند شا چوونەتە سەر تەخت و پۆيشتوون. دوو سى جار ئەودنياى بە چاوى خىزى بىنىيوه. خۆشى ھەر بەم وشانە دەربارەى پىرەمىردەكە بۆم دوا. پەنگە بىست جار ھىللەكانى دەموچاوى گۆپىبىت. چەندان كاژىر لە دارستانەكانى مازندەراندا دادەنىشت و نىگارى درەختەكانى دەكىشا، تا باشترىن حاللەتيان ھەلبرىرىت، ئەگەر دەمزانى كە دەبى بى نىگاركىشان ھىندە رەنج بكىشىت؛ ھەرگىز فلچەم بە دەستەرە نەدەگرت.

"من بهم جوّره نهخولقابووم، فیّری ئیشیان نهکردبووم، پیّویستیم به وه نهبوو ئیش بکه م تا گوزهرانم دابین بکهم، کهسانی تر ههبوون من مهیلم لهچی بووایه بوّیان جیّبهجی دهکردم، باوکم دروشمیّکی ههبوو: کاریّك که کهسانیّکی تر دهتوانن بوّتی ئهنجام بدهن خوّتی پیّوه خهریك مهکه، دهیوت کاری گهورهتر ههیه که له ئیّمه دهوهشیّتهوه. به لام من هیچ کاریّکم لی نهوهشایهوه.

"له ههمووی خراپتر ئهوه بوو من خوّم دهمزانی توانای هونهریم چهنده. خوّم له ههموو کهس باشتر دهمزانی ئهمه ئهو شته نییه که به دوویدا ویّلم، ئهوهی خهیالم لیّ دهکردهوه شتیّکی زوّر بهرز بوو. به لام ئهوهی ئهنجامم دهدا، وشك و بیّگیان و بیّجووله بوو، ههر ئهمهش وای لیّدهکردم که له کارهکهم سارد ببمهوه.

ئیدی بهمجۆره له ههموو شتیک تاقهتم چوو. له ژیان ماندوو بووم، له ژیانی پاریس بیزار بووم، سهفهریکیان بو ئیتالیا چووم، لهوی سهرم له قوتابخانهکان دا. به ئاموّژگاریی ههندی له ماموّستاکانی نیگارکیشانی خوّم له پاریس و لهگهل سهرههنگ ئارامدا که ئهو وهخته بو پشکنینی باری قوتابییهکانی هیزی دهریایی له پوّما دهچوو، سهردانی مهرسهمی زوّر له هونهرمهنده نیگارکیشه گهورهکانی ئیتالیام کرد. مهزنیی هونهری ئهم ولاته و پوّحی هونهریی که ئیستا له ناخی خهلکهکهیدا ماوه، کاریّکی پیچهوانهی له من کرد، من له بهردهم ئهم ههموو مهزنیهیدا چوّکم دا.

"رۆژێكيان چوومه لاى نيگاركێشێكى گەورەى ئيتاليايى كە ناوى "ستيڤانۆ" بوو. ھەركە منى بينى؛ لێى يرسيم: "ئێوە ئێرانين؟" كاتێك يێم وت بەڵێ، كەوتە

وهسفکردنی ماموّستا ماکان و پاشانیش دهربارهی لاویّکی دیکهی ئیّرانی دوا که ناوی خوداداد بوو و به یارمهتیی ستیقانو توانیبووی له E.D.B.A بخویّنیّت. ئهم لاوه ههمان ئهو کوره رهنگزهردهیه که له قسهکانی ییّشوومدا ئاماژهم بوّ کرد.

"ستیقانق یهکیّك بوو له گهورهترین نیگارکیّشهکانی جیهان و تابلوّکانی به نرخی خهیالّی دهفروّشران. "مهزنیی هونهری ئیتالیا و وشه ستایشئامیّزهکانی گهورهترین نیگارکیّشی جیهان سهبارهت به ماکان بچووکترین بهرههلستیی لام نههیّشت و ئومیّدهکهمی به نائومیّدی گوری. چاوپیکهوتنهکهم لهگهلیدا بیر کهوتهوه. ئهو دیمهنهم هاتهوه پیشچاو که نیگارهکانمی به دهستهوه بوو و یهك یهك تهماشای دهکردن، کاتی ئهو قسهیهم بیرکهوتهوه که دهربارهی ئهو به باوکم و تبوو؛ ههستم به تهریق بوونهوه کرد، ئهمانه ئهوهندهی تر وایان لیّکردم که بریاری خوّم له ژیاندا بگورم، گومانم نهما، ئهوهی که ماموّستا له تاران به منی و تبوو، یان دروست تر نهوهی که پیّمی نهوتبوو راست دهرچوو. من بیّبهری بووم له بههرهی هونهرمهندیّکی نیگارکیّش و ئهو دهوروبهرهی که تیّیدا دهژیام ئهو توانایهی له من سهندبووهوه. دهرکم بهمه کرد. نهگهر ئهو ههر ئهو روژه ئهمهی پیّ بگوتمایه، لهوانه بوو ژیانیّکی ئارامم بهسهر ببردایه، بهلام پیّی نهگوتم و منیش بگوتمایه، لهوانه بوو ژیانیّکی ئارامم بهسهر ببردایه، بهلام پیّی نهگوتم و منیش بهمتوانی لهو گوناههی خوّش بم.

"گەرچى بۆباوكم نووسىبوو كە نيازم وايە شەش مانگ لە ئىتاليا بمىنىمەوە و لەوى بخوينىم، بەلام پاش دوو ھەفتە گەرامەوە بۆ پارىس و نامەيەكم بۆ باوكم نووسى كە ئىستاش كاتىك دىتەوە بىرم ئازارم دەدات. دواى مامۆستا نزيكترين كەس لە ژيانمدا باوكم بوو. ھەركاتىك ھەستم بە بىدەسەلاتىي خۆم دەكىرد، دەمويست سەرم بخەمە سەر شانى و بگريم.

"باوکم پیاویکی ئاقل بوو و بروا ناکهم بهر له خوشهویستیی بو من، چیزی خوشهویستی و میهرهبانیی کردبیت. ئهو ههمیشه بیری له پاشه پروژی مین دهکردهوه. دهیویست من بهختهوهر بکات، له یهکیک لهو نامانه دا که له سالی سییهمی مانه وهم له پاریسدا بوم نووسیبوو، دوای ئهوه ی باوکم کهم تا زور له

"ئـهو وهلامـهى كـه پيـّم گهيشـتهوه، زوّر هيوابـپ بـوو، بـاوكم لـه وهلامـدا نووسيبووى كه ئهو جگه له بهختهوهرى و خوّشگوزهرانيى من هيچـى تـرى لـه ژياندا ناويّت و ئهسلهن پيّى خوّش نييه كه ئهو نهخشه بو ئايندهى من دابنيّت، جا ههيدى فهرمانم پي بدات، بهلام بيستوويهتى كه سهرههنگ ئارام له هـهموو پوويهكهوه شايستهو پيّكوپيّكه و بيّگومان پاشـهروّژيّكى پووناكيشـى ههيـه و، خوازبيّنيى منيشى كردووه. جا ئهگهر ئهو بزانيّت كه كچه تاقانهكهى نهك لهگهل سهرهمهنگدا، بهلكو لهگهل ههر پياويّكى تريشدا بيّت ژيانيّكى خوّش دهباته سهر، ئهوا ئيتر ئهم له ژياندا هيچ ئارهزوويهكى ديكـهى نييـه و دهتوانيّت بـه دليّكى ئاسوودهوه سهربنيّتهوه.

"ئهم نامهیهی باوکم منی له ژیان بیزار کرد، من بیرم لهچی دهکردهوه و باوکیشم لهچی! من ههولم دهدا تیی بگهیهنم که بیبههرهم و ئهمهش بووهته مایهی ئازار بوم، کهچی ئهو میردی بو دهدوزیمهوه.

"لهو ژیانه پر ئاشووبهمدا بهدوا دالدهیهکدا دهگهرام، دهمویست شتیك بدۆزمەوە خۆمى ييوه ھەلبواسم، تا لەو قەيرانە رۆحى و ئاكارىيە رزگارم بيت كە دووچاری بووم. رۆیشتم و ئەو لاوەم دۆزىيەوە كە ستىڤانۆ لە رۆما دەربارەي دوا. ئەمەش كارىكى ئاسان نەبوو، لە سالى دووەممدا لە يارىس ئەوم لە قوتابخانەي هونهره جوانه کانی پاریس بینی بوو. دهمناسی، دهزگیرانیکی ناسکی ههبوو، به لأم ماوهيهك دهبوو كه لهبهر چاو ون بووبوو، لهههر كهسيكيش ههواليم دهيرسي وهلامي تهواوهتيي نهدهدامي. بيرمه كاتيك ههواليم له سهرههنگ ئارام يرسي، وتى: "تو ئەملە چۆن دەناسىيت؟ ئەملە لەوانەپلە كلە للە ھلەزار ئاوپلان داوە و قولهيپيان تهر نهبووه، له قوتابييهكاني بهرلينيش بهدناوتره، چ كاريكتان لهگهل ٚ ئەمانەدا ھەيە؟" بە زۆرى ئەو قوتابىيە ئېرانىيانەي لە يارىس نىشتەجى بوون دەيانناسى. بە كورتى نەياندەزانى لە كوييە و ياخود حەزيان نەدەكرد ييم بلين. زۆربەيان سەريان لەق پرسپاركردنەي من سوور دەما، چونكە دەيانزانى من خزمى سەريەرشتيارى قوتابىيە سەربازىيەكانم. واياندەزانى من بە نيازىكى خراپەوە هــهواڵى ئــهو دەپرســم. بــهڵم هـــهرچۆنێك بێــت يــاش هەفتەيــهك دۆزيمــهوه. خانوچكەيەكى لە Montparnasse rue de Lavin بەكرى گرتبوو. قوتابىيەكانىش باش دەيانناسى، بەلام كەس ھەزى نەدەكرد شتىك دەربارەي ئەو بدركىنىت.

"ئهم لاوه بالآبهرز و سهروسیما شیواوه، تاقه کهسیک بوو که به چاوی دلدارییهوه سهیری منی نهدهکرد، لهوانهیه هوکهشی ئهوه بووبیت که کچیکی پیکوپیک و ناسک وهکو خوشکیکی میهرهبان چاودیریی دهکرد، یان لهوانهیه لهبهرئهوه بووبیت که ههمیشه نهخوش بوو و خوی له ئامیزی مهرگدا دهبینیهوه. ئاخ، چهند حهزم دهکرد ئیستا که دووچاری شکست و شهکهتی بووم ئهوم ببینیایه. دلنیام سهرلهنوی پوحی ژیان دهکاتهوه به بهدهمدا و پهنگه دهروویهکی سهرفرازیم یی نیشان بدات، ئاخ، ئای لهو خهیاله خوشانهی ئهو!

"ئهم کوره سهرگهرمی خهبات و تیکوشان بوو. ههمیشه.. لهو روزهوه خوی ناسیوه له بگره و بهردهدا بووه. شهیولهکانی ژیان ئهویان لهم تاشه بهردهوه دهدا

بهو تاشه بهردهدا و کهچی کوّلی نهدهدا، له دوژمنه سهرسهختهکانی ستهمکاری بوو و هیّنده باوه پی پتهو بوو که ههموو مهسهلهیه کی تری لهبهر پوّشنایی ئهو پوقهی خوّیدا دهبینییهه دهزانم "میهربانوو" هاودهم و خوّشهویسته ئهمهکدارهکهی، شهیدای ئهم ئیراده پتهوه و سهرسهختییهکهی بوو. بهخوداداد بانگیان دهکرد و نازانم چ سیحریّکی لیّ کردم وا باسی گیروگرفتهکانی ژیانی خوّم بو کرد و توانیی جیّی خوّی له ژیانمدا بکاتهوه.

"ئهم لاوه هیّند راشکاوانه ئهدوا که جاری وا بوو سنووری شهرمی ئهشکاند. به لام شیّوهی قسه کردنه کهی کاریگه ربوو. چهند زیاتر راستییه شوومه کانی ثریانی خوّمانی به روومدا ده دایه وه ئه وه نده زیاتر شهیدای ده بووم. کاتی ئه وه بو راسکرد که ماموستا ماکان چوّن ره فتاری له گه نمدا کردووه و من چوّنم به باوکم باسکرد که ماموستا ماکان چوّن ره فتاری له گهوره ترین به نگهی نه فامیته "ته ماشا ناساند، بی سی و دوو وتی: "ئا خر ئه مه گهوره ترین به نگهی نه فامیته "ته ماشا بکهن، من ریّم به هیچ که س نه ده دا که به و جوّره له گه نمدا قسه بکات. ئه وانی تر، ئه و لاوانه ی که هینده ی پووشین لای من ئه رزشیان نه بوو، هه موویان به یه ئیشاره تی می ته قله میان نی ده دا، ئه مانه بنیاده م نه بوون و مین هه رگیز ریّب پینه ده دان له سنووری خوّیان زیاتر پی دریژ بکه ن. جگه له وه ره فتاری من له گه نه وانه دا هاوریّیانه نه بوو. له کاتیّکدا ئه م لاوه باریکه له با نابه رزه هه رله یه که می پورتی بینینییه وه دوای گه رانه وه م له ئیتالیا به نه فامی له قه نه م دام، من ترسام و پرکیّشیم نه کرد تووره به ، جا هه یدی وه نامی ئه و گوستا خییه ی بده مه وه.

"به زهحمه مالهکهیم له Montparnasse دوزییه وه. له قاتی شهشهمی ساختوومانه که؛ واته له دواقاتدا بوو. ساپیته یه که وانی تا نیوه ی ژووره که و زیاتریش هاتبوو. له پهنجه رهیه کی بچووکه وه پووناکی ده هاته ژووری تا چاویش هه ته ری ده کرد سه ربانی چینکو و دووکه لکیش بوو. به دیواره که و پیچکه ی باراناوی پهش ده بینرا سه عات یانزده بوو، چونکه بیستبووم که له ماله وهش کارده کات، به رله نیوه پووم، به لام خوی له ماله وه نه بوو، دوزگیرانه کهی پیشوازیی لی کردم، یه کاره که که به دوزگیرانه که ییشوازیی لی کردم، یه کاره کیه مینی بوو، به لام یه کرمان

نهدهناسی. قر رهش و چاو که ژال بوو، زور جوان نهبوو، به لام دهموچاوی له دهموچاوی له دهموچاوی کوریکی هه ژده سالانی زیت و شهیتان ده چوو. گورج وگولییه کهی سهربنجی مروقی راده کیشا. میهربانوو لهو کچانه بوو که سهره تا له سهر خهرجیی دهوله ت بو فه ره نسا نیردران. به دزیسی بالیوزخانه و به ریوه به ریتی سهرپه رشتییه وه هامشوی خودادادی ده کرد. له کولیجی پزیشکیی پاریس ناونووسیی کردبوو. دهیویست ببیته پزیشکی منالان. له یه کهم ته ماشاکردنییه وه هه ستمکرد به بینینم خوشحال نییه، ئهم کیژه هیند دلساف و ساکار بوو که بچووکترین شت له روویدا ره نگی ده دایه وه دلیاکتر بوو که ده رده که وت. منیش له و که سانه نه بووم رووی خومی لی وه ریگیرم.

"سهری قسهم کردهوه. وتم: "هاتووم خوداداد ببینم. من له ئیتالیاوه هاتووم و لهوی ستیقانو م بینی، ئیوه ستیقانو دهناسن؟" دهمویست بیهینمه قسه. وه لامی نهدایهوه، تهنها بهسهری ئاماژهی کرد، من دریژهم به قسهکانی خوم دا: "ئهمروکه ستیقانو گهورهترین نیگارکیشی جیهانه. ههوالی خودادای پرسی. منیش هاتووم تا کارهکانی ببینم" وهك گولی سهرهتای بههار خهندهیهك هاته سهر لیوی و گریکهی دلی کرایهوه.

-خوداداد ئيستا كار ناكات.

–بۆچى؟

"میهربانوو دهنگیکی دلرفینی ههبوو. ههر ئهوهنده بچووکترین شت له دلی بدایه وهك ژیی سازیك دهنگی دهدایهوه و تا ماوهیهك لهرینهوهی له گویدا دهزرنگایهوه. چرچییهکی بچووك له ناوچهوانیدا راستهوخو سیمای كراوه و دلنشینی دهگوری به سیمایهکی خهمزهده و سوز بزوین. سهیریکی سیپایهکهی كرد که بهرامبهر پهنجهرهکه بوو. مقهبایهکیش به سیپایهکهوه بوو. بهلام من ههر سیبهرهکهیم دهبینی، کچه ههستی كرد منیش سهرنجم داوه وتی: "ههموو کارهکهی نهمهیه"

وتم: "بهيلن با بيبينم".

-تەواوى نەكردووە. پيشانتانى دەدەم.

"ههلسا و مینیاتورهکهی ههلگرت که هیشتا رهنگ کردنهکهی تهواو نهبووبوو، دایه دهستم و وتی: "ئا لهمانه دهکیشیت و دهیفروشیت و به پارهکهی دهژی، ئیدی کاتیبو نیگارکیشان نهماوه".

-بۆ؟ ئىستا دەولەت يارەي ناداتى؟

-نهخیر شهش مانگ دهبیت بریویانه و به فروشتنی نهم مینیاتورانه دهژی.

-بۆ نايدەنى؟

-نازانم بلیم چی.. له خوّی بپرسن. به لام ههموو خوداداد دهناسن، دهزانن چون بیردهکاتهوه. بیگومان ئیوهشیان ترساندووه. لهمیژه کهسیکی ئیرانی نههاتووه بوّ لای و ئهمه یهکهم جاره.. دهلیی دهنگی پیی دیت.. وابزانم خوّیهتی. ژیانیکی سهیری ههیه، هیز له نهژنوکانیدا نییه، کهچی ههر دیت و دهچیت. بیر له تهندروستیی خوّی ناکاتهوه، بهردهوام دهکوکیت، کهچی به خهیالیدا نایهت. دهلیت سهرمام بووه. کهست دیوه بیستوچوار سهعات سهرمای بیت؟ ههمیشه ماندووه. وابزانم جارجار تاش دایدهگریت به لام به من نالیت. نهو توّزه کاتهی به دهستیشیهوه دهمینیت؛ دهبی خوّی بهم کارانهوه خهریك بکات، نهوهی که دهستیشیه دهکهویت، دهبی بیسترد بیستویواردهرمان، دهلیسی پسیرهمیرده بهسهریپیلیکانهکاندا سهردهکهویت.

"له دوورهوه دهنگیکی شاد هاته گویم.

-ميهرى.. ئەوە لەگەل كىدا قسە دەكەيت؟

"میهربانوو ههلسا، چوو دهرگاکهی کردهوه و به دهنگیکی بهزر وهلامی دایهوه: "وهره خوّت بیبینه، میوانمان ههیه، موهیم بوویت، له ئیتالیاوه دین بوّ لات تا کارهکانت ببینن، شهرم له خوّت ناکهیت؛ چیان پیشان دهدهیت؟" خوداداد به بالایهکی بهرزو سنگیکی باریك و قژیکی ئالوسكاو و چهند تالیکی لوولهوه لهسهر ناوچهوانی لهنیو دهرگای ژوورهکهدا دهرکهوت. بهستهیهکی گهوره لهبن باخهلیدا بوو، پالتوکهی دابوو بهسهریدا. له پیشدا روّژنامهیهك که فارسی بوو

لهسهر زهوییهکهی دانا و پاشان پالتۆکهشی فریدایه سهر قهراغی قهرهویلهکه. وتی "زوّر خوّشحالم به هاتنتان. به لام پیم بلین، نهترسان؟ چوّن ویراتان بین بوّ لای من" ئینجا رووی کرده میهربانوو و وتی: "چهند بهسزمانانه قسه دهکهیت؟ له ئیتالیاوه نههاتوون، ئیوه له E.D.BA دهخوینن، ههر لهویش یهکترمان ناسیوه".

"ئەو زمانە شاد و راستگۆيەيم بەدلا چوو. لە ناخى دلەوە بە ھەمان ئاوازى خەندە ئاميزانەوە وەلامم دايەوە و وتم: "بەلى، ھەفتەى پيشوو لە ئىتالىيا ھاتمەوە، ستىقانۇ ھەوالى ئىوە و نىگاركىشىكى ترى لى پرسىم كە گوايا ئىستا لە تارانە.. بەلام نازانم.. بۆچى بترسىم؟" يەكسەر بەدوا قسامكانمدا ھات: "ستىقانۇتان بىنى؟. تا ئىستا منى لەبىر ماوە؟ لەوانەيە ئەوى تر مامۆستا ماكان بووبىت، بەلى".

وتم: "بوّجي ئيّوهش ماموّستا ماكان دهناسن؟"

وتى: "هەڵبەتە كە دەيناسىم. ئەگەر ئەو نەبوايـە مىن تىا ئيٚسـتا هـەزار كفنـم پزاندبــوو، بــه پاســت ميــهربانوو.. مامۆســتا نامــهى بــۆ نووســيوم. بيگــره بيخويٚنەرەوە. بە دەنگيٚكى بەرز بيخويٚنەرەوە. با ميوانەكەشمان گويٚـى ئى بيٚت. مرۆڤێكـى واباش و دلاوەرم لـه هـەموو ژيــانمدا نــەديوه. لــه هيــچ شــتێك ســل ناكاتەوه". نامەكەى دايە دەست ميهربانوو.

 بگرن". ههمدیسان نامهکهی دایهوه دهست کچهکه و ئهویش بهمجوّره دهستی پی کرد:

"ئەوەى كە پێويستە من بـۆ تۆى بكـەم كردوومـە و ئومێـدم نييـە ئـەنجامى ھەبێت، سـەرۆكى ئاسايش زۆر حسـابى بـۆ تـۆ دەكـرد، تۆيـان ناونـاوە جـﻪنابى الله نائومێد مەبە، "6". چيت كردووه وا هێنده به خراپ ناوت دەهێنن؟ بـﻪلام نائومێد مەبە، گەر بتـەوى شتێك بـﻪ شتێك بكﻪيت نابى گۆڕەپانەكە چۆل بكﻪيت. بـوون بـﻪﻣﻪلا چﻪند ئاسانە، بـوون بـﻪ ئينسـان ئـﻪوەندە گرانـه! چـاوەڕێ بـﻪ تـا ئـﻪم سـﻪرۆكى ئاسايشە دەگۆڕێت، بﻪلام بﻪو مەرجەى كە نابێت ئازايەتيى خۆت لەدەست بـدەيت دەلێن تـﻪواوى ئـﻪو وێنه و كاريكاتێرانەى كـﻪ لـﻪ پـاريس لـﻪ بلاوكراوه و رۆرتنامه فارسـييەكاندا و بگره لـﻪ گۆۋارە فەرەنساييەكانيشدا دەربارەى بارودۆخى ئـێران بلاودكريزندى كورىدى كىران. خوا نەكات!".

"خوداداد نهیهیّشت نامه که ته واو بکات وتی: "زوّر وهستایه" خوداداد پیّکهنی و من له مانای پیّکهنینه کهی نهگهیشتم، میهربانوو دهستی به خویّندنه وی نامه که کرده وه:

"گوێ مەدەرێ! ئيتر ئەمە ژيانە. جارى وايە دەبێ بەرگەى لێدانيش بگريت. ئێستەش نۆرەي كوتەك خواردنى تۆيە. سواريش تا نەگلێ نابێ بە سوار".

"نامهیه کی دریّر بوو. به لام خوداداد پهلهی بوو یان لهوانه یه لهبه ربی کاتیش نهیویستبیّت تا کوّتایی گوی بگریّت، روّیشت و ئه و روّژنامانه ی که به پهت بهستبوونی کردنییه وه، لهسه رکورسییه که دانیشت و، دهستی به خویّندنه وهی روّژنامه یه کیان کرد، میهریانوو نامه که ی ده خویّنده وه و منیش گویّم نی دهگرت:

"سەرۆكى ئاسايش چيرۆكى سەيرى دەربارەى تۆ دەگێڕايەوە. دەيوت ھەموو ھەفتەيەك ڕۆژنامەيەك بە ناوى "پيكار"ەوە دەگاتە دەستى تەواوى قوتابييە ئێرانييەكان لە فەرەنسەدا. ئەم ڕۆژنامەيە لە "بەرلين" دەردەچێت و دەيوت گوايە تۆ ئەم رۆژنامەيە لەنێو قوتابييەكاندا بلاودەكەيتەوە.."

"خوداداد سهیری سه عاته که ی کرد و نهیهی شت نامه که بگاته کوتایی. له میهربانووی پرسی: "بو نیوه پو چیمان ههیه اتوانین بو چیشتخانه یه کی ده رهوه بچین، چونکه پاره مان پی نییه، ده بی لیره شتیک بخوین. شتیک میوانه که شمان له گه لماندا بیخوات". منیش سهیریکی سه عاته که ی خومم کرد. نزیکه ی یه کی یاش نیوه رو بوو.

"ئهو پاکییهی زوّر کاری لیّ کردم. بهرلهوهی میهربانوو بیهویّت بهسهر شلّهژاوییهکهی خوّیدا زال بیّت که دووچاری بووبوو و سیمایهکی ئارام به خوّی بدات و وه لاّم بداتهوه، من پیشدهستیم کرد و وتم: "ئهگهر ئیجازه بدهن، من ئیّوه دهعوهت دهکهم و دهروّین له چیشتخانهیه نان دهخوّین.. خوداداد وتی: "شتیّکی چاکه.." به لاّم میهربانوو لهگهلیدا نهبوو و وتی: "نا، تو ناتوانیت نانی چیشتخانه بخوّیت. ئهی دکتور گوشتی لی قهده غه نهکردوویت. خانم، ئهمه گوی به تهندروستیی خوّی نادات، من نایه لم بو چیشتخانه بچیّت" من و خوداداد دهستمان کرد به ییّکهنین.

-باشه میهری گیان، زویر مهبه، راست دهکات، دهبا بزانین چیمان ههیه؟

"رفرژنامهکهی لهسهر زهوییهکه دانا، بهرهو جانتایهکی ژیّر قهرهویلّکه چوو.

رایکیّشا، تهماشایهکی کرد و وتی: "نان، کهره، ئهم بهستهیه چییه؟ پهنیری

هوّلهندیشمان ههیه. مرهبای دهستی دایکی میهری که له تاران دروست کراوه و،

ئیتر ئاو بیّنه و دهست بشوّ. خاوهن خانووهکهش چامان بو لیّ دهنیّت، من خوّم

دهبی شیر بخوّم. خوّراکی پاشایانه". ئینجا له منی پرسی: "ئامادهن لهگهل ئهم

ههژارانهدا تیّههلّچن؟" منیش به شادی و خهندهوه وهلامم دایهوه: "بو ئیّمه سهرو

زیاده، راستییهکهی من نههاتبووم نانی نیوهروشتان لهگهلدا بخوّم، بهلام تازه

"خوداداد رووی کرده میهربانوو وتی: "کهواته ههلسه! به خاوهن خانووهکه بلی شیر و چامان بو ساز بکات، جگه لهوه کاریشمان ههیه، دهبی تا سهعات سی

ناونیشان لهسهر ههموو روزثنامهکان بنووسین و پوستیان بکهین، دهبی ئهوانهی ئیران له روزثنامه کونهکانی "ماتن"هوه بینچین".

میهربانوو له ژوورهکه چووه دهری. ههرکه خوّم و خوّی ماینهوه لیّم پرسی: "ئهمه چ روّژنامهیه که بوّ ئیّرانی دهنیّرن؟" سهری سورما و وتی: "گوایه ئیّوه تا ئیّستا روّژنامهی "پهیکار"تان نهبینیوه؟"

"له راستیدا من ئهم رۆژنامهیهم بینیبوو، ههندی جار به ناونیشانی خوشم دهیاننارد، بیرم دی جاریکیان له لایهن بالیوزخانهوه بلاوکراوهیه ههندی تهواوی قوتابییه کاندا بلاوکرایهوه، گوایه کاتیک ئه و روژنامهیه گهیشت، کهس نهیکاتهوه و یهکسه ر بو بالیوزخانهی بنیرن. ئهمه بووه جینی گالته و پیکهنینی ههمووان و به پیچهوانهوه ئهوهی که تا ئه و روژهش روژنامهی "پهیکار"ی نهبینیبوو له هاوریکهی داوا دهکرد. وتم: "نهخیر نهمبینیوه". ئه و چالاکییهی ئهم کوره خوین شیرینه بهلای منهوه تازه بوو.

-ئێوه لـه کـوێ ژیـاون وا لـهم پۆژنامهیـه بێئاگـان؟ نزیکـهی هـهزار دانـهی لێ دهچێـت بـۆ ئـێران، بـه لایـهنی کهمـهوه دهیـهها هـهزار کـهس دهیخوێننـهوه. دهستاودهست دهروات. ئهمه تاقه ڕۆژنامهیهکه که به زمانی فارسی دهربچێت و لـه ئازارهکانی خهڵکی بکوڵێتهوه.

"له دڵی خوٚمدا وتم: "ئیٚستا تیٚگهیشتم که بوٚچی دهوڵه تخهرجییهکهی برپیوه". روٚژنامهکهی دامی تا بیخوینمهوه و لهسهر وتارهکانی کوٚمهلیّك شتی دهبارهی ئهو دیکتاتوٚریهتهی که له ئیٚراندا فهرمانرهوایه بوٚ روون کردمهوه.

"وهختی دهدوا تهواوی بهدهنی دهلهرزی، چاوهکانی خیر دهبوون و دهدرهوشانهوه. زوو زوو دهستی دهبرد و ئهو تاله قژانهی که دهکهوتنه سهر تهویّلی لایدهدان و دهستیکی دهخسته گیرفانی و به دهستهکهی تریشی ههولیدهدا قسهکانی خوّی بهرجهسته بکا. پینج پهنجهکهی دهستی راستی همیشه شیّوهی سهیر سهیریان لهههوادا بهخوّوه دهگرت. جاری وابوو لهسه کورسییهکهی تهکانیّکی بو دواوه دهدا و دهتگوت له دوورهوه باشتر دهتوانیّت من

بخاته ژیر کاریگهریی خوّیهوه. قاچی دهخسته سهر قاچ، ئهو وهخته نهرمتر دهبوو، ناکاو ههمدیسان دهجوولایهوه. به ههردوو دهستی توند فشاری دهخسته سهر ههردوو دهسکی کورسییهکه و قورسایی خوّی له ههوادا پادهگرت و قسهی دهکرد، ئهم لاوه پارچهیهك ئاگر و چهپکیّك تووپهیی بوو، من بهپادهیهك ههستم به نزیکی دهکرد لهگهلیدا که تا ئهو پوژه ئهمه یهکهمجار بوو ههستیوام لا دروست بیّت. دهنگه برنده و تیژهکهی له گویّمدا دهنگی دهدایهوه، وهکو چهکوشیّك که به ئاسنیّکیدا دهدهن. ئهم جوّش و خروّشهم ههرگیز له کهسدا نهدیبوو.

کهمیّك دهربارهی بارودوّخی ئیران دوا. دهربارهی ئه و تاوانانهی که ئهکریّن، ئه و بهرهلایی و بهرتیلکارییهی که بلاوبووهته وه. دهربارهی ئه و پاره و سامانهی که به دهستی مناله خواپیداوه کانی وه کو منه وه دهبریّته دهره وهی ولات، دهربارهی ئه و بیتاوانانهی له زیندانه کاندا سهرده نینه وه. ئه و پیاوما قوولانه ی که بوونه ته قوربانیی هه واوهه وهسی خوّپه رستیی شاو بلاو کردنه وهی باوه په خوّنه کردن و دروّ و دهله سه و ریاکاری. ده رباره ی ده سه لاتی ئه و ئینگلیزانه ی وه کو بووکه شووشه یاری به و پیاوانه ده کهن. ناگه هان ده وه ستا و ئاماژه ی بو

بۆ نموونه دەيگوت: "كاتى من و ئيوه له پاريسدا بەرەلا دەبين، پارەى ئەو خەلكەيە دەيدزين و به فيرۆى دەدەين، تا ئيستا بيرتان لەوە كردووەتەوە كە ژيانى من و ئيوە لە كويوە دابين دەكرى؟" من بيدەنگ بووم و راستييەكەى جارى وابوو ھەستم بە شەرمەزاريش دەكىرد. دەتگوت مىن دەستم لە تەواوى ئەو تاوانانەدا ھەيە و لييان بەرىرسيارم.

"ئینجا من باسی خوّمم بوّ کرد و وتم کهچوّن له E.D.B.A و لهنیّو قوتابییه ئیرانییهکاندا ههموو یان وهکو مروّقیّکی لاواز و بیّبههره سهیرم دهکهن و منیش لهخوّم ناقایلم. باسی ماموّستام کرد و ئهوم به گوناهبار زانی و وتم ئهو وای له من کرد بوّ فهرهنگستان بیّم، دهیتوانی وانهی نیگارکیّشانم پی بلیّتهوه و به زمانیّک که پیّویسته ههموو ماموّستایه بیزانیّت پیّم بلیّت نیگارکیّشان به تهنها

كات بەسەر بردن نييە و يان من نابى ژيانى خۆم بۆ كاريك تەرخان بكەم كە بۆى نەخولقاوم. بە كورتى يىم وت: "تازە من بە كەلكى چى دىم؟"

-تۆ.. ھەموو شتيك.

"دەرگاكە كرايەوە و ميهربانوو بە خۆى و چەند قاپيك و چەقۆ و چەتاللەوە ھاتە ژوورى و وتى: "تۆ ھىچ ئىشىكت نەكردووە؟ يالا، ھەلسە. سفرەكە رابخه، سەر ميزەكە وا لە دۆلابەكەدا، تا من چا و شيرەكە دەھينم تۆ ميزەكە ئامادە بكه" من ھەلسامە سەرپى و وتم: "ميهرى خانم، بياندەن بە من، من ئامادەى دەكەم. ئيوەش بچن بەلاى كارەكانى ترەوه".

ئەم كابرايە منى ترساندبوو. دەترسام. وەك چۆن ئيستا دەترسم سەيرى ئيوە كەم".

ئافرەتە نەناسەكە كتوپر وەستا. لە ناخى دلەوە ئاخىكى ھەلكىشا. ئاوىكى برىقەدار چاوەكانى تەر كردبوو. فرمىسك نەبوو. ئەم ئافرەتە جارى وابوو خۆى لىەبىر دەچووەوە. نازانم بۆچى كتوپىر ئەو بىدەنگىيەى ھەلىبرارد و منىش نەمويست زىجىرەى بىرەوەرىيەكانى بىچرىنم. چەند ساتىك لىم وردبووەوە. بەلام من چاوم برىيە زەوييەكە، راستى دەكرد: نىگاكانى ئەو پىر بوون لە لاوازى و بىدەسەلاتى. بەلام وىراى ئەوەش مىن حەزم نەدەكرد ئەو نىگايانەى بېينىم. سەرلەنوى دەستى يىكردەوە.

"ئێوه كابرایهكی سهیرن! نازانم بۆچی دانیشتووم چیرۆكی ژیانی خۆمتان بۆ دهگیٚرمهوه، ئهمانه ههموو بیٚمانان. تهماشام بكهن! بیر له چی دهكهنهوه؟ من وا ئهوهی له دلمدایه بۆتانی ههلّدهڕیٚژم. ئاخر تهماشام بكهن، چونكه به چاوهكانمدا دهزانن من راست دهكهم یان درۆ. ئهو هیٚزهی واتاندهزانی له مندا ههیه تیامدا نهماوه. دهزانن من چ جۆره مرۆڤیٚکم؟ من ئهو جۆرهم که خهلٚکی عادهتهن به زالم ناوی دهبهن. تهواوی هیٚزی من ئهو کاته بر دهکات که بهرامبهرهکهم له خوّم لاوازتره. کاتیٚک بهرامبهرهکهم کهسیّتیهکی له خوّم بههیٚزتر بیّ، ئیدی توانام لهبهر

دەبريت و به رادەيەك بەسىزمان دەبم كه بەزەپيتان پيامدا ديتەوە. مامۇستاكەي ئيّوه سەروەختىك گويّرايەلّى من بوو.. گويّرايەلْ نا، گويّرايەلْ وشەيەكى بەجى نييه، چونکه ئهو ههرگيز گوێرايهڵي کهس نهبووه. باشتر وايه بڵێم تا ئهو دهمهي من هاوتای ماموستا بووم، تا ئهو دهمه یاریم بهههست و سوزی دهکرد. به لام ههر ئەوەندە ھێڒێڮى گەورەتر لـه ھێزى جوانىيەكـەم و يان ھـەرچۆنێك ئێـوە نـاوى دەنین، هیزیکی رهها، بهسهر تهواوی بوونی مندا زال بوو و ژیان به دلرهقی و بێبەزەييەكەي خۆي منى نوغرۆ كرد، ئيدى من دەسەلاتم بەسـەر خۆمـدا نـەما. كۆلارەيەك بووم له ئاسماندا دەھاتم و دەچووم، بيناگا لەوەي سەرى داوەكەم وابهدهست مناليّكي چهتووني لاسارهوه. تيدهگهن دهليّم چي؟ ئهو روّژانه پهيم بهم راستییه تاله نهدهبرد و وامدهزانی تهواوی ههلسوکهوتهکانم لهدهست خوّمدان. ئيستا دەمەوى ئەو ھەستە لال و يەرتەي ئەو رۆژانە لە شىيوەيەكدا دەربېرم. خودادادیش له من بههیزتر بوو. ئهو دله پر سۆز و خۆشهویستییهی که بینهندازه ئينساندۆست بوو؛ منى شەيدا كردبوو. من نەمدەتوانى لە ئاستيدا بەرھەلستى بكهم. بۆچى دەڵێم ھەستى لاڵ و پەرت؟ چونكە راستە دەسەلاتى ئەخلاقيى ئەو بەسەر ژیانمەوە كاریگەر بوو. بەلام هیشتا نەگەیشتبووە كاریگەریی گـەورەیی ماموّستا، هيّشتا نهسووتا بووم و نهبووبووم به خوّلهميّش. خودادادم خۆشدەويست و دەمويست بەھەر نرخيك بووه يارمەتيى بدەم. باوەرم بەو شتانه نهبوو که دهیگوتن، به لام دهمویست جیّی ریّزی بم، ئینسانیّکی به ئیراده بـوو. مەبەسىتى نەبوو فريوم بىدات. كە ئىشىنكى يىي دەسىياردم، لەو مەترسىييەش ئاگاداری دهکردمهوه که رهنگه بیّته ریّم.

"دوای دوو ههفتهیه به رادهیه بوومه هاوریی که میهربانوو دههات و سکالای دلّی لای من دهکرد، چ ژیانیکی پر کیشمه کیشیان ههبوو، به لام له ههمانکاتدا ههمیشه شاد و کامهران بوون. تیکوشان سوکنایی پیده به خشین. چهند ئهفسووس دهخوم! ئهوهی ئهمروکه دهیزانم گهر ئهوسا دهمزانی، ئهمشه و نافره تیکی به دبه خت له گهل ئیوه دا دانه دهنیشت و تابلوی "چاوه کانی" نه ده بوو و

لهوانه بوو مامۆستاش زیندوو بووایه. ئهم قسهیهم ئهوه ناگهیهنیّت که من ئهوم کوشت، نهخیّر، به لکو ئهوه دهگهیهنیّت که ئهو ههم خوّی به کوشت داو ههم منیش.

"خوداداد له ئاست ماموستا ماكاندا خوى به بچووك دهزانى. خوى به قهرزاربارى ئهو دهزانى. لهو لاوه لهخو بوردووانهدا كه له پاريس ناسيمن ئهو سيفهتانهم دهبينييهوه كه له كتيبه كونهكاندا دهمانخويندهوه. ئهمانه كاتيك متمانهيان به يهكيك دهبوو، ئيدى چاويان له ههموو شتيكى خويان دهپوشى. به كورتى رهنگه له كوندا ئهمه وهكو جوره پهرستنيك بووبيت و ئهمرو له هوشمهندى و تيگهيشتنهوه بيت. ماكان بههرهكهى خودادادى پهروهرده كردبوو و ههر ئهويش ئهم كوره باخهوانه لاوازهى هان دا بچيت بو ئهوروپا و له پاريس خويندنى بو داين كرد.

"پۆژیکیان له میهربانووم پرسی بۆچی هینده مامۆستا ماکانی خوشدهویت؟ وتی: "من خوم ماکانم نهدیوه، بهلام له قسهکانی خودادادهوه ماموستا له خوم باشتر دهناسم.."

-چۆن دەيناسن؟ مرۆڤێكى چۆنە؟

"وتی: "ئهی ئیّوه نهتاندیوه!" وتم: "من تهنها جاریّك بینیومه، مروّقیّکی خوّپهرست و دلّرهق هاته پیٚشچاوم" وتی: "نا.. وانییه" وتم: "دهبلیّن.. چونه!" وتی: "من پیّتان دهلیّم، بهلام خوداداد حهزناکات باسی ئهم شتانه بکات، چونکه مهترسیداره و رهنگه ببیّته هوّی گرتنی ماموستا له تاران. بهلام ئیّوه به کهس مهلیّن، گهرچی منیش ئاگاداری ههموو شتیک نیم. بیرتانه چهند سالیّک لهمهوبهر دوو سهد قوتابی و ماموستا و دکتوریان له تاران و ههندی له شارهکانی تر گرت؟ یهکیّک لهو کهسانهی که دهبووایه بگیرایه و تا ئیستاش بهدوایهوهن ئهم خودادادهیه. ماکان رزگاری کرد، ههفتهیه لای خوّی له مالهوه شاردییهوه، پاشان بو یهکیّک له دیّهاتهکانی دهوروپشتی تارانی نارد که دیّی دوست و ناسیاوی بوو، ئینجا ناسنامهیه کی ساخته ی بو دروست کرد. ههر ئهوهنده ی

سسهرۆكى ئاسسايش گسۆپا و ئاشسهكان كەوتنسەرە گسەپ، بلیتسى بسۆ بسپى و بسۆ فەرەنگستانى پەوانىه كرد. خوداداد ناوى پاستەقىنەى نىييە، ناوى پاستەقىنەى خۆى بە منيش نەوتووە. ئىتر ماوەيەك ئەو مەسرەفى دەكرد تا ئەوە بوو بە ھۆى ستىۋانۆى نىگاركىشى ئىتالىياييەوە ھات و لە E.D.B.A گەواھىيان بۆ دا و لەوى وەرگىرا، ئەم گەواھىدانە بووە ھۆى ئەوەى لە لايەن وەزارەتى پۆشنىيرىيەوە بە يەكىك لە قوتابىيانى دەولسەت لە قەلسەم بىدرى، بە پىكسى پارەى خويندنسى وەردەگرتو ژيانىكى باشترىشى ھەبىت، وەردەگرتو ژيانىكى خراپى نەبوو. دەيشىيتوانى ژيانىكى باشترىشى ھەبىت،

"وتم: من هیچ له و بپوایه دا نهبووم که ماموستا مروّقیّکی وهها زیره و و نازا بیّت، به لام کابرایه کی موّنه!" میهربانوو وتی: "به پیّچهوانه وه، ماموستا ماکان کابرایه کی زوّر سهیره. با خوداداد بوّتان باس بکات". وتم: "باشه ئاخر لهگهل ئه و ههموو فشاره دا له ئیّران.. مهگه رله گیانی خوّی بیّزاره؟" وتی: "ئهی خودادادیش ههر وانییه؟ پاسته لیّره له فهرهنگستان مروّق ئازاتر دهبیّت. به لام لهگهل ئه وهشدا؛ ئه و ئینسانانه سهیرن. بیر له ژیانی ههموو کهسیّك ده کهنه وه تهنها خوّیان نهبیّت، ههمیشه ئه و مهترسییهی که هه پهشهم لیّ ده کات لیّم ئاگادار ده کاته وه و چاودیّریم ده کات. که چی بیر له سهلامه تیی خوّی ناکاته وه. له شهقامه کانی پاریسدا زوّر له گهلمدا ناگه پیّت، نه بادا یه کیّکی سه ربه بالیوّزخانه شهمو و قوتابییه ئیّرانییه کانی ئاگادار کردووه ته وه که هامشوی نه کهن. ههمو کاربه دهسته کانی بالیوّزخانه له و باوه په دان که ته نها ئه وه که قوتابییه ئیّرانییه کان کاربه دهسته کانی بالیوّزخانه له و باوه په دان که ته نها ئه وه که قوتابییه ئیّرانییه کان که در کاربه ده ساته کانی بالیوّزخانه له و باوه په دان که ته نها نه وه که قوتابییه ئیّرانییه کان که در کاربه ده دان و میّشکیان به سیاسه ته وه خهریکده کات".

پرسیم: "ئهی چۆن خهرجیی خویندنهکهیان بری؟" وتی: "لهسهر ئه و وتارانه که له روّژنامه فهرهنساییهکاندا دهنووسران". وتم: "بوٚچی ئه و وتارانه خوداداد دهینووسین؟" وتی: "نهخیّر.. وتارهکان ئه و نهیدهنووسین، به لکو کوریّک که ناوی -غیره -بوو. ئه م کوره خوّی سیخوری بالیوّزخانه ش بوو. ده هات و له

بهردهمی خه لکدا جنیوی به شاو دهوله تدهداو وه ختی یه کیکیش قسه یه کی دهکرد، ئهوه نده ی تری ده خسته سهر و ده یکرد به راپورت و ده یدا به بالیوزخانه. له بوردو سندووقیکی کامیرای دری و له سهر شه وه سنی مانگ گرتیان و پوژنامه کانی بوردو له سه ریان نووسی. پوژنامه ی "په یکار" هه والی روژنامه کانی بوردوی له وی بوردو له سه ریان نووسی. پوژنامه ی "په یکار" هه والی روژنامه کانی بوردوی له وی بوردو ه به بوره مایه ی "سیخوره کانی بالیوزخانه بناسن "دا بلاو کرده وه. ئه مه سه له یه بوره مایه ی (مشتوم ی الم نینوان قوتابییه ئیرانییه کاندا. زوریان باوه پیان نه ده کرد، بویه خود اداد چوو ژماره یه کی له و پوژنامه یه یوردی قیدا باوی یا که بینودوه و پیشانی هه موویانیدا بیتر ئه و کوپه له وه وه پیشانی هه موویانیدا بیتر ئه و کوپه له وه وه پیشانی هه موویانیدا بیتر ئه و کوپه له وه وه و بی با بی بی فیروی کی نوران به سه وانیه ی سه باره ت به نابرووی ئیران به فه په نسه دا پینی هه نسابوو، کردیان به سه روزکی کاروباری خویندنی بالا له فه په نسیریدا و له وی پاپورتی نه پنی و پاسته وخوی به ده ربار داو وه زاره تی پوش نبیریدا و له وی پاپورتی نه پنی و پاسته وخوی به ده ربار داو سه رئه نجام خه رجیی خویندنه کهی خود ادادیان بی ".

"من له ناخی دلهوه ئهم کوپ و کچهم خوشدهویست، چهند ئازایانه پیکهوه کاریان دهکرد. هیچیان بیریان لهوه نهدهکردهوه که تا سهر ناتوانن ئاوهها پیکهوه بژین، میهربانوو دهیوت: "که خویندنم تهواو کرد بو ئیران دهگهریمهوه" لیم دهپرسی: "لهگهل خوداداد چی دهکهیت؟" دهیوت: "ئهویش دیّت". دهموت: "ئاخر ئهگهر بیّهوه دهیگرن" دهیوت: "قابیله بارودوّخ ههروا بمیّنیّتهوه؟"

ئومند به ياشهرور گهورهترين دلدهرهوهي ئهوان بوو.

"به لایهنی کهمهوه ههفتهی دوو سی جار سهرم لی دهدان، جاری وابوو یارمهتیم دهدا، نهخشونیگاری دهوری مینیاتورهکانم بو دهکرد، ئهو پوژنامانهی که دهیویست بو ئیرانیان بنیریت، دهمپیچانهوهو پوستم دهکردن. کاتیک ههستم کرد له رووی پارهوه کهوتوته کزی و ژیانی به فروشتنی مینیاتور ناچیته سهر، دوو جار ههر جارهی دوو سهد فرانکم به پوستهدا بو نارد. روژیکیان چووم بو

لای، سهیرم کرد لهسهر قهرهویّلهکه کهتووه و تهواوی لهشی ئاوساوه، دیاربوو که جگهری ناساغه، پارهی نهبوو تا بچیّت بو لای دکتوّر. ههر ئهوهنده خوّم کرد به ژوورا به میهربانووی وت: "زوّر چاکه، میهری، ئیستا ئهگهر دهتهویّ بپوّیت بپوّ، ئیّوه دهتوانن دوو سهعاتیّك لیّره بمیّننهوه؟" وتم: "من هیچ ئیشیّکم نییه و تهنانهت ههشمبوایه ههر ئاماده بووم تا بهیانی لیّره بمیّنمهوه".

-تۆ، ميهرى، دەبينى چى دەلْيْت؟.. غيرە ناكەيت؟

"میهربانوو وتی: "مهرایی مهکه، سهیرکه حالت چهند خراپه!" ههر که کچه پرقیشت، وتی: "پارهم لی براوه، دهتوانن شتیك قهرزم بدهنی؟" وتم: "چهندم ههیه دهتاندهمیی".

پرسیی: "چهندتان ههیه؟" وتم: "شتیك پارهم له بانقدایه، ئیستاش دوو سهد سی سهد فرانکم یییه".

وتى: "بزانه ريك چهندت يييه؟".

"ژماردم، دو سهدو حهفتا و پینج فرانکم پی بوو، دهرمهینا و پیشانمداو وتم:
"ههمووی هه نگرن" سیمای تاریك بوو. بروکانی لیکناو وتی: "ههنسه، ئه و جانتایه له ژیر قهره ویی نه کهدایه بیکهره وه! دوو نامه ی تیدایه ده ریانبهینه و بیانده به من" به قسه م کرد. یه کسه ر خهتی خوم به نامه کانه وه ناسییه وه. ئه و دوو نامه یه بوو که به پوسته دا بوم ناردبوو، کردنییه وه و چوار سهد فرانکه که ی ده ره رهینا و وتی: "فهرموو! ئهم یارانه هی ئیوه یه. له مه و دواش یاره م بو نه نیرن".

-ئەمانە يارەي من نين.

-درق مهكهن. حهز دهكهم به جيددي قسهتان لهگهل بكهم.

"به رادهیهك به توورهیی و فهرماندانهوه ئه مقسهیهی كرد كه من سهرم سورما! چۆن پركیشی دهكات به و جۆره قسه لهگهلدا بكات. بهلام من به ئیوهم وت، من ترسابووم. یهكهم جار بوو رووبهرووی پیاویك ببمهوه كه له من بههیزتر بیّت و جوانییهكهم هیچ كاریکی لی نهكات. ئاغای چاودیر، من تهواوی قسهكانی ئه و روزهم نایهتهوه یاد، چونكه سهات و نیویك و بگره زیاتریش قسهی بو

کردم، به لام ئه وه نده ده زانم که جیّم هیشت دوا بپیاری خوّم دابوو. ئیسته ش هه و لَده دهم پیّتان بلیّم چیی پیّوتم و چوّن ژیانی منی تیّکوپیّکدا. من ئه و پوژه دیوه پاسته قینه کهی خوّمم پیشاندا!. ته واوی ئه و گویّ و گویّانه ی له کونجه کانی دلمدا بوون کرانه وه. بی پیچوپه نا پیّتان ده لیّم: دوای ئه و پوژه ئه مه دووه م جاره بیّپ هرده دلّی خوّم پیشانی که سیّك ده ده م، به دبه ختییه کهی منیش له مه دایه. بیّپ هرده دلّی خوّم پیشانی که سیّك ده ده م، به دبه ختییه کهی منیش له مه دایه. ماموّستا ماکان، ئه و پیاوه ئازاو قوربانیده ره ی که جلّه وی دلّی زوّر خه لکی له ده ستدا بوو، نه ویست و یان نه یتوانی په ی به وه به ریّت که له قوولایی پوّحی مندا چ هیزیّکی ئه هریمه نی له کیشمه کیشدایه له گه ل کوّمه لیّك هیزی ئینسانیدا. که چی ئه و کوره بزیّوه که ته نها دوو سیّ سالیّك له من گه وره تر بوو، وه ك حوو جه له یه کوره تر بوو، وه ک ده ستی ده کرده وه و ده متوانی هه وای ئازاد هه لمژم، ئه و ده مه ته واوی ئه و ده ستی ده و ده متوانی هه وای ئازاد هه لمژم، ئه و ده مه ته واوی ئه و نه وازشه ی که له ده ستی ئه و و مشتیدا بو و چیّژم ده کرد. پیّم نه و تن که من دو و پوّحم له جه سته یه کدا؟ ئه و ده یتوانی فریشته که ی ناوه وه می په روه رده بکات، به لام ماموّستاکه ی ئیّوه ته نه که نه ده نه کاتی نیّو ناخی منی په روه رده کرد.

"پینی وتم: "دلّت پیم سووتاوه وا پارهت بو داناوم؟ ئهگهر راست دهکهیت ئهی بوچی دلّت به حالّی ئه و لادیّییانه ناسووتی که باوکت له تاران پاروو له دهمی خوّیان و دهمی مناله برسییهکانیان دهرفیّنیّت؟"

ماوهیهك قسهی لهگه لمدا كرد، قسه كانی له دلمدا دهنیشتن و من باش هه ستم به وه ده كرد كه وه كو برایه ك و وه كو هاو پییه ك دهیویست من له و گیر اوه ده به ده به بیایدا گیرم خوار دبوو. سه ره تا ده رباره ی نیگار کیشانه كهم قسه ی كرد، پینی و تم: "تو ناتوانیت ببیته هونه رمهندین کی به توانا، ئه مه به رده لانیکی ترسنا كه و تو له هه موو ژیانتدا ئازاری ناكامیت نه چه شتووه. له و ژینگهیه ی كه له تاراندا تیایدا په روه رده بوویت، له و بازنانه دا كه لیره به ده وری خوتدا كیشاوتن، ناتوانیت ببیته هونه رمه ند. كه سیك له هه موو ته مه نیدا برسیتی نه چه شتبیت، كه سیک له سه رمادا هه لنه له رزیبیت، كه سیک شه و تا سه حه ربیداریی نه كیشابیت،

چۆن دەتوانىت ھەست بە لەزەتى تىرىو، گەرما و، تىشكى ھەتاوى بەيانيان بكات؟! تاقه جاريك چوويتهته لاي مامۆستا ماكان، ريـزى لى نـهگرتوويت، زۆر چاکه، ئهی چاوهریی چیت دهکرد؟ ئهو دیارییانهی دهستت چی بوون که بوّت بردبوون؟ دەتوپست ماچت بكات؟ چمكى كراسەكەت بگرىخ؟ دەتوپست برۆپتەوە بۆ لای! نه جاریك و نه دووان و سیان؟ دهتویست داوای شتی لی بكهیت؟ ئهو شتهی له دهستی نهودایه له دهستی ههموو کهسیکدا نییه. نهو هونهرمهنده و، دەسىملاتى بەسىمر رۆحى خىملكىدا ھەيسە. دەتوانىت خىملكى خىممبار بكىات، بيانهينيته ييكهنين، بيانگرينيت، هانيان بدات، ژيانيان لا خوْشهويست بكات، ئەو شتەي ئەو شكى دەبات نە بە يارە و تەنانەت بە رۆحيش ناكررێ. بەلام تۆ چونکه به جوانییهکهی خوتهوه دهنازیت و ئهو گهجهروگوجهرانهی دهورویشتت مەراپىت بۆ دەكەن، وات دەزانى ئىتر مامۆستاش دەبئ بكەوپتە سەرچۆك بۆت و تۆش خۆتى بەسەردا بفرۆشىت. تاقە جارىك چووپتەتە لاي مامۆستا، نە ئەوەندە ديوته و نهناسيوته، كهچى حوكمى خۆشت بهسهردا داو رييهكى ئاسانترت هەلبژارد. له دلى خۆتدا وتووته: "پارەم هەيە و بۆ خۆم بۆ فەرەنسا دەچم، لەوى ههزارانی وهکو ئهم نیگارکیشه ههن و بهو یارهیهی که ههمه فیری نیگارکیشان دەبم لایان". ئەوەي باوكت بۆي نووسیویت، گەر برات ھەبووایە یا مام یا ھەر یهکیکی سهر به چینهکهی خوت ههر ئهوهی یی دهوتیت: شوو بکه و بگهریوه! ئەگەر كورىش بوويتايە دەزانىت باوكت چىيى يى دەوتىت؟ دەيوت: شەھادەيەك بیچره و بگهریرهوه! زوربهی ئهوانهی که ئیستا له تارانن لهم جوره شههادانهیان ینیه و ده ژین، به لی ده ژین به لام هونه رمه ند نین. تا یه نجا سالی تر، تا سه سالی تر و بگره زیاتریش، خه لکی ههر دهربارهی ماموستا ماکان ده دوین، به لام ئهم ياشا و وهزيرانهى دهيانبينيت، ههر ئهوهندهى مردن ئيدى لهبير دهچنهوه. ئهمانه بهلای تۆوه گرنگ نین، تو بهدوا ناوبانگدا ناگهریی، تو به دوا یارهدا ههلیه ناكەيت، تۆ بە شوين بەختەوەريدا ويْلْيت، بەلام شەھادە و يارە و، شـووكردن، مرۆڤ بەختەوەر ناكەن. دەبى ئازارى ژيان گينگلى يى دابيت ئينجا لە دوورەوە

بهختهوهری چاوت لی دادهگریّت. تهماشهکه من نهخوّشم، رهنگه سیلیشم ههبیّت، نازانم، رهنگه واش نهبیّت. به لام به هه رحالٌ بیمار و ناساغم. دایکم منی له ژوورێکی بچووکی ناو باخێکدا بووه، به جۆرێك که خاوهن خانووهکه گوێی له ناله و هاواری نهبیّت، لهو ژووره شیّدارهدا من به نهخوّشی یهروهرده بووم، خوّشم دهزانم که زور ناژیم، ئهوپهری چهند سالیکی تر بژیم. به لام بهختهوهرم، چونکه دلنيام که خەرىكى ئەنجامدانى كارىكم. دە سالى دىكە سەدان منالى سىلگرتوو چار دەكريّن، ئەمە من بەختەرەر دەكات، ئەمە لەزەتيّكە كە من لە تيكۆشانى دەبىنم، لە كەسىش سلّ ناكەمەوە. نە لە سەرۆكى ئاسايش و نە لە بلاوكراوەكانى بالْيوْزخانه! بگره ئهوان له من دهترسن، كاتيك يهكيك له تابلوْكانم له ييشانگايهكى ياريسدا ييشان دهدري و سهفيرى ئيران كتوير تيليگراف بو تاران دهكات و رايورتم لي دهدات، من له خوشياندا خهريكم دهفرم، به لام نائوميد مهبه! هيِّشتا درهنگ نييه! دهتوانيت بهختهوهربيت، ريِّى هونهر هيِّشتا لهبهردهمتدا والآيه، دەس لەو بەرەلآيى و سەرە رۆييەت ھەلگرە! كار بكه! ئازار بچيْژه، ئەو یاره زوّرهی که ههته له ییناوی شتی تردا خهرجی بکه. له مالهوه شهونخوونی بكيشه، له قوتابخانه ماندوو به. بهرگهی ئازاری ناكامی بگره، تا ببیته نيگاركێشێك..".

"قسهی سووکی پی وتم، به خوم، به خانهوادهکهم، به باوکم، به ههمووان. به ههرچییهکی دهوت راست بوو، چزهی له ناخی دلم ههلساند. کاتیک کوکه گرتی و چهند ساتیک بیدهنگ بوو تا ههناسهی تازه ههلکیشیتهوه وتم: "خوداداد، تازه بو من درهنگه، تازه من بوم دهرکهوتووه که بی بههرهم". قورگم پربوو و دهستم کرد به گریان. نهمه یهکهم جار بوو له بهردهمی پیاویکدا خوم لاواز و زهبوون ببینم. خوداداد وتی: "بگری! خراپ نییه. بهلام نهک لهبهردهمی مندا، من بهرگهی گریانی نافرهت ناگرم، بوچی درهنگه؟ بوچی وا دهزانیت تهمهنت چهنده؟ بو نهوهنده به ههلپهیت؟ ههن عومریکی تهواو نازار دهچیژن و بهری نهو عومره نازارهیان له پیریدا دهخون. تو ههمووی پینج سال نابیت خهریکی نیگارکیشانیت

و هيشتا هيچت نهكردووه و دهتهوي شاكار بخولقينيت" وتم: "نا، من مهبهستم شاكار خولقاندن نييه، من تهمهلم. ناتوانم خوّم به تهنيا هيچ بكهم، سهيركه ئيستا لهژير دەستى تۆدا ھەر كارىك بلييت دەيكەم، بەلام خۆم ناتوانم بە تەنيا کار بکهم، بۆیه هیوابراو بووم. ههموو جاری بریارم داوه که ئیتر خوم ماندوو بکهم، کهچی نهمتوانیوه، فیکهی ههتیویکی بهرهلاً که به ژیر یهنجهرهکهمدا رهت بووه منى بۆ دنياى رابواردن راكيشاوەتەوە، لاي كىٰ ئەم قسانە لاي بكەم؟" وتى: "باشه، بوون به نیگارکیش و هونهرمهند تاقه ریگای بهختهوهری نییه، قهیدی چییه؟ وهك چۆن ههزاران رى ههن كه نازانیت بۆ كویت دەبهن، ئاوههاش مهرج نييه به تهنها هونهر ريى بالا رؤيشتن بيت. مادامهكي وا ههست دهكهيت كه خوّت ناتوانیت به تهنیا کاربکهیت، برق تا کهسانی دی یارمهتیت بدهن، تا بتوانیت ئهو پیسته فری بدهیت که چینه کهت پیوهی نووساندوویت، برؤرهوه بو ئیران! برو بو لاي مامۆستا ماكان و لەژىر دەستى ئەودا كاربكە. بەلام بە لەخۆپوردنـەوە لىيى نزيك بهرهوه. خهلكي ولأتهكهمان هينده بهدبهخت و كلۆلىن. پيويستييان بــه يارمهتي ههيه و، تۆپهك دەتوانيت به ههزار شيوه سوودمهند بيت. رەنگه ئهم ئازارەي كە ئەمرۆ دەپچىزىت؛ ھەر ئەمە رىي رزگارىت بىت. بۆ ئەوەي بېيتە هونهرمهند، دهبي له پيشدا ئينسان بيت، تو تا ئيستاش نازانيت خهلكي نیشتمانهکهت له چ ئاست و قوناغیکدا ژیان دهبهنه سهر. برورهوه بو ئیران و ببه به ئینسان! بەلكو ریی سەركەوتنیش بە چنگ بهینیت! ئاخر خۆ ژیانیش بە تەنھا بوونى خۆت نىيە. ئىستا كە نەتتوانيوە ئەو ئەژدىھايەي كە ناخت دەخوات لە تابلۆيەكدا بيخەيتە روو، وەرە و ئەژديهاى ناو ژيانى كۆمەلايەتىي خەلكى ئيران بكوژه و سەركەوتووپى تۆش لەو كارەدا كە بە ئەنجامدانى ھەزاران كەس سەرفراز دەبن، بەختەرەرىت بۆ دابىن دەكات. برۆ بۆ ئىران! لەوى ھەندىك لـەو لاوانـەى ئيران كه له ئهورويادا خويندنيان تهواو كردووه ريكخراويكي نهينييان ههيه، هیشتا شتیکی وایان دیار نییه. به لام روزیک له روزان خزمه تیکی گهورهی شهم ولاته دەكەن. ئەوان ييويستييان بە يارمەتيى كەسانى وەكو تۆ ھەيە. ھەر ئەم

جوانبیهت که بوّته به لای گیانت دهشی له ئهنجامدانی ههندی له کاره دژوارهکانی ئهواندا سوودبه خش بیّت. برق بوّ لای ماموّستا! داوای لیّ بکه لهگهلّیدا کاربکهیت. برقرهوه بوّ نیّران و به خوّ بوردووییه وه بچوّره لای ئهو، نهك به له خوّبایی بوونه وه، بهلکو به له خوّبوردووییه وه پیّی بلّی که چوار پیّنج مانگ لهگهل مندا کارت کردووه.. ییّی بلّی.. که...".

"ههر دوو پۆژ دوای ئهوه بپیاری خوّم دا. ئاغای چاودیّر، ئهو نهیّنییهی ماموّستا لهم تابلوّیهدا بهم دهموچاوهی بهخشیوه، لهم بپیارهدا خوّی حهشار داوه. ههر لیّرهشدا به ههلّهدا چووه. خوّشم نازانم، ئیّستاش لهوه تیّنهگهیشتووم. نازانم هاتمهوه تا بچمه لای ماموّستا و خوّم بهسهر دهست وپیّیدا بدهم و داوای خوّشهویستیی لیّ بکهم. یاخود بو ئیّران گهپامهوه تا پاسپاردهکهی خوداداد بهجیّ بهیّنم و به هوّیهوه خوّم له ماکان نزیك بکهمهوه و لهگهلیدا ببمه ئاشنا و توّلهی خوّم لهو پیاوه بکهمهوه که منی بهو پوّژه پهشه گهیاند و، یان هاتمهوه تا ژیانیّکی شهرهفمهندانه ههلبژیّرم و ببمه مروّقیّکی سوودمهند. نازانم. ئهویش، ئهو پیاوهی که دهیتوانی مانایه به ژیانم ببهخشی، سهرهتا دوودل بوو. بهلام بهم چاوه ههرزهیهوه که لهم ویّنهیهدا کیّشاونی، گهورهترین سووکایهتیی به من په وا بینیوه. ئهو وایزانی من بوّ به دبهختکردنی ئهو و به مهبهستی توّله سهندنهوه بو ئیّران هاتوومهتهوه..".

ئافرەتە نەناسەكە، خەرىكبوو قورگى پر دەبوو لە گريان. بەلام لە جێيەكەى خۆى ھەلسا. سەعات دەى شەو بوو. سەكىنەى بانگ كىرد و پرسىيى: "شێو ئامادەيە؟"

سهكينه وتى: "بهلّى خانم، ماوهيهك دهبيّت شيّو ئامادهيه".

-ئاغاى چاودير فەرموون.

لهسهر نانخواردنه که هیچ قسه مان نه کرد. سه کینه له پشتی کورسییه که وهستابوو و به فه رمانی خانمه که ی قاپه کانی دابه شده کرد. فه ره نگیس چاوی بریبووه سه رسفره که و بی ئیشتیهایانه پارووی بچوو کی ده خسته ده مییه وه دیاربوو بی نهوه ی من شهرم نه که مهاتبووه سه رسفره که. من هه رچاوم له سه رئه و بوو، ئافره تیکی به دبه ختم ده بینی به رامبه رم دانیش تبوو، ئافره تیک که به خته وه ریی له ژیاندا له ده ست دابوو و بیه ووده به دوایدا ده گه را. نه و کینه یه یه که مشه و له گه نیدا گرتمه دل لام نه مابوو. ته نانه تجاریک وای بی چووم که یه کینه مامیستا بووبیته هی که می زه بوونییه ی نیستای نه می نافره ته به می نافره ته ده کرد.

هسهولّم دهدا تهماشسای چاوهکسانی بکسهم، بسهلاّم برژانگسه گسهورهکانی نهیاندههیّشت. کاتیّك سهری بهرز دهکردهوه و دهمتوانی چاوه بادامییهکانی ببینم، هیچ ئاسهواریّکی بهدیم تیایاندا نهدهبینییهوه.ئهودهمه له خوّم دهپرسسی که بوّچی ماموّستا نهیتوانیوه ئهم ئافرهته ئارام بکات و بوّ ژیانیّکی شهرهفمهندانه دهستی بگریّت.

بهر لهوهی پاشماوهی چیروکهکهی بگیریتهوه، من زیاتر دلم به حالی ئهو دهسووتا وهك به حالی ماموّستا، بهههرحال ئینسانیکی زیندوو بهرامبهرم دانیشتبوو. ئایا دهمتوانی یارمهتیی بدهم؟

ورده ورده ههستمکرد که پیویسته حوکمی خوّمی بهسهردا بدهم، ئافرهتیکی پاك بـوو. بـوّ سـهلماندنی ئهمـهش رهنگـه هـهر ئـهوه بـهس بیــت کـه بهرامبـهرم دانشتبوو و دانی به گوناههکانی خوّیدا دهنا، بهوپهری ئازایهتییهوه گشت لایهنه لاوازهکانی کهسیتیی خوّی شی دهکردهوه، ئایا ئهمه بهلگه نهبوو بـوّ پـاکیتیی ئهو؟

ریی تینهدهچوو ئهم ئافرهته گوناهبار بیت. به کورتی بیئیراده بووه و روداوهکان به ئارهزووی خوّیان یارییان پی کردووه. وهك پووشیك بهدهم گهردهلوولهوه گهیشتوّته کهشکهلانی فهلهك و پاشان کهوتوّتهوه خوارهوه. ئهم ئافرهته بی ریا رووداوهکانی ژیانی خوّی دهگیرایهوه.

ههموو ئهو ئافرهتانهی تر که هاوچینی ئهمن، وهکو ئهم چهندهها رووداویان بینیوه و بهسهریاندا هاتووه، به لام زوّر به ئاسایی وهریانگرتووه و هیچ کاتیك ویژدانیانی ئازار نهداوه. به لام ئهم دهیویست به گیرانهوهی ههموو ئهو رووداوه خوّش و ناخوّشانهی بهسهریهاتوون، ئهو خوّرهیه بکوژیّت که له ناوهوه تارهکانی پوّحی دهکروٚژیّت. تا هیچ نهبیّت ئهگهر بو یه ساتیش بیّت ههست به ئاسوودهیی بکات. به لام ناگههان ئهوه به خهیالمدا هات، کی نالیّت ئهم ئافرهته بهههلهدا نهچووه و کی دهلیّت ماموّستا ئهم ئافرهتهی به ههوهسباز و رارا بهههلهدا نهچووه و کی دهلیّت ماموّستا ئهم ئافرهتهی به ههوهسباز و رارا لام دروست نهکردووه. چهندهها جار به خوّم گوتووه که ئهم چاوانه دلّرفیّنن و ناشرانری ماموّستا ویستوویهتی له میانیانهوه چ جوّره بیرو ههستیّك بوروژیّنیّت. به چهندهها سهعات دانیشتووم و تهماشای ئهو چاوانهم کردووه، جاری وابوو به خوّم دهوت ئهم چاوانه هی ئافرهتیّکی عاشقن، ئافرهتیّك که پرکیّشی ناکات خوّم دهوت ئهم چاوانه هی ئافرهتیّک که مهزنیی خوّشهویستهکهی ئهمی ئهنجن غیشقهکهی خوّی دهربریّت، ئافرهتیّک که مهزنیی خوّشهویستهکهی ئهمی ئهنجن عیشقهکهی خوّی دهربریّت، ئافرهتیّک که مهزنیی خوّشهویستهکهی ئهمی ئهنجن

ئهنجن کردووه و ئیستاش ههر دهیجنیت و بینهر دهبی لهو نیگایهیدا ههست بهو جوش و خروشهی بکات. ههندی جاریش به پیچهوانهوه دهموت: "نهخیر، خاوهنی چاوهکان دهیهویت پیاویک بخاته داوی خویهوه، پاش تاویکی دی نیچیرهکهی راو دهکات و ئهم ئافرهته بهو خهنده فریودهرهی چاوهکانی کهیفی به حالی قوربانییهکهی دیت". من نهمدهزانی که ئهو چاوانه هی ئافرهتیکی عاشقی پاکیزهن، یان ئافرهتیکی ههوهسبازی بهرهلا!! کاتیک چهقو و چهتالهکهم لهولاوه داناو وهکو ئهو چاوم برییه سفره سپی و قاپه ئالتوونییهکان؛ سهیرم کرد ئهسلهن چاوهکانی تابلوکهم لهبیر چووهتهوه و حهزیکی سهیر دایگرتم بچم و سهرلهنوی چاوهکانی تابلوکه بکهمهوه. لهسهر سفرهکه ههلسام و بهبی ئهوهی هیچ شتیک بلیم، گهرامهوه ئهو ژوورهی که له پیشدا لینی دانیشتبووین. خیرا کاغهز و جانتاکهم کردهوه و تابلوکهم لهبهردهم میزهکهدا دانا و دانیشتم و لینی وردبوومهوه. له چاوهکاندا شتیکی تازهی وههام نهبینییهوه که تا ئهو دهمه پهیم پی نهبردبیت. به لام ههستم کرد مامؤستا جوّره زیرهکییهکی سهیری لهم تابلویهدا پی نهبردبیت. به لام ههستم کرد مامؤستا جوّره زیرهکییهکی سهیری لهم تابلویهدا

تابلۆكەم لە شويننيكدا دانا كە خۆم بتوانم بەردەوام تەماشاى بكەم، بەلام ئافرەت نەناسەكە ناچار بىت بىۆ تەماشاكردنى پووى وەربگىيپىت. چەند دەقىقەيەكى زياتر نەخاياند، دەرگاكە كرايەوە و ئافرەتەكە ھاتە ژوورى. ھەر كە چاوى بە تابلۆكە كەوت، سەرى سووپما، دەتوت بە بىنىنى تابلۆكە وشك بووە. بەلام ئەم سەرسوپمانەى ئەوەندەى نەخاياند. تەنانەت ھەنگاوەكانىشى سست نەبوون. دەرگاكەى داخستەوە و يەكپاست چووەوە جىگاكەى خۆى و دانىشت. ھىچى نەوت، شتىكى وەھاشى نەدركاند كە بۆچى بەبى ئىجازەى ئەو تابلۆكەم كردۆتەوە.

من تهماشای تابلۆکهم دهکرد و ئافرهته نهناسهکهش سهیری منی دهکرد، لهوانهیه ویستبیّتی بزانیّت ئاخو من دوای ئهوهی که له نیوهی بهسهرهاتی ئهولهگهل ماموّستادا ئاگادار بووم، دهبی سهبارهت بهم تابلوّیه چون حوکم بدهم.

چەند دەقىقەيەك بىدەنگى بەرقەرار بوو. تا من كەوتمە قسەو پرسىم: "هاتن بۆ تاران و رۆيشتن و مامۆستاتان دۆزىيەوە؟".

وهلامی نهدایهوه. جگهرهیهکی لهناو پاکهتیکی گونگونیدا دهرهینا که لهسهر میزهکه بوو. کردی بهدار جگهرهکهدا که ههر لهناو پاکهتهکهدا بوو، دایگیرساند و له لیزوه ناسکهکانییهوه دووکهنی دا به ههوادا و وتی: "بهو ئاسانییه نا که ئیوه تهسهوری دهکهن، من ناوم فهرهنگیس نییه. فهرهنگیس ناویخی خوازراوه که خوداداد بهسهریدا دابریم و ههمیشه بهو ناوهوه بانگی دهکردم. واش بریار بوو لهو نامهیهدا که بو ماموستای دهنووسیّت بهو ناوه ناوی من بهینییّت، ئهگهر نامهکهشیان سانسور کرد کهس من نهناسییّت. بو نامهنووسین پهمزیکی نامهکهشیان سانسور کرد کهس من نهناسییّت. بو نامهنووسین پهمزیکی تایبهتییان ههبوو و ههمیشه ناوی راستهقینهی کهسهکانیان دهگوری. له پاریس بریارمدا که روزی دهی مانگی جوزهردان من لهبهر دهرگای سینهماکهدا چاوهریّی بریارمدا که روزی دهی مانگی جوزهردان من لهبهر دهرگای سینهماکهدا چاوهریّی لهدهستدا دهبیّت. وامان دانابوو که سهعات حهوتی ریک، ههرکه من ئهوم دی، دوو بلیت بکرم و دوو بلیتهکه به دهستی راستمهوه بگرم و بینهوهی هیچ بهو بلیّم بلیت بکرم و دوو بلیتهکه به دهستی راستمهوه بگرم و بینهوهی هیچ بهو بلیّم خوّم به سینهماکهدا بکهم و نهویش بهدوامدا بیّت و پاشان له تاریکییهکهدا قسه بکهین.

"ئەو دىمەنەم تەواو لە يادە، بەلام خوداداد ئەوەى لەبىر چووبوو كە لە مانگى جۆزەرداندا سىنەماكان لە ھەواى ئازاددا درەنگتر دەست پى دەكەن و بەرىكەوت ئەو رۆژەش شەقامەكە زۆر قەرەبالغ بوو و من نەمتوانى دەستوورەكەى خوداداد وەكو خۆى بەجى بەينىم. چەند دەقىقەيەكىش لە حەوت تىپەرىبوو كە ھىشتا من ئەوم نەدۆزىبووەوە و سەرئەنجام ئەوە بوو بەرلەوەى بچىنە سىنەماكەوە لەگەل يەكدا كەوتىنە قسە. بەم جۆرە، من دواى گەرانەوەم لە ئەوروپا ئەوم بىنى، بەلام ئەمە بە دەم چەند ئاسانە. تەماشاكەن، بيەيننە پىشچاوى خۆتان، ئەو دەمە دەبى ئەم بە دەم چەند ئاسانە. تەماشاكەن، بىھىنىنە پىشچاوى خۆتان، ئەو دەمە دەبى ئەمە بە دەم چەند ئاسانە. تەماشاكەن، بىھىنىنە بىنىشچاوى خۆتان، ئەو دەمە دەبىن ئەم بە دەم چەند ئاسانە. تەماشاكەن، بىھىنىنە سىنىدارە ئامادە كردبىت.

ئەوروپادا بەسەر بردبوو. زۆربەى شارەكانى ئەوروپام بىنىبوو و لەگەل جۆرەھا خەلكدا تىككەل بووبووم. ھەمووش خۆشياندەويسىتم، بەلام لە ھەمانكاتدا مىن ئافرەتىك بووم تەنيا و نامۆ.

"ههموو شارى تاران خوّم و بنهمالهكهميان دهناســى، بـهلام مـن لـه نيّويـاندا ههستم به غهریبی و تهنیایی دهکرد، نهمدهتوانی هوّگریان بم، نهوانه له زمانی من حالی نهدهبوون و ههست و بیروباوهریان بو من سهرچاوهی جارسی بوو. هیچ جۆرە يەيوەندىييەك لە نێوان من و خەڵكىدا نەبوو و ئەوانە*ي* ئەو رۆژە بـە "خەڵك" ناودهبران، واته ئهوانهی که قسهکانیان دوو دیوی ههبوو وهختی له باوکمیان بيستبوو كه كچيكى هونهرمهندى له ئهورويايه، كۆمهليك تهسهوريان سهبارهت به من لا خولقابوو، كه من دلْم ينيان تنكهل دههات. ئهو باوكه بهسزمانهشم كه جهند منى خۆشدەوپست، كەچى ھەستم دەكىرد لـه ھـەموو ئـەوانى تـر زيـاتر بـه مـن غەرىبە. شەوانە كە دەمانتوانى دوو سى سەعات يىكەوە دابنىشىن و قسە بكەين، تەواوى وەختەكەى بۆ ئامادەكردنى سىينيى مەشروب و عەرەقەكەى تەرخان دەكرد. جارى وابوو به سەعات لەسەر ئەو گۆشتەى كە باش بۆيان نەبرژاندووە يا ئەو دوومەلانەي باش بۆيان سوور نەكردووەتەوە دەرۆيشت. بەلام ھەر ئەوەندە دوو سنی ییکی فر دهکرد، ئیدی مهست دهبوو و دهکهوته گالته و گهپ و لاساييكردنهوهي دايكم، جگه لهوه حهزي دهكرد باسي ئهو خوازبينيكهرانهي من بكات كه بهردهوام رييان به ريّى مالمانهوه بوو. دايكم ئهوهي ليكنهدهدايهوه كه من یینج سالی تهواو له یاریس ئازاد بووم و ههر به چاوی جارانهوه سهیری دهکردم، که من ئه و کچه هه قده هه ژده سالانه چاو و گوئ به ستراوهم و، دهبووه مووى لووتم و ليّمي دهيرسييهوه كه سهعات ئهوهنده بو كوي چووم و كيّم دي، فلان پیاو که فلانه روِّژ هاتبوو بو لام و کارتیکی بو ناردبووم کییه و، فلانه نامه له كويوه بوم هاتووه و فلانه شهو له كوي دهعوهت بووم و منيش نهمده ويست ئهم دوو مرۆڤه ميهرەبانەي كە زۆر خۆشياندەويستم لە خۆميان برەنجينم.

"ئەوەشتان لەياد نەچێت كە من بە چ جـۆش و خرۆشـێكەوە چـاوەرێى ئـەو يهكهم چاوييكهوتنه بووم، من دهسبهرداري خوشهويستترين شت بووم له رّيانمدا، وازم له هونهر هيّنا و ئەفەرۆزم كرد، چونكه خوداداد تيْيگەياندبووم و ئەو بیرەی تیامدا پەروەردە كردبوو كە من دەمتوانى بېمە ئەلقەپەكى زۆر گرنگ و یته و له و بزووتنه وه نوییه ی که خهریکه له تاراندا دژ به دیکتاتوریه ت رهگ دادەكوتى. ھەروەھا ئەرەم لە بىرمدا چاندبوو كە كەسىيتىي ھەر مرۆقىك تەنانەت چەند لاواز و بچووكىش بىت، لە كاتى تايبەتىدا و، لە ھەلى نائاسايىدا دەشىي رۆڭيكى زۆر گەورە بگيريت. دەشى چارەنووسى ولاتيك ھەندى كات بە فيداكاريى كەسىكى ئاساييەوە بەند بىت.. تەنانەت نەك فىداكارىش، بەلكو دەشى بەند بىت به سهرچڵی و دلاوهریی کهسێکی لاوازهوه که وهکو برغویهك جێیهکی بچووکی له دەزگايەكى گەورەدا داگير كردووه. منيش لاي خۆمەوە ئەوەم بى خىزم دانا و چاوهريّي ئـهنجاميّكي باش و يـر بـهها بـووم، بـهخوّم دهوت: "وا خهريكـه بزووتنهوهیهك دژ به دیكتاتۆریهت له ئیراندا رهگ دادهكوتی و مهلبهندی ئهم بزووتنه وه یه شهروه کو خوداداد پیی و تم له نه وروپایه و من له ریکخستنه کانی ئيراندا كاردهكهم و ئهو كهسهى كه له ئيرانيش بزووتنهوهكه بهريوه دهبات ماكانه و به کورتی منیش ئهو برغووه بچووکهم که له دهزگایهکی گهورهدا شوینیکی بچووکم داگیر کردووه. من دهبی فهرمانهکان بهو بگهیهنم و هیندهشی یی ناچیت که من خوّم دهبمه ههمه کارهی ئهم بزووتنه وه بهرهنگاره و ئه و دهمه تهنانه ت ماكانيش دەبى بچيتە ژير ركيف و دەسەلاتى منەوە".

ئۆه. ئاى لەو خەونە سامناك و خۆشانه! سەرنج دەڧەرموون: من چارەنووسى خەڵكى وڵاتم بەلاوە مەبەست نەبوو، ئازارەكانى ئەوان دڵى منى نەدەسـووتاند. ھاوخـەمىيانم نەدەكرد، ھەرچىيـەك پووى بدايـە مـن خـۆم سـەلامەت دەبـووم، چپەيوەندىيەك منى بەو گەجەروگوجەرانەوە دەبەستەوە كە پرى ئەم وڵاتە بوون؟ من چيم داوە بە سەريانەوە؟ بۆبىريان لى بكەمـەوه؟ تەنانـەت كاتىك بـەرەوپىرى مەترسىيەكىش دەچـووم، دىسـان ھـەر بـىرم لـە خـۆم دەكـردەوە. ئەمانـە ھـەموو

راستن. به لام له گه ل ئه وه شدا خالیّك هه یه حه ز ده که م بیلیّم. ره نگه ئیّوه قبوولّی بکه ن، وه لیّ ئه و هه رگیز قبوولّی نه کرد. گه ر قبوولّی بووایه هه رگیز ویّنه ی منی به و جوّره نه ده کیّشا.

"ئاغای چاودیّر.. حەز دەكەن باوەرم پی بكەن، حەزیش دەكەن مەیكەن. بەلام من دەمەوی تەواوی كونجوكەلەبەرەكانی رۆحی عەزابدیدەی خۆمتان پی پیشان بدەم. مامۆستاكەی ئیوە وایزانی من بە نیازی تۆلەسەندنەوە لەو ئیهانەیەی پینج سال لەوەوبەر واتە بەر لە رۆیشتنم بۆ فەرەنگستان كردبوومی، ھاتوومەتەوە و دەمەوی بیبینم. له كاتیکدا من ئەو رۆژانه، واتە له یەكی جۆزەردانەوە كە گەیشتمەوە تاران تا دەی جۆزەردان، بە ھیچ جۆریک ئەو چاوپیکكەتنە كۆنەم لەیاد نەمابوو. دونیایەكی دیكە بە روومدا كرابووەوە. حەز بە پلەوپایە چووبووە بن كلیشهمەوه. من دەمویست لەو چالاكییه كۆمەلایەتییانەدا كه بیگومان مەبەستیكی تایبەتی خۆمم تیدا دەبینییەوە بەختەوەری وەچنگ بهینم، ئەو قینەی بەرامبەر ئەو پیاوە لەدلام گرتبوو، لەبیرم چووبۇوە.

"ههر له دووهم پۆژی هاتنهوه که مهوو بۆ ئیران کهوتمه سووسه کردنی ژیانی ئهو، تا بوّم پوون بوّوه که ههموو پوّژیک بوّ ئهو قوتابخانهیه دهچیّت که ئیستا ئیسوه چاودیّرین و عهسرانیش سهعات پیّنج و شهش لیّسی دیّته دهری. ئاخرییه کهی به هوّی ئهو ناونیشانهوه که وهرم گرتبوو، ههروهها به یارمهتیی ناخرییه کهی به هوّی ئهو ناونیشانهوه که وهرم گرتبوو، ههروهها به یارمهتیی دوینی خوّشم، پوّژی پیّنجهمی جوّزهردان دوّزیمهوه و تا ماوهیه که له شهقامه که دا له نزیکییهوه شان به شانی ههنگاوم ناو دهمویست به چاوی ئهو هونهرمه ندهوه که هیّشتا تیامدا نهمردبوو لیّی وردببمهوه و سهروسیمای به یادم بسییّرم. ئهو پوّژه به چاوی ئافره تهوه، ئافره تیّکی ههوه سباز و تینووه وه تهماشام نهده کرد، به لاّم نازانم بوّچی دلّم ته په ته لیّی دهدا. دهمویست ئهم کابرا دلاوه ره بناسم که گیان له سهرده ستانه خه باتی ده کرد و، له ناخی دلّه وه پیّکه نینی به ده زگا توقیّنه ره کام که جیّی ریّزی ده یه می جوّزه ردان له یه کهم دیدارم له گهلیدا به جوّری ده ها جوّری و جوش و خروش و به و به و پهروشی و

به و چاوهنوّری و ئومیّدهوه، چهند دهقیقهیه ک پاش سه عات حهوت له روّری دهیهمی جوّرهردانی سالی 1935دا چاوم به ماکان کهوت.

"زۆربهی ئهو شتانهی که تا ئیستا به ئیوهم گوتوون و ئهوانهش که ئیستاو دوایی دهیانلیم در به یهکن. جاری وایه ئهوهی دهیلیم لهگهل ئهوهدا که دوای ئهو به تۆزیک دهیلیم ناکوکه و ئیوه چونی لیک دهدهنهوه سهربهستن. بهلام بهههر حال من ههر ئهوهم که ئیستا دهمبینن، من خوم چونم ئاوهها خودی خومتان بی پتووش پیشان دهدهم. ئهو درایهتی و کیشمهکیشه له قسهکانمدا نییه، بهلکو له بوونمدایه. دهزانن ژیانی من دهبی بشوبهینری به کانیاویکی پوون که له گوشهی کویستانیکدا و له زهمینهوه ههلاهقولیت، ئاوهکه بیگهرد و فینکه، گوشهی کویستانیکدا و له زهمینهوه ههلاهقولیت، ئاوهکه بیگهرد و فینکه، شاره و خروشینهری پوحه، ئهم ئاوه که له کیوهکانهوه بهرهو خوار دیت به هاژه و تافه تافه دهدات له تاشه بهردهکان، گژوگیاکان ههلاهکهنیت، لم و زیخهکان لهگهل خویدا پادهمالیت، وهختی گهیشته تهختایی، ئارام و هیمنه. چیمهنهکان پاراو دهکات و ته پ و تازهیی به گولهکان دهبهخشیت و دهبیته سهرچاوهی پیت و فهر. ههمان ئاو کاتیک دهگاته زونگاویک یان زهلکاویک؛ بوگهن

دهکات. کاتیّك دهگاته خاکیّکی نهرمیش پوّدهنیشیّته قوولایی و بهسهر پووی زهوییهکهوه ئاسهواری نامیّنیّت. بهلام ههمدیسان کاتیّك له بنی زهمیندا دهنیشیّت بیّگهرد و پاك دهبیّتهوه، ئهمهیه ژیانی من. ههمان ئاوی ساف و پوّحبهخشه که ئه و شیّوه جیاجیایانه به خوّیهوه دهگریّت. ئیدی ئیّمه لهمه پ چ دژیهتیهکهوه دهدویّین؟

"به پێچهوانهی تهواو ئهوهوه شتانهی که وای بو دهچووم چیتر ئهو ناتوانێت کارم فی بکات، تهوێڵی بلندی و، چاوه گهوره و تیژهکانی و، جلوبهرگی شیکی و ههلسوکهوتی قورس و سهنگینی و، شێوازی وردی قسهکردن و فشاری دهسته قورسهکهی، ئهمانه ههموو پێکهوه به جارێك منیان سووتاند و جگه له کهوهیهك هیچ شتێکی دی له بوون و کهسێتیی ساختهی من نهمایهوه. من به پادهیهك ههستم به لاوازی و بوودهلهیی خوّم کرد که بروام نهدهکرد. ئهمه ههستێکی تازه بوو و لهوهوبه ههرگیز ههستی وهها داینهگرتبووم. ههر ئهوهنده قسهیهکی دهکرد من سهراپا سوور ههلاهگهپام و ئیدی ئهو ئازایهتی و جهسوورییهی جارانم لانهمابوو. شهرمم دهکرد، ههروهکو پوژانی پانزه سالێم. و جهسوورییهی جارانم دهکهوت گشت بهدهنم گرژ دهبوّوه، من پێـنی خودادام دهگـرت، ئهو منـی ترساندبوو، بهلام لهوێ ئهو ئافرهته جوانهی که له بوونی مندا پهنهان بوو، داوای هیچی نهدهکرد و چـاوهپێی هیـچ نهبوو. لـێره ئافرهتێکی ههلوهدا، ئافرهتێکی هیپی نهدهکرد و چـاوهپێی هیـچ نهبوو. لـێره ئافرهتێکی ههلوهدا، ئافرهتێکی عاشـق، ئافرهتێک که بو تاقه جـارێک لهسـهر دهسـتی پیـاوێک چێـژی ئیهانـهی کردبوو، ئالاکهی خو نوشتاندهوه و، ههستمکرد چـیـژ دهسـهلاتم بهسـهر خومـدا

کاتیّك سینهماکه تاریك بوو، لیّی پرسیم: "ناوت چییه؟" وتم: فهرهنگیس" ههر ئهوهنده دهنگمی بیست، به چاوه گهورهکانی که له تاریکییهکهدا وهکو چاوی پشیلهی پهش دهبریسکانهوه سهیریّکی کردم و، منیش وهکو ئافرهتیّکی بهسزمانی دیلی دهست پیاویّکی بهتوانا، پووم وهرگیّرا و نیگایهکی ئهوم کرد، بهلام نیگایهکی پر له بیّدهسهلاتی، پر له تکا و پارانهوه. وتی: "لهوه دهچیّت

پیشتر ئیدوهم له شوینیک بینیبیت!!" وتم: "من قهت ئیدوهم نهبینیوه". وتی: "دهنگتان به گوییم ئاشایه". وتم: "خهیالی خوّتانه" بوّچی دروّم کرد؟ لهبهرئهوهی دهمویست ئهو پهیوهندییهی که له رابردوودا ژیانی منی به ژیان و بوونی ئهوهوه بهستبوّوه بیسیّت. نهمدهویست بزانیّت که من ههمان ئهو کچه رارا و بیشهرمهی کارگهی نیگارکیشانهکهیم له شهقامی لالهزار، دهمویست به سووکییهوه نهروانیّته کهسیّتیم.

"فیلمیککی تازه بی تاران هاتبوو. ئهو شهوه حهشاماتیکی زور پرابوونه سینه ماکهوه، بویه تهنانه تله پارهوه کانیشدا کورسیی دریزی ته خته یان هینابوو خه نکیان له سه درده داده نیشاند. ئهوه ی ده ست ئیمه شکه و ته نها جینی تاقه که سیک بوو له سه دریه کیک له و کورسییانه. به لام من خوم کوکرده وه و جینی ئهویشم کرده وه. ده ستی له سه در قه راغی پشته وه ی کورسییه که دانابوو، تا له سه در کورسییه که نه کهویت. من توزیک پاله په ستوم خسته سه در ئه و که سه ی ئه ولاوه، به ماموستام و ت: "وه رنه ئه ملاتره وه تا بتوانن باش دابنیشن" به لام ئه و نه به ییشت له شی به در له شم بکه و ی ت. من حه زمده کرد ده ستی بخاته سه در شانم و توند له شی به له شمه وه بنووسینینت. حه زمده کرد ده ست به گهرمای به ده نی بکه م، به له شمه وه بنووسینیت. حه زمده کرد هه ست به گهرمای به ده نی بکه م، حه زمده کرد توند ده ستی بگرم و بینیم به سنگمه وه تا بزانیت دام چون نی ده دات، تا بزانیت دو و چاری چ په شوکان و شاه ژانیک بووم، ئاخ.. ده مویست خوم بچووک و لاواز پیشان بده م، تا دانی پیم به سووتی.

"چیروکی تابلوی "چاوهکانی"لهویوه دهستیپیکرد. باوه پم نهدهکرد ماموستا ماکان، ئه و نیگارکیشه مهزنهی که به یه نیگا پهی به گشت نهینییهکان دهبرد، تهماشای من بکات و ههست به و شوپشهی نیو پوحی من نهکات. هه له له یهکه مهوره شهیدای چاوهکانی من بوو، ههمیشه له خوی دهپرسی ئاخو دهبی چ نهینییه خوی لهم چاوانه دا حهشار دابیت، ئهم چاوانه چییان له گیانی من دهویت؟ چهند سال پهی دهرپهی بهدوا وه لامی ئه و پرسیاره دا دهگه را. تا دهبینیت له کوتاییدا بهم جوره وه لامهکهی دایه وه که ئیستا ئیوه لهم تابلویه دا دهیبینن.

وهلى ئهو رِوْژانه من خوْشم نهمدهزاني چيم دهوينت، سلم لهم پياوه به ئهزموون و شهرمن و گۆشهگیره و له ههمان کاتدا ئاگرین و یۆلایینه دهکردهوه، که له بیری ههموو شتيّكدا بوو تهنها دلّداري نهبيّت، لهگهلّ كچيّكي لاوي وهكو مندا. هـهر لـه يەكەم ساتەوە لەگەڵيدا ھەستمكرد ئەگەر نەيخەمە ژير كاريگەريى خۆمەوە، ئەوا ئەنجن ئەنجنم دەكات، رەنگە ئەو دەمە بە درىق و بە چاويكى عاشقئاساوە نىگام كردبيّت، بهلام مهبهستم ئازارداني نهبووه، مهبهستم فريوداني نهبووه، دهمويست له بهرچاوی ئهو خوم وهك ئافرهتیکی تیگهیشتوه و دنیادیده بناسیم. ئاخ، نازانم ئەو ھەست و سۆزەى ئەوسام، تەعبىرى لە ياكى و لەخۆبوردوويى من دەكرد يان له ساختهیی و ههوهسبازیم. که شتیکی لی دهیرسیم من وهلامیکی دوو لایهنهم دەدايەوە، ئەمە لــه كـاتێكدا نــەمدەوێرا لەگــەڵ خـودادادا درۆيــەك چييــه بيكــهم. دهربارهی پاریس پرسیاری لی کردم، دهربارهی خوداداد. حهزی دهکرد ورد و درشتی ژیان و تهندروستیی ئهو بزانیّت، سهبارهت به قوتابییهکان، ژمارهیان و كاريگهريي خوداداد لهسهريان ليني دهيرسيم. ئايا من لهگهل قوتابييهكاني تریشدا پهیوهندیی رامیاریم ههبووه یان نهء؟ کهی خویندن تهواو دهکهن و کهی بِوْ ئَيْرِان دەگەريْنەوە؟ ئايا خوداداد لە چالاكىيەكانيان قايلە؟ ئينجا ھاتـە سـەر ئامۆژگارىكردنى من. لەم قۆناغەدا كارى راميارى شتىكى خەتەرناكە، بە ئاگر یاریکردنه، وا نهزانم ئیرهش یاریسه و دهولهت دهستی به دوژمنهکانی ناگات، ئايا ئاگادارم كە دەوللەتى ئىران يەيوەندىيەكانى خۆى لەگەل دەوللەتى فەرەنسادا يچراندووه و برياره ههموو قوتابييه ئيرانييهكان بۆ سويسرا و بهلجيكا بنيردرين؟ نابى وا بزانم لهبهرئهوهى ئافرهتم ئيتر جينى گومان و مهترسى نابم، ئهوهنده نابيت چەند ئافرەتئكيان لە رەشت و تەورين گرتووه و، نزيكەى دوو سائيش دەبيت دوو ئافرەتى تىر گىراون و وان لىه زىندانىدا. دائىرەى ئاسسايش بەزەيى بەكەسىدا نايەتەوھو، گەر بمەوى بېمە كەسىپك خزمەتى كۆمەلەكەم بكەم، دەبىي زياد لە رادهی ییویست ناگام له خوم بیت. گفتوگوی رامیاری لهگهل کهسانیکدا که شایستهی ئهوه نین، جگه له زیان هیچی تری لی چاوهری ناکری. ههندی جار وا

چاکه به شانوبالی رژیم و دیکتاتوردا ههلبدهیت و نهمه به گوناه ناژمیردری نینجا لهبهرئهوهی من له فهرهنگهوه گهراومهتهوه، گومانی تیدا نییه که دهخریمه ژیر چاودیرییهوه و بویه وا چاکه تا ماوهیهك هامشوی یهك نهکهین

ئایا هیچ نامهیه کم له گه ل خوّمدا هیّناوه ؟ پرسیاری ده کرد و وه لاّمی پوون و پاسته و خوّی لیّم ده ویست. ههندی جار قهناعه تی به وه لاّمه کانم نه ده کرد، بوّیه ههمدیسان وردتر پرسیاره که ی دووپات ده کرده وه، یان پرسیاره که ی به ش به ش ده کرد و سهرنجی منی بوّ خاله گرنگه کانی راده کیشا.

"بهلام من لهو شتانهی ئهو دهیوتن دابرابووم، وا نهزانن ترس دایگرتبووم. راسته ئهو روّژانهی تاران روّژانی ترس گومان و نائومیّدی بوو، ههموو له یهکتر ده دهترسان، ترسی منیش نه زیاتر و نه کهمتر بوو له ترسی ئهوانی دی. بهلام سهرباری ئهوه، من ههستم به مهترسی نهدهکرد، دائیرهی ئاسایش دهیتوانی کهسیّکیوهکو خواداداد وهیلان و سهرگهردان بکات، وهنی خانهوادهکهی ئیمه له دهزگاکانی رژیّمدا دهستی دهروّیشت و لهوهوبهریش نهمبیستبوو دهولّهت خانهدانی وهکو خانهوادهکهی ئیمهی گرتبیّت. گرتنی وهزیری جهنگ و کوّمهلیّك خانهدانی وهکو ئهو مهسهلهیهکی تر بوو. ئهوانه دهستیان له سیاسهتی دهولّهت وهردابوو، ئهگینا کهسیّك ههقی بهسهر منهوه نهبوو، من بهمجوّره بیرم دهکردهوه، له سهریّکی تریشهوه ژیانی من هیّند شووم و بیّزراو بوو که پهیوهندیم لهگهلّ کاربهدهستانی ئاسایشدا تهنها له رووی کات بهسهر بردنهوه بوو.

"ئیدی من له ئامانجیّك زیاتر هیچی ترم له ژیاندا شك نهدهبرد، روّژگار خهریكبوو به دهممهوه پیدهكهنی. من ئهو كابرایهم دوّزیبوّوه كه سالآنیّك به بینهه هی بینینم یا بیناسم خوشمدهویست و، كاركردنه سهر ههست و سوّزی بههه ریّگایهك بیّت پیروّزترین مهبهستی من بوو. لای من ئهوه مهترسیی گهوره بوو كه ئهو ههمیشه سارد بیّت لهگهنمدا و به زمانیّكی رهسمی لهگهنمدا قسه بكات، من دنم پهلهپهل بكات و ئهویش بیباكانه خهریكی ئهنجامدانی كاری خوّی بیّت و منیش ناچار بم دروّ بکهم. من گهر دهمزانی دهتوانم پهیوهندییهکی

مانهویی قوو لاتر له پهیوهندیی رامیاری به مهبهستی ئهنجامدانی ئه چالاکییه نهیننییانه لهگهلادا ببهستم، ئاماده بووم خوّم فریّدهمه بهرپیّی، دهست له ههموو شتیّکی خوّم ههلگرم، کهسیّتیی خوّم پیّشیّل بکهم، بهلام دلّم وای پی دهوتم که ناتوانم لهم ریّیهوه لهگهلیدا تیّبکهوم، دهبی دهست و پهنجهی لهگهلدا نهرم بکهم و له کیّشمهکیّشدا شکستی پی بهینم.

"باسىي ژيانى خۆمىم بىۆ كىرد، باسىي سىەفەرەكەي ئىتالپام، وەسىفەكەي ستيڤانۆو چۆنێتىي يەكترناسىنم لەگەل خودادادا، لـە تـەواوى قسـەكاندا خـۆم ئازاو وردبين لهقهلهم دهدا. كاتئ يييدهوتم كه دهبئ وريابم و ناگام له خوّم بيّت، له وهلامدا دهموت: "بير له من مهكهنهوه، تازه كار لهكار ترازاوه و، من ريّ و رەوشى خۆم باش دەزانم.." بە جۆريك باسىي لاوە يارىسىيپەكانم بۆ كىرد، وەك ئەوەى ھەموويان بى ئەزموون و ھيىچ لەباردا نەبووبن. ھەر لە يەكەم ساتى گفتوگۆكردنمهوه لهگهلیدا دهمامكیكم پوشی و بریارم دا كه ئهم پیاوه نابئ سیمای راستهقینهی من ببینیّت. چونکه گهر دهرك به لاوازی و خهوشهکانم بكات، ئیدی کەسپتیی من بەلای ئەوەوە ھیچ نرخیکی نابیت، ئەو ئیشە بچووکانەی کە به دەستوورى خوداداد ئەنجامم دابوون، سەد ئەوەندەى قەوارەي خۆيان گەورەتر پیشانم دەدان. مەسەلەي وەھام دەھینایه ئاراوە كه ئەو رۆژانه تەقەي سەرم دههات لیّیان. ئەوەى كە لەم و لەوم بیستبوو یان رۆژیك لە رۆژان لە رۆژنامەیەكدا خويندبوومهوه وام له قالب دهدا هي خوم بيت. ههندي جار دهقاودهق قسهكاني خودادادم دەوتەوە. زەردەخە دەورى چاو و ليوەكانمى جى نەدەھيشت. تەواوى هونهرى دڵرفاندنى خوٚمم خستبووه گهر. ئهو شهوى يهكهمه من مهبهستيْكم لهو خستنه گەرى هونەرى دڵرفاندنه هەبوو. ئەو لە قسەكانيدا يێى وتم كە دەبى تا ماوەيەك يەكتر نەبىنىن. تەنانەت نەيدەيويست ناونىشانى مامەلەكەشىم بداتى. لە كاتيكدا من ئيتر برياري چارهنووسي خوّم دابوو و دهمويست تا كوّتايي لهگهليدا برۆم. ئەو نابى بتوانىت ماوەيەكى زۆر من نەبىنىت. ئەو دەبىي ھەر لە يەكمەم شەوەوە ئەوە بزانیّت كـه لەگـەلْ ئـافرەتیّكدا كـه هاوشـانى ئـەو نییـه رووبـەروو

بووه ته وه ، نابی و ا بزانیت که لهگهل که سیکی سیاسیی ئاساییدا هه اسوکه و ت ده کات، ئه و ده بی له بیری مندا بیت و ئه مه ش کاتیك دیته دی که ئیمه زوو زوو یه کتر ببینین و له هه اسوکه و تی لهگه امدا، له قسه خوشه کانی من، به ده موچاوه جوانه که م، له خه نده شادیه ینه ره کانم، له چاوه پر ئه فسوون و سیحراوییه کانم چیژ ببینیت.

"له پاریسکه کهوتبوومه ژیر کاریگهریی خودادادهوه و ههرچیپهکی دهوت به قسهم دەكرد، هۆيەك له يشت ئەمەوە ھەبوو. لەوى ئامادە بووم گيانى خۆشم ببه خشم. جگه لهوه له ياريس ههر مروّقيك به چاويكي تـرهوه دهروانيتـه هاونیشتمانانی خوّی. به لام کاتیك هاتمهوه بوّ ئیران و لهگهل خهلکیدا تیکهل بووم، نائومید بووم. من ئهو خهلکه رهمهکیهم به هوشیارتر و ئازاتر دهزانی، كەچى لە تارانى مەرگبارى ئەو رۆژەدا بە چاوى خۆم دەمبىنى ئەو خەلكە چۆن مەرايى بۆ يياوانى رژيم دەكەن. لەوى لە ياريس ئامادە بووم ژيانى خۆم بكەمە قوربانی خەلكانىك كە لە تەسەورى خۆمدا ھەبوون. جگە لەوەي ھەستم دەكرد بۆ منیکی شکستخواردوو له ژیاندا، جگه لهم رییه رییهکی دیکه نهبوو. یان دهبووایه لهگهل يهكيك لهو بابا بيشهرمانهدا بژيمايه، يان خويناوي دلي خوّم بخوّمهوه و كۆتايى بە ژيانى خۆم بەينم. رينى سييەميش ئەو رينى تيكۆشانە بوو. ئەم تيكۆشانه منى هان دا، ئوميدى يى بەخشىم، بەلام تا ماوەيەك، تا ئەو دەمەى كە ئەوم تیدا بینی. له یاریس منی بیبههره به شوین شتیکدا چووم که زور له خوم گەورەتر بوو، دەرۆستى نەھاتە. لەوى گرفتارى نائومىدىيەكى كوشندە بووم، ئەو دەمه ئامادە بووم ئەم ريى سيپهمه بگرمه بهر. وامدەزانى مانايەكم له ژيانمدا دۆزيوەتەوە. لەو ھۆكارە تايبەتىيانەي خۆشىم بەولاوە، ژيانى سادە و ياكژى خوداداد و ميهربانوو، به تايبهتيش له خۆبوردنى ئهم كيژه ناسكه، بۆ من بوو بوو به نموونهیهکی جوان. روّژیکیان (میهربانوو) دهردی دلّی خوّی بوّ کردم و وتی: "گــهر دهزانــن مــن چــهند خــودادادم خوّشــدهويّت، خوّشــم دهزانم ئــهم

خۆشەويستيەمان ناگاتە ئەنجام و بە ناكامى كۆتايى دينت، خوداداد يان دەكوژرێ يان ماندوويى و شەكەتى گيانى لى دەسەنينت، نەخۆشىشە".

قسهکانی ئه و کیش پاکیزهیه چۆن کارم نی ناکات؟ دهسبهرداری تهواوی پابواردن و خوشییهکانی پاریس بووم و هاتمهوه بو تاران و باش دهمزانی چ بهدبه ختییه کلیزه چاوه پیمه. به لام کاتیک ئه وم ناسی، هه رله مانگی یهکهمدا، له بهیهکه وه چوونهکانمانا بو سینهما و پیاسه و گیرانه وهی پووداوهکانی پابردووی خوم له پاریسدا، پاستییهکی گهوره ترم بو پوون بووه. پوح و جهستهم داوای شتیکی دیکهی دهکرد. له ماوهی ئه و پینج سالهدا که له پاریس بووم تاقه جاریک چییه پیاویکم نهناسی خوشم بویت، تاقه جاریک چییه پوحی شهکه تم ئاماده نه بو و تکاله پیاویک بکات.

"پاسته من خه لکی و لا ته که ی خوم خوش نه ده ویست، هاو پیه تیانم نه ده کرد، لای من فزه سولتان نموونه ی خه لکی نیشتمانه که م بوو. هیننده به س بوو من لیو هه لای من فزه سولتان نموونه ی خه لکی نیشتمانه که م بوو. هیننده به س بوو من لیو هه لایینمه و و نه و وه کو سه گیکی مالی بکه ویته کلکه له قی که رچی نه مه هه ستی من بوو، به لام که یه کینکی وه کو ماموستام ده بینی، هه موو شتیکی خونی، ته نانه ت هونه ره که شی کرد بووه قوربانی نه و خه لکه به دبه خت و به سرنمانه، له م پووه و ده بووه مینی پیز و ستایشم. چون ده متوانی نه م پیاوه شه نگ و نازمووده و عه زابدیده یه به و مناله ورد که نیرانییانه ی پاریس به راورد بکه م؟ هه سته در وکانی نه وان منی بریندار ده کرد، هه موویان حه زیان به گوشتی له شی من ده کرد، له کاتیکدا من حه زم ده کرد پوچی خوم شاباش بکه م. ده مویست له شم به که سیک کاتیکدا من حه زم ده کرد پوچی خوم شاباش بکه م. ده مویست له شم به که سیک کیشمه کیشه وه چیگم بکه ویت، نه ک یه کیک بیت و تکام لی بکات. به لام لیره. له کیشمه کیشه وه چیگم بکه ویت، نه کیه یه کیک بیت و تکام لی بکات. به لام لیره. له هونه ره که ی ده کرده قوربانی مروق ایه تی من چی ده لیم؟ ناخ.. چه ند حه نوه له و شتانه حالی بکه م که ناتوانم به قسه ده ریانم.

"وا نهزانن من ههر له یهکهم نیگاوه عاشقی ئهو بووم. نه.. ههرگیز وانییه. نه عاشقی بووم و نه رقیشم لیی بۆوه. به لام ئهم پیاوه له بوونمدا ئاسهواری خوّی جیهیشتبوو. ئاگریکی لهنیو دلمدا ههلکردبوو که بهردهوام دهروونمی دهخوارد و دهیسووتانم.. چوّن چوّنی بیلیم؟ رهنگه لیم تیبگهن. لهوانهیه ئهو کینهیهی که له یهکهم چاوپیکهوتندا له خانووهکهی شهقامی لالهزار له ناخی دلمدا روّنیشت، ههر ئهو کینهیه وهکو ئاویکی پهنهانی ژیر پووشیك، بهبی ئهوهی من بهخوّم بزانم در بهو رایپیچابم، بهلام چ ئهو شهوه ی سینهماکه وچ شهوانی دواتریش من سهرنجی ئهمهم نهدابوو.

به کورتی ئهم پیاوه کهسیتییه کی پتهوی ههبوو، یان دهبوایه خوشت بویستایه و یان پیتهوه بدایه. ئهم پیاوه له ئاستی مندا نهبوو، منیش حهزمده کرد لهگهلیدا بکهومه کیشمه کیشهوه.

"كاتيك ئەوەندەى نەمابوو فىلمەكە تەواو بىت و قسەكانمان بىنە كۆتايى، لىم پرسى: "ئىوە دەلىن نابى زۆر يەكتر ببينىن،.. مەبەستتان چىيە؟". وتى: "سەرەتا وا باشـه يـەكتر زۆر نـەبىنىن". وتم: "ئـاخر كـارم هەيـه لەگـەلتاندا، ئىـوە ھىـچ دەستوورىكتان پى نەداوم، من نەھاتوومەتـەوە تـا بىكـار و بـەرەلا بم. زۆر يـانى چى؟ يانى من كەى ئىوە ببينمەوە؟" وتى: "سىي چوار ھەفتەيـەك سىەبر دەكەين" پرسىم: "ئەى چۆن وەلامم لى دەگىرىنەوە؟" وتى: "دوايى قسەى لى دەكەين". وتم: "دەبى ئىستا قسەى لى بكەين".

"لــه تاریکییهکــهدا تهماشــایهکی چاوهکــانی کــردم. ئینجــا وتــی: "ئـــهم سووربوونهوهت لهچییه، کچێ؟" پێکهنی.. ئهم قسهیهیم زوٚر پێ خوٚش بوو، وتم:
"حــهز دهکــهم زیــاتر بتــانبینم". پرســیی: "تهلــهفوٚنتان ههیــه؟" ئــهو ژمــارهی تهلهفوٚنهکهی خوٚی دامێ و منیش ژمارهی تهلهفوٚنهکهی ماڵهوهمانم پێی دا. ئهو ژمارهکهی منــی نووســینی نــهبوو، ژمـارهی تهلهفوٚنهکهیم همرگیز له یاد ناچێتهوه.

"پرسیم: "ئهگهر کاریّکی پیّویستم ههبوو، تهلهفوّنتان بوّ بکهم؟" وتی: "گهر کارهکه زوّر پهله و پیّویست بوو، بهلّی" سهیرم کرد لهم پیّیهوه بیّهودهیه، له پیّیهکی ترموه بوّی چووم. وتم: "من ههر ئهمشهو دهبی شتیّکی گرنگتان پی پرابگهیهنم، چونکه ئیّوه له تاراندا تاقه هاوریّی منن و گهر ئیجازه بفهرموون ئهو پیّزهم پی ببهخشن، تاقه هاوپیّی مهحرهمی منن. بوّیه من دهبی له ههموو کارهکانی خوّمدا راویّرتان پی بکهم، چونکه من کهسیّکی وهها شك نابهم، باوکم ئینسانیّکی باشه. دایکیشم ههروهها. به لام راستییهکهی تهنگیان پی ههلچنیوم و دهیانهویّت بههمر نرخیّك بیّت من به شوو بدهن" میّش میوانی نهبوو. وتی: "خیّری ییّوه بیّت".

"ئەو شەوە پيكەوە زۆر قسەمان كرد، دەربارەى ھەموو شتيك دواين، تەنها ئەو شتە نەبيت كە من تامەزرۆى بووم. دەمويست دەربارەى ئەو كارانەى بدويىم كە بە دەستىيەوەن، بەلام دەمزانى كە پيى خۆش نابيت. بيستبووم كە خەلكى لەم جۆرە پرسيارەيان زۆر لى كردووە و ئەويش يا بە گالتەوە و يان بە ژيرليوەوە وەلامى داونەتەوە، لە كاتيكدا من دواى ئەو شتانەى لە سىتىۋانۆ و خوداداد بيستبووم، ھەر بە راستى دام بۆ بينينى كارەكانى بالەفرىي دەكرد.

"جاريّكى تريش تيهه لچوومهوه: "چونه ئهگهر بيّم بو قوتابخانه و تابلوّكانتان ببينم؟ چونكه من خوشم خهريكى خويندنى نيگاركيْشان بووم". وتى: "دهزانم. لهگهلّ ئهوه شدا وا به چاك دهزانم تا دوو سى ههفته لهگهلمدا نهبينريّيت". وتم: "ئيّوه زوّر سلّ دهكهنهوه". وتى: "ييّويسته وا بيّت. دهبيّ ئيّوهش وابن".

"ئـهو شـهوه نـهمزانی لـهو یهکـهم دیدارهماندا چ وینهیهکیسـهبارهت بـه مـن لادروسـت بووبـوو.بـه ئینـوهم وت کـه ئـهم کابرایـه توینژیـک لـه خوّپاراسـتن وخـو خواردنهوهی بهسهردهموچاوی خوّیدا دابوو و تا ئهو توینژهش نهتوایهتهوه کهس نهیدهتوانی ئاوینهی سافی روّحی ئهو ببینیت. ههندی جار وام ههستدهکرد که ئهم کابرایه ترسنوکه و نهدهبوایه ئهوهنده سلّی بکردایهتهوه.. ئهو له کارهکهیدا پیویستی بهو سلّکردنهوهیه ههبوو، بهلام مـن لـه پیناوی خوشهویسـتییهکهمدا پیویستم به ههلپه و پهلهکردن ههبوو.

"تەنھا جاريك له ژيانمدا توانيم ئە چينه سارده پتەوەى دەموچاوى بشكينمو پەردە لەسەر پووى ھەلمالم.. ئەو شەوە.. ئەو شەوەى كەنار پووبارى كەرەج، ئاى.. چيى پى دەوتم! سلى له چاوەكانم دەكردەوە. دەيوت گوايه من وا تەماشام كردووه وەك ئەرەى بمەوى سىحرى لى بكەم و خەوى لى بخەم.

که برۆیهکی بهرز دهکردهوه و خهتیك له سهروو چاوه بادامییهكانییهوه، له ناوچهوانیدا دروست دهبوو، دهموچاوی حالهتیکی سهیری بهخووه دهگرت! چاوهكانی دلرفین خویان دهنواند، وا دههاته پیشچاو خاوهنی ئهو چاوانه خوی بهدهست شتیکهوه ئازار دهچیژیت. نهیدهتوانی له چاوی من رابمینییت. بهلام کاتیک له تاریکیی سینهماکهدا ناکاو ئاورم لی دهدایهوه، دهمبینی تهماشام دهکات.

"زۆر حەز دەكەم باسى ئەو يەكەم شەوەى سىنەماكە بكەم، بەلام ھىچى وام نايەتسەوە ياد.. نىك ھسەر ھىچىم نايەتسەوە ياد، چونكسە وردو درشستى ئسەو چاوپيككەوتنە بۆ ھەتاھەتايە لە يادمدا دەميننيتەوە، ئيوە لە قسىەكانمدا ھەسىت بەوە دەكەن زۆر لەو شتانەى ئەو شەوە لاى من دروست بوون، ئەو خۆى ئاماۋەى

بۆ كردوون. ئەم تابلۆيەى كە كۆشاويەتى، گەر راستتان بوۆت، دەموچاوى من لەو شەوى يەكەمەدا لە تارىكىي سىنەماكەدا پىشاندەدات. ھۆشتا بە تەواوى پەى بە حەقىقەتى چاوەكانم و زمانى چاوەكانم نەبردووە. شتۆك لە تارىكىيەكەدا ون و پەنھانىە. مىن خۆم بە زۆرى پرچەكانم كۆدەكىردەوە و لە پشىتى سەرمەوە دەمبەست. بەلام ئەو شەوە پرچەم نەبەستبوو و چىين چىين بەسەر شانمدا ھۆنابوومە خوارەوە. پرچم چواردەورى دەموچاومى دابوو. تەماشا بكەن، جگە لە چاوەكانم ئىدى لۆسو و دەم و روومەت و چەناگە و لىووت و نۆوچەوانم لەتارىكىيەكەدا ونە و ھىچ كوڭى ملم بە دەرەوە نىيە، چاوەكانىشم ئەو خۆى چۆنى ويستووە ئاوا يېشانىداون و ئەمەشە ئازارى من دەدات.

"ئەو شەوە دونيايەكى دىكەم ھەبوو، بە كەيف و شادىيەكەوە لە ماللەوە گالتەم لەگەل باوكمدا كرد كە بە لايانەوە سەير بوو. بە پيچەوانەى شەوانى ترەوە كە دەچوومە ھەيوان و لەبەر تىشكى چرايەكدا دەمخويندەوە، ئەو شەوە چوومە ژوورەكەى باوكم و لايەوە دانىشتم و پيكيك قۆدگام خواردەوە. ئىتر كە تۆزيك بادە دەخۆمەوە ئەو حالەتەى كە تيدام لام قوولتر دەكات، پتر دەبىنىم، پتر چينرى شتەكان دەكەم، زياتر ھەست بە ئازار دەكەم و لەزەت زياتر رۆحم يى دەبەخشيت.

"درهنگانی چووم بو ژووری نووستنه کهم، تاویک گویم له گرامه کهم گرت و به ژووره کهما هاتم و چووم، کات یه کی نیوه شه و بوو، دهرگای ژووره که کرایه و باوکم به روّبه شهرابییه که یه مورد به ژووردا و هاته لام و پرسیی: "بوّچی ناخه ویت؟" و تم: "خهوم نایه ت" پرسیی: "بوّچی؟" سهرم خسته سهر شانی باوکم و دهستم کرد به گریان و و تم: "نازانم".

چ باوکیکی میهرهبان و تیگهیشتووم ههبوو. دهستی بهسهر قرمدا هینا، به لام من زوّر بواریم نهدا، له ژوورهکهم دهرمکرد و وتم: "بروّن، ئیستا ده ههرم" جاریکی دی، لهوانه یه دواجار بووبیّت، حهسره تیکی زوّرم خوارد که بریا نیگارکیش بوومایه و، کاشکی دهمتوانی ئاسووده بم.

"چەند رۆژىك نەمبىنى و سات بە ساتى ئەو رۆژانە بە دوا بىانوويسەكدا دەگسەرام تا تەلسەڧۆنى بىۆ بكسەم، ھسەموو عەسسرىك دەچسووم و دەورو خسولى قوتابخانەكەيم دەدا، بەو ئومىدەى بەلكو بىبىنىم. دەچووم بۆ لاى مالەكەيسەو، بەھۆى تەلەڧۆنەوە ھەوالىم لە ئاغا رەجەبى نۆكەرى دەپرسسى. كاتىك دەمزانى لەمالسەوە نىيسە تەلسەڧۆنم بىۆ ئاغا رەجەب دەكىرد و ئەحوالىم دەپرسسى. تەنانسەت جارىكيان خۆم پى نەگىرا و وتم "پىلى بلىن ڧەرەنگىس تەلسەڧۆنى كردووە". ھەر بەو ئومىدەى ئەويش ھىچ نەبىت تەلەڧۆنىكم بۆ بكات.

"ئاخرىيەكلەى ئەو بىلانووە خىۆى لىلە خۆيلەوە پلەيدابوو. نامەيلەكە لىلە مىلەربانووەوە پىگەيشت، بىۆى نوسىيبووم كلە خلوداداد زۆر نەخۆشلە و لله خەسلىتەخانە خەواندوويانلە و چلەند قوتابىيلەكى ھلاورىي پىتاكىلان بىق كۆكردووەتەوە و تا ئىستا بەشى كردووە، بەلام ئىتر ھىچيان بە دەستەوە نەماوە. جگە لەوە، مىھربانوو خۆشى ناتوانى زۆر سەردانى بكات چونكە سىخورەكانى بالىۆزخانە گەر زۆر لە خەستەخانە بىبىنىن، بىگومان خەرجىيەكەى دەبىن و ئەو تۆزە يارمەتىيەشى نامىنىت. خوداداد خۆشى حەز ناكات زۆر سەرى لىبىدەن و دەلىت ئەوەندەى پىناچىت لە خەستەخانە دەرىدەكلەن. پزىشكەكان ئەوەندەى خۆي گەش بىن نىن. مىھربانوو داواى لىكردبووم كە من يەكسەر مامۆستا ببينم و داواى يارمەتىي ئى بكەم. بەلكو سەربارى ئەو بارودۇخلە ناھلەموارەش بتوانىت خەرجىيى خويندنەكەى بى دابىن بكاتەوە.

"تەلەفۆنم بۆ مامۆستا كرد و داوام ليكرد كه پيويسته بۆ كاريكى زۆر پيويست سەعات حەوت و نيو له سينەماى قەسر بيبينم. ئاماژەم بۆ ئەوە كرد كە نامەيەك له خودادادەوە ھاتووە و ھەر دەبى بيبينم.. ئەويش يەكسەر قايل بوو و شەو له بەردەمى سينەماكەدا چاوم پيكەوت. دەموچاوى گرژ بوو، دەتوت وا هەست دەكات داواكەم بى بنچينەيە. كاتيك نامەكەم دايه؛ وتى "چيى نووسيوە؟ من ناتوانم ئيستا بيخوينمەوه". پوختەى نامەكەم تيگەياند. ئينجا ئەو وتى: "خەرجىي خويندنى نادەنى. ديارە نامەكە به دزيىي خودادادەوە نووسىراوە و

ئەمەش ئەوە دەگەيەننىت كە حالى باش نىيە". وتم: "بەھمەرحال خۆ دەبنىت شتێکی بۆ بکەین". وتی: "دەبێ شتێك پارەی بۆ كۆبكەينەوە و بۆی بنێرين". يرسيم: "دەتانەوى چەندى بۆ بنيرن؟" وتى "ھەول دەدەم تا چەند رۆژىكى تر، ئەويەرى تا ھەفتەپەكى تر، دوو سەد سىي سەد تمەنىكى بى كۆبكەمەوە و بۇي بنيرم" وتم: "من سبهيني سي سهد تمهني بو دهنيرم و دوايي ئيوه بيدهنهوه به من". يرسيي: "له كوي يهيداي دهكهي؟" وتم: "له باوكمي دهسهنم". "هەردووكمان قۆلمان خستبووه سەر قەراغى كورسىيەكە و سەرمان لە يەك نزيك کردبۆوه تا به نزمی قسه بکهین. به سهرسورمانیکهوه سهیریکی کردم و وتی: "تـۆ كچێكـى باشـيت". ئـهم قسـهيهى زۆر دڵشـادى كـردم. قۆڵـم بـه قۆڵييـهوه نووساند، ئەويش دەستى خستە سەر دەستم و توند گوشيى. منيش بە ھەردوو دەستم دەستىم گرت و بە رادەيەك ويستم چێژى گەرمىيەكەي بكەم كە دەتـوت ئەوە يەكەم بەختەرەرىيە لە ئەنجامى كێشمەكێشـمەوە لەگـﻪڵيدا وەچنگـم بێـت. چاوهکانی گهورهتر خویان نواند. به لام ناگههان خوی کشاندهوه، گوشاری دەستى خاوبۆوە و دەتگوت پەنجەكانى سارد بوونەتەوە. ئەمەم يى ناخۆش بوو. منيش دەستم لەسەر قەراغى كورسىييەكە لابرد و ئيدى پيكەوە نـەدواين و ئـەو شهوه دەستمان به تەماشاكردنى فيلمەكه كرد. فيلمەكه فيلميكىي مۆسىيقائامىن بوو.

"دوو سئ مانگ ژیانمان بهمجوّره تیپههی، ههفتهی جاریّك یان زیاتر دهمبینی، ئهو روّژانهی که ئومیّدی بینینیم نهبوو؛ ئوّقرهم لیّ دهبرا، نهمدهزانی چوّن کات بهسهر بهرم، ههمیشه چاوهروانی بینینی بووم، لهو شهقامانهدا که ههرگیز پیایاندا نهدهروّیشت، لهو کاتانهدا که سوور دهمزانی سهرقالی کاره، لهو مالانهدا که ئهسلهن خاوهنهکانیانی نهدهناسی، ههمیشه چاو لهریّی بووم و له خهیالی خوّمدا بیرم له شتی وا ئهستهم دهکردهوه که ئهنجامهکهی به دیداری ئهو کوتایی دیت.

"له کاتیکدا که ههر له دووهم مانگهوه کوّمهلیك کاری زوّری پی سپاردم؛ به شهوقهوه و بیباکانه ئهنجامم دهدان. پیی راگهیاندم که دهبی خوّم فیری چاپ بکهم. ئاخ، ئهم چاپه چهند کاریکی ماندووکهره. کوشندهیه. به لام من فیر بووم. سی ههفتهی تهواو روّژی حهوت سهعات کارم کرد. من گومانم لهو ههول و توانایهی خوّم ههبوو؛ به لام ئهمه تاقه ریگایهك بوو له ژیاندا له بهردهممدا مابووهوه. کاتیك ئیشیکی پی دهسپاردم و ئهنجامم دهدا، دهمبینی بهوه خوّشحاله؛ ئهو خوّشخالییهی ئهو دهبووه مایهی ژیانم و یتر هانی دهدام.

"وهختیك فیری چاپكردن بووم، نامهیهكی دامی و داوای لی كردم پینج سهد دانهی لهبهر دهربهینمهوه. ئهو روزهی ویستی نامهكهم بداتی؛ له سینهما یهكترمان

بینی. پیسی وتم: "دهمهوی نامهیه کتان بده می که پینج سه دانه ی به چاپ دهربهیننه وه" وتم: "چه ند خوشحالم به وه ی کارم پی دهسپیرن". وتی: "ده زانن کاره که چه ند خه ته رناکه?" و تم: چاپ کردن چ مه ترسییه کی ههیه?" و تی: "ئه م نامه یه بلاو ده کریته وه و گهر بزانن ئیوه چاپتان کردو وه ده تانگرن و ئه و سا باره که زوّر خراپ ده بیت". و تم: "ئاماده م، بمده نی ... ههر ئیستا بمده نی". و تی: "پیم نییه". پرسیم: "واتانده زانی من کاره که به جیناهینم و داواکه تان ره تده که مه و و تی ده مزانی که به جییده هینن؛ به لام حه زمکرد له مه ترسییه که ی ئاگادارتان بکه مه و ه."

قەرار بوو ئەو شەوە كەسنىك نامەكەم بۆ بهىنىنىت بۆ ماللەوە. ناوەرۆكەكەيم باش لهبيره. شا دهيويست نزيك "تنكابن" ئهو زهويوزارانه بكريّت كه ههنديّكيان مولکی ههندی مولکداری بچووك بوون. كارمهندانی دائیرهی زهوپوزار رژابوونه ئەوى و بە زۆر خەلكيان دەبرد بۆ مەحزەر و ئيمزايان پى دەكردن. ھەندىك لەو لاديييانه بهر لهومى نۆرەيان بيت، شهو له تنكابن ههلدين بۆ تاران؛ بۆ لاى يەكيك لهو قازییه خاوهن یله بهرزانهی که هاوزیدی ئهوانه و خوشی چهند سهد دونم زەوپى لەوى ھەپە. قازىيش چارى نابىت جگە لەوەى لەدەست كارمەندانى زهویوزار لای شا شکات بکات. جا ئهم نامهیه که نزیکهی یهنجا دیریک بوو؛ نازانم چۆن گەيشتبورە دەستى مامۆستا. من يينج سەد دانەم لەم نامەيە چاپ كرد و، بهینی بریارهکه سهعات دهی شهو، کاتیّك مالّهوه ههموو نووستبوون، ییاویّك که تهنانهت نهمتوانی دهموچاویشی ببینم، چهند جاریک به سهری یهنجهی کیشای به شووشهی یهنجهرهکهمدا، منیش بهستهی نامهکانم دایی و رؤیشت. دوای چەند رۆژنىك يەكنىك لەو نامانى بە باوكم گەيشىت. باوكم كىه گومانى لىه خۆفىركردنى چاپەكەى مىن كردبوو؛ دواى ئەوە بە دوو سىنى رۆژ؛ شەويكىيان نامهکهی پیشاندام و وتی: "بینیت دویّنی چیی له یوّستهکهدا بـوو؟" وتم: "نهخيّر.. ئاغا گيان، چييه حهز دهكهم بزانم؟" وتي: "ههر ئيّستا".

"کاتیّك بۆ ژووری خەوتنەكەم چووم، باوكم به دوامدا هات. دەرگاكەی كردەوه و وتی: "پیۆویست ناكات بیخوینیتهوه، چونكه تۆ خۆت چاپت كردووه". وهلامم نهدایهوه. چونكه نكوولّی كردن بیهوده بوو. ئینجا وتی: "كچی خوم یاری به ئاگر مهكه و ئابرووم به با مهده. ئیره فهرهنسا نییه، ئهمه كیّیه توّی لهم بهزمهوه گلاندووه?" وتم: "هیچ كهس، ئاغا گیان، بهلام ئابرووی ئیّوه بهم كارانه ناروات، بهلّکو زیاتر دهبیّت". وتی: "كهیفی خوّته، بهلام من ئهوهندهت پی دهلیّم ئهم كاره ئهنجامهكهی باش نابیّت. له پیریّوه كه ئهم نامهیه بلاوكراوه تهوه تا ئیستا نزیكهی سیّسهد كهسیان له تاراندا گرتووه. ههر لهسهر ئهم نامهیه وهزیـری پوّست و تیلیگرافیان گوّری. شا ئیهانهی كردووه و وتوویهتی: "بروّرهوه و بـوّ خوّت له مالّهوه بنوو". واتهوات ههیه گوایه سهروّکی ئاسایشیش بگوّرن. گهر بزانن لهم مالّهی ئیمهدا ئامیّری چاپ ههیه؛ تا سبهینی ئهم خانووه تهخت بوزانن لهم مالّهی ئیمهدا ئامیّری چاپ ههیه؛ تا سبهینی ئهم خانووه تهخت دهكهن. ئهمانهی دهیلیّم زیارهوی نییه. بهرلهوهی بو ژووره كهشت بیّم؛ چاپهكهم وردوخاش كـرد و فریّمدایه چالیّکی ئاوی عهمبارهكهوه تا هیچ ئاسهواریّکی نامىنتنت".

سهرهتا به ترس و شلهژانه وه گویم بو قسه کانی باوکم شلکرد.. به لام هه رکه باسی شکاندنی ئامیری چاپه که ی کرد، ئیدی ئاگام له خوم نهما. دهموچاوم سوور هه لگه پا. دلم گوشرا. تیکچووم و بو یه که مجار له ههموو ژیانمدا گشت ئه ندامه کانی له شم گرژ بوون. وه ختیک چاوم کرده وه، سهیر ئه که م باوکم له ژووره که مدا نهماوه و دایکم لامه وه دانیشتووه و بونی قالیریانه له ژووره که دا بلاوبووه ته وه می باده وام ئه عسابم لاواز بووه. ههمیشه حهساسیه تیکی نازاری داوم. به لام شه و شه وه یه که مجار بوو ئه و حاله ته به و توندییه شالا وم بو به پینیت.

"سەرلەبەيانىي رۆژى دوايى كاتێك باوكم خۆى ئامادە كردبوو تا لە ماڵەوە بچێتـه دەرێ؛ بەگيرم هێنا و پێـم وت: "ئاغـا گيـان، ئـامێرى چاپەكـەتان چـى لێكردووه؟" وهلامى دايەوە: "پێم وتيت فرێمدايه ئاوى عەمبارەكەوه". وتم: "ئاغا

گیان، بۆ پاراستنی ئابرووی ئیوه من ههر ئیستا دهچم و به پارهی خوّم ئامیریکی چاپی دی دهکرم، به لام دهبی ئهوه بزانن که من کچیکی گهورهم، ئهگهر دهتانهوی ژیانم لی تیکبدهن و له کاروبارهکانمدا سهربهست نهبم؛ ئهوا ههر لهمرو زووتر نییه مالهوه جیدههییلم".

باوكم به ترسهوه تهماشایهكی كردم. هیچی نهوت و چووه دهری. یهكسهر تەلەفۆنم بۆ ماكان كرد و وەختىكمان بۆ يەكتربينىن ديارى كرد. بريار درا شەو، ههر له ههمان شویّنی جاران، له بهردهمی سینهماکهدا چاومان به یهکتر بکهویّت. "بەزمى شەوى رابردووم بۆ گێرايەوە. ھەرچىيەك لىە نێـوان مىن و باوكمدا روویدابوو بهدریّری بوم باس کرد. ئاماژهم بو ئهوه کرد که نامهوی لهو مالهدا بمينمو ناشزانم چارهنووسم بهچی دهگات. له ناخی دلهوه ئاواتهخواز بووم که ئەگەر مامۆستا رووى چوونە مالەكەي خۆيم لى نەنىت؛ ئەوا ھىچ نەبىت قايل بىت بهوهی خانوویهك بو خوّم بگرم و لهوی بتوانم جارجار به تهنیا بیبینم و ههر خوّم و خوّى بين. پيم وت باوكم بئ ئهندازه منى خوّشده ويّت و تهنانهت گهر ليشيان زوير بم و مالهوهش جي بهيلم؛ ههر ئامادهيه خهرجيي ژيانيكي ئابروومهندانهم بو دابین بکات. به لام ماموستا سهری راوه شاند و وتی: "نهء، به يێچەوانەوە، ئێستا روون بۆوە كە ماڵى ئێوە نەك بە تەنھا يەناگەيەكى باشە بۆ تۆ بهلْکو بۆ ئیمهش، من ئیستا یتر دلنیاییم یهیدا کرد. ئیستا ئهو له نهینییهکهی تۆدا بەشدارە. بنگومان دەترسىنت. ھەموو دەترسىن. ھەندىك كەمتر و ھەندىك زیاتر. بهلام دهبی تو ورده ورده ئهو بهلای خوّتدا رابکیشیت. باوکی توّش ههر یه کیکه له و که سانه ی که زه وییه کانی مازنده رانی له ده ست چووه و ئه وه ی نیستا له تاران ههیهتی یینج یهکی داراییهکهی جارانیشی نابیت. کهواته ئهو خوّی له دلهوه هاوريّگاي ئيّمهيه. تـوْش ييّويسـته هـهر لـهو مالّـهوه بميّنيتـهوه و لهگـهلّ باوکیشتا گهرمتر بیت و کارهکانیشت له خانوویهکی تردا ئهنجام بدهی که دوایی پیشانتی دهدهم. باوکت کابرایهکی سوودبهخشه.."

"چەند رۆژێك دواى ئەوە، نيوەرۆيەكيان سەعات دوو، كابرايەك كە جلوبەرگى كاسپيى پۆشيبوو، ھات بۆ لام و نامەيەكى لەوەوە پێبوو و پێكەوە چووين بۆ خانوويـﻪكى دەرەوەى شار و لـﻪوێ بردمييـﻪ ژوورێكـى بچووك كـﻪ دەرگـا و پەنجەرەكانى بە پەرۆ و پاتال گيرابوون و مێزێكى بچووكى تێدابوو؛ ئامێرێكى چاپى بچووكى لەسەر دانرابوو. كابراى كاسبكار بە منى وت: "جگە لە من كەسى تر لەم خانووەدا نييە، لە پشت دەرگاكەوە دادەنيشم، كاتى كارەكەتان تەواوبوو بانگم بكەن تا بتانگەيەنمەوە مالەوە. وتم: "هيچ كارێك ھەيە تا ئەنجامى بدەم؟" وتى: "سەرى چاپەكە ھەلگرن؛ لە ژيريدا كاغەزيكتان بۆ دانراوە تا چاپى بكەن".

"ئيستا يادم نييه ئهو نامهيه چي بوو. وابزانم زور گرنگ نهبوو. بهلام له روانگهی ململانیوه لهگهل دائیرهی ئاسایشدا گرنگ بوو. چونکه ژمارهیهکی زور گیرابوون و دهبوایه نامهیه کی تر بلاوبکریته وه تا پیاوانی ئاسایش گومان له گرتنی ئهو گیراوانه بکهن. دوو سن سه عات دانیشتم و خهریکی کار بووم. کاتیك شهکهت و ماندوو بووم؛ نامهیهکی دامی که ماموستا بوی نووسیبووم. نووسىبووى كە تا چەند رۆژىك نابى تەنانەت تەلەفۆنىشى بۆ بكەم. ئەم نامەيە ئەوەندەي تر ماندووي كردم. هيندەي نەمابوو له هۆش خۆم بچم. ييم نا به جەرگى خۆمدا و ھەولمدا بەسەر خۆمدا زال بم تا تووشى ئەو حالەتەي پيشوو نهبمهوه. ویستم به قسمی نهکهم و بهیانیی روزی داهاتوو ریك بچم بو قوتابخانه کهی و یپی بلیم تهواو ئیتر سهبرم براو وئارامم نهما. ئیوه نازانن کاتیك ییی دەوتم كسه نابى بىبىنسم؛ چ ترسىيك دايدەگسرتم. ئسهو هسيز و توانساي يسى دەبەخشىم. من كە لەگەلىدا دەبووم بە روالەت خۆم بە نەترس لە قەلەم دەدا. بەلام له راستیدا ئهو سهرچاوهی هیزی من بوو. لهو شوینهدا که نامهکهم تیا خويندهوه؛ يهكسهر برستم لى براو ههر له جيبي خۆمىدا لهسهر يليكانهيهك دانیشتم. به کابرا کاسبکارهکهم وت: "دهتوانن یهرداخیك ئاوم بوّ بهینن" وتی: "نهخير، چونكه ئيره ئاوى لى نييه". پرسيم: "ئهى باشه بۆله پيشدا ئهم نامهیهت نهدامی ؟" وتی: "ئاغا فهرمووی کهی له کارهکه تهواو بوون و بو مالهوه

رۆيشتنەوە ئەوسا نامەكەتان بدەمىخ..." "خەيال بردمىيەوە. ئايا دەزانىت كە من چەند ماندوو دەبم لەھەر كارىكدا كە پىمى دەسىپىرىت؟ ئەى باشە بۆچى نەيويستووە بەر لە دەستپىكردنى كارەكە نامەكە بخوينمەوە؟ ديارە بە تەواوەتى دلنيايە لەوەى مىن تا چ رادەيەك گىرۆدەى ئەو بووم. دەيزانى كە رەنگە لە نائومىدىدا نەتوانم كارەكە باش ئەنجام بىدەم.. ئەمەى دەزانى. تازە مىن خۆم لەدەست دابوو. تازە من تيا چووبووم. ئىستا ئەو بەسەر مندا زالە..

کوتوپر ئافرهته نهناسه که خوّی له و دونیا رابوردووه وهدهرنا. سهیریکی منی کرد که تهواوی دیمهنه کانم به روونی هابتووه به رچاو و وتی: "به راست. دهزانن ئه و کاسبکاره ی که منی بو ئه و خانووه برد کی بوو؟" وتم: "نه خیّر".

-ئاغا رەجەب بوو، ئەوەش يەكەم جار بوو چاوم پێى بكەوێت.

سەرم سوورما و بە پێچەوانەى بريارەكەمــەوە، قســەم بــە ئافرەتــە نەناســەكە برى، يرسيم: "ئاغا رەجەب، نۆكەرەكەى؟"

بەڵێ، ئاغا رەجەب.. ڧەراشى قوتابخانەكەتان.

-یانی ئه و ته واو ئاگای له پهیوهندیی نیّوان ئیّوه و ماموّستا و کارهکهتان بووه و کهچی لهگهل ئهوه شدا لیّوی هه نه هیّنایه وه ؟ من چهندم لیّکرد فرهی نهکرد.

-ئیوه نازانن ئه کابرایه پیاویکی چهند دلسوّز و به ئهمه بوو. قسه کانی ماموّستا به لایه وه له ئاسمانه وه دابه زیبوون. زوّر له ناخه وه وگیان لهسه دهستانه؛ ئاماده بوو ته واوی فه رمانه کانی هاوری و رابه ره کهی ئه نجام بدات.

-ببوورن؛ قسهم پي برين.

ئافرهته نهناسهکه دریزهی به قسهکانی دا: "بریارم دا بگهریدمهوه بو مالهوه و بهیانیی روزی داهاتوو یهکسهر بچم بو قوتابخانهکهی و پینی بلیم چی وا له من دهکات ئهم کاره پر مهترسیانه بکهم. بریارم دابوو پینی بلیم که من ئامادهم ههزاران مهترسی به گیان و دلی خوم بکرم؛ بهلام نهك له پیناوی ئهو شتهدا که ئهو بیری لی دهکاتهوه. سهیرم کرد ئیدی ناتوانم لهسهر ئهو باره بهردهوام بم.

دەمویست خۆم به دەستەوە بدەم. وا دەھاتە پیشچاوم که ئیدى ناتوانم ئەو لەسەر ریى ژیانى خۆم لابدەم. هەر ئەوەندە ویستم ماله نهینییهکه جى بهیلم، ئاغا رەجەب وتى: "جاریکى دیکەش جانتا و گیرفانهکانتان بپشکنن". گەرام و هیچم نەدۆزییهوه، له دوورەوه دەنگى عەرەبانهیهك هاته گوێ، ئاغا رەجەب وتى: "با بەرەو لاى عەرەبانهکه برۆین. له پیشدا من دەرۆم. دواى چەند دەقیقهیهك ئیوه ومرنه دەرێ. دەرگاکه باش دابخهن. خۆى دادەخرێ. یهکسهر به عەرەبانهکه دەتگەیەنمهوه مالهوه".

"کاتیك هاتمهوه مالهوه، فهرتهنه روویدابوو. سهیرم کرد دایکم لهودیو دهرگاکهوه دانیشتووه و چاوهریی منه. فزه سولتانیش عهبا رهشه خالخالهکهی لهبهردایه و لای دایکمهوه ههلکورماوه و چپهچپیانه. ئهم فزه سولتانه هاودهمی دایکم بوو. له مالی دایکمدا بووه و کاتیکیش دایکم هاته ماله میردی خوّی؛ ئهویش بوو به هاودهم و ههمهکارهی. ئهو منی گهوره کردبوو، چونکه کهسیشی له دونیادا نهبوو، چی خوشهویستی و سوّزی دله نهرمهکهی ههیه به منی دهدا. "ههرکه له دهرگام دا و فره سولتان دهرگاکهی کردهوه و چوومه ژووری، به شلهژانهوه وتی: "خوایه شوکر، خوایه سهد ههزار جار شوکر". دایکم نهیهیشت فزه سولتان قسهی تر بکات.

"که ئهچوویته حهوشهی خانووهکهمانهوه؛ ژوورهکهی باوکم دهکهوته دهسته راستهوه. ههتاوی پاش نیوهروّی پایز تهواوی حهوشهکهمانی گرتبوّوه. له پشت پهنجهرهکهوه ههناره سوور و خرهکان دهدرهوشانهوه. حهوزهکهمان پربوو له ئاو. بابا باخچهکهی ئاو دهدا. بابا پیرهمیردیك بوو سی سال ئهبوو له مالی ئیمه کاری دهکرد. باوکم له ژوورهکهی خوّی؛ لهسهر کورسییهك دانیشتبوو جگهرهی دهکیشا. کابرایهکی پیری قهلهوی ئهسمهریش که دهموچاوی چرچولوّچ و سهری رووتابوّوه، چوارمشقی دانیشتبوو و کاغهزهکانی ههلگیروداگیر دهکرد. له دایکم پرسی: "ئهوه کیّیه؟ چیی دهویّت؟" دایکم وتی: "له ئاسایشهوه هاتووه، تهواوی پرسی: "ئهوه کیّیه؟ چیی دهویّت؟" دایکم وتی: "له ئاسایشهوه هاتووه، تهواو بکات، ژوورهکهی باوکتی ژیرهوژوور کردووه". نهمهیّشت دایکم قسهکانی تهواو بکات،

یهکسهر چووم بۆ ژوورهکهی باوکم. کارمهندی دائیرهی ئاسایشهکه سهیریکی کردم و ههلسا و سلاوی لی کردم. وهك کهسیك که ئاگای له هیچ نهبی؛ پرسیم: "ئاغا گیان، چی پووی داوه؟" "باوکم وتی: "دهلین گوایه چهند پوژیک لهمهوبهر پوسته کاغهزیکی بو ئیره هیناوه که من نهمبینیوه. ئیستا هاتوون ئیره دهپشکنن". دوای توزیک بیدهنگی وتی: "وهك ئهوهی که دهیلین. ئهگینا ئیتر نازانم چییان دهوی با بگهرین". "کابرا قهلهوه سهر پووتاوهکه پووی کرده من و له باوکمی پرسی: "ناوی خانم چییه؟" من وتم: "جا ئیوه به چ ههقیک ناوی من دهپرسن؟" باوکم ههلیدایه و وتی "کچم تووره مهبه! ئاغا کارمهنده. ئهم هیچی بهدهست نییه، پایانسپاردووه و ئهویش هاتووه ئهرکی خوی بهجیدههینیت". بهدهست نییه، پایانسپاردوده و ئهویش هاتووه ئیرکی خوی بهجیدههینیت". پاشان باوکم پوویکرده کارمهندی ئاسایشهکه و پینی وت: "ئهمه کچمه" ئینجا ناوی منیشی یی وت.

"کابرا قەلەوەکە زۆر پەزاقورس بوو، بە سەروسىيمايدا دىاربوو كابرايـەکى بەدە. بەلام بە ئەدەبەوە قسەى دەكرد.

_ راست دەڧەرموون. ئێمه گوناهمان چييه؟ ڧەراشى پۆسته هـەواڵى داوه كـه نامەيەكى بۆ ئێرە هێناوه. لەو جۆرە نامەردانه زۆرن. رەنگە به هەڵەدا چووبێت. به پێى ئەو هەواڵانەش جەنابتان بوونەتە جێى گومانى جەنابى خاوەن شكۆ. لە كاتێكدا بەندە ئاگادارە كە جەنابتان لەو كەسانەن كە بە حەز و ويستى خۆتان زەويوزارەكانى مازندەرانتان بە جەنابى شا فرۆشتووە. ديارە كـه بـەرژەوەندىى ولاتتان لەبەرچاو بووە. ھەموو دەزانن كە مولكدار وا چاكە مولكى لە مازندەران نەبێت. لەوانەشە نامەكە بە ناوى ئێوەوە نەبووبێت؛ يان دەشى خانمى بچكۆلە نامەكەى كردبێتەوە.

پرسیم: "نامهی چی؟ کی نووسیویهتی؟" کابراکه سیمای دهبهنگیکی ههبوو، دهیویست خوّی گرنگ پیشان بدات. به چاوه ریپوقاوییهکانییهوه سهیریکی منی کرد و پیکهنی. به خهیالی خوّی دهیویست تاقیمبکاتهوه، به لام بوّی نهچووه سهر. دهرفهتم نه دا و به باوکمم وت: "با له ههموو کهسانی مالهوهمان بیرسیت که

ئايا دويني فهراشي پوسته نامهي بو ئيره هيناوه يان نهء". من دلنيا بووم لهوهي ههرکام لهوانهی مالهوه، چ دایکم و چ فزه سولتان و دایهنهکهم و بابای پیرهمیرد؛ كه هەريەكەيان بيست سى ساليان له مالماندا بەسەر بردووه؛ ئاگادارى ژيانى رامیاریی رابردووی باوکم بوون وئهوه به لایانهوه یهکهم جار نهبوو که نابی لهمجۆرە حالەتانەدا ليو ھەلبهيننـەوە. ئينجا وتم: "ياشان، فەراشىي يۆسـتەش دهتوانیت بلیت که نامهکهی به کیّ داوه". پیاوهکه وتی: "عهرزم کردن.. لهوانهیه فهراشهکه به ههلهدا چووبیت. جگه لهوه خوشی دانی بهوهدا ناوه که نامهکهی نه داوه ته دهست که س و له درزی ده رگاکه وه فرییداوه ته ناو ماله وه. کابرا که له ههموو قسهکانیدا ریاو دووروویی ههست یی دهکرا کهوته باسکردنی خوّی؛ که ههر له كۆنهوه ريزى بنهمالهى ئيمهى گرتووه و يهكپارچه دلى خوينه كه به هۆى ئەم يشكنينانەوە دەبيتە مايەي ئازارى خەلكانى بەريز. سويندى بە خواو بە عەلى خوارد که ههزار جار داوای ئیستیقالهی کردووه، بهلام چی بکات دهسبهرداری نابن. باسى ئەوەى كىرد كە رۆژىكىان ناچار بوۋە تەنانەت مالى ژنبراكەشى بيشكنيت. بهلام چي بكات ئهم مهئمووره و مهئمووريش مهعزوره. له كاتيكدا ئهو باش دلنیا بووه لهوهی که ژنبراکهی مروّقیکی بیوهیه و پیاوی ئهو جوّره دەردەسەرىيانە نىيە و سەير لەوەدايە كە ژنبراكەي داواي كردبوو لـه وەزارەتى ناوخۆشدا داېمەزرى. بەلام بە چى دەچپىت،تازە ژنبراكەشى چاوەريى ھەموو جۆرە كارىكى لەو بابەتانەي لى دەكات. بە قسەكانىدا وايپىشاندەدا كە كابرايەكى بیگوناه و بهسزمانه و خوشی دهزانیت که بیهووده خهریکی پشکنینی ئهم

-به لام ئاخر کهسیك ههیه لهم شارهدا ئهم نامانه دهنووسیت و دهبیته هوی ئازار و بهدبهختیی خهلكی و بیگومان پیاوانی ئاسایش ههر دهیاندوّزنهوه. ئهو ئامیری چاپهی که ئهم نامانهی پی چاپ کراوه ئامیری چاپی کوّنتینانتاله و، ئیستا ژماره و ویّنهی تهواوی ئهو ئامیّری چاپانهی که لهم سالانهی دواییدا هاتوونهته ئیّرانهوه له لامانه و ههر ئهمشهو دهزانری ئهو ئامیّره له چ مالیّکدایه.

به دهم قسهکانییهوه په په کتیبهکانی هه لده دایهوه و هه لگین و داگینی دهکردن. ناخرییه کهی وتی: "نه خیر هیچ لیره نییه".

دەفەرموون؟" كابرا مەسەلەكەي گۆرى و پرسىيى: "ئاميْرى چاپكردن لەم ماللەدا نییه؟" که ناوی ئامیری چاپی هینا رهنگ له روومدا نهما. به لام ئهو دهبهنگتر بوو كه لهوه بكات. من هه لسام و ويستم بجمه دهري. تؤزيك يشتم لهو كرد. باوكم وهلامي دايهوه: "من خوّم كابرايـهكي قهديمـهم. خوّم خوّشنووسـم و كچهكهشـم چەند سالْیك خۆشنووسیی خویندووه. لەبەرئەوە چ كاریكمان به ئامیری چاپ نییه" ساردییهکهی باوکم هۆشی به بهرمدا هینایهوه. گهرامهوه و به نیگایهکی ئافەرىنەوە تەماشايەكم كرد و وتم: "ئاغا گيان.. با ھەموو ماللەكە بگەريت". باوكم وتى: "من هيچم نهوتووه، با بگهريّت". كارمهندى ئاسايشهكه له منى پرسى: "ئێوه دهزانن چاپ بکهن؟" وتم: "ههموو کهسێك دهزانێت. چاپکردن پێويستى به فيربوون نييه". پرسيى: "لاى كى خويندووته؟" وتم: "نهمخويندووه. من به يهك يهنجه دهزانم چاپ بكهم". يرسيي: "له كوي كارت لهسهر ئاميْري چاپ كردووه؟" وتم: "له قوتابخانه چايمان ههبوو، لهوي كارم دهكرد". وتى: "دهتوانن ئاميرى چاپهکهم پیشانبدهن؟" به توندیپهوه وهلامم دایهوه: "چیتان پیشان بدهم؟ من ده سالٌ دهبيّت لهو قوتابخانهيه نهماوم". وتى: "من وتم بهم دواييه". وتم: "كهى ئێوه وتتان بهم دواييه؟".

"ئەو لێپرسىنەوەيەى ئەو ڕۆژە، ئەو ساردىيەى باوكم كە منى ھاندا و، ئەو دۆلۈكۆيەى دووچارى بووم تا ئاكام بە دوورخستنەوەى باوكم كۆتايى ھات.. ھەموو ئەم شتانە بەلاى منەوە تازە بوون. من ئەو ڕۆژانە تامى ترس و تۆقىنى دائىرەى ئاسايشم چەشت و ھەموو ساتۆك چاوەڕى بووم بۆن و بمگرن. ھەركە لەدەرگا دەدرا من دادەچۆكەكىم. سۆم لە سۆبەرى خۆم دەكردەوە. شەرمم لە نىگانىگەرانەكانى دايكم دەكرد. بەلام لە ھەموو ئەم ترس و تۆقىنە گرنگتر ھەستۆكى تازە بوو كە دال و رۆحى منى شاد دەكرد. بە خۆمم دەوت: "ئۆستا ئەو بە

چاویکی ترهوه سهیرم دهکات. له بهرچاویدا گهوره بووم. ئیستا ئهو کچه بچکوّلهیه نیم که تهنها بهوهوه بهسترابمهوه و خوّم کهسیتیی خوّمم ههیه".

كاتيك كارمهندى ئاسايشهكه رؤيشت، باوكم بينهوهى هيچ بليت چووهوه ژوورهکهی خوّی و لهودیو میزهکهیهوه لهسهر کورسییهك دانیشت و کاغهزهکانی سهفته كردهوه. چهند دهقیقهیهك ههردووكمان بیدهنگ دانشتین و راماین. دایكم لهو ژوورهی تهنیشتمان؛ لهسهر بهرمالهکهی بوو. تا من بیدهنگییهکهم بری و وتم: "ئاغا گيان!" باوكم به هيمني و لهسهرخوّ وهلاّمي دامهوه: "بهيله تاويك تهنيا بم و بیر بکهمهوه". وتم "ئاغا گیان حهزمدهکرد ههردووکمان پیکهوه بین و به یهکهوه بير بكەينـەوە". تۆزيـك چـاوەريم كـرد وەلام بداتـەوە. ئينجــا بــە كورســييەكەوە وهرچهرخا و رووی تی کردم. من ههلسام و چوومه لای و سهریم نا به سنگمهوه. باوكم دهستى كرده ملم و روومهت و ناوچهوانى ماچ كردم و دلى ير بوو. وتم: "ئاغا گيان من سەرچاوەي ئەم دەردەسەرييانەي ئيوەم". وتى: "نا كچى خۆم.. وا بیر مهکهرهوه. من شانازی بهوهوه دهکهم که کچیکی وهکو توّم ههیه". وتم: "ئاخر له ياى چى ئيوه بەرگەي ئەم شتە نابەجىيانە بگرن. تەماشاكەن، لەگەل ئيوەدا وا رەفتار دەكەن؛ ئەي دەبى لەگەل خەلكانى تردا چۆن رەفتار بكەن؟" وتى: "تىق ئوميدت به خهلكي زوّره؟" وتم: "راستتان دهويت، زوّر ئوميدم يييان نييه. بهلام ئەمە تاقە شتىكە كە من بە ژيانەرە دەبەستىتەرە". وتى: "خرايتر! ئەي كى ئەم نامانه دەنووسىيت؟" وتم: "ئەم نهينييەم يى مەدركينە، ناتوانم بيليم". وتى: "تۆ خۆت دەزانىت ھەموو بىركردنەوەيەكى من تۆيت. پيوپست ناكات تۆ خەمى من بخۆيت. من هەمووى چەند رۆژىكم ماوە لەم دنيايەدا. بەلام ئەوەي ويستوومە ئەوەيە تۆ بە بەدبەختى نەبينم" وتم: "من ئيستا لە ھەموو كاتىكى دى بەدبەخت ترم". دەستى بەسەر قرْمدا ھىنا و وتى: "بۆچى كچە خۆشەويستەكەم؟ چى بووه؟" وتم: "مهيرسن. من خوّشم نازانم چيمه". ئينجا دهستي به ئاموّژگاريم كرد و وتى: "نايلييت.. مەيلىخ.. بەلام رۆلە تىۆ و ئەوانىەي وەكىو تىۆن ناتوانن ھيچ بەرامبەر ئەم رژیمه بکەن. ئیوه وا دەزانن ئەم رژیمه لەسەر پیی خۆی وەستاوە تا

اله ههمانكاتدا زهنگى تهلهفونهكه ليى دا. له دائيرهى ئاسايشهوه دهيانويست قسه لهگهل باوكمدا بكهن. ئەفسىهرەكەي ئاسىايش داواي لىه باوكم كىرد ئيوارە سهعات شهش تا حهوت سهريك له نووسينگهي بهريوهبهري گشتي بدات. كاتيك باوکم له دائیرهی ئاسایش گهرایهوه، به پیچهوانهی ئهوهوه که من چاوهریم دهكرد؛ زور ئاسايى و هيمن بوو. له رهفتار و قسهكانيدا ههستم به هيچ جـوره شلّه ژانیّك نه كرد و شهوی ههر وه كو شهوانی پیشوو له گه ل من و دایكمدا له ژووری کارکردنهکهی لهسهر زهوییهکه دانیشتبوو. بیجامهکهی له یی کردبوو و عهباکهی دابوو به شانیدا. سینیی مهشرووبهکهی له بهردهمدا بوو. بو مهزهش چهند لهتیك ههنار و تۆزیك نان و سهوزه و توور و گۆشتى برژاوى لهبهردهمدا بوو. دەربارەي ھەموو شتى دوا، تەنھا ئەو شتە نەبىت كە لە دلىدا ھەشارى دابوو و من تامهزروی زانینی بووم. ئیتر له کوتایی شهودا من وامزانی رووداوه که به تهواوهتی کوتایی هاتووه. روزی دوایی به دایکمی وتبوو؛ ئهویش به منی وت که باوکم نیازی وایه بچینت بو سالح ئاباد، بو ئهو مولکهی که له نزیك قهزوینهوه ههیهتی. ههر ههمان روِّژ من و دایکمی بوّ تایوّ برد و لهویّ بهشیّکی داراییهکی خسته سهر من. بهشی دایکیشمی دیاری کرد. بریاریش درا که تا باوکم له ژیاندا مابينت و ياش مەرگيشى من كاروبارى مال و مولكەكەي بگرمە ئەستۆ.

"مامۆسىتا تا دوو سىن ھەفتە بە بەسەرھاتى دوورخسىتنەوەكەى باوكمى نەزانى. بەلام بەوەى زانىبوو كە مالمانيان پشكنيوە و ھەر لەبەر ئەم ھۆيەش بە ھىچ جۆرىك ئامادە نەبوو بىبىنم و تەنھا جارناجارىك ئاغا رەجەب دەستوورەكانى ئەوى بۆ دەھىنام، تا ئەو شەوەى كە چارەنووسى شوومى منى تيا ديارى كرا.

"دهمه و كوتايي پايز بوو. به لام هيشتا ههوا ئهوهنده سارد نهبوو كه ييويست بكات مروِّق جلوبه ركى گهرم بيوشينت. من كراسيكى ئاوريشمى قولٌ كورتم لهبهردا بوو، ئهویش چاكهتیكى هاوینهیى و یانتۆلیكى خۆلهمیشیى يۆشیبوو. بۆينباخيكى جوانيشى بەستبوو. رەنگەكەي شەرابىيەكى خالخال بوو. وەختى، لهبهردهم سينهماكهدا بينيم؛ تـرس دايگـرتم. ههسـتم كـرد كهسـيّك چاوديّريمـان دهكات. يهكيك له يشت سهرى ئهوهوه وهستابوو و كاتيك له ماكان نزيك بوومهوه؛ ئەو تۆزىك لىم وردبووەوە. كە لەناو سىينەماكەدا سەرىجىم بى ئەولاوە كورتە بالا سميّل رهشه راكيشا؛ وتى: "هيچ نييه. كهس ههقى بهسهر ئيْمهوه نييه". وتم: "ئاخر من بينيم ليّم ورددهبووهوه". وتى: "گوئ مهدهريّ. له خوّمانه". پرسيم: "ئهي باشه بۆچى يێمتان نهناساند؟" وتى: "ويستم ئهو تۆ بناسێت. يێم بڵێ؛ ئهو روزه له مالي ئيوه چ باس بوو؟" يرسيم: "ئيوه له كوي دهزانن؟" وتى: "لهم دوو سئ هەفتەيەى دواپيدا ژمارەيەكى زۆريان گرتووه". وتم: "هاتن بۆ مالى ئيْمهش و يشكنيان". وتى: "سهبركهن تا له يادم نهچووه با شتيْكتان ييّ بليّم. ئەو نامانەى لە يارىسەوە دين بەچ ناويك ييتان دەگەن؟" وتم: "لەسەر نامەكان دەنووسىرى: بەرىز خانم فەرەنگىس" يرسىيى: "ناوى باوكتانى لەسسەر نىيسە؟". وتم: "نهخير، تهنها ناونيشاني مالهوهماني لهسهره، ناوي شهقامهكه و ژمارهي خانووهکهمان". وتی: "باشه.. تیلیگرافیکم کردووه تا ئیدی بهو ناونیشانه نامه نەنيْرن. هەر نامەيەكتان يېگەيشت؛ تا بىستوچوار سەعات مەيكەنەوە و گەر هاتن و داوایانکرد، بیگهریننهوه و بلین ئهمه بو ئیمه نههاتووه و به ههله بو ئيرهيان ناردووه". يرسيم: "ئهي ئهگهر نههاتن؟" وتي: "لهگهل ئهوهشدا ههر مەيكەنەوە و بيدەن بە من. كاتى رەجەبتان بينى بيدەنىي تا بى منى بەينىت.

منیش به بی نه وه ی سه ری زهرفه که بکه مه وه؛ نامه که ده خوینمه وه و پاشان بوتانی ده گه پینمه وه و و نامه که وه کو خوی هه نگرن". نیگه ران بووم. پرسیم: "ماموستا.. هیچ مه ترسییه ک له نارادایه ؟" و تی: "هه میشه مه ترسی له نارادایه. به لام له و بروایه دا نیم نیتر مه ترسییه ک بو نیوه هه بیت. جگه له وه من تا نیستا به ته و اوه تی نازانم له مانتان چی رووید اوه. نیوه جاری نه وه م بو باس بکه ن".

هەرگیز ئەوم بەو گەرمى و كەفوكولەوە نەدىبوو. كاتى لە تارىكىيەكەدا دەستى گرتم، تا شوینه کانمان ئالوگور بکهین، لهشی گهرم بوو و من ههرگیز چاوهریی ئەوە نەبووم. ئاغاى چاودير، ئەو حالەتانەي ئەو شەوە بەسەرمدا ھاتن؛ كاتىي ئەوم بینی، به جۆریك نین بتوانم بهم سادهییه بۆتانی باس بكهم. تهماشا كهن، من باوكم خۆشدەويست، كەچى يتر نيگەرانى مامۆستا بووم. دەترسام نەبادا تووشى به لایه کی بکهن. نه و مهترسییهی ههرهشهی له ماموستا دهکرد به لای منهوه هه زار جار سهختتر بوو لهو به لایهی که بهسه رباوکمدا هاتبوو. من شله ژابووم و ئهو پیاوه که هیننده هیمن بوو و دهیتوانی ئه و هه ست و سنوزهی که گینگل به دەروونى دەدا لە ناخى دلىدا حەشار بدات؛ ئەو شەوە ئەوەندەي نەمابوو لەژىر كاريگەرىي ئەو شلەژاوييەي مندا ھاوسىەنگىي خۆي لەدەسىت بدات. لىە كىوى دەمزانىي كىه ئىهويش وەكىو مىن ئازار دەچيدژينت؟ بەھسەرحال ئىهو ئازارەي ههردووكمان دهمانچهشت له دوو روانگهى تهواو جياوازهوه بوو. من ناتوانم بهسهر ئازاری روّحیی خوّمدا زالٌ بم. گهر تا ئیّستا له قسهکانم گهیشتبن دهها باشتر. گەر تىشنەگەيشتىن؛ ئەوا ئىدى گوناھى من نىيە. بەلام ئەو.. مرۆف بوو، بهلایهوه شتیّك نهبوو تهنها لایهنیّکی تاكهكهسی به خوّیهوه بگریّت. ئهو ههموو شتیّك؛ تهنانهت هاواری دلیشی دهخسته ژیّر تیشکی شیکردنهوه و گهر لهگهلّ ئەو بيرورايانەي كە ييوەيان يابەند بوو؛ تەبا نەبوايە ئەو ھاوارەي خەفە دەكرد. ييم وتن كه بهلاى ئەوەوە هونەرەكەي بەيانكەرى تەواوى خەونەكانى بوو. ئەوەي له تابلۆكەيدا دەرىدەبرى، ئەو شتە بوو كە لە ناخى دلْ و لە كونج و كەلەبەرەكانى رۆحى بەرزىيەوە گرئاسا زمانەي دەكىشا. بەلاي ئەوەوە ھىچ شىتىك نەبوو لە

هونهرهکهی به بهبههاتر بیّت. هونهرهکهشی وا بهسته بوو به کوّمهنگا و ئهو خهنککهوهی له ناویدا ده رسید. نیدی کی چاوه دی نه بهبههایه نهونی نه ده کسرد که خوّشه ویستییهکهشی نه کاته قوربانی ئه م نامانجه بهبههایه. ئه و نه ک هه دهیتوانی بهسه سیّلاوی ههسته پر جوّش و خروّشه کهی خوّیدا زال بیّت و به هیّزه کانی ئه قلّیهوه و هکو بهربهستیّك بهریان نی بگریّت؛ نا.. به نکو دهیتوانی پی بنیّت به جهرگی خوّیدا و ، د نی پر کلّیهی له ناو مستیدا بگوشیّت و نههیّنیّت بنیّت به جهرگی خوّیدا و ، د نی پر کلّیهی له ناو مستیدا بگوشیّت و نههیّنیّت که سیّک که له دهرهوهی دونیا و حاله ته کانی ئهودایه هه ست به لیّدانی بکات. من نهو شهوه زانیم که له نزیك چ کووره یه کی پر ئاگری تویّنه رهوه دا وهستاوم و کهچی خهریکم له سهرمانا هه نریک چ کووره یه کی پر ئاگری تویّنه روود ا وهستاوم و دووریی من جوّشیان سهندبوو؛ لیّم بشاریّته وه، وهختی مروّف بوّنی به لایه ده دم ده کات؛ پتر پیویستی به هاوریّیه تی و میهره بانی ده بیّت. من هه ر له خوّم ده پرسی ده بی سه باره ت به من چوّن بیربکاته و هه بیّکه و هه نکه هین له و توویه تی: "شایسته ی خوّشه ویستیی من نییه. ناتوانین پیّکه و هه نکه هین. له وتوویه تی: "شایسته ی خوّشه ویستیی من نییه. ناتوانین پیّکه و هه نکه هین. له نیوه ی ریّدا جیّم ده هینیّت و ده روات". له وانه یه هه قیشی بووبیّت.

"باسی ئهو پووداوانهم بۆ کرد که له مانهوه به سهرماندا هاتبوو. باسی دایکمم بۆ کرد وتم: لهو پۆژەوه بهردهوام ئایهتولکورسی دهخویننیت و و فوو به دار و دیــواری مانــهوهدا دهکـات و لهمپۆبهیانییــهوه دووعـای لــه گیرفـانیدا ههنگرتووه. به باوهپی دایکم هۆی ئهو بهدبهختییهی پووی تیکردووین ئهوهیه که شهوی چوارشهممهیهك ئینسانیکی شووم پینی ناوهته مانمانهوه. ههر که هاتمه سهر ئهوهی بنیم باوکمیان دوورخستووهتهوه، قوپگم پپ بوو له گریان. به چاوی پر فرمیسکهوه له تاریکیی سینهماکهدا پووم تیکرد و پیم وت: "من.. ئیتر جگه له ئیوه کهسی تر شك نابهم ببیته پهناو هاوخهمم". دهستی هینا و قونه پرووتهکهمی گرت و وهها توند گوشیی که من ههستم به ئازار کرد، قونهمی گرت و منی بهلای خویدا راکیشا.

"ئاغاى ئازيز، سەرتان سورنەميننيت، من تەنانەت لەوپەرى لەزەتدا، تەنانەت كاتى كه له كوورهى بهختهوهريشدا دهتويمهوه؛ ههر ههست به تاليي ئهو ژههرهي ژيان دەكەم كەوا لەژير زمانمدا. ھەستم بە چ لەزەتىك كرد وەختى دەستى بەر قوْلْم كەوت! كەچى لەگەل ئەوەشدا قيْزم ھاتەوە. چاوەريى ئەوە نەبووم. ئەم پياوە وهك رەساس دەھاتى پىشىچاو! وايدەزانىي دەتوانىت سىۆزى دەروونىي خىۆى بشاریّته وه . به لام له خهته کانی دهموچاویدا، له و سوورییهی که له چاوه کانیدا بوو، هەست بەو شلەژان و تېكچوونەي دەكرا. لەگەلْ ئەمەشدا؛ مرۆڤ ھەر دوودلْ دەبوو بەرامبەرى و بىه تەواوى لىه مەبەسىتى نەدەگەيشىت. ئايا بۆچىي قۆلمىي گوشی؟ دلّی به حالّم سووتا، چونکه من خهریکم له ییناوی نامانجی ههردووكماندا مالٌ و خانهواده و باوكم دادهنيّم؟ وهختيّك بيرم لهمه كردهوه؛ قيّزم هاتهوه. لهوانهشه بۆيه قۆلى گوشىبم؛ چونكه وتم بيكهس و بيپهنام و ئهو هەستى بە گەرمىي خۆشەويستىي من كرد.. ئاه...، ئەمەيانم پى خۆش بوو. ئەمە ئه و شته بوو که من تینووی بووم. من دهمویست ئه و له چاوه پر ئارهزووهکانمدا ئەوە بخويننيتەوە؛ من كە ئامادەي گيانبازيم؛ تەنھا لە پيناوى ئەودايە. تەنھا لەبەر ئەوەپە كە مىن ھەسىتدەكەم دواى ئەو ھەموو متومورووانەي ھاتنى دەسىتم؛ وا ئاخرىيەكەي گەوھەريكم دۆزىيەوە.

"ئاغای چاودیّر، سهرنج بدهن، من نهخوّشم. سهیر مهکهن به پوالهت باشم. که ئهوهندهش بو ئهوروپا دهچم؛ بهشیّکی زوّری بو چارهسهری خوّمه. چهندهها جار خوّم پیشانی پروّفیسوّره پله یهکهکانی ئهوروپا داوه. به پوالهت هیچم نییه. زوّربهیان منیان به ساغ له قهلهم داوه. گشت ئهندامهکانی جهستهم دروستن. بهلام جاری وایه تهواوی لهشم دهلهرزیّت، خهریکه بهدهنم گر دهگریّت، دلم دهگیری. پیّیان وتووم گوایه من تووشی Hyper sensibilite "حهساسیهتیّکی فره" بووم. پیّستی لهشم، سهری پهنجهکانم، نیگای چاوهکانم، ههموو شتهکانم پتر له ئاستی پیّستی لهشم، سهری پهنجهکانم، نیگای چاوهکانم، ههموو شتهکانم پتر له ئاستی

ئەم ھەستيارىيە نائاساييە دەبينتە ھۆى ئەوەى كە ئەعسابم پىتر لىە سىنوورى ديارىكراو بورووژيت.

"من ده نیم چی؟ نهبادا له ناخی د نتانه وه گانته تان پیم بینت؟ ئهم شتانه ی دهیانلیم پهنگه ههر زور بیبایه خبن. به لام له گهل ئه وه شدا ئازارم ده ده ن. خوشم تیناگهم. ئه و تابلویه ی ماموستاش ده رباره ی چاوه کانی من کیشاویه تی ئه وه نده له منه وه دوور نییه. ئه و شتیک تیگه یشتووه که من خوشم پهنگه تا ئیستا تینه گه یشتبم. ئه م چاوانه، ئه م نیگایه، پتر له پاده ی ئاسایی شت ده نین تهمه نیکه و ئه م تابلویه ئازارم ده دات. ده زانن بوچی ویستم تابلوکه تان نی بسه نم؟ ده مویست بیسووتینم. به لام تازه به چی ده چیت؟ ئیستا خه ربکم به سه رهاتی عه زابی هه میشه یی ژیانی مهلوولی خومتان بو ده گیرمه وه، ده بینت که ئه مئه به دبه ختییه شتیک نییه لیم جودا بیته وه. تابلوکه هه بیت یان نه بیت؛ ئه م ئازار و به دم شمیشه که نه م توو په ی و ده ردی ته نیاییه هه میشه له گه نمدایه. ده ستم نی نه شمیشه که نه م توو په ی و ده ردی ته نیاییه هه میشه له گه نمدایه. ده ستم نی

"کاتیک بهدهست و پهنجه پته و و بههیزهکانی قوّلی گرتم، دهتگوت ناکاو ههزاران سووژنیان بهدلمدا کرد. له ههمانکاتدا دهتگوت پاش ماندووبوونیکی زوّر ئاویکی فیّنکی سازگار دهکهن بهسهر لهشمدا. کاتی چاوم بپییه چاوهکانی، تهواوی ئه و جوّش و خروّشهی که ئهوی دهتواندهوه و خهریکبوو منی دهکرده کهوه؛ چهشتم. دلّم خهریکبوو ههلاهکهنرا. دهمویست به زمانیّک، به جوّریّک له جوّران؛ ئهو شتهی له دلّمدایه پیّی بلّیم. ئاخ، حهزمدهکرد ئهو زمانه هاوبهشهمان بهاتایهته قسه. سهرم داگرت و پهنجه گهورهکانیم ماچ کرد که دهیانویست له قوّلمدا جیّی خوّیان بکهنهوه؛ ئهو فشارهی که لهسهر قوّلم بوو خاو بووه. پهنجهکانی کوّکردهوه. سهری پهنجهکانی به قوّلمدا هیّنا. وهك ئهوهی بیهویّت ئهو ئازاره خاو بکاتهوه که پیّی گهیاندووه. ناگههان جاریّکی دیکه به توندی قوّلمی گوشی و ئینجا دهستی لابرد. ئیتر لهوه زیاتر بهرگهم نهگرت. ههلسامه سهر پیّ و وشم: "بروّین؟" پرسیی: "بوّ کویّ؛" وتم" ههر لیره بروّین، ئیتر بو کویّ دهچین با

بچین". وتی: "سهبر کهن، ئهو لاوهی که له دوامهوه بوو؛ کاری پیمه، چاوهریی من دەكات" ئاخ.. ئەم پياوە بۆ ساتىك چىيە كارەكسەي، ئامانجەكسەي لسەبىر نەدەچووەوە. من وام ھەست دەكىرد. گەرچى بەلگەي ئەوەشىم شىك نەدەبرد. ههمدیسان بیری له "کار"هکهی کردهوه. منی تا دهم کوورهکه دهبرد و ئینجا وای لى دەكردم له سەرمانا ھەلىلەرزم. ئەمە ئەو كۆسىتەيە كە تەمەنىكى تەواو مىن گرفتاری بووم و ئیستاش ههر گرفتاریم. دهزانن دهمهوی چی بلیم؟ دهمزانی که تینووی ماچهکانم بوو، که سهری پهنچه داخهکانی دهیانهویّت تهواوی جهستهی من بسووتینن. دهمزانی که سنگی ییویستی به تهواوی گوشاری لهشی منه. دەمزانى گەر كەسىپك ھەبپت لەو دنيايەدا بتوانيت بەختەرەرى بكات؛ ئەوا ئەو كەسىه منم. من خۆشم دەمويست ھەست به تەواوى گوشارى لەشى و چێــژى گوشینی دەستە پتەرەكانى لە قورلایى لەشمدا بكەم. دەمویست بورنى لە بوونمدا بتويتهوه. دهمويست قره ئالۆسكاوهكهى خاو بكهمهوه و به يهنجهكانى خوّم لوولیان بکهم. دهمویست. گهرمیی لیّوهکانی به لیّوهکانم بمرّم، دهمویست رۆحى.. ئەو رۆحە پر سۆز و تىن و تاوەى؛ بە رووتى بېينىم، دوور لەو قاوغىه زبرهی که روز گاری دیکتاتوری و ترسی پولیس به دهوریدا دروستی کردووه. دەمويست يەي بە قوولايى ناخى بەرم. بەلام ئەو لە بىرى كارەكەيدا بوو. لە بىرى سياسهتهكهيدا بوو. من وامدهزاني ئهويش وهكو من به لايهوه جگه له دونياي خوّم و خوّى دونیایه کی دیکه بوونی نییه. به لام ئه و هه ر له بیری نامه نووسین و، به يۆستەدا ناردن و، ھەراسانكردنى سەرۆكى ئاسايش و، وروژاندنى شاو، لـه بیری لادیّییهکانی مازندهران و، کریّکارانی ئهسفههان و، هاوریّکانی و، ئهو لاوانه دا بوو که چاوه روانی دهستووره کانی بوون و، ههر وه کو خوشی ده پوت له بیری خهلکدا بوو. من ههموو شتیکی خوّمم کردبووه قوربانی ئهو، کهچی ئهو بەرامبەر ئەوە نەيدەويست ھىچم بداتى.

"دەرفەتىم نەدا. ھەلسام و رۆيشتم. دەبوايە گەر بىق تەنىها جارىكىش بىت ئىرادەى خۆمى بەسەردا زال بكەم. وتم: "من دەرۆم. من ناتوانم لىرە بمىنمەوه". من وامزانی ئه و له جیّی خوّیدا دهمیّنیّته وه. من سهرم داخست و له سینه ماکه چوومه ده ریّ. به دوامدا رایکرد تا پیّم بگاته وه. له سه ر شهقامه که گالیسکه یه کمرت. پیّم وت چهتره که ی هه لّدا. کاتیّك ویستم سواربم، هات و له ته نیشتمه وه دانیشت. دهستی خسته ژیّر بالّم. له داخاندا به ده نم ده له رزی. به لاّم به رواله تارام بووم. دهستی گرتم و توند گوشیی و وتی: "فه ره نگیس!" وه لاّمم نه دایه وه. دهسته کانمی ده گوشی؛ به لام نه مده زانی چیی پی بلّیم. سارد.. وه کو داریّکی ته ده دووکه لاّ ده کمات و ناسووتی؛ ئاوه ها لایه وه دانشتبووم. ئه ویش هیچی که دووکه لاّ ده کمات و ناسووتی؛ ئاوه ها لایه وه دانشتبووم. ئه ویش هیچی "بوّ کویّ بچین؟" دهمویست ناونیشانی ماله وهی بده میّ. هیشتا ناوی شهقامی له ده م نه هاتبووه ده ریّ؛ ئه و به دوا قسه که مدا هات و وتی: "بوّ لای شهقامی په هله وییه وه، نزیك ناوه که ی که ره ج". ئاوپم لیّ دایه وه و به نیگایه کی پر له سویاسه وه سه یرمکرد. نه مده زانی چی بلیّم. ئه م پیاوه به سه ر مندا زالّ بوو. له من به هیّ زتر بوو. ده یتوانی هه رچیه کی بویّت له گه لمدا بیکات.

"ئيدى ئيرادهم له دهست خوّمدا نهمابوو. سهرى هيّناو چاوهكانمى ماچ كرد. به لام من خوّم له دهستى پزگار كرد. تاويّك ليّى پامام. ئينجا يهكسهر دهستم كرده ملى و ليّوه وشكهكانيم به ليّوهكانى خوّمهوه نووساند. وتى: "فهرهنگيس، فهرهنگيس!" وتم: "گيانهكهم، گيانهكهم!"..

"ئەو ماچانە خۆشترین ماچى تەمەنم بوون. لە ھەمان كاتدا ھەرگیز خۆمم بەو ناكامى و بەدبەختىيە نەبينيوه".

ئافرهته نهناسه که کهمیك راما. گازی له لیوی ژیرهوهی خوّی گرت. به زوّر دهیویست ریگا له فرمیسکه کانی بگریت. له چهند ساتی دواییدا دهتگوت ههر منی لهبیر چووه ته و لهگهل خوّیدا دهدویت. دهتگوت دیمه نه کانی رابوردووه تاریکه کهی به روّشنی و زیندوویی به به رچاوانیدا رهت دهبن و ئهوهی دهیبینیت به بیری دهسپیریت تا باشتر بیگیریته وه.

بیدهنگییهکهی منی بو دونیاکهی خودسان هینایهه باریکی دی که تهماشایهکی تابلوکهم کرد که بهرامبهرم بوو و له چاوهکانی وردبوومهه محازمدهکرد شتیکی نوییان تیا بدوزمهه الهم چاوه روون و بیگهردانه ا ناوینهی رابوردووی نهم نافرهته خوی حهشاردابوو. وهختی چاوم لهسهر تابلوکه لابرد و سهیری نهوم کرد، تهماشام کرد سهیری سهعاتهکهی دهکات. وتی: "دهزانن کاتیش درهنگ بووه?"

پرسيم "سهعات چهنده؟"

وتى: "له يهك تيپهريوه"

وتم: "تازه خوّ دەرم ناكەن، نارۇم. حەز دەكەم تا كۆتايى بەردەوام بيت".

وتى: "كۆتايى نىيە".

-ئەي چۆن لەو جيابوونەوە؟

-وا دەزانن دەمانتوانى پيكەوە ھەلبكەين.

-نازانم.. منیش دهمهوی پرسیاری ئهوه بکهم.

-كیشه که لیره دایه.. گهر تا ئیستا نهتانتوانیبیت هوّی ئه وه بزانن، دیاره که من نهمتوانیوه خوّم و ئه وتان یی بناسینم.

-به لام ئاخر چۆن و بۆچى ئەويان دوورخستەوه؟

-ئیدی ئهوه پهیوهندیی به ژیانی منهوه نییه.

-ئيوهش نهتانويستووه ژيانى خوتانم بو بگيرنهوه. ئيوه دهتانويست پهرده له رووى نهينيى ئهم چاوانه ههلمالن.

- من ئەمەشم نەويستووە. من تەنھا دەمويست ئەوەتان تێبگەيەنم كە چۆن و بۆچى ئەو وێنەى چاوەكانى منى بەو جۆرە كێشاوە، بەڵێ، داوە دەزووەكانى ژيانى من بە جۆرىك كەگەڵ ھى ئەودا لێكئالاون كە جياكردنەوەيان لە يەكدى مەحاله.

رووی وهرگیرا و سهیریکی چاوهکانی کرد. بن چهند ساتیك گرژی کهوته نیوچهوانی، دهتگوت چاوهروانی ئهوه نهبوو ئهو وهسفهی که هی خوّی کردبوو؛ تیایاندا ببینیتهوه. پاشان وتی:

"ئەو ئەگەر منى نەناسىبىت و ئاوەھا وىنەى چاوەكانمى كىشابىت، گوناھى ئەو نىيە. گوناھى خۆمە، چونكە من ھەرگىز ھەولام نەدەدا حەقىقەتى خۆمى پىشان بدەم. پركىشىيى ئەوەم نەدەكرد. ئەوەندە رىزم لى دەگرت، ئەوەندە پلەوپايەى لام بەرز بوو كە نەمدەتوانى رابوردووى شوومى خۆمى لا ئاشكرا بكەم. تەماشا كەن، ئەمە دروارە و من نازانم بە چ زمانىك ئەوەى كە لاى خۆم پەرتە؛ لە قالبىكدا بۆ ئىرەى بخەمە روو. من رابوردووم ھەمىشە بە دوامەرە بووە. رابوردووم ھەمىشە وەكو تارماييەك دوام كەوتووە. ئاخر من چىم كردووه؟ چ گوناھىكى گەورەم كردووه؟ بۆچى نەمتوانى بېمە خاوەن مال و مىردى؟ ئەى ئىستاش رىيانىدى ئاوانم ئەوە بوو رىيانىكى ھونەرمەندانە بەسەر بەرم. وام

هەسىت دەكرد ئەو بەختەوەرىيەم پى بەخشىراوە كە ئەوەى پەنھان و پيوارە بيهينمە قسه. كهچى ئيستا له بهختهوهريي ژياني خه لكاني ئاساييش بيّ بهشم، وهك ماسىيەك كە لەننو ئاوەوە بكەوپتە سەر زەوييەكى وشك، لەسەر ئەو زەوييە تەپاوتلمە و كلك به دار و بهردا دەكيشم. ههم ئهو دونيا بلندەشم له دەست چوو و ههم دونيا نزمهكهش. ئيستا بي يهنا و يشتيوانم. دهزانن بن ؟ چونكه رابوردووم، ههموو ئهو شتانهی به سهرم هاتن، ئه و رووداوانهی له ژیانی رابوردوومدا روویاندا، له ههموو جيِّيهك وهكو سيِّبهرهكهم لهگهلمدان و ناتوانم له چنگيان قوتار بم. ئهو داوانهي خانهوادهکهم له بوونمیانهوه چنی، منیان خسته قهفهسیکهوه و ههرچییهك دهکهم ناتوانم ئەو توپكله ساردەي بەرم بترووكينم. ئەم بەلايە كە ئيخەم دەگريت ھەر ھى ئيستا نييه. به لكو هي ئهو رۆژهشه. ئهو بهختهوهرييهي كاتى پياويك قسهيهكي خۆشم يى دەليّت و منيش سوور ھەلدەگەريّم، ئەم لەزەتە تەنھا لەگەل ئەودا ھەستم يێڮرد. كاتێك ئەو دەستى دەگرتم، تامى ئەو بەختەوەرىيەم دەكرد. بەلام يەكسەر رابوردووم، تارماييهك سات به سات قورساييهكهى لهسهر رؤهم يتر دهبوو، رووه دريوه که ی خوی پیشان دهدام و خوشاوی ئه و روزانه می لی دهکردم به زههری هه لاهل. ئەم قورساپيە گيانكيشە دەگەيشتە رادەيەك كە ئىدى بەرگەيم نەدەگرت. ھەروەختى بيرم لهو خوّشي و بهختهوه رييه دهكردهوه كه لهوانه بوو له ژياندا ييي شاد بوومايه، كتوير، دوو جۆر بيركردنهوه بهسهرمدا زال دهبوو، يهكيكيان ئهوه بوو كه دهمگوت: "من شاياني ئەو يياوە نيم. من چۆن دەتوانم دەست لـه هـەموو شـتەكانى خـۆم هەلبگرم؟ له جلوبهرگ و ئالووالا، له سهيران و سهفا، له سهفهر، له رابواردن، له هاورپیهتیی لاوه قوّز و قوّشمهکان، له هامشوّی کوّر و کوّبوونهوهی خانهدانهکان، له چوون بوّ فەرەنگسىتان؟" مىن ھەموق ئەمانەم لەبەردەسىتدا بوق و، دەبوۋاپە ۋازم لە ههمووی بهینایه. له کاتیکدا ئهو دهیتوانی ههموو شتیکی خوّی، یلهویایه و، هونهر و خۆشەوپستى و ريزى، بكات به قوربانى بيروباوەرەكانى. ئەو كامەران بوو بەوەى سەرگەرمى گيانبازىيە. ئومىدى ھەبوو و لەزەتى لىدەبىنى. ئەودەمەي كە دەترسا، ئەودەمەي دوچارى دلەراوكى دەبوو، ئەودەمەي كە رۆژانە ھاورىكانى بۆ دائىرەي

ئاسایش راپیچدهکران و کهلهپچهیان دهکردن و ئاستنی قورسیان به ئامیری پیاوانهیانه و ههدهواسی، ئه و دهمه ئایندهی ئه و خهدکانهی دههینایه بهرچاوی خوی که خوشیدهویستن و ئه و ئازار و ئهشکهنجهیهی به خوی، به سرودی ئایدیالهکهی خوی رهوا دهبینی. به لام من چی.."

فهرهنگیس سهری خسته سهردهستی و دهستیشی خسته سهر میزهکه. پشتی یهنجهی ئیشارهتی خوّی دهگهزی و بیری دهکردهوه.

"دەموپست بلّێم چې؟ ھەمان ھەست دايگرتمەوە؛ وەختى ويستم دەسبەردارى هونهرهکهم بم، دووچاری ههمان گرفتاری و ناکامی بوومهوه. بو سهرکهوتن بهسهر ئه و كيّوه بلّنده دا نه خولقابووم. داروباري ئه وهم نهبوو و نه شمده زاني ئه و ديوي كيّوهكه چييـه. وه لي ئـهو نيگـاركيّش بـوو. ئـهو ديمـهني دلّرفيّنـــــــــــــ لـه ديمهنــه راستەقىنەكانى سەردوندى كێوەكەشى لە دونياى تەسەورىدا دەكێشاو، زياتر چێژى لەو خەياللە خۆشەي خۆي دەبىنى. ئەو ئەسىرى ئايندە بوو. ئايندەي جوان و رووناك و پاك و خالى له گرفتارى و ئازار و چەرمەسلەرى دەبينى. به پێچەوانەوەى منەوە، من لەبرى ئايندە رابوردووم شك دەبرد، رابوردوويەكى بى رۆح، رابوردوويەكى تارىك كە تاقە تروسكاييەك چىيە تېيدا نەبوو، چەندەھا جار له ژیانمدا وام ههست کردووه دهرگایهکم چنگ کهوتووه و یاشان له دهستم کهوتووهته خوارهوه. چهند ههولّم داوه له بلّنداییهوه دوای نُهم دهرگا پرشنگداره بكهوم كه به كهنارى بهرد و زيخ و چهوهكاندا و بهنيو جوّگهله تيژرهوهكاندا تلى دهدا، تا بیدۆزمهوه. به دوویدا رامدهکرد، بی بهردهباز روباره تیـ ژرهوهکانم دەبرى، ئامادە بووم گيانى خۆم بخەمە مەترسىيەوە، دەكەوتم و ييم له بەردەكان هەڭدەخلىسىكا، برينىدار دەببووم، ھەمدىسيان ھەڭدەسىتامەوە، رامدەكىرد، بيەنيو چەوە داخەكاندا، بەنيو درك و خاشاكەكاندا؛ بە يينى زامىدار و خەيالى يىر لىە ترسمهوه رامدهکرد و وهختیّکیش دهمدوّزییهوه، سهیرم دهکرد شووشهیهکه و هیچی دی. ئه و ساته ته واوی شه که تیی ریگاکه له به ده نم ده نیشت و ئاره قه یه کی سارد گازەراي پشتمي دەھێناپه لەرزە. ھەزاران جار بە خۆم وتووە: "كێ دەڵێت

ئەم دەرگايەش يەكێك نيە لەو شووشە ساختانەي كە ھەر لە خۆيانەوە دەشكێن؟" ئەمە بىركردنەوەيەكيانم بوو. بەلام ئەوەي زياتر ئازارى منى دەدا ئەمە بوو: "كىي دەلْيْت ئەو منى خۆشدەويْت؟ ئەسلەن منى ھەر خۆشناوى. ئەي ھەزار جار ئەوەي دوويات نەكردۆتەرە كە لە ژيانيدا تەنھا بە ئاوات و ئامانجەكسەي خۆيسەرە وابهستهیه. ئه و یابهندی هیچ شتیکی دیکه نییه. ئایا گهر له کاره خەتەرناكەكانىدا بەشىدار نەبوومايە؛ منى خۆشدەويسىت؟ چى يياوانى باسىي جوانييه كهميان دهكرد، كه چى ئهو بۆ تاقه جاريّكيش پيّى نهوتم جوانيت". ئاخ... چەند حەزمدەكرد بزانم ئايا لـه دليدا يەسـەندم. نـەيوت، لـه كـاتيكدا ئـەو؛ كـه هونهرمهندیکی بههرهوهر بوو، دهبوایه له ههموو کهسیکی دیکه زیاتر سهرنجی ئەفسوونى رووە قەشەنگەكەي منى بدايه. بەلاي ئەوەوە جوانىيەكەي من بوونى نەبوو. ئەو بە تەنھا دلاوەرىيەكەى منى بەلاوە يەسەند بوو. لەزەتى لەو ئەعساب ساردییهوهی من دهچهشت که لهو کاره خهتهرناکانهدا پیشانم دهدا که پیّی دەسىياردم. ئەو لەزەتى لەوە دەبىنى و ئيوەش دەزانن كىه ئەو دلاوەرىيەى مىن شتيكى دروستكراو بوو. من خوّم باوهرم يني نهبوو. من له پيناوى ئهودا، نهك له ییّناوی ئەو خەلْكەدا كە ئەو لە ییّناویاندا گیانبازیی دەكرد ئامادە بووم ھەموو كاتيك رۆحى خۆم بخەمە مەترسىييەوە. بەلام ئەو ئاگادارى ئەو شتە نەبوو كە منى كلۆل دەبئ چەند نرخى ئەوە بدەم؟ ئەو وايدەزانى كە مىن دەمەوى بە چاوە ئەفسووناوييەكانم ئازارى بدەم. ئەم بيركردنەوەيە منى ئازار دەدا كە ئەو خودى من و بوونی منی ناویت، بهلکو به تهنها کارهکهی خوّی دهویت و بهس.

"ئەو شەوە، لە كەنار روبارى كەرەجەوە، ئەوەى بە سەرمدا ھات شتيك نييە بگوترى. وشە ناتوانىت ھەست و نەستەكانم بەيان بكات. لەژىر تريفەى مانگە شەودا، بە عىشقەوە و خۆشبەختانە، وەك خۆشەويستى ئەو، بيباك لە رابوردوو، ئومىدەوار بە ئايندە، نوقمى حالەتىك بووم كە لە ژياندا بە دەگمەن نسىبى كەس دەبىت. دەستمان لەناو دەستى يەكدا و، لەژىر درەختى دار بناوەكاندا پياسەمان دەكرد. ئاوازى ئارام و دلرفىنى ئاوەكەم دەھاتە گوى. ھەركاتىك دەوروپىشتمان

چۆل دەبوو به هەلمان دەزانى و يەكتريمان ماچ دەكىرد. ناولىەپى دەستىم ماچ دەكىرد و دەكىرد، سەرى پەنجەكانى، چاوە دىشت و قىۋە ئالۆسىكاوەكەيم ماچ دەكىرد و بۆنيانم ھەلدەمۋى. دەتوت دەترسام كە ئىدى ئەم حالەتە دووپات نەبىتەوە، ھەر بۆيە دەبى تويشەبەرەى تەمەنىك بەدبەختى لەگەل خۆمدا ھەلگرم. ئاى.. چى وادەم دايسى، چىسم پسى وت، پيسم وت ھسەر لسە يەكسەم رۆۋى بىنىنىيسەوە خۆشمويستووە. پىم وت يەكەم جار لە كارگەى نىگاركىشانەكەى بىنىم. چەند بە تامەزرۆيى شەيداييەوە گويى بۆ قسەكانم دەدىرا. بە وردى ئەوەم بۆ باس كىد كە وازم لە نىگاركىشان ھىنا چونكە بە دلى ئەو نەبووم. سىماى چەند خەمزەدە بوو! لىوەكانى وشك بووبوون و دەلەرزىن. بە دەستەكانى وەھا لەشمى دەگوشى بوو! لىوەكانى وشك بووبوون و دەلەرزىن. بە دەستەكانى وەھا لەشمى دەگوشى كە ھەناسەمى توند دەكىرد. بەلام ئاى لەو ئازارە شىرىنە! پىم وت دەمسەوى ھەتاھەتايە بېم بە ھى ئەو، بېمە ھاورى و ھاورازى، ھاوكار و ھاوخەمى.

"گهواله ههوریك به دهوری مانگدا دهسوورایهوه. ههر که گوی مانگ به رهشاییهکهدا تیدهپهری، ئهودهمه رووبارهکه به نهینی و خاموّشانه ریبی تهی دهکرد و، لقوپوّپی درهختهکان ئارامانه سهریان رادهوهشاند. پاشان مانگ به زهردهخهنهیهکهوه سهری دهردههیّنایهوه و تریفهی بهسه رئاوهکهدا پهخش دهکسردهوه. ئافرهتیّکی قهره به دوورهوه گورانیسی دهچپری و تیدهپهری. پیرهمیّردیّك له کهنار شهقامهکهوه نهیی دهژهنسی و ئاوازهکانی ژیانه پپرمهلوولییهکهی خوّی دهخویّند.

"شینتانه یه کترمان ماچ ده کرد، توند ده ستیم به سنگی خوّمه وه ده نا. پینی ده و تم: "چاوه کانی توّ منیان به م پوژه گهیاند. ئه م نیگایه ی توّ منی گهیانده ئه م شوینه. توانای به رگه گرتنی نیگاکانی توّم نه بوو. نه تده بینی چاوم ده برییه نهوییه که؟" منیش پیم ده و ت: "باشتر له چاوه کانم ورد به ره وه، جگه له توّ هیچی تریان تیدا نییه". ده یوت: "نا، دونیایه کی پر نهینی له م نیگایه دا په نهانه. من ئینسانیکی شهرمن بووم، چاوه کانی توّ جورئه تیان پی به خشیم". ئینجا من

دەستىم دەگرت، ناولەپى دەستىم ماچ دەكرد و دەموت: "تۆچ رۆحىكى گەورەت ھەيە! من ئەم سروشتەى تۆم خۆشدەوى، ئەم جۆش و خرۆشەت، ئەم گەرمىيەت، من پىنويستم بەم سۆز و تىنوىتىيەى تۆ ھەيە، دەمەوى تا دەمرم لەگەل تۆدا بريم، ھەمىشە لەگەل تۆدا بر...

"که نهو قسهی دهکرد؛ من سهرم دهخسته سهرشانی. به لام نوقرهی نهدهگرت. دهستی دههینا و ملمی دهگوشی و لیوهکانی به گهردنمهوه دهنووساند. ههناسهی توند دهکردم. پیم دهوت: "تو چهند ئازار دهکیشیت، بهرگهی چ ئازاریکت گرتووه؟ به منیان دهوت که تو کابرایه کی پهق و بی عاتیفهیت. چون دهتوانی ناوهها نارام بیت و نارام بنوینیت؟ نهم پوهه پر تین و تاوهی تو.. نهم پوهه نازار دیدهیهی تو دهپهرستم. حهز ده کهم ناگام له ههموو کاریکت بیت. ههرچییه کم پی بلییت دهیکهم، سل له هیچ ناکهمهوه، نهرکی دروارترم پی بسپیره. لیم خاترجهم بنیب بچووکترین گومان چییه له خوتی دوور بخهرهوه. لهم دونیایه دا من هیچم بو نهماوه تهوه ژیانیک نهبیت که به مهیلی تو بیت. حهزده کهم بیم و کارهکانت ببینم، نهماوه تهوه ژیانیک نهبیت که به مهیلی تو بیت. حهزده کهم بیم و کارهکانت ببینم، بیگومان جگه لهو کارانهی پیشانی خه لکی دهده یت؛ نیگاری چی دهکیشیت. ههموو نهو کارانهم پیشان بده یت". نهویش به شهرمیکه وه سهری پادهوه شاند و جارجاریش له و گارانهم پیشان بده یت". نهویش به شهرمیکه وه سهری پادهوه شاند و جارجاریش له ریش ده ده و کارانه می بیشان بده یت". نهویش به شهرمیکه وه سهری پادهوه شاند و بو ماله وه بو لام، که س وه کو تو نه یتوانیوه کارم نی بکات. تو.. تو.. تو.. باشیت.. تو نازبرنت".

"بهم وشانه، بهم وشانه ههستی خوشهویستیی خوی بوّم دهردهبری. منیش ئیتر چیم دهویست؟ ئهو کلّپهیهی که ههردووکمانی سووتاند؛ بوونمی تواندهوه. من شاژنی عهرش بووم. له دونیایه کی دیکهدا بووم. دونیایه سهراپا موسیقایه کی پهتی بوو. ناسکی و جوانی بوو، ههستم دهکرد له شادیدا بوونم مهحف بووه. دهستیم دهگرت، سهری پهنجه کانیم ماچ دهکرد، دهموت: "من ئهم دهسته دهپهرستم که ئهو شاکاره نهمرانه ی خولقاندووه". به لاّم ئهو دهرفهتی

قسه کردنی نه ده دام و منی ده گرته نامیز و ناگای له و ریبوارانه نه مابوو که له دوورمانه و تیده یه درین.

"ئاخ، شتهکانی ئه و شه وه ناگیررینه وه. ئه و شتانه ی که هه رگیز دووپات نهبوونه وه. لهبه رئه وه ی گه وره یی ئه و، جوش و خروشی عیشقی ئه و، به سه رهمو و شتیکی مندال زال بوو، سیبه ری منیش له رووناکیی پیروزی ئه و دا ون بوو. به ته نها ئه و ساتانه ده رفه تم به رابوردووی خوم نه دا، به و رابوردووه ی به رده وام ناو دلم ده کیلیت. بو تاویك له زهتی ئه و ساتانه م چه شت و ئاسوی دره و شاوه ی ئاینده م به چاو بینی.

"قەرار بوو بەيانىي پۆژى داھاتوو بچم بۆ مالەوە بۆ لاى، بەلام وەختى منى گەياندەوە نزىك مالەوه، وتى: "سبەينى دىيت بۆ لام؟" وتم: "بىگومان دىلم" پرسىيى: "كەى دىيت؟" وتم: "هەر كاتىك تۆ حەز بكەيت". وتى: "چاوەپىيى تەلمەڧۆنم بە. قەرارمان سبەينى بىت. بەلام مىن سەعاتى يەكتربينىنمان دىارى دەكەم". پرسىيم: "ئەى بۆ ئىستا دىارىى ناكەيت؟" وتى: "حەز دەكەم كاتىك مالەوە بىلوەى بوو ئىنجا بىيت. ئەوەشت لە ياد نەچىت ئەگەر شىتىكيان ئى پرسىيت؛ ئەوا دەلىيىت كە مىن ناناسىيت و تەنھا بۆ ئەوە ھاتوويت تا وينەت بكىشم". پرسىم: "جا بە پاستى دەتانەوى وينەم بكىشن؟" لە وەلامدا وتى: "زۆر حەزم دەكىد وينەيەكتم بكىشايە". وتم: "كەواتە وينەم دەكىشىت؟" وتى: "جا دەتوانىم؟" وتى: "من تا تۆ نەناسىم، چۆن دەتوانىم وينەيىك دەتوانىم؟" وتى: "من لە چاوەكانى تۆ دەترسىم. بەسەر مندا زائن". وتم: "من لە تۆ دەترسىم". وتى: "بۆچى؟" وەلامم نەدايەوە. بەسەر مندا زائن". وتم: "من لە تۆ دەترسىم". وتى: "بۆچى؟" وەلامم نەدايەوە. بەدەو مالەوە رۆيشتمەوە.

"دایکم لهسهر بهرمالهکه دانیشتبوو. کتیبی "زاد العماد"ی به دهستهوه بوو؛ که ههر له منالییهوه به کتیبه ناشنا بووم. لهژیر سهرپوشه سیییهکهی نویژکردنیدا؛ تهنها دهموچاوی به دهرهوه بوو. کهوتبووه سهر ئهژنق سهری بق

خوارهوه دهچهماندهوه. ليوهكانى دهجوولاندهوه. ههركه منى بينى، سهرى نارهزايى راوهشاند و، وتى: "تا ئهم شهوه درهنگه! دهزانيت كه باوكيشت ليره نهماوه. ئاخر كچم من له تهنياييدا ديق دهكهم". دهستى دايه ئهو رۆرتامهيهى لاى بهرمالهكهيهوه بوو و وتى: "سهرۆكى ئاسايشيان گۆريوه. سهرتيپ ئارامى خۆمانيان كردووه به سهرۆكى ئاسايش. شتيك بۆ باوكت ناكهيت تا لهومهنفايه بيگهريننهوه؟" تاقهتى گويگرتنى ئهم قسانهم نهبوو. ريك بهره و ژوورهكهى خۆم چووم و ههرچهنده فره سولتان هات تا بۆنانى ئيواره بمباته ژوورهكهى خوارهوه، نهچوومه ژير بارو نيوه گيان چوومه ناو پيخههكهوه و ليى دريژ بووم.

"ئاغای چاودیر، ههندی شت ههن به وشه ناوترین. ههندی شت ههست پی دهکهیت دهمارهکانت دهتاشن، دلّت دهکهن به ئاو، بهلام وهختی دهتهوی تهعبیریان لی بکهیت بی رهنگ و روو دینه پیشچاو. ریک وهکو ئهو تابلویهی قوتابیه که لهسهر کاریکی ماموستا دهیکاتهوه. ههر ههمان تابلویه، بهلام ئهو روّحهی تیدا نییه، ئهو شتهی تیدا نییه که دلی تو دهگوشیت.

"چەند حەزم دەكرد ئەو شتانەتان بۆ بەرجەستە بكەم كە ئەو شەوە ھەستم پيكىردن. چيم بەسەر ھات. ھەڭلەكانى رابوردووم يەك يەك بە بەرچاومدا رەت دەبوون. گاڭتەيان پى دەكىردم، قسەى ناشىرىنيان پيدەوتم، بە قەشمەرىيەوە دەپلۇرانىيە خۆشەرىسىتىيەكەم. شكسىتخواردووەكان، دۆراوەكان، فرسەتيان بىوو، كەوە دەچوو بلينن: "قورس مەيگرە. ئەمەشىيان ھەر ئارەزوويەكى ساتەوەختىيە". سىيماى خەمبارى دۆناتيللۆ، وەختى شەپۆلەكان حاڭلەتى سروشتيى ئەويان شىيواندبوو، ھاتە بەرچاوم، ئاگرى سىوورى جگەرەكەى سىروشتيى ئەويان شىيواندبوو، ھاتە بەرچاوم، ئاگرى سىوورى جگەرەكەى ئەملاولاى شەپۆلەكانەوە دەھات و دەچوو و ناگەھان تەواوى رووى دەرياچەكەى ئەملاولاى شەپۆلەكانەوە دەھات و دەچوو و ناگەھان تەواوى رووى دەرياچەكەى مىن ھەڭدەھات و ھاوارى دەكىرد: "تۆ، تۆ باسى خۆشەويستى دەكەيت؟" ئىنجا قسەكانى دايكم دەربارەى سەرۆكى ئاسايش ئەرەى بېرخستمەرە كە چەند حەزى قسەكانى دايكم دەربارەى سەرۆكى ئاسايش ئەرەى بېرخستمەرە كە چەند حەزى

كرد، هەلدەلەرزىم، ھەستم بە سەرما كرد، ھەموو لەشم گرژ بوو بوو. ھەلدەستام، كتيبم دهخويندهوه.. خهو له چاوم نهدهكهوت. ماندوو دهبووم و ههركه ههولم دهدایسه وه بخسه وم، ههمدیسسان ئسه و تارماییسه ترسسناکانه ریسز دهبوونسه و و نهیاندههیشت ئارام بم. سیمای پهریشان و توورهی خوداداد ئاموْژگاریی دهکردم. به لام نهرم نهده هاته پیشچاوم. ئهویش ههرهشهی لی دهکردم. وهك ئهوهی پیم بليت: "تەماشەكە ميھرى چۆنە!" لە ھەمووشيان لاسارتر ئەو كورە فەرەنساييە رؤماننووسه بوو که بهههر نرخیك بوایه دهیویست ببیت به میردم. پیم وتبوو که من نیشتمانهکهی خوّمم خوّشدهویت و ناتوانم لهگهل ئهودا ژیان بهسهر بهرم. ئهم کوره که بهردهوام دهستی له گیرفانی راستی چاکهتهکهیدا بوو توند و تیژانه دهجوولایه وه و به سیمایه کی ههرزه پیانه وه به من پیده که نی و دهیوت: "کوییی نیشتمانهکهت خوّش دهویت؟" ئه و دوو روّحه به یهك دوژمنهی که له روّژی گەرانەوەمەوە بۆ ئىران لە بوونىمدا خەفە بووبوون؛ سەرلەنوى زىندوو بوونەوە، يەكىكيان دەيوت: "نەكەي بچيت بۆ مالى ماكان. ماكان نىگاركيشىكى بەتوانايـە، هونهرهکهشی کردووه به قوربانی گهیشتن به پلهویایه. سهری سهودای ئهو ههلوهدای سامان نییه. ئهو تینووی ناوبانگه. نهکهی بچیت بو لای. ههمووی چەند رۆژنىك زياتر لەگەلتدا نابنىت. ئەوسىا چى دەكەيت؟" ئەوى تريان وەلامى دەدايەوە: "شيرينيى خۆشەويستى لەم دوو دلييەدايه. برق بۆ لاى، برق ياريدەى ېده.."

"ئاخ، چەند پەرت و بلاو دەدوينم! بروابكەن تەواوى ئەو شەوە نەنوستووم. خەيالاتى جۆراوجۆر، ترسىناك و فريودەر، ئوميدبەخش و تاريك، دلىدەرەوە و ھەراسانكەر، پەى دەرپەى منيان لەم سەرەوە بىز ئەو سەر پەرت دەكىرد. نەمدەزانى چى بكەم، نەمدەتوانى برياريك بدەم. ئەمەيان بەلامەوە بەلگەنەويست بوو كە ئەگەر سىبەينى بىز ماليان بچوومايە؛ ئيدى دەبوايە بەرگەى تەمەنيكى ژيانى پې چەرمەسەريم بگرتبايە. دەموت كە من شايانى ئەوە نيم لەگەل ئەودا بىرىم. من ناتوانم يى بە يىنى ئەو لە تىككۇشاندا بەردەوام بە. دەرئەنجام لە نىوەى

ریدا دەبمه بەربەست لـه بـەردەم ئەویشـدا. ئـەویش كەسـیّك نییـه دەسـبەرداری ریّگاكهی خوّی بیّت. ئەوسا بمەوی و نەمەوی دەبمه نیّچیری عومریّكی پر ئازار و ئەشكەنجە. بەلام ئەی ئەگەر سبەینی نەچم، چی بكەم؟ ئایا پەشیمان نابمەوه؟ لـه دوو سبەیەوه چوٚن وەلامی خوٚم بدەمەوه؟ ئەمەشیان هەر بەدبەختییه. ئەمەشیان هەر بەلەنگازییه. بریاری هیچم پی نەدەدرا. توانای بریاردانم نەمابوو. سیّلاوی رووداوهكان منیان لهگەل خوٚیاندا برد.

"ئەوەشـتان لـەياد نـەچێت كـﻪ خوازبێنيكـەرەكان دەسـتيان لى ھەڵنــەدەگرتم. واتهواتى ئەمانەش لەولاوە بوەستىت. يەكى لەوانە بە ئۆتۆمبىلىكى شىزفەرلىتەوە ههموو رِوْژَيْك له بهردهم مالهكهماندا دهوهستا. واقورِماوانه به سيماى گيْلانهيهوه سهیری دهکردم. من خوم هینده گیروگرفتم ههبوو که نهمدهتوانی بایه خبهو تەلەكەبازە بۆينباخ بەستووانە بدەم. رۆژيكيان چەند ئافرەتىك كە دەموچاويان بە يسودره و سووراووسيياو سواغ دابوو، قايووتى فهروويان لهبهردا بوو، پەنجەكانيان پر لە ئەنگوستىلە بوو، خۆيان كرد بە مالماندا. تاقە سەيركردنيك بهس بوو بو نهوهی بیانناسم. رامکرد و چوومه لای دایکم و وتم: "خانم گیان، خۆشى له خۆت، هاتوون بۆ خوازبينىيى كچەكەت". له خانەوادەيـەكى بازرگان بوون که هیّلی ئاسنینهکه سهرتاسهر مولّکی ئهوان بوو. له زهبنوورهکخانه بوون و پاشان چوونەتە خيابانى پەھلەوى. سەرەتا باسى ريكوپيكى و پاكيزەيى منيان كرد. دەيانوت: "ئەم كچە كە بە ريدا دەروات سەرى بەرز ناكاتەوە". ھەرچەندە دایکم دهیویست تیّیانبگهیهنیّت که وا نییه، به لاّم ئهوان دهسبهردار نهدهبوون. كاتى دايكم دهيوت "كچهكهم دهيهويت شوو به پياويكى رؤشنبير بكات". وهلامى حازربەدەستيان ئەوە بوو: "زۆر چاكە خانم، كورەكەي ئێمە بەكالۆريۆسى ھەيـە". ئينجا دايكم دەيـوت: "ئاخر ئـەو تـا خـۆى كەسـێكى نـەوێت؛ هـﻪڵۑنابژێرێت". وه لامه که یان ئه وه بوو که "بیگومان ئهمه شتیکی ناشکرایه. ئیوه ری بدهن تا ييْكەوە ھەلْسوكەوت بكەن و، بۆ سىينەما برۆن، تا زياتر يەك بناسن".

"یهکیکی دیکه؛ دایکی لهگهل دایکمدا پیکهوه بۆ کهربهلا سهفهریان کردبوو. ئهم کوره ماوهیهك له فهرهنگستان بووه و ئیستا شههادهی له دروستکردنی بادهدا ههیه و له وهزارهتی کشتوکال پشکنهری تایبهتی بوو. دهعوهتی دهکردم، بۆ شهونشینییهکانی یانهکانی تارانی دهبردم. منیش نهك به تهنها جوانترین ئافرهتی ئهو ئاههنگانه بووم؛ بهلکو شیکپۆشترین و به زهوقترینیشیان بووم. لهگهل ئهمانهدا به زمانی خۆیان دهدوام. رۆژیکیان باولی جلهکانی خۆمم پیشان دا و وتم: "ئهها. تهماشاکهن، چهند جلوبهرگم ههیه، پیلاوی جۆراوجور، پالتۆ، ههرچییهك که دلم پیوهیهتی. ئیوه لهکوی دهتوانن ههموو ئهم شتانه بو من بکرن؟" نزیکهی بیست جور عهتر و سووراو و سیپیاوم پیشاندا. کابرا لیکدهداتهوه و ئیدی سهری به مالماندا نهکردهوه. من دهمزانی ئهو ئهمه چۆن لیکدهداتهوه. بهلام بهلای منهوه ئهوه چ بایهخیکی ههبوو؟ ژیانی من دوور له تهوهری ژیانی ئهو دهسوورایهوه. یان دهبوایه ئهو ژیانهم ههلبژاردبایه یان ئهمهی که ئیستا تییدام. سیپهمیش سهرههنگیکی خزمی باوکم بوو. ئهوم له فهرهنساوه

"تا سهعات دەو نيوى رۆژى دوايى من هەر لەناو پيخەفەكەمدا تەپاوتلم دا، رەنگم پەرىبو، نيگەران بووم، خەوم لى نەكەوت و ھەلىشنەسام. دايكم ھات و لاى پيخەفەكەمەوە دانىشت. دەيويست بزانى بۆچى وا نائارامم. ئاخ، چەند باش بوو گەر باوكميان دوور نەخستايەتەوە. بەو ھۆگرتر بووم. ھىچ نەبووايە خۆشىم لەوە دەبىنى كە سەرم بخەمە سەرشانى و تىر بۆ خۆم بگريم و ئەويش ئەوەندە ھۆى خەم و بيزارىيەكەمى لى نەدەپرسىم. بەلام دايكم لەو ئافرەتە قەدىمانە بوو كە لەو بروايەدا بوو وشەى خۆشەويستى تەنىها لىه كتىبەكەى حافزدا ھەيە. ئەو لىه لىكدابران و ژووان نەدەگەيشت. بەلاى ئەوەوە لە دونياى دەرەوەيدا جگە لە ژيانى لەگەل باوكمدا شتىكى دىكە نەبوو. باوكىشم كابرايەكى كەمروو بوو و تاقەتى زۆر وتنى نەبوو. بەلام دايكم ئەوە تىنەدەگەيشت كە ھەندى جار وا پىويست دەكات مرۆڤ بىدەنگ بىت.

"سهعات دوو و نیو زهنگی تهلهفۆنهکه لیّی دا. پاپهپیم و ههر بهو کراسی نووستنهوهی که له بهرمدا بوو؛ بهرهو هۆلهکهی قاتی سهرهوه چووم. تهلهفۆنهکه لهوی بوو. یهکسهر دهنگیم ناسییهوه. وهك ههمیشه ئارام و سهنگین و لهسهرخۆ قسهی دهکرد. به پیچهوانهی جارانهوه؛ ههوالی منی پرسی. به "ئیوه" قسهی لهگهلدا کردم. پاش گفتوگۆیهکی ئاسایی پرسی: "ئیوه دهفهرموون بیّن بو لام؟" وم: "نازانم". پرسیی: "ئهی وا قهرار نهبوو؟" ومت: "بهلی، بهلام ئهمول ناتوانم، تهندروستیم باش نییه". دهمویست به ههمان ئهو زمانهی که لهگهلا ئهوانی تردا قسهم پی دهکرد قسه لهگهل ئهویشدا بکهم، بهلام بوم نهچووه سهر. ئهم پیاوه سیحری لی کردبووم. وتی: "فهرهنگیس، دهبی بیّیت". وتم: "ئاخر لهوانهیه کاریّکی چاك هاتنهکهم باش نهبیّت" وتی: "نهخیّر.. باشه". و مت: "لهوانهیه کاریّکی چاك نهبیّت". ئیتر لیرهدا سست بوو. توزیّك بیّدهنگ بوو. دوای چهند ساتیّك وتی: "خوّتان دهزانن. ههقتانه، لهوانهیه کاریّکی چاك نهبیّت". ئیتر وهلامم نهدایهوه. ساتیّك بیّدهنگ بووهوه تهواو بووبوو. من ساتیّك بیّدهنگ بودهوه تهواو بووبوو. من

"دوای ئهو گفتوگۆ تەلەفۆنىيە دووچاری چ حالاەتىك بوو؟ لەكوى بزانم؟ ئەوىك كە ھەرگىز قسەی نەدەكرد. ئەوەی توانىم لىنى ھەلابكېيىنم ئەوە بوو كە چووەتەوە سەر كارەكەی. پەنگە ھەر ئەو پۆژەش بېياری كىنشانى ئەم تابلۆيەی دابىت، بەم چاوانەوە كە دروستىكردوون. ئەو قسەيەيم بىركەوتەوە كە وتى: "حەزدەكەم وينەيەكى تۆبكىنشم و تا نەتناسىم چۆن دەتوانىم وىنەيەك بكىنشىم لەتۆ بچىت؟" پەناگەی ئەو كارەكەی بوو. ھەر كاتىك دووچاری شكستىيەك دەبوو پەنای دەبردە بەر ئاستانەی كارەكەی و ئارامىي بەدەست دەھىندا. ئەممە گەورەترین خۆشبەختىيە نسىبى مرۆۋىك بىت لە ژياندا، بەلام ئەمجارەيان لەوە دەچىت بەرگەگرتنىكى زياترى ويستبىت. ماوەيەك بە فلچە و پەنگەكەی يارىي كردبوو. پاشان ھەستىكردبوو ناتوانى ھىچ بكات. ئانىشكى خستووەتە سەر ئەژنۆى و

گەيشتورەتە ئەم ئەنجامە كە: "ھەقيتى، بۆ ھىچمان باش نىييە". ئىنجا لە خۆى پرسىيوە: "ئەى كەواتە چاوەكانى چىيان دەوت؟" تەواوى ئەم تيرامان و تيفكرينه نيو كاژيرى خاياندووه. پاشان چووەتەوە سەر كارەكەى.

"ئهمه ئهوه بوو که توانیم لیّی دهربهیّنم، به لاّم راستیهکهی لهمه در وارتر بووه. ئهو که هیچ شتیّکی خوّی لای کهس نهئهدرکاند، لای منیش نهیدرکاند. ئهم ویّنهیهی که بهرامبهرتانه پیّچهوانهی ئهوه دهخاته روو که من دهمزانی. ئهم پیاوه سیّ سالّی تهواو له تاراوگهدا بهو تهسهوره ههلّهیه که دهربارهی من له خهیالّی خوّیدا کردبووی ئازاری چهشتووه. به سیّ سالّ دوای دوورخستنهوهی له کهلات ئهم تابلوّیهی کیشاوه، ئهمهش تاقه کاریّکه دوای روّشتنی له تاران و له روّرانی دوورخستنهوهیدا کیشابیّتی. ههر بهو نیوکاریّر بیرکردنهوهیه بریاری خوّی نهداوه و دهسبهرداری بیرکردنهوه له من نهبووه. من وامدهزانی که ههر نیو کاریّر بیری کردووه و ئیدی مهسهلهکهی لهبیر کردووه.

"تهماشاکهن، بهدبهختیهکهی ئیمه لیرهدایه تا ههردووکمان لیک نزیک بووین یهکترمان نهناسی. ئهسلهن ئهو ههر منی نهناسی. ئهم تابلویه دهیسهلمینیت که ئهو ههرگیز پهی به پودی من نهبردووه. خهتای من بوو. ئهو که هیچی نهدهوت، خواستی سروشتیی خوی بهجیدههینا. هونهرمهند ئازارهکانی خوی لای ههموو کهسیک نادرکینیت، قسه ناکات، ئهو شتهکانی خوی له پیی ئاسهوارهکانییهوه دهردهبریت. به لام من دهمتوانی بهو بلیم که بوچی یهکهم جار له تهلهفونهکهدا بهو جوره و ها در دایهوه و یاشانیش به ییچهوانهی ئهوهوه رهفتارم کرد.

"بی بیرکرده وه یه کسه ر ته اه فونه که م دانایه وه و چوو مه ژیر دووشه که و خوم شت. پاش چه ند ده قیقه یه که به هیمنی اله سه ر کورسییه ک دانیشتم و خه ریکی ئارایشتی خوم بووم، نه ک به و مهبه سته ی که بو لای ئه و بچم؛ اله ناخمدا هیزیکی به هیزتر اله ئیراده و ده سه لاتم هه بووهانی دام ئه وه بکه م. اله وه ده چوو خوم بو کوریکی ره سمی ئاماده بکه م که و تاری تیدا بخوینمه وه. قرثم اله ناوه راسته وه کرد . له دو و به شه وه و اله ملاولای سه رمه وه به ستمن و چاکه تیکی ره شم اله به رکرد. اله

ئاوینه که دا هه رئه وم دهبینی. دانیشتبوو نیگاری ده کیشا. پالیته که یه دهسته وه بوو. په نگه جوّراو جوّره کان، په نگی زهق و په نگی ناشرینی به چه قوّیه که تیکه لا به یه که ده کرد. بیرم له وه کرده وه که ده رگای کارگه که ی بکه مه وه و خوّم به ژووره که یدا بکه م، چیم پی ده نیت. بیگومان هه ندهستیت و باوه شم پیدا ده کات و ئه وه هنده ماچم ده کات تا هه ناسه م سوار ده بیت. نا. ئه مهیانم پی خوّش نه بوو. بیرم له شتیکی دیکه کرده وه. ته له فوّنی بو ده که م و پینی ده نیم دیم. سه ری سووپ نامینیت که و دوودنی و پاراییه ی من واقی و پنامینیت به نام ئه و له گه ل خه نکی تردا جیاوازه. ماکان ده بی پیز له من بگریت. نابی بزانی من کیم. من که له هه موو که س زیاتر هه ست به لاوازییه که ی خوّم ده که م. ئه گه ر ئه ویش به و جوّره من بناسیت، ئیدی من هیچ نرخیکم لای ئه و نامینیت. ناپوم. به نام باشه نه ی بوچی به می و نوم و نامینیت. ناپوم. به نام باشه نه ی بوچی

"سهعاتیّکی تهواو خهریکی دهموچاو و جلوبهرگهکهم بـووم. له هـهمانکاتدا ناوهوهم یهك پارچه ئاگر بوو. لهگهل خوّمدا دهجهنگام. نهمدهزانی چیم دهویّت. دوو سیّ جار له تهلهفوّنهکه نزیك بوومهوه، تا ئاخریهکهی دهسکی تهلهفوّنهکهم ههلگرت و ژمارهیهکم لیّ دایهوه ئهمجارهیان نهمتوانی قسه نهکهم. ههر که دهنگیم بیست، وتم: "ماکان، بریارهکهم گوّری، دیّم". وتی: "وهره!" بیّئهوهی هیچ به دایکم بلیّم، لهمال چوومه دهریّ. ئهو بهسزمانه بهم ههموو چوونهدهرهوانهی من راهاتبوو، بهلام ئیستا و دوای دوورخستنهوهی باوکم و بهبیّ ئهوهی ئاگای له کاری سیاسی من ههبیّت دهترسا. نهمدهویست مشتومری لهگهلدا بکهم. لای دهرگاکهوه به فزه سولتانم وت: "نیوهروّ دهعوهتم. چاوهریّی من مهکهن". پیرهژن دهرگاکهوه به فزه سولتانم وت: "نیوهروّ دهعوهتم. چاوهریّی من مهکهن". پیرهژن

"له رِیْگا وهها به پهله دهرو پشتم که دهتوت له گیْژاوییکدا گیرمخواردووه و ئهمه تاقهریی پزگاربوونمه. گومانم له ههموو کهسیک دهکرد. ههر کهسیک سهیری دهکردم، لیّی دهترسام. ههموویانم لی بووبوو به پیاوانی دائیرهی ئاسایش. وام ههست دهکرد ههموو دهستیان خستووهته ناو دهستی یهک تا جامی ههنگوینی

خۆشحالىيى من بشكىنن. مالەكەى لە پشت مزگەوتى سوپەھسالارەوە بوو. ھىشتا لە دەرگام نەدابوو، ئاغارەجەب منى بە حەوشەكەدا كرد. لەوپەرى حەوشەكە؛ بەرامبەر خۆرەتاوەكە، پىپلىكانەيەك ھەبوو بۆ ھەيوانىك دەچوو كە لاولاو تارمەكانى پۆشىبوو. ئاغا رەجەب بە بىنئەوەى سەيرم بكات؛ وەكو دارىك كە جليان كردبيتە بەر و، بە سىمايەكەوە كە بچووكترىن كاردانەوە رۆحىيەكانى بىشان نەدەدا، لە لايەكەوە وەستابوو بە دەستى ئاماۋەى بۆ پىپلىكانەكان كرد. دوو منالى بچووك لە حەوشەكە و لەبەر ھەتاوەكە يارىيان دەكىرد. يەكىكىان سوارى پاسەكىلىك بوو بوو و ئەوى ترىشىان پالى پىوە دەنا. لە يەكىك لە شورى كاسەراى پاسەكىلىك بوو بوو و ئەوى ترىشىان پالى پىوە دەنا. لە يەكىك لە ۋوورەكانى دەستەراستدا، ئافرەتىك كە شەروالىكى رەشى لە پىدابوو، كۆمەلىك قاپى چىنىپى وشك دەكىردەوە. لە ھەمانكاتدا، دەرگاى ھۆدەى سەرەوەى ھەيوانەكە كرايەوەو، ئەو كە پالىت و فلچەكەى بە دەسـتىكەوە گرتبوو تا لاى پىپلىكانەكان ھات. بە دەسـتى راسـتى ژىـر بالى چەپى گـرتم و منـى بــۆ پىپلىكانەكان ھات. بە دەسـتى راسـتى ژىـر بالى چەپى گـرتم و منـى بــۆ پىپلىكانەكان ھات. بە دەسـتى راسـتى ژىـر بالى چەپى گـرتم و منـى بــۆ پىپلىكانەكان ھات. بە دەسـتى راسـتى ژىـر بالى چەپى گـرتم و منـى بــۆ ۋورەكەي برد.

"من دەبى ھەموو شتەكانت رىك و رەوان پى بليم تا بزانىت من چۆن دەتوت لەسەر ئاگرم تا بزانىت ئەو چۆن بە بى ئەوەى بە خۆى بزانىت وەكو پشىلەيەكى بچووك كە يارى بە كلكى دەكات؛ ئاوەھا رەفتارى لەگەلدا كردم.

"من چاوهرپنی ئهوه بووم ههر ئهوهنده خوّم به ژوورهکهیدا کرد بیّت و باوهشم پیا بکات و لیّوهکانم به ماچ داخ بکات و منیش رووی خوّم وهربگیّرم و ریّی نهدهم ماچم بکات. بوّچی ریّی نهدهم؟ تاکو دهسهلاتی خوّم بهسهریدا زالبکهمهوه. له کاتیّکدا من تامهزروّی ماچهکانی ئهو بووم، حهزمدهکرد به لیّوهکانی ماچبارانم بکات؛ حهزمدهکرد تامی گهرمیی جهستهی بکهم، حهزمدهکرد ئهوهی له ژیاندا ئاواتم بووه و ههرگیز پیّی نهگهیشتووم؛ له ئامیّزی گهرمی ئهودا ههستی پیی بکهم. کهچی لهگهل ئهوهشدا بو سهلماندن و پاراستنی توانای کهسیّتیم ئهو بریارهم دابوو. نهمدهویست پهی بهوه بهریّت که وهکو بووکهشووشهیهکی بیّئیراده هیرزیکی نائاسایی منی بهلای ئهودا راکیشاوه. ئهو ئارام بوو. ئایا هیّنده

شلّهژابوو که پرکیّشیی خوّی لهدهست دابوو، یان ئهویش ترسابوو؟ لهوه دهچوو تهلهوژابوو که پرکیّشیی خوّی لهدهست دابوو، یان ئهویش ترسابوو؟ لهوه دهچوو تهلهفوّنه کهی من کاری خوّی کردبیّت و ئهوی هیّنابیّتهوه هوّش خوّی. ئاخ، ئهو پورّژانه وامدهزانی ماموّستا پیاویّکی ئاقله و تا خیر و شهری کاریّک ههلنه سه نگیّنیّت دهستی ناداتیّ. بیربکهنه وه.. من.. منیّك که به چاوداگرتنیّك سهدان لاوم دههیّنایه سهما، ناچار بووم بوّ ماچیّك سوالّی لیّ بکهم.

"منی برده ژوورهوه. هیمن دههاته پیشچاو. ژووریکی ساده بوو. کهلوپه لی ژووره که بریتی بوو له دوو کورسی و میزیکی خپ. لهسهر میزیکی بچووك گولاانیکی پرگول دهبینرا. منی لهسهر کورسییه کدانیشاند. خوشی له نزیکمه وه دانیشت. چهند ساتیک لیم وردبووهوه. ئینجا پرسیی: "بوچی ویستتان نهیهن?" وتم: "لهگهل خومدا له جهنگدا بووم". پرسیی: "ئهی له کوتاییدا کی بردییه وه?" وتم: "ئیوه". وتی: "ئیوه لهگهل خوتاندا له جهنگدا بوون نه که لهگهل مندا". همموو هونه رهکانی دلرفینیم له یاد چووهوه. ئیدی ئه و نیگایانهم نهما که دلی خه لکانی له پیشه ده کیشا. ههرچی قسهی لووسه لهسهر زمانم وشک بوو. زهرده خهنهم لهبیر چووهوه. به لاوازی و شکستییه وه تهماشای ئه وم دهکرد. یه کوشه ی تری له زار بهاتایه ده دهره وه قورگم پر ده بوو له گریان، به لام باش بوو ئاغا رهجه به منی له و گیژاوه رزگار کرد که له ههیوانه که وه دهنگی ییی هات.

وتم: "كارهكانتان كوان؟" وتى: "كارهكانم زۆر نىين. زۆربەشىيانم تەواو نەكردووه. ھەز دەكەن ئىستا تەماشايان بكەن يان دواى نانى نىيوەپۆ؟" وتم: "ئىستاش و دواى نانى نىيوەپۆش". وتى: "سەبركەن، پەجەب ئىشت ھەبوو؟" ئاغا پەجەب بە سىماى دەمامكدارىيەوە ھاتە ژوورەوە و وتى: "نەخىر قوربان" مامۆستا وتى: "گوىخ بگرە پەجەب، ھەركەسىك ھات من لە مالەوە نىم. فەرەنگىس خانم دەناسن. ھاتووە وينەى بكىشم". وتى: "بەلىخ ئاغا" مامۆستا بەردەوام بوو: "ھەركەسىك پرسىيارى ئى كردى وا وەلامى دەدەيتەوە". وەلامى دايەوە: "بەلى ئاغا". مامۆستا وتى: "كارى ترم نىيە". ئاغا پەرسىيى: "ھەز دەكەن كەى ئاغا". مامۆستا دەچىنە نىگارخانەكە. ئانى نىيوەپۇ بخۆن؟" مامۆستا وەلامى دايەوە: "ئىمە ئىستا دەچىنە نىگارخانەكە.

تۆ سىفرەكە ئامادە كە. ئىمە خۆمان وەلامت لى دەگىرىنەوە". ئىنجا چووينىه ژوورى نىگارخانەكەيەوە.

"تابلۆ گەورەكەى "جەژنى چارشيولادان" ئەو دەمە ھيشتا تەواو نەبووبوو و خەريكى ھەندى تابلۆ بوو دەربارەى چوارينەكانى خەيام. "مالى رەش و رووتەكان"يش كە دواكارى بوو لە تاراندا؛ خەريكبوو تەواو دەبوو.

"من لـهو هـهموو توانـا نائاسـاييهي واقـم ورمـا. ناكـاو خـۆم لـه دونيايــهكدا بینییهوه که ئاواتهخوازی بووم. به حهیهساوی و دلیکی پر له خهمهوه ماوهیهك لییان وردبوومهوه. ماموستا لای دهرگاکهوه به یشتی سهرمهوه وهستابوو و ههستم به گهرمیی نیگاکانی دهکرد. سیحری ئهم نیگارانه منیگرت. ههستم به ونبوون كرد. من له ئهورويا كهمتازور كارى ماموستا گهورهكانم بينيبوو. له ئيتاليا جوانييي تابلۆكانى ليۆناردۆ داڤنشى و رافائيل مرۆڤ سەرسام دەكات. كارهكانى قوتابخانهى فهرهنساييم خوشدهويست. له ميونيخ كارهكانى رامبرانت و دۆرىم دىبوو. بەلام ئەوەى بۆ يەكەمجار لە نىگارخانەكەى ئەودا بىنىم يتر كارى له من كرد. نهك لهبهرئهوهي كه ماموّستا هونهرمهنديكي لهوان گهورهتر بوو؛ نهخير. بهلكو لهبهرئهوهي ئهو شتانهي له كارگهكهي ئهوا بينيمن؛ بهشيك بوون له رۆحى خۆم. ئەو شتانەي مامۆستا لـه تابلۆكانىدا كېشابوونى؛ بـه زمانى مىن قسهیان دهکرد. لهزمانی من دهگهیشتن، به چاوی من نیگایان دهکرد، من ئهوانم دەناسىي و لە ئازارەكانيان دەگەيشتم. جۆرە ئاشنايى و ھۆگرىيەك بالى بەسسەر ئەو تابلۆيانەدا كيشابوو. بەلاى منەوە ئەو رووداو و بەلايانەى كە لە وينەكاندا بەرجەستە كرابوون، لە يەكەم تەماشاكردندا سەرنجيان رانەدەكيشا. پتر ئەومم پى خۆش بوو كه ئەو كەسانەي ئەو رووداوانـەيان بەسـەردا ھاتبوو، لـە كەسـان و نزیکان و هاونیشتمانهکانی خوّم بوون. ئهوهی ئهوان ییّوهی دهتلانهوه، کهمتازوّر ههمان ئهو شتانه بوون که بهسهر منیشدا هاتبوون یان دههاتن. تابلوّی "جهژنی چارشیولادان" تازه هیلکارییهکهی کرابوو. به لام سیمای نافره ته که به و باره ييّكهنيناوييهوه له تهواوبووندا بوو. يهكسهر دايكم بيركهوتهوه، دايكم، ههر

ئهوهنده تۆزنىك بارودۆخەكە تىكچوو ، لە ئىران رايكىرد و چوو بى كەربەلا و ويسىتى لەوى نىشىتەجى بىت. پوورىشىم ھەروەھا. وەزىلىرى كاروبارى ئاينى ويستبووى دەستى پوورم ماچ بكات كە ھەمىشە خەرىكى تەزبىحات بوو. تەواوى ئەم دىمەن و كەسانە ھەريەكە و بە جۆرىك بە منەوە پەيوەست بوون و من ھەستم كرد ئەو بەھەشتەم دۆزيوەتەوە كە بەدوويدا ويلا بووم.

"هەمدىسان ئەو بەدبەختىيەى خۆمم هاتەوە ياد كە بە هۆى ئەم پىياوەى كەوا لە پىشتى سەرمەوە وەستاوە تووشى بووم. ئەو رۆرۋەى كە بۆ يەكەم جار بىنىم ئەگەر رۆنۈمايى بكردمايە؛ لەوانە بوو منىش ئەمرۆ بەختەوەر بوومايە. گەرامەوە و بە نىگايەك كە تەواوى ئەو تاسەيەى منى لەخۆ گرتبوو، سەيرم كرد. پرسىى: "چىيە؟ بۆچى وا سەيرم دەكەيت؟" دوو سى ھەنگاو لام نزىك بووەوە. دەستى كردە ملى و وتم: "ماكان، حەزم دەكرد وەكو تۆ نىگاركىش بوومايە". دەستى بە قىرەدا ھىنا. پاشان بە ھەردوو دەستە گەورەكەى پوومەتەكانمى گرت، لە چاوەكانم ورد بووەوە. تاوىك لاوەكانى لەرزىن، وەكو ئەوەى بەدوا كۆمەلىك وشەدا بگەرىت كە لالى ون بوون. تەنھا چاوەكانمى ماچ كرد و ھىچى نەوت. دەيتوانى چى بالىت؟ ئايا پىويىستى دەكرد ئەوەى پىنج سال لەوەوبەر بەبى وشە دەيتوانى چى بالىت؟ ئايا پىويىستى دەكرد ئەوەى پىنج سال لەوەوبەر بەبى وشە تىلىگەياندم ھەمدىسان بىلىت ورۇرە نىم، ئەوەى دەزانى كە چىتر مىن ئەو كچە تىلىگەياندم ھەمدىسان بىلىت بەلام ئەوەى دەزانى.

"ئاغای چاودیّر، ئیّوه نازانن وهختی سهودای داهیّنان لهسهرت دهدا، به لام له توانا و به هره بیّبه شیت، چوّن نائومیّدی ریّی خوّی بوّ ناخت ده کاته وه و تیّیدا لانه ده کات.

"لهسهر ستوونیک دانیشتبووم و ئه ولهلامه وه پاوهستابوو. له لایه وه ههستم به جوانی و بهخته وهرییه ک ده کرد که له دووتوییدا تامیکی تال خوی حه شار دابوو. ناکاو دهستی به قسه کرد. به هیمنییه وه وه ک ئه وهی له پیشدا پسته کانی لهبه رکردبیت و بیه ویت بیانخوینیته وه، وتی: "دهمه ویت شتیکت پی بنیم که پهنگه به لاته وه تازه بیت. پهنان نه ته وی بیزانیت، به لام من ناچارم پیت بنیم،

"ئاغای چاودیّر، ئیّوه بلیّن، دهمتوانی چیی پی بلیّم؟ له گفتوگوکانی ئه و پورژهماندا شتیّکی تازهی بو ئیّوه تیّدا نییه. ئهوهی پیشبینیم دهکرد راست دهرچوو. ئهم پیاوه پولا بوو. کاتیّك له تهلهفونه که دا دهنگی منی بیست؛ بریاری خوّی دا. ئه و ریّزی له ههموو کهسیّك دهگرت. ئه دهیتوانی ئه و روّژه ههموو شتیّکی لهگهلمدا بکردایه، دهیتوانی وهکو کهنیزهکیّك بمكاته باوهشییه وه، به لام خهمی ئه و شتیّکی دی بوو. ئه ویش ههمان ئه و شتهی دهویست که من به دوایدا ویّل بووم. ئه و لهزهتی له جهستهی مندا نهدهبینییه وه، به لکو روّحی منی دهویست و دهترسا که نسیبی نهبیّت، ئه و دلابهریّکی نهدهویست، هاوریّگایه کی دهویست بو دهترسا که نسیبی نهبیّت، ئه و دلابهریّکی نهدهویست، هاوریّگایه کی دهویست وهکو خوّی لهخوّبوردوو بیّت و له هیچ به لایه که نه بهردهمیدا بوو. ئه و کهسیّکی دهویست وهکو خوّی لهخوّبوردوو

"نانی نیوه پرقسان خوارد. ده رباره ی هه مهوو شتی دواین به ته نه و خوشه و یستیده نه نیوه به نه نه دوشه و یستیده نه بیت که هه ردووکمان له دلّی خوّماندا حه شارمان دابوو. به لّی خوّشه و یستیی ناشکرای نیّمه هه ر نه و شه وه له که نار پرووباری که ره جه وه ، له ژیّر دار بناوه کاندا ده ستی پیّکرد و هه رله ویّش کوّتایی هات.

"تهماشا کهن، ئهمهیه موسیبهته گهورهکهی ژیانی ئهو. دهزانن ئهو ئاگرهی له ژیر خوّلهمیّشدا دهمیّنیّتهوه چهند دهوام دهکات؟ خوّشهویستیی نهیّنیش وایه، خوّشهویستییهك که مروّق پرکیّشی ناکات ههرگیز لهگهل هیچ کهسیّکدا دهربارهی بدویّت، ئیدی لهبهر ههر هوّیهك بیّت. کوّت و پیّوهندی کوّمهلایهتی، جیاوازیی چینایهتی، یان له یهکتر نهگهیشتن و ههر هوّیهکی دی. ئهم خوّشهویستییه دهروونی مروّق دهخوات و دهیسووتیّنی و له کوّتاییدا وهکو قورقوشمیّکی تواوهی ساف و روونی لیّ دیّت.

گەر كەسىنك بەردەوام چاودىرىى ئىنمەى بكردايە، بە تەنھا دەگەيشتە ئەو بېروايەى كە من شەيداى ئەو بووم و ئەويش كابرايەكى دلارەقە و بە ھىچ جۆرىك ئاگاى لە خۆشەويستىى من نىيە. ھەر بۆيە ئەويش زياتر لە من ئازارى دەكىشا و ئەم تابلۆيەى كە ئىستاش بەرامبەرتانە، بەلگەى ئەم قسەيەمە.

"ئاخ.. ژیانی من چهند خوش دهبوو گهر ئهو روّژه جورئهتم بکردایه و خوّمم بهو بناساندایه، ههر هیچ نهبی وهکو ئیستا ئیوه دهمناسن.

"تەواوى ئەو رۆژە لاى ئەو بووم. ھەر لە ژوورى نيگارخانەكەيدا بووين. جارى وابوو يەكىك بۆ دىدەنىي دەھات. ئەودەمە ئاغا رەجەب بەسەرى يەنجە لــه دەرگاكلەي دەدا، ماكلان بەرپىزەوە داواي مۆللەتى للە مىن دەكىرد و كلارتۆنىكى دەدامىي كە ھىلكارىيە جۆراوجۆرەكانى خۆى تىكردبوو، يان گۆڤارىكى دەدايە دەستم كە تيايدا كارەكانى لە ئۆترىش چاپ كردوون و ھەروەھا چوارىنــەكانى خهييام كه وينهى كيشابوون؛ ئينجا دەرۆيشت. ئيتر من تهنها دەمامهوه، يان خەرىكى خويندنەوە دەبووم و يان خەمم دەخوارد. ھەندى جاريش لە دونياى ئەو ویّنانه دا نوقم دهبووم و هیچم بیر نه ده ما. ته ماشای هیّلکارییه کانیم ده کرد و له كاره تهواونهبووهكاني لهزهتم دهچهشت. كاتهكه وا خيرا تييهري؛ وهختي ههوا تاريك بوو، سەرم سورما. ھەركە ھەلسام، وتم: "ماكان ئيمە دەبئ كەسى نزيكى يهك بين". به لأم ئه و وتى: "دهبى هاوريى يهك بين". ماناى قسمه كهى لاى من ئاشكرا بوو. قاپووته سپييهكهى دەرهينا. پرسيم: "دەتەوى لەگەلمدا بييت؟" وتى: "ديّم تا بەريّت بكەم". وتم: "با بچين بۆ كەنار رووبارى كەرەج". وتى: "سوودي چيپه؟ له نێوان ئهمشهو و دوێنێ شهودا دونيايهك جياوازي ههيـه". وتم: "بهلای تۆوه!" به ههردوو دهستی توند دهموچاومی گرت، به نیگایهکی پر یارانهوه چاوی برییه چاوهکانم و وتی: "گهر دهمزانی چی لهم نیگایهی تودا ههیه، ئهوسیا ئهمشهویش دهبوو به دویّنی شهو. ویّنهکهشتم دهکیّشیا" وتم: "يارمهتيم بده تا خوّمت يي بناسيّنم" وتي: "دهترسم ئهو كاته بهدبهخت بيت". وتم: "ئيستاش ههر وام" ليوهكاني ليك ناو ئاگايانه يا بيناگايانه ماچيكي ناوچەوانمى كرد و ياشان يێكەوە لە ماڵەوە چووينە دەرێ..". "ئيدى شتێكى ئەوتۆ نەماوە بە ئێوەم نەوتبێت. گەر پاش بەسەربردنى سىخ ساڵ لە تاراوگە، ئەم تابلۆيەى نەناردايە، لەوانە بوو وشەيەكى دىكەم نەبووايە بىلێم. گەر ئەم تابلۆيە نەگەيشتبايەتە تاران و من لێى بى خەبەر بوومايە؛ لەوانە بوو ئاشناييم لەگەڵ ئەم نىگاركێشەدا وەكوزۆربەى ئارەزووە سەرەپۆكانى ترم كە تا ئەو ساتە بەسەرمدا زاڵ بوون، لە يادم بچوايەتەوە. من كە بەشێكى ژيانى خۆم كردە قوربانى، لە ھەموو شـتێكى خـۆم بـوورام، ئەمـە پێويسـتى بـە باسـكردن نەدەكرد. دڵم خۆش بوو بەوەى يەكجار لە ژيانمدا قوربانىيەكم داوە و، بەو خۆ لە ژيان بێبەشـكردنە بەختـەوەرى و سـەلامەتيى مرۆڤێكـى لـەخۆم سـوودمەندترم كږيوەتەوە. بەلام ئەم تابلۆيە، بەو چاوانەوە كە ئاوا كێشاونى؛ ئيدى ژيانى منى كۆرھوەتەوە. بەلام ئەم تابلۆيە، بەو چاوانەوە كە ئاوا كێشاونى؛ ئيدى ژيانى منى

"دوای ئـهو شـهوهی کـهنار پووباری کـهرهج و گفتوگــۆی دواترمان لـه نیگارخانهکهی، گهیشتمه ئهو باوه پهی که ئیتر تهنها له تاقه پییهکهوه دهتوانم پهی به کونجهکانی دلّی بهرم. ئیدی نیگا و جوانی و ئارایشت و دلْپفینیی من کاری لهو نهدهکرد. ههموو ئهوانه وهك ئهوه بوون بهردیک به لوّکـهدا بکیشیت، بیرگومان هیچ کاردانهوهیهکی نابیّت، بهردهکهش لهنیّو لوّکهکهدا ون دهبیّت. من تهنها له ریّی کوشش و تهقهللای پترهوه، له پیّی فیداکاریی گهورهترهوه دهمتوانی

جیّی خوّم له دلّی ئهودا بکهمهوه. به لام له ههمان کاتدا ههستم دهکرد چهند خوّشهویستیی من بوّ ئهو و کارکردن زیاتر دهبوو؛ ئهو کهمتر دهرفهتی دهدام تا له میوهی عیشقی به رخودار بم.

"لهو رۆژه بهدواوه؛ ئيدى ههفتهى دوو سىي جار دەرۆيشتم بۆ لاي. بهردهوام من بیانوویهکم دهدوزییهوه و دهچووم بو لای ئهو، ههمیشه من تهلهفونم بو ئهو دەكرد و وادەم لى دەسەند. تەنانەت بى جارىكىش چىپە دەعوەتى نەكردم؛ بەلام كاتيك دەچووم بۆ لاى، يان بە تەلەفۆن قسەم لەگەلدا دەكرد ديار بوو كەيفى ييم دههات و خوشحال دهبوو و به يهروشهوه ييشوازيي لي دهكردم. جاري وابوو ئهو سهرقالی کارهکهی دهبوو و منیش دادهنیشتم و تهماشایم دهکرد. جاری واش بوو دەمخوێندەوە، يێڮﻪوە قسەمان دەكرد، دەربارەي رابوردووي خۆم بۆم دەدواو منيش هەولامدەدا له قسەكانىدا ئەو تەسەوراتانەي لى دەربەينىم كە دەربارەي من هەپيەتى. جارى وابوو دەربارەي هەندى كارى ئاسايى قسىەمان دەكىرد، بە وردییهوه گویّی بوّم دهدیّرا. کاتیّك دهربارهی كاریّك كه مهترسیی تیّدا بووایه قسىهى بۆ دەكردم؛ هەموو لايەنەكانى ئەو كارەى بۆرۈۈن دەكردمەوه! سىەرنجم دابوو که ههمیشه و له گشت کارهکانیدا گهلی وریا و وردبین بوو. "ههرگیز لهو باوهرهدا نهبووم که سهرباری خوشهویستیی بو من ئاوهها وریا و وردبین دهبیت. وهختی بیرهوهرییهکانی رابوردووی خوّی بوّ دهگیرامهوه، له دهنگیدا ئاوازیکی نەرم و خەمزەدە ھەست يى دەكرا. بە وردى ئەوەى بۆ باس كردم كە چۆن ئاغا رهجهبی ناسیوه و چون له ههموو کهسیك یتر متمانهی بهو پیاوه ههبووه. بهلای ئەوەوە ئاغا رەجەب لە لادىيىيە تۆكمەكانى ھەمەدان بوو و بە مقاشىش شتى لى دەرنەدەھىندا. بەلام ھەرگىز نەيدەويست و بوارى نەدەدام باسى رابوردووى خۆمى بۆ بكەم. دواى ئەو ئاماژەيەى كە ئەو رۆژە بۆى كىردم و، مىن جورئەتى دركاندنى نهينييهكانى خوم نهبوو، ئيتر ههرگيز دەرفهتى نهدامى: مەگهر ئەوەندەي يەيوەندىي بە سەرۆكى ئاسايشەوە ھەبووايە. كە گويى بۆ ئەوەش شىل دهکرد له روانگهی بایه خدان به ژیانی منهوه نهبوو. تهنانهت لهوه شدا ههر بیری

لای کار و وهچنگهینانی سهرکهوتنی خوّی بوو. تهماشاکهن، کاتیك دهلیم کاری خوّی؛ مهبهستم له خوّپهرستی نییه. ئیتر وردهورده له کاروباره سیاسییهکانیدا وها بووبوومه ئاشنای که ههندی جار له بهردهمی مندا پرسیاری وای له ئاغا رهجهب دهکرد و ریی پی دهدا مهسهلهی وهها باس بکات که ئاماده نهبوو له بهردهم کهسی تردا ئهوه بکات.

"دوای حهوت ههشت مانگ هاتوچۆم بۆ مالیان، رۆژیکیان که له ژوورهکهیدا لای سۆپاکهوه دانیشتبووم، ناغا رهجهب به شلهژاوییهوه خۆی کرد به ژووردا و وتی: "ئاغا، دهیقهیهك بفهرموونه دهرهوه ههوالیکی پهلهم پییه بۆتان". مامۆستا وتی: "چی روویداوه؟ ههر لیره قسه بکه". رهجهب به چاویکی پر ترسهوه وتی: "دوینی شهو فهرهاد میرزایان گرتووه". مامۆستا پرسیی: "چۆنت زانی؟" وتی: "ئیستا که چووم بهستهکهی ئیوه به ئهندام شانهکهی هاوکاری بگهیهنم پیی وتم "ئیستا که چووم بهستهکهی ئیوه به ئهندام شانهکهی هاوکاری بگهیهنم پیی وتم "باشه چۆن دهزانن گیراوه؟" رهجهب وهلامی دایهوه: "هاوکارهکهی ئهمهی نهدهزانی. من خۆم زانیم". مامۆستا هیشتا هیمن بوو، یان هیمن دههاته پیشچاو، نهدهزانی. من خۆم زانیم". مامۆستا هیشتا هیمن بوو، یان هیمن دههاته پیشچاو، له کاتیکدا ترس منی داگرتبوو. له ئاغا رهجهبی پرسی: "چۆن زانیت؟" ئاغا رهجهب له وهلامدا وتی: "وا قهرار بووه که ههرکاتیك شتیك له مالیاندا روویدا، گولدانیکی له کاغهزی سوورهوه پیچراو لهسهر قهراغی پهنجهرهکه دانرابوو". مامۆستا پرسیی: "باشه بهیانیش گولدانیك لهسهر قهراغی پهنجهرهکه دانرابوو". مامۆستا پرسیی: "باشه تۆ چۆن زانیت که دوینی شهو ئهویان گرتووه؟" رهجهب وهلامی دایهوه: "له تو چۆن زانیت که دوینی شهو ئهویان گرتووه؟" رهجهب وهلامی دایهوه: "له دراوسیکانیانم پرسی"،

⁻تۆ پرسیت؟

⁻بەلى ئاغا.

[&]quot;ههلسایه سهرپی و به ههلچوونهوه وتی: (کی پیی وتیت بچیت بو نهوی؟)

ئاخر ئاغا بەلگە و شتى زۆر لە مالەكەياندا ھەيە، دەمويست كارىك بكەم.

⁻رهجهب ، تو شيّت بوويت؟

"ههموو لهشی دهلهرزی. یهکهم جار بوو به و شلهژاوییه بیبینم. ههرگیز له و بپوایه دا نهبووم به و جوّره تیکبچیت. پالتوّکهی دهستی لهسهر کورسییهکه دانا. قاپووته سپییهکهی دهرهینا، دانیشت و به ناغا پهجهبی وت: "بپوّ! دهستهگولّی خوّت وهشاند. بوّچی لیّره پاوهستاویت؟" توّزیّك هیّمن بووهوه و وتی: "ئهگهر ئهوراق و بهلگهنامه و ئامیّری پلی کوّپییهکهیان دهستکهوتبیّت؛ حالمان خراپ دهبیّت. دهبی بزانین چوّن گیراوه. بهم بیّپهرواییه دهشی ههلهیهك بکات و دهبیووش بین". ترس دایگرتبووم، بهلام نهك بوّ خوّم. من گهر بمزانیایه دهگیریّم و گرتنهکهم وای نی دهکات منی خوش بویّت، ئهوه دهبووه مایهی خوشحالیم.

"تۆزێك به ژوورهكهدا هات و چوو، پاشان رهجهبی بانگ كىرد لێی پرسی: "چۆنت زانی مالهوهیان پشكنیوه?" رهجهب به هێمنییهوه وهلامی دایهوه: "كاتێك فهرهاد میرزایان به ئۆتۆمبیلێك له مالهوه دهرهێنا؛ من له سهری شهقامهكه راوهستابووم". پرسیی: "كهی؟" وتی: "سهاتیك لهمهوبهر". سهیری سهاتهكهی كرد و پرسیی: "ئێستا سهات چهنده؟"

سهعات يهكى دوانيوهرو بوو.

-فهرهاد میرزا توی دی؟

-بەلى، ئاغا.

-ئیشارہتی بق کردیت؟

-نهخیر، ئاغا، خۆی تینهگهیاندم، به لام کاتیک رۆیشتن؛ لهناو ئۆتۆمبیلهکهوه تهماشای کردم، وهك ئهوهی پیی خوش بیت که ئیوه ئاگاداری گرتنهکهی دهبن.

- رەجەب، نەتزانى چىيان لە مالەكەيدا دۆزىيەوە؟ رەجەب وتى: "من لەسەر خيابانى "رەى" وەستابووم و مالى ئەوانىش لە ناوەراسىتى كۆلانەكەدايــە. نەمزانى ئۆتۆمبىلەكە چىى تىدايە.

-کاریکی زور خراپت کردووه. زور شتیشت له من تیکدا؟ ئهی ئیمه بریارمان نهدا که دهبی ههر کهسه و خهریکی کاری خوی بیت؟ تازه شتهکه روویداوه.

بشتگرن؛ گوناهی خوّته. بهههرحال ئیّستا ئیّمه دهبی مشووریّك بخوّین. ئهگهر ئههرراق و شتهكانی تریان دهستکهوتبیّت، ئهوا هیچ. گهر دهستیشیان نهکهوتبیّت؛ دهبی بزانین له کوی دانراون. قهرار بوو لهم دوو سی پوژهدا بو شوینیّکی تر ببریّن. نازانم، دهبی بو کویّیان بردبیّت. دهبی ئیّمه دوو شت بزانین: یهکهمیان ئهوهیه که ئهویان به چ تاوانیّك گرتووه؟ دووهمیشیان ئهوهیه؛ ئایا یامیّر و هوّیهكانی تری کارکردنمانیان دهست کهوتووه یان نا.

"ئينجا تۆزيك بيرى كردەوە و به رەجەبى وت: "بۆ ھيچ كوێ مەڕۆ، بميننەرەوە تا بيريك دەكەينىيەوە". كى ئاغا رەجبەب لى ژوورەكىيى چـووە دەرێ، مىن وتم: "دەتانەوێ بزانن كە فەرھاد ميرزا چۆن چۆنى گيراوه؟" وتى: "دەبىێ لىه خـۆى بپرسىن؟" وتى: "دەبىێ به ناوى كەسىێكى بزيكىييەوە يـەكێك بنـێرين بـۆ لاى؛ بـۆ بەندىخانىه" شـتێكم بـه بـيردا هـات. وتم: "ماكان، من بۆ بەندىخانه دەچم".

-تۆ!

-بەلى، من.

وتى: "نا.. نا.. ئەمە كارى تۆ نييه". وتم: "بۆچى؟ لەبەرئەوەى كارى وام لى ناوەشىتەوە؟ ئىوە ھەرگىز كارىكى د وارتان بە من نەسپاردووە. قابىلە خوينى من لە ھى ئەوانى دى ئالتربىت؟" وتى: "مەسەلەكە ئەوە نىيە. ئەملە كارىكى زۆر وردە و نابى يەكىكى وەكو تۆ بخرىتە مەترسىيەوە. بۆ كارى دى سوود لله تۆ دەبىنىن". ھەمىشە ئەمەى كردبووە بىانوو. كارى خەتەرناكى بە من نەدەسپارد. ئايا لەبەرئەوەى خۆشى دەويستم؟ يان ھەر بە راستى بە چاويكى پر بايەخترەوە سەيرى منى دەكرد. ئىنجا وتى: "پاشان فەرھاد مىرزا توركە و نابى تۆ بكەين بە خوشكى. فەرھاد مىرزا ناوە نهىنىيەكەيەتى" وتم: "باشە.. لە جىيى دەزگىرانى يان دەبم؛ كە بەربووم جارىكى تر.." قسەكەى پى بريم: "گەر تۆ بگىرىيت؛ ئەوەندەى پىناچىت منىش دەفەوتىن، ئىدى ئەوسا ھەرگىز من نابىنىتەوە". وتم: نەء.. من

ناهیلم بتکوژن". دهستی برد بو سهری و به پهنجه ئهستوورهکانی قرثی خونی شانه کرد. سهری بادا و وتی: "ئاخر تو هیچت لهدهست نایهت. چون دهتوانی بچیت بو لای؟" وتم: "تو چونت پی خوش بیت ئاوهها. جگه لهوه من له نزیکهوه ئاشناییم لهگهل سهروکی ئاسایشدا ههیه و دلنیام داوایه کی لهم جورهی لی بکهم، داواکهم رهت ناکاتهوه. له پاریسهوه دهیناسم. ویرای ئهوهش خزمایه تییه کی دووری لهگهل باوکیشمدا ههیه. دهزانیت که ئهو باوکمی له قهزوینهوه بو کهربه لا نارد".

غیره ی کرد. ئهمه یه کهم جار بوو ئاماژه بۆ رابوردووی من بکات. پرسیی:

"ئهویش یه کیکه لهوانه ی که شهیدای چاوه کانت بوون؟" وتم: "من که س شك نابه م شهیدای چاوه کانم بووبیت". وتی: "به لام من شك ده به م". وتم: "باشه پیم بلی .. کی ؟" لیم ورد بۆوه، به لام هیچی نه وت. من به م نیگایانه ی راها تبووم. له دموچاویدا، له خه ته کانی ته ویلیدا، له جووله کانیدا، هیچ هه لنه ده هینجرا. پاش تۆزیك به ده نگیکی ناره زایی ئامیزه وه وتی: "بۆچی ده ته وی قسه م لی ده ربهینیت؟ بهیله با خه ریکی کاره که مان بین". چه ند ده قیقه یه که نثوره که دا هات و چوو. له پریکدا ده وه ستا و به سه رسورمانه وه له من ورد ده بۆوه و سه ری راده وه شاند و پاشان هه مدیسان ده چووه به رده م تابلۆیه کی خوّی و به په نجه توّزه که ی سه ری پاشان هه مدیسان ده چووه به رده م تابلویه کی خوّی و به په نجه توّزه که ی سه ری سامی و ئینجا له و دره ختانه ورد ده بوّوه، که به فر پوشیبوونی. ناگه هان وتی: "فه رهنگیس. برق برق و لیره مه مینه! هه رچییه کیش ده که یت بیکه. من ده مه وی ته نه ای دوو شت بزانم، یه که م: ئایا ئه وراق و شته کانی تریشیان چنگ که و تووه ؟" پرسیم: "فه رهاد میرزا چوّن ئاده میزادیک ه دووه م: ئایا ئه ویان چوّن گرتووه ؟" پرسیم: "فه رهاد میرزا چوّن ئاده میزادیک ه که میك باسیم بو بکه ن تا بزانم چوّن رووبه رووبه رووی بیمه وه".

"دهستی به ناساندنی فهرهاد میرزا کرد. کوریکی بیست و شهش سالآن بوو. تازه کوّلیژی پزیشکیی تهواو کردبوو. باوکی له مولکدارهکانی زنجان بووه و مردووه. دایکی له زنجان دهژی. کوّن باوکی له چهکدارهکانی خانی زنجان بووه و ماوهیهکیش له رژیم یاخی بووه. یاش کوّدیتا بهلینی دابینکردنی ژیانیان دایه و

سویندیان بو خوارد. به لام پاش ماوه یه کارتیان و له به ندیخانه ی قه سردا له بی تلیاکیدا سهری نایه وه. فه رهاد میرزا بالای مامناوه ندییه. ئاسه واری ئاوله له دهم و چاویدا ده بینزی، توندو تیژانه ده دویت، قسه خوشه. خوراگره. هه ندی هه لسوکه و تایبه ت به خوی هه یه. ترسنوک نییه، به لام واش پیشان ده دات که زور ئازایه. هه موو شتیك به ئاسان له قه لهم ده دات. که له کولیژیش بوو ده می خوی پی نه ده گیرا و له و بارود و خه ترسناکه شدا قوتابییه کانی سلیان لی ده کرده وه گوی له قسه کانی بگرن. عه سه بیتیی له راده یه کدایه که جاری وایه به ته واوی ئاگای له خوی نامینیت. له و لاوه ده مارگیرانه شه که وا ده زانیت له ریسی توندو تیژییه وه ده توانسری بیروباوه ری وه کو خوی نه بیروباوه ری وه کو خوی نه بیت، به تووره یه وه له گهلیدا گفتو گود ده کات و ره نگه هم نه مه هم نه مه شه یه کیك بیت له هویه کانی گرتنی. مالیان وا له یه کیك له کولانه کنانی خوی خوی خوی نه واوی باوکیشی..

"ههرچهندی کرد ناوی تهواوی باوکی بیر نهکهوتهوه. به منی وت: "له زنجان ههر حاجی کهمالیان پی وتووه، گهر ناوی تهواوی باوکیان لی پرسیت بلی چونکه مردووه نازانم. ناوی دایکیشی نازانم". پرسیم: "باشه وینهیهکت لا نییه تا خوشم بیناسم؟" وتی: "وینهم لا نییه، بهلام ئیستا چهند سکیچیکیت بو دهکهم". لای میزی نووسینهکهیهوه دانیشت. به قهلهمیکی ئهستووری رهش و لهسهر مقهبایهکی ئهستوور دهستی به وینهکیشانی دهموچاوی کرد. وهك ئهوهی لهگهل خویدا قسه بکات، نیشانهکانی دهموچاوی ئهوی به بهرزی دهوت: "ناوچهوانیکی بهرزی ههیه، قری به لایهکدا دادههینیت. سمیل دههیلیتهوه. لووتی گهورهیه و لیوهکانی ئهستوورن. دهموچاوی ئهسمهره و که تووره دهبیت؛ ههموو دهموچاوی سوورههلدهگهریت.

"لەسسەر نانى نىوەرۆش دەربارەى ئەو قسسەى بۆ كردمسەوە: "فسەرەنگىس، كارەكە دژوارە. دەبى ھەر لە يەكەم ساتەوە بە جۆرىك خۆتى پىشانبدەيت كسە

یهکسه به دهزگیرانی خوّیت بزانیت. کوریکی عاقله و یهکسه اله مهبهستت دهگات. پارهش لهگهل خوّتدا ههلگره. ئهوهت بیر نهچیت گهر بوویته جیلی گومانیان دهتوانیت به پاره گومانهکهیان لا بسریتهوه. وریابه هیچ ههنگاوی به خوّرایی نهنییت. لهنیو ئهم پاسهوانه ئیفلیجانه دا رهنگه کهسانیکیش ههبن سل لهوه بکهنهوه بهرتیل له یهکیکی وهکو تو وهربگرن که بو سهردانی زیندانییهکی سیاسی دهچیت". ناکاو به شلهژانهوه قسهکانی بری، بیدهنگ بوو! دیسان پرسییهوه: "ئیستا چی دهکهیت؟ یهکسه دهچیت بو لای سهروکی ئاسایش؟" وتم: "نهه، یهکهم جار ههول دهدهم له ریبی ئهو پیاوه بچکولانانهوه کارهکه مهیسه ربکهم. گهر نهکرا؛ ئهوسا دهچمه لای سهروکی ئاسایش. ههلسام، سهعات دوو و چهند دهقیقهیهکی پاشنیوهرو بوو.. کاتی ویستم بروم پرسیی: "دهتهوی دوو و چهند دهقیقهیهکی پاشنیوهرو بوو.. کاتی ویستم بروم پرسیی: "دهتهوی لهبه رئیستا برویت؟" وتم: "تا زووتر بروم درهنگه". وتی: "باشه، تا پالتوکهشت لهبهر دهکهیت وینهکه تهواو دهبیت".

"زستانیکی سارد بوو. پالتۆیهکی چهرمی قهشهنگم لهبهردا بوو که له فهرهنسا کریبووم؛ رهفتهیهکی سوورم بهستبوو و پالتۆکهم پۆشیبوو، دوو جار چوومه لایهوه. وتی: "وهرن، باش لیی وردببنهوه تا سهروسیمایتان لهبیر نهچیتهوه". سهروسیمایم بهلاوه غهریب نهبوو. هاتهوه یادم که ئهو لاوه سمیلدارهم له شوینیك بینیوه. وتم: "مامۆستا ئهم لاوهم له شوینیك دیوه". پرسیی: "له کوێ؟" تۆزیك بیرم کردهوه و وتم: "ئهمه ههمان ئهو لاوهیه که ئهو شهوه له دوای ئیوهوه وهستابوو؟" پرسیی: "کام شهوه" وتم: "ههمان ئهو شهوهی که" به نیگاکهیدا زانیم که له مهبهستهکهم گهیشت، بهلام من ویستم بیدهمهوه به روویدا. وتم: "ههمان ئهو شهوهی که پیکهوه چووین بو کهنار رووباری کهرهج". دهستی خسته سهر دهمم و نهیهیشت هیچی دی بلیم. منیش رووباری کهرهج". دهستی خسته سهر دهمم و نهیهیشت هیچی دی بلیم. منیش لیوهکانم نووقاند و دهستیم ماچ کرد. وهك ئهوهی دووپشکیك پیوهی دابیت ئاوهها دهستی کیشایهوه دواوه، وا پیدهچوو بهوه سهغلهت بووبیت. چووه لای یهنجهرهکهوه و روانییه ئهو بهفرهی درهختهکانی یوشیبوو.

"دەرگای ژوورەكەم كردەوە و چوومە دەرێ. لە ھەيوانەكە پيم گەيشتەوە. ژير بالمى گرت تا لەسـەر پلـە سەھۆلبەستووەكان ھەلنەخليسـكيم. كاتيك ويسـتى دەرگاى حەوشە بكاتەوە. وتى: "راست دەكەن". من وامزانى دەيەويت بە چەند وشەيەكى خۆشەويستى بەريم بكات، بەلام وا نەبوو. ئەو تەنها بىرى لاى كارەكەى بوو و ئەو پركىشى و گيانبازىيەى منى بە لاوە شتيكى زۆر ئاسايى بوو. وتى: "راست دەكەن، موحسىن كەمال ئيوە دەناسىت. ئەو لاوەيـە كـە ئـەو شـەوە لـە سىنەماكەدا لەگەلماندا بوو. زەينتان روونە، خواتان لەگەل".

"یهکسهر چوومهوه بق مالهوه، جلوبهرگیکی وام لهبهر کرد که له جلوبهرگی نیمچه پزیشکیکی مولکدارهکانی زنجان بچیت و راستهوخق بهرهو ئهو بهندیخانهیه چووم که ئهودهمه تازه تهواو بووبوو.

"ئاخ، ئاغای چاودیر، خوا هیچ بهدبهختیك بهدهست پاسهوانهكانی بهندیخانهوه زهلیل نهكات. حهزمدهكرد به وردی باسی ئهو مهینهتییهتان بو بكهم كه ئهو روژه چهشتم، بهلام ئهفسووس كات درهنگه! جگه لهوه دهترسم بیتاقهتتان بكهم. بهلام ئهوهتان لهیاد نهچیت ههرچی ریسوابوون و سووكایهتیی ئهو روژهیه كه بو یهكهمجار له ژیانمدا بینیم، له چاوی ئهوم دهناسی. باش له مهبهستم بگهن. ههلبهته كه ئهو پیی نهوتم گوی بهو سووكایهتیپیكردنه نهدهم، بهلام من ئاماده بووم ههموو شتیك بكهم تهنها بهو ئومیدهی رایكیشمه ناو ژیانی خومهوه. ئهو روژه بو یهكهم جار به چاوی خوم زهلیلی و بهدبهختیی خهلكی ئهم ولاتهم بهدهست خاوهن دهسهلاتانهوه دی.

"لهبهردهم دهرگای بهندیخانهکهدا حهشاماتیکی زوّر وهستابوون. پیاوان به دهنگی گر و ناخوّشیانهوه هاواریان دهکرد. ئافرهتان دهیانقیژاند. منالآن دهگریان، پاسهوانهکان جنیویان دهدا و لای دهرگاکهوه پالیان به خهلکهوه دهنا. پیرهمیردیك ئهسکهناسیکی یهك تمهنیی پیبوو، دهرگاوانهکه لهسهر سهری خهلکهکهوه لیی سهند و پیرهمیردهی بوّ لای دهرگاکهوه راکیشا و کردی به حهساری بهندیخانهکهدا. خهلکی شهقیان له یهکتر ههددهدا، مستهکوّلهیان به

یه کتردا ده کیشا. هه رکه سه و بق خق یه هه به یه ده کرد. تاقه سه یرکردنیك به س بوو بق نه وه ی بزانن که من له وان جیام. پیریژنیك سه فه رتاسییه کی به ده سته وه بوو، لیی پرسیم: "بقی ها توویت؟" و تم "ده مه وی ده زگیرانه که م ببینیم". و تی: "ده زگیرانه که ی تقیا سیاسییه یا دزیی له ده وله ت کردووه. نه مرق تایبه ته به سه ردانی هه ژار و لیقه و ما وه کان. نه مرق ناهیلن سه ردانی زیندانییه سیاسی و گه و ره کان بکری". پیریژنه که دلی به سیمای نائومیدانه ی من سووتا. ئینجا به منی و ت: "من بق سه ردانی کوره که ما تووم. شوفیره و یه کیکی کردووه به ثیر موه. پینیج سال حوکمیان داوه. توش له گه ل مندا وه ره. له وی له نافره به به ندیخانه که چیتان له ده ست میات بیکه ن". له به رده م ده رگا ناسنه که دا، چه ند به نافره تو پیاویك له گه ل پاسه وانیک دا مشتومریان بوو. پاسه وانیك جنیوی ده دا و حه ی زه رانی ده وه شاند، له ولاشه و ها تو ها و ها و واوری په نجا شه ست که س به رز بووب و و ده دا و

"سهرۆك پاسهوانيك؛ به چاوه حيزهكانييهوه سهيرى دهكردم، ليم پرسى:
"ئاخر بۆچى ناهيلن بچينه ژوورى". وتى: "دەتانهوى كىي ببينىن؟" وتم:
"موحسين كهمال" وتى: "چ كارەيه؟" وتم: "دكتۆره" وتى: "چيى كردووه؟" وتم:
"نازانم" پرسيى: "كهى گيراوه؟" وتم: "دوينىي شهو". وتى: "ئهگهر سياسى بيت، ئابيت". وتم: "ئيوه ريم بدهن با بچمه ناوهوه، من خۆم لهوى تهگبيرى خۆم دهكهم". سهرۆك پاسهوانهكه ريى بۆ كردمهوه. به دەرگاوانهكهى وت: "ئادەى ريى بده، كه گهرايهوه بهخشيش به تۆش دەدات".

"چوومه ئەولاى پەنجەرەكەوە، خەلكەكە بە چاوى رق و ئىرەييەوە سەيرى منيان دەكرد. كابرايەك كە جلى مەدەنىيى لەبەردا بوو لىيى پرسىم: "كارى چىتان ھەيە؟" سەرۆك پاسەوانەكە لەبرى مىن وەلامى دايەوە: "ھاتووە بىۆ سەردانى زيندانى، حەسەن ئاغا، ھەقتان بەسەرىيەوە نەبىت با بروات" وتم: "ئاغاى سەرۆك پاسەوان مىن شارەزا نىم،بەلكو رىگاكەم پىشانبدەن". سەرۆك پاسەوانەكە چېسەچپىكى لەگسەل كاربەدەسستى بەردەرگاكسە كسرد، ئىنجسا كاربەدەسستى مەدەنىيۆشەكە وتى: "خانم، ئەگەر سىاسى بىت ئىجازەى نادەن". رووم كىردە

سەرۆك پاسەوانەكە و پيم وت: "گەر بمگەيەنىتە لاى ئاغاى كەمال بەخشىشى زياترت دەدەمىخ". سەرۆك پاسەوانەكە وتى "خانم، لاى ئەفسەرە ئىشكچىيەكە نەلىن سياسىيە، بلىن لەسەر دزى گىراوە".

"کابرا سهروسیما قیزهون وجل چلکنهکهی که لای دهرگاکهوه پرسیاری لی کردم؛ به دواماندا هات. سهروّك پاسهوانهکه لیی پرسی: "حهسهن ئاغا، دوینی شهو کهستان بو ئیره هیناوه؟" کاربهدهستهکه وهلامی دایهوه: "بهردهوام خهلك دهینین. دوینی شهو دووسییهکمان هینا. خانم ئیوه دهتانهوی چاوتان به کی بکهویت؟" وتم: "موحسین کهمال". وتی: "بیگومان لهوانهیه که بهیاننامهیان بلاودهکردهوه. ئیوه چییی ئهون؟" وتم: "من دهزگیرانیم". سهروّك پاسهوانهکه لهژیر لیوهوه پیی وتم: "دهبی رازیی بکهن. ئهم بیشهرهفانه تا نهکهی به قورگیاندا وهلامت نادهنهوه". بهلام کابرا له سهروّك پاسهوانهکه وشیارتر بوو و بایهخیکی پری به کارهکهی خوّی دهدا.

-خانم، ئیوه دهبی له پیشدا بو بهشی کاروباری سیاسی برون. دهبی لهوی ئیجازه وهربگرن، ئهگینا ناهیلن چاوتان به زیندانییهکه بکهویت.

"سەرۆك پاسەوانەكە دەيويست لەسەرخۆ قسە لەگەل ئەودا بكات. ئۆقرەم لى برابوو. كاربەدەستى بەشى سياسىيەكە بە سەريدا تەقىيەوە: "تۆ دەليى چى؟ تۆ مەسەلەكە نازانىت. ئەو زىندانىيە ھىشتا ناونىشانى مالەكەيانى پى نەداوين". بەلام سەرۆك پاسەوانەكە كاتى زانىي مەسەلەكە گرنگە تەماع گرتى، چەند ساتىك پىكەوە بە چپە قسەيان كرد. بەلام كاربەدەستى بەشى سياسىيەكە ھەر نەچووە ژىر بار.

خانم، فهرموون با بچین بۆ بهشی سیاسی، دهبی لهوی ئیجازهتان بدهنی. وتم: "ئیوه باسی چی دهکهن؟ دهلین چی؟ ئهمرۆ بهیانی هاتوون مالهکهیان پشکنیوه". کاربهدهستهکه وتی: "بهلی، بهلام ئهوه مالی خوّیان نییه، ئیمه مهبهستمان ئهو مالهیه که ئامیری پلی کوّپییهکهی لییه و بهیاننامهکانیان تیدا چاپ کردووه". وتم: "شتی وا نییه، به ههله ئهوتان گرتووه".

من ههستمکرد کارهکهی خوّمم ئهنجام داوه. له بنهرهتدا بینینی فهرهاد میرزا خوّی پیویست نهبوو. ماموّستا دوو وهلّامی له من دهویست، چوّن و به چ تاوانیك گیراوه؟ ئایا ئهوراق و ئامیر و شتهکانی تریان چنگ کهوتووه؟ سهبارهت به گرتنهکهی، دیار بوو یهکیك بوّی تیچاندبوو. یهکیك خیانهتی کردبوو. چونکه بهشی کاروباری سیاسی به مهسهلهی پلی کوّپی و ئهوراقهکانی تری دهزانی؛ بهلّم نهیتوانیبوو له مالهکهدا بیدوّزیتهوه. یهکیك له پیشدا زانیویهتی و ئهوراق و شتهکانی تریان بهر له پشکنینهکه گواستوّتهوه. ههر بوّیه کاتی ئهم بهیانییه مالی فهرهاد میرزایان پشکنیوه و شتهکانیان نهدوّزیوهتهوه، وا دهزانن ئهوه مالی خوّی پیشان نهداون.

کابرای کاربهدهستی بهشی سیاسی وتی: "خوا بکات به ههله گرتبیتمان. بهههرحال ئیوه ههر دهبی لهگهلمدا بین بو بهشی سیاسی، مادامه کی دهزگیرانیت، بیگومان دهزانیت مالیان له کوییه". یه کسهر وتم: "بیگومان دهزانم" پرسیی: "له کوییه?" به توندی و خیرا وه لامم دایه وه: "خیابانی رهی، کولانه کهی بهرامبهر بازاری نایب ئهلسهلته نه". کاربهدهسته که جام بوو. سهروک پاسهوانه که کاتی ئهو حاله ی کاربهدهسته کهی بهشی سیاسیی دی، زیاتر خوی سوورکرده وه.

-بینیت، بابا.. هـهر لـه خوّتانـهوه خـهلکی تـووش دهکـهن؟ ئهمـه چ نـان پهیداکردنیکه؟

"سه عات نزیکه ی پینج و نیوی پاشنیوه روّ بوو. کاربه ده ستی به شی سیاسییه که وتی: "به هه رحال، گهر بتانه وی چاوتان پیی بکه ویت ده بی له به شی سیاسی ئیجازه وه ربگرن و ئیستاش پشوویانه. به بی ئیجازه ی ره سمیی به شی سیاسی سه ردانی زیندانییه سیاسییه کان قه ده غه یه و که س ناتوانیت ریتان بدات تا زیندانییه که تان بینن" پرسیم: "سه روّکی ئاسایش ده توانی ئیجازه بدات؟" وتی: "بیگومان" و تم: "که واته ریم بده ن با له به ندیخانه وه ته له فونیکی بوّ بکه م". پرسیی "جه نابی سه روّک ده ناسن؟" و تم: "به لی، خزمه ه" به دوا رییه کدا ده گه رام له شه ری ئه و کاربه ده سته لام بدات، بوّیه ناوی سه روّکی ئاسایشیشم هینا و و تم

خزممه تا ئیتر دهسبهردارم بیت و ئهوهم لهبیر چووبوده که ئیتر پیویست به سهردانی فهرهاد ناکات.

"دوا قسهی کاربهدهستهکه؛ سهرنجی منی بهلای شتیکدا راکیشا که بووه مایه ی بهدبهختیم. ناغای نازیز، بۆیه به سهرهاتی ئهم بهندیخانهیهم بۆ گیرانهوه تا بزانن چۆن خۆم به دهستی خۆم داوم بۆ خۆم نایهوه و ژیانی خۆم بهم رۆژه گهیاند. کاربهدهستهکه وتی: "جا گهر ئهو دهناسن، بۆ کاریکی وا ناکهن دهزگیرانهکهتان ئازاد بکهن". ئهو به تانه و تهشهرهوه ئهم قسهیهی ئاراسته کردم، بهلام به لای منهوه بیروکهیهکی تازه بوو.

"یهکسه رله بهندیخانه وه چوومه وه بق مالیّ. خقم گوری و بق یهکه مجار به بی نه وه که پیشدا ئیجازه ی لی وه ربگرم به ره و لای مامقستا چووم و و تم: "دوو پرسیارتان لی کردبووم، وه لامهکانیم هیناوه ته وه". به جوریك قسه که م به روویدا دا وه که نه وه ی سه رکه و تنیکی گه و رهم به ده ستهینابیت. پرسیی: "ئه ی که واته چی؟" و تم: "ئیوه دوو پرسیارتان کرد، وه لامه کانیانم هیناوه ته وه". پرسیی: "بقچی گرتوویانه؟" و تم: "به تاوانی بلاو کردنه وه ی به یاننامه". ئینجا پرسیی: "شته کان له کوین؟"

-ئەمەيان نازانم. بەلام ئەوەندە دەزانم كە ھىچىان لە مالەكـەياندا چنگ نەكەتورە.

يرسيى: "يەكسەر چوويت بۆ لاى سەرۆكى ئاسايش؟"

-نهء، نهچووم بۆ لاى سەرۆكى ئاسايش. ئەگەر ئيوه ئيجازهم بدەن دەچم.

"ئینجا به وردی، تهواوی ئهو شتانهی که ئیستا بق ئیـوهم باس کرد، بقم گیرایهوه و ئهو ئهنجامهی که پیشی گهیشتبووم لای ئهو پیشنیازم کرد. پیالهیهك چای گهرمی بق تیکردم. ئهو ستوولهی که لهسهری دادهنیشت و ئینجا کاری دهکـرد هینایـه لای سـقپاکهوه. بهرامبـهرم دانیشـت، بـه جقریــك کـه سـهری ئهژنوکانمان بهریه دهکـهوتن. دهستی گرتم و وتـی: "ئافـهرین کچـی تـق زقر ئازایت". خهریکبوو چاوم پربیت له فرمیسك. وتم: "به پیچهوانهوه، من مرق قیکی

ترسىنۆكم. ئيـوه سـهرچاوهى جهسـوورى و ئازايـهتيى منـن". بـه چـاوى يـر يارانەوەوە؛ بەلام راستگۆيانە، وەك ئەو ئينسانەي كــە خەريكــە بــۆ چۆريــك ئــاو دەخنكىت؛ تەماشايم كىرد. ناگەھان ھەلسايە سەرىيى، دەسىتى خسىتە ژيىر چەناگەمەوھ و بە توندوتىزىيەكەوە كە ھەرگىز چاوەريى نەبووم، وتى: "كچـێ، وا تهماشام مهکه، ئهم چاوانهی تو ئاخریپهکهی من له ژیاندا سهراسیمه دهکهن". وتم: "منيش دەمەوي سەراسىمەتان بكەم". ئەو وەلامەي من راست بوو. بەلام ئەو نەپخستە سەر خۆى و بە پىچەوانەوە، وايزانى مەبەستم ئازاردانىتى. ئەو قسەيەم تیریك بوو نیشانهکهی نهییکا؛ بهلام نیچیرهکهی بریندار کرد. ههلسا و وتی: "تق هيچ مەبەستىكت نىيــه تەنــها ئــازاردانى مــن نــەبىت". وتم: "ئــۆه.. ئيــوه زۆر دلرهقتن". بیهووده بوو. ئه و بیرکردنه وهیه به سهریدا زال بووبوو و منیش نهمدهزانی چۆن خاترجهمی بکهم. وتم: "ئیوه به ههله له من گهیشتوون". دەموپست له ژوورەكه بچمه دەرى و ئەمجارە تا خۆى داوام لى نەكات نەچمەوە بۆ لاى. به لام وهكو ژيشكيك كه له پريكدا تيرهكاني خوّى كوّدهكاتهوه؛ هاته لامهوه.. دهستی گرتم و به نهرمییهوه پیی وتم: "فهرهنگیس، بمینهرهوه. کارمان ههیه. ئيمه دەبئ تەنها هاوريى يەكتر بين. ژيان بەم جۆرە مىن و تىۋى يېكسەوە بەستووەتەوە. دەقىقەيەك دانىشە!" بۆ چەند ساتىك ھەردووكمان بىدەنگ بووين. من لای یهنجه رهکه وه راوه ستابووم و نه و له سهر ستووله که دانیشتبوو. سهیری زەوپپەكەي دەكىرد. ھەمدىسان دەربارەي بەسلەرھاتى بەردەرگاي بەندىخانەكلە پرسیاری لی کردمهوه. دهربارهی کاربهدهست و پاسهوانهکان و رهفتاریان لهگهل خەلكىدا. ياشان كەوتە تىفكرىن لەوەى كە دەبىت كى فەرھاد مىرزاى تووش كردبيت. دەيوت: "دوو سني رۆژە چەند كەسىكيان گرتووە. جەلال و عەبدول و شاتریان گرتووه. تهنها شاتریش دهیزانی که نامیری یلی کویییهکه له مالی فهرهاد میرزادایه و لهوی ئهوراقه کان چاپ ده کرین. به لام شاتر، فهرهاد میرزا تووش ناكات، چونكه فهرهاد ميرزا لهوانهيه ههر به هـۆى شاترهوه ئامير و ئەوراقەكانى گواستېيتەوە و ئەو خانووە تازەكە شارەزايە. تۆزىك بېرى كردەوە و

وتى: "ئيوه شاتر ناناسن. ئهم پياوه كيچيك دهكات به گايهك. بيست و پينج ساله كريكارى هونهرييه. سهروه ختيك شۆفيرى شهمهنده فهرى نيوان تهوريز و جهلفا بووه. دهمى خۆى پئ ناگيرى. بهلاى ئهوهوه كارى سياسى زۆر بايه خى نييه. ئهو تهنها چاوهريى ئهوهيه رۆژيك له رۆژان شهمهنده فهريكى پر شۆرشگيرى بدهنى و پيى بلين: "يالا پيى پيدا بنى!" واى بى دهچىم ئهو قسهيه كى لاى يهكيك دركاندبيت. لهوانه شه هيچ يهكيك لهوانهى كه گيراون ئهويان تيوه نهگلاندبيت و تا ئيستا ناپاكه كه لهناو ئيمه دا بيت.." نزيكهى سهاتيك لهگهل مندا، بهلكو زياتر لهگهل خۆيدا دهربارهى ئهوه دوا كه دهبى كى فهرهاد ميرزاى تووش كردبيت.

"سهعات ده بوو که من به برسیتییه وه هه اسام تا بروّم. به یه که وه هاتینه دهریّ سه رمایه کی سهخت بوو. کیوی ده ماوه ند له دووره وه به تارا سپییه کهی سه ریه وه ده بریسکایه وه. ژیر بالمی گرتبوو و هیچ قسه یه کمان پیکه وه نه کرد. له به رده رگای ماله وه یاندا خوا حافیزیم لی کرد. توند ده ستمی گوشی، هه ستم کرد گرنگیم لای ئه و زیاتر بووه. به لام له ده ست گوشینه که یدا هه ستم به خوشه ویستی نه کرد. کاتیکیش خه ریك بووم بروّم؛ وتی: "ده رباره ی چوونه که تان بو لای سهرو کی ئاسایش جاری سه بر که ن. گه رپیویستی کرد خوّم وه لامتان لی ده گیرمه وه".

که دهرگای مالهوهم کردهوه، سهیرم کرد ژوورهکان تاریکن و به تهنها گلوّپی حهوشه ههلکراوه. دایکه بهسزمانهکهم بهو حالهی من راهاتبوو. فره سولتان نانی ئیوارهی بوّ هینام. نانم خوارد و چوومه پیخهفهکهمهوه و تا چهندین سهعات خهوم لی نهکهوت.

"تا چەند رۆژىك نەچووم بۆ ماليان. ئەم پياوە بە بى ئەوەى بە خۆى بزانىت منى ئازار دەدا. بروا ناكەم ئەو ئازاردانەى لە ئاگاييەوە بووبيت. بەلام رەفتارى ئاگرى لە من بەردەدا. چاوەرىي بووم تەلەفۇنم بۆ بكات و داوام لى بكات بچم بۆ

لاى، به لأم نهيكرد. ئارامم نهما. ههمديسان من تهله فونم كردهوه، ههمديسان خوّم چوومهوه بوّ لاى.

"دوای ئهو شهوه به دوو سی ههفته، روّژیکیان تهلهفوّنی بوّ کردم و یهکسهر داوای لی کردم بچم بوّ لای. سهعات پینجی عهسر بوو. هیشتا سهرمای زستان ههر بهکار بوو. کاتی چووم بوّ لای؛ وتی: "تا ئیستا قسهیهکیان له فهرهاد میرزا دهرنههیناوه. دوو سی روّژه خهریکی ئازاردانین، پیری شهو تا بهیانی چهندهها جار ئاسنی قورسیان لی بهستووه، ئیستا دهبی بیریك له چوونهکهت بکهینهوه بوّ لای سهروّکی ئاسایش. راستیهکهی من له دوینی شهوهوه تا ئیستا بیر لهوه دهکهمهوه ئایا بو توّ و بوّ ئیمه خراپ نییه بوّ ئهو مهسهلهیه بچیته لای سهروّکی ئاسایش؟ به لام خارمان نییه؟ توّ خوّت دهلییت چی؟ حهز دهکههیت توّزیک دهربارهی ئه و هاوری کوّن و خزمه دوورهی باوکت قسهم بوّ بکهیت؟"

"ئەمە يەكەم جار بوو دەربارەى رابوردووم پرسيارم لى بكات و منيش شتەكانم وەكو خۆى بۆ گيرايەوە. كاتيك باش گويى لى گرتم وتى: "فەرەنگيسى ئازيز، من رزگاركردنى فەرھاد ميرزام لىه تۆ دەويىت. بەھەر نرخيىك بووە دەبى ئەو لىه بەندىخانە رزگار بكەين، ئەگينا دەيكوژن. فەرھاد مىرزا كەسىيك نىيىه شىت بدركينيت. لەژىر ئازارداندا دەيكوژن".

پرسيم: "بهههر نرخيك بووه؟"

"وهلامي نهدايهوه. ليم وردبوّوه وهك ئهوهي له مهبهستهكهم نهگهيشتبيت.

وتم: "تەنانەت گەر بەو نرخە.. ماكان، تەنانەت گەر بەو نرخەش بى كە من ھەموو تەمەنى خۆمى بۆ بفرۆشم.."

وتى: "نا.. نا.. بهو گرانييەش نا.."

"ئەمە دوا جار بوو بىبىنىم، ئىدى نەمبىنىيەوە، بەيانىي رۆژى داھاتوو تەلەفۆنم بۆ مالى سەرتىپ ئارامى سەرۆكى گشتىي دائىرەى ئاسايش كرد و بۆ نانخواردنى ئىوارە دەعوەت كرد. بەوپەرى خۆشحالىيەوە دەعوەتەكەمى قبوول كرد.

 بگریت. گهر ئه و له و قوربانیدانه ی من ئاگادار بووایه الهوانه بوو ئه م تابلۆیه ی نهکیشایه به لام ئه و ئازاره ی که ئه و بهرگه ی دهگرت منی پتر ئهشکه نجه ده دا. بۆچی ئیستا دهمه وی پیتان بلیم خوشم نازانم ره نگه لهبه رئه وه بیت بمه وی ئه و گرییه ی که چهنده ها ساله له دلمدایه و ههناسه م توند ده کات بکریته وه . گهر دهیزانی که من خوم بوومه ته قوربانیی ئه و ، بیگومان ئه م تابلویه ی به م چاوه ههره زهیانه وه نه ده کیشا. به پیچه وانه وه ، ئه و وای ده زانی که من له د ژوار ترین ساتی ژیانیدا ده سبه رداری بووم و من ئه وم به چاره نووسی شوومی سیاردو و .

"ئاشنایهتیم لهگهل سهرتیپ ئارامدا دهگهریتهوه بو سهرهتای چوونم بو پاریس. ههر که شهمهندهفهرهکه له ویستگای Chatelet "شاتلیه" وهستا؛ سهیرم کرد پیاویکی بهژنوبالا ریکی شیکپوشی سپی پیست که تهنها مووه رهش و برو پرهکانی له فهرهنساییهکانی جیا دهکردهوه، بهرهو رووم هات و منی به ناوی خومهوه بانگ کرد و به گهرمی و میهرهبانییهوه دهستمی گوشی و جانتاکهمی دا به کول ههلگریك که لهویدا وهستابوو و بردی بو ئوتیلیك که پیشتر ژووریکی تیدا به کری بو گرتبووم.

"ههر له رۆژانی یهکهمهوه هاورییهتیهکی گهرم له نیوانماندا دروست بوو و، بۆ ههر کاریك بی سی و دوو راویژم به و دهکرد و ئهویش زیاد له و رادهیهی که پیرهمیردیك رایسپاردووه له شاریکی غهریبهدا چاوی له کچهکهیهوه بیت میهرهبانیی لهگهلمدا دهنواند. ئه و روژانه ئه و له لایهن وهزارهتی جهنگهوه کرابوو به سهرپهرشتیاری قوتابییه سهربازییهکان. له ههمانکاتدا به ناوی پهنجهمورناسی و کاروباری پولیسییهوه مووچهیهکی تری له دهولهت وهردهگرت. ئهودهمه جیگری سهرههنگ بوو، به لام بالیوزخانه و لهناو ئیرانییهکاندا و له وهزارهتی بهرگریی فهرهنسا و وهزارهتی روشنبیریی ئه و ولاته و، له و کور و کوبوونهوانهدا که پهیوهندیی به کاروباری قوتابییه ئیرانییهکانهوه ههبوو، قسهی دهرویی و له تهواوی کارهکانمدا، ههر له ناونووسیم له E.D.B.A و تاقیکردنهوهی وهرگرتنم و دابینکردنی کاروباری گوزهران و خانوو و تهنانهت کرینیی

جلوبهرگیشدا نهك ههر خوّی بهلکو ئهوانهش که لهژیر دهستیدا کاریان دهکرد؛ يارمهتيان دام. تا واي لي هات ياش ماوهيهك من ئهوم نهك ههر به ئاموّزايهكي باوكم دەزانى؛ كە برايانە ھەلسوكەوتى لەگەلدا دەكردم؛ بەلكو ببووينە ھاوريى یهکتر و پیکهوه دهچووین بۆ گشت شوینه خۆشهکانی ئهم شاره جوانهی دونیا؛ ههر له مۆزەخانه و شانۆوه بگره تا كافيتريا و كاباريكان. لەگەليدا دەچووم بۆ ئاهەنگــه رەسمىـــەكان و راســتىيەكەي قۆزىتىيەكـــەي و، رووخۆشــييەكەي و، جلوبهرگه جوانهکانی و به تایبهتیش کاتیك که له کوره رهسمییهکاندا بهرگه سـەربازىيە سـورمەييەكەي بـە خەتـەكانى سەرشانىيەوە لەبـەر دەكـرد؛ وايـان لى دەكردم شانازيم دەكرد كە لەگەل ئەودا بـۆ گـەورەترين ئاھەنگـەكانى يـاريس و شەونشىنىيە گشتىو تايبەتىيەكانى باليۆزخانـەكانى ولاتانى دەرەوە دەچـووم. جگه لهوه دلفراوانی و دهسبلاوییهکانی؛ کاتیك بـو شـیویك دهعوهتی دهكـردم. بهلام ئەمانە ھەمووى بە لايەك، گرنگترين سيفەتى لە ژياندا ئەوە بوو كە ھيچ شتیکی له خورایی نهدهکرد. خوشی بهسهر راست نهدهزانی و به لایهوه نهنگ نهبوو ئهوهم لا بدركينيت كه لهو ساتهوهي له ئيران دهرچووه عانهيهكي له سـوودى مولكـهكانى لـه فهرهنسا و ئـهورويادا خـهرج نـهكردووه، بـهلكو بـه پیچهوانهوه تهواوی ئهوانهی به بانقهکانی ئینگلستان و سویسرا سیاردووه و تهنانهت له بانقی دوفرانسیشدا حسابی کردووهتهوه. باس له دزی و به فیرودانی یارهی دهولهتیش ههر ناکری. ئهو به تهواوی باوهری بهوه بوو که ئهو كۆمەلگايەي ئەو تيايدا دەژى، ئەو كۆمەلگايەي كە ئەو لىه زۆربەي يياوەكانى خۆى به گەورەتر دەزانىت؛ ييويستە ژيان و ييويستييەكانى ئەم دابين بكات. لەو باوهرهدا بوو که ئهو له زوربهی کهسه هاوچهرخهکانی خوی خانهدانتر و رهسهنتر و تيگهيشتووتر و دليرتر و ليهاتووتره. نابئ له قالبي ژياني ئينسانيكي رهمه کیدا دیل بکری. ده بی له هه موو شتیکدا ده ستی بروات و گهر لهم رووه شهوه بەرۋەوەندىي لە ئاست بەرۋەوەندىي خەلكىدا كەوتە مەترسىييەوە؛ ئەوا خىۋى لهسهر ههق دهزانیت له ناویان بهریت. له راستیشدا کابرایهك بوو ریك و بییهروا؛ به كار و خاوهن بريار، ههر كاتيك له لايهن ناحهزهكانييهوه ههستى به بچووكترين مەترسى بكردايە گيرفانەكەي والا دەكرد. دەيتوانى دەمى چاوچنۆكترينيان چەور بكات و دلنياش بوو له زەرفى چەند ھەفتەپەكدا بە زيادەوە ديتەوە جيى. بەلام خوّ گهر ئهم ریگایه بوّ فریودان و رامکردنی ناحهزان سهرکهوتوو نهبوایه؛ ئهوا باکی نهبوو پهنا بهریته بهر توندوتیژترین و بیبهزهییانهترین ریگای تر. باوهری وابوو که ههر کهسیك لهم دونیا ئالۆزەدا، چ له ئیران و چ له ئهورویادا، دەبئ مشوورخوری کار و ئایندهی خوی بیت. کهس بیر له کهسی دی ناکاتهوه و هەركەسىيك دەقىقەيسەك بسەرۋەوەندىي خىزى بويىت و بسە نساوى بسەرۋەوەندىي گشتییهوه یشتگویی بخات؛ ئهوا ئهو کهسه گهمژهیه و شایانی کوشتنه. به لأم لهگهل ئەوەشدا ھەندى كارى تريشى لى دەوەشايەوە. كاتىك ھەستى دەكرد كە رهزا شا دلى به شتيكدا چووه، ئيتر حسابي قازانج و زياني نهدهكرد. گيرفاني والأ دهکرد و به راست و چهیدا یارهی دهباراند تا نارهزووهکهی شا بهینیته دی. جاریکیان شا بۆ رۆژی سییهمی رەشەمی داوای ئەسییکی باشی کردبوو. یەکیك له خاوهن پایه گهورهکان سن مانگ له ئهوروپادا گهرا و نهیتوانی ئهسییك پهیدا بكات كه به دلى شا بيت و نرخيكي گونجاوي ههبيت. ههوال گهيشته سهرههنگ که شا زور تووره بووه و قسهی سووکی بهو خاوهن پایهیه وتووه. ئهم له زهرفی هەفتەيەكدا بە فرۆكە چوو بۆ مەجەرستان و ئەسىپىك كە هى هرتسوك فون مىكاش بوو به نرخیکی چهند قات گرانتر له نرخی خوّی کری و بو تارانی ناردهوه. نیوهی ئەو يارەيەشى لەسەر شا نەژمارد كە خۆى خەرجى كردبوو. ئاشكرايە كە دەبى چى بەسمەر ئەو لىپرسىراوە بەسىزمانەدا ھاتبىت كە سىن مانگ لە ئەورويادا خولایه وه و نهیتوانی ئهسییك بكریت كه به دلی شا بیت و به نرخیكی گونجاو بيت. گوناهي ئهم لييرسراوهش ئهوه بووه كه له رايۆرتيكدا سهبارهت به سەرھەنگ ئارام دەربارەي يارە بە فيرۆدانى قسىەي كردبوو.

"بهم جوّره توانیبووی ببیته جیی متمانه و ریزی شا. له ههمان کاتدا لیی دهترسا، چونکه تاقه کهسیك که دهیتوانی روّژیك له روّژان لهناوی بهریت شا بوو،

رقیکی سهیری له دلدا بهرامبهر ئهو ههلگرتبوو. بهلام له دهربرینی ئهو رقهدا تەنانەت لەگەل منیشدا كە نهینییەكانى خۆى لا دەدركاندم سلّى دەكردەوە. نەك لهبهرئهوهی دهترسا و نهیدهویست کینهکهی ئاشکرا بکات. له نارهزایی دهربریندا دريّخيي نهدهكرد. به لأم دهيخسته قالبي نيشتمانيه روهييه وه. دهيوت: "ئهم زەبروزەنگەى شا لەم قەيرانەى ئىستاى جىلھاندا بە زىانى ولاتەكەمان دەشكێتەوە. نیشتمانیەروەر كەسێكە بەر لە رووخانى رژێم جەزرەبـەى بـدات". بهردهوام به منی دهوت که جیّی متمانهی بووم: "روٚژیّك دهبی وا جهزررهبهی بدهم که خۆشی ینی خۆش بنت. به لایهنی کهمهوه شتنك دهکهم که ئیتر نهتواننت ئازارم يىي بگەيەنيت". باش بىرم دى، كاتىك ئەو رۆژنامەيسەم يىشان دا كسە خواداداد به منی دابوو، تهماشایهکی کرد، خویندییهوه و بیدهربهستانه ییکهنی و وتى: "لهكهل نهم مناله وردكانهدا دهتانهوى بهرامبهر بهو پياوه بوهستنهوه؟ ئەو فووپەك بكات ھەمووتان با دەتانبات. گەر كەسىپك ھەبپت ئەو كارەي لى بوهشیّتهوه، ئهو کهسه منم، نهك ئهو منالّه وردكانه". ویّرای ئهو زهبروزهنگ و توندوتيژييەشى بەرامبەر ئەوانەى دەيانويسىت بۆى تۆبچۆنن؛ لۆبوردنى ھەبوو. خۆی له ناحەزەكانى زۆر بە گەورەتر دەزانى و كاتىك يەكىك لەوانە تەلەيەكى بۆ دهنايهوه و ئهم دلنيا دهبوو كه له تهلّهنانهوهكهيدا سهركهوتوو نابيّت؛ دهيبووري، بێباكانه ئەو تەڵەيەي بەرامبەرەكەي يشتگوي دەخست.

"وابهستهی سهربازیی ئیران له پاریس پاپورتی به شا دابوو که سهرههنگ ئارام سهروکاری لهگهل ئیرانییه ئاشوبگیرهکانی دانیشتووی بهرلیندا ههیه. ئهم پاپورتهش له پاستی خالی نهبوو. دوو جاریک، له سهفهریدا بو بهرلین بو کرینی چهك و تفاق و پیداویستییهکانی سوپا؛ لهگهل چهند ئیرانییهکدا که لهوی تووی بزووتنهوهی پاپهرینیکی شورشگیرانهیان دهچاند ئاشنا بووبوو. کهیفی پییان دههات و کاتیک به بونهی کونگرهیهکهوه بو قوتابیانی پاریس لهوی ئاماده دهبوون؛ به گهرمییهوه ههلسوکهوتی لهگهلدا دهکردن. دهیوت: "من ههقم بهسهر بیروباوهریانهوه نییه. به لام ئاخرییهکهی تیدهکهون. تا سهر ناتوانن به ئارهزووی

خۆيان بلەوەرين. ئازان و ئەمەش لەوانى تريان جيادەكاتەوە. ئەفسىووس كە ناتوانن هیچ بکهن. ئهمانه ئهگهر حیسابیك بـۆ دلـیرى و جوامـیرى و یــاره و سامان و رابوردووی خانه واده کهی من بکهن، کاریان مهیسه ر دهبیت". شا رايۆرتەكەى بۆ دائىرەى يشكنىنى گشتى ناردبوو و، داواى روونكردنەوەى لىيان كردبوو. سنهرههنگ پياويكى وريا بوو. دهيزانى كنه ناردنى ئهم رايۆرته لنه نووسینگهی تایبهتی شاوه بو دائیرهی یشکنین و لییرسینهوه؛ ئهوه دهگهیهنیت كه شا بايهخيكي ئەوتۆي بەو رايۆرتە نەداوە. بۆيە وەلاميكى ھۆنييەوە و ناردىو مەسەلەكە دىزەبەدەرخۆنە كرا. چەند رۆژىك دواى ئەو رووداوە، كاتىك بە يەكەوە بەسسەر يليكانىكانى باليۆزخانىهى ئىراندا سسەردەكەوتىن، لووتمان بىه لووتىي وابهستهی سهربازیدا تهقییهوه که یلهیهك له ئارام بهرزتر بوو. سهرههنگ داردەستىكى بچووكى به دەستەوە بوو. تەنانەت كاتىك جلى مەدەنىشى دەيۆشى ههر ئهم دارهی به دهستهوه دهگرت و یاریی یی دهکرد. به نهرمییهوه کیشای بەسەر شانى وابەستەي سەربازىداو بە گالتەوە پىي وت: "سەرھەنگ بۆچى لهگهل گهورهتر له خوّتدا تیدهکهویت؟" وابهستهی سهربازی وتی: "من له ئاست جهنابی سهرههنگدا جهسارهتی هیچ ناکهم". ئارام وتی: "لهم جاره دهرس وهربگره و پهشیمان بهرهوه." ئهمهی وت و تیپهری، وابهسته سهربازییهکه که يلهى لهميش گهورهتر بوو له بهردهميدا لاچوو تا ئهم بروات و ئارام هيچ زیانیکی به ناحهزهکهی نهگهیاند، له کاتیکدا دهیتوانی ئهوه بکات و ملیشی بشكينيت. سەرئەنجام دواي دوو ھەفتە ئاراميان بۆ تاران بانگ كىرد و وەخىتى گەراپەوە، كرا بە ئەفسەرى تاپبەتىي كاروبارى شا لە ھەموو ئەوروپادا و ئەو سهروهت و سامانهشى له ريى ئهوهوه ييكهوهنا. ههر لهبهرئهمه ههموو سليان ليدەكردەوە و تەنانەت باليۆزى ئيرانيش چاك دەيزانى كە ئەم سەرھەنگ ئارامە؛ دەبى حىسابى وردى بۆ بكرى.

"سەرھەنگ ئارام ھەر لەو رۆژانەوە لە خوازبێنىكەرەكانى من بوو. بەلام ئەو دەورى عاشىقى لەگەلمدا نەدەبىنى. ئەو تىپروانىنىكى تايبەتىي بۆ مەسلەلەي

"کهم تا زوّر له ژیانی بیّبهندوباری من لهگهل هاوپی لاوهکانمدا له قوتابخانهی هونهره جوانهکان بیّئاگا بوو. بهلام باوه پیشی وابوو که ئهم شتانه ئارهزووی ساته وهختی نین و کهسیک که بیهویّت ببیّته ژنی ئهو، دهبی ئهو قوّناغهی بریبیّت. بوّیه هاته خوازبیّنیم، چونکه وای تهسهور دهکرد که من ئافرهتیّکی سهنگینم و له کاروبار و بیرکردنهوهمدا وردم. دهتوانم له ههموو ئهو کاروبار و سهروهت و پلهوپایهیهی که ئهو دهیخاته بهردهستم سوودببینم و پشتیوانیی من بوّ ههول و کارهکانی ئهو سوودمهند دهبیّت. منی به ئافرهتیّکی ئهزمووندیده و ئازا دهزانی و کارهکانی ئهو سوودمهند دهبیّت. منی به ئافرهتیّکی ئهزمووندیده و ئازا دهزانی و ئهگهر ئیرادهی منیش ببیّته پالپشتی خهون و ئاواتهکانی ئهو؛ ئیدی هیچ هیّزیّك له ژیاندا ناتوانیّت بهرههالهستیمان بکات. ریّکوراست پیّی دهویم: "لهگهل مندا ثریان بهرنه سهر. من لهم دنیا پر ئاشووبهدا دهرگاکانی بهههشتتان بو دهخهمه شهرپشت. ههرچییهکتان بویّت، سهفهر، خوّشگوزهرانی، ریّز، پاره، ئالتوون، خانوو، پارك، زیاتر لهوهی تهسهوری دهکهن و عاشقه به ئهمهکهکان بهلیّنی مدود، پارك، زیاتر لهوهی تهسهوری دهکهن و عاشقه به ئهمهکهکان بهلیّنی مدوره کانی من

مەترسىن. تێپەپ و ساتەوەختىن. ئەوەى دەمێنێتەوە ھەر خۆم و خۆتىن". كاتێك مەسىەلەى گرتنى كاربەدەستانى پۆسىت و تىلىگىراف ھاتـە پێشـێ، سـەرۆكى ئاسايشيان گۆڕى و شا بروسىكەيەكى بۆ ئارام كرد و داواى لێكرد له پاريسەوە بگەرێتەوە بۆ تاران و كرديان بە سەرۆكى گشتيى دائىرەى ئاسايش.

"چەند رۆژنىك دواى ھاتنەوەى بۆ تاران چووم بۆ لاى بۆ مالەوە. پيويست بوو سهري لي بدهم. بهدوورخستنهوهكهي باوكمي نهدهزاني. منيش باسم نهكرد، نهبادا وا بزانيت بو ئهو مهسهلهيه سهرم ليداوه. من ئهوم باش دهناسى و دهمزانى هەنگاويك نانيّت ياداشتى نەبيّت، منيش نەمويست بچمە ژيّر ئەوبارەوە. كاتيّك كەوتىنە قسە؛ خۆى باسى دوورخستنەوەكەي باوكمى ھێنايە ئاراوە و وتى: "ئەمە يەكىكە لە كارە گەمرەكانى سەرۆكى يىشوو و، بە شاى راگەياندبوو كە ئەگەر باوكتان تا چەند رۆژێكى تر لە تاراندا بمێنێتەوە؛ شار دەخرۆشێت. لە كاتيْكدا كه.. چيتان عەرز بكەم.." وتم: "باوكيشم حەزناكات بۆ تاران بگەريّتەوە. به لأم كه ههر له دووخراوگه بيت.. بق كهربه لاى بنيرن باشتره. بق ئيوه جياوازيى نييه، واته نامهوى لهم رووهوه داوايهكتان لى بكهم". وتى: "ئيوه ئهمر بفهرموون. من ههميشه لهبهر دهستاندام. من ئيستاش ههر لهسهر داواكهي جارانم سوورم". يرسيم "چ داوايـهك؟" وتـى: "ئـهو داوايـهى كـه خـانمى بـهريّز ئاگـادارين" وتم: "جهنابي ئەفسەر، ديارە كە گالتە دەكەن. ئيوە وا بوونەتە سەرۆكى گشتيى ئيمە و چې کچانې شاره خۆزگه دەخوازن بېنه هاوسەرتان" بـﻪدوا قسـﻪﻛﻪﻣﺪا ﻫـﺎﺕ: "بەڵێ، بە كورتى كێشەكە لێرەدايە. ئەوانە ھەموو خۆزگە بە ھاوسەرێتيى مـن دهخوازن، به لام ئهوهي من خوزگه به هاوسه ريتيي دهخوازم، مني ناويت" وتم: "جهنابي ئەفسەر گاڵتە دەكەن". وتى: "ئێوە واى لێك بدەنەوە". چەند رۆژێـك دوای ئەوە بلیتەكەی باوكمی به ناوی منەوە نارد و، ھەموو كار و پيويستيپەكانی ترى سەفەرى بۆ رەخساند. تەنھا داواى لـه مـن كردبـوو كـه بـۆ بـاوكم بنووسـم نهگهرینتهوه بو تاران و ههر لهویوه بو کهربهلا بچینت. قهرار بوو دوای ئهو به دوو مانگ دایکشیم بروات.

"من دلنیام که وهختیّك تهلهفوّنم بو كرد و بوّ شیّو دهعوهتم كرد، ئهو بیّگومان بووه لهوهی که من دهمهوی داوای چهند سالهی بهیّنمه دی و، ههرگیز ئهوهی به خهیالدا نههاتووه که من داوای ئازادكردنی تاوانباریّکی سیاسیی لیّ دهکهم.

"مَيْزِيْكي فراوانم بوّ رازاندهوه. ويستم دهعوهتيْكي شايسته بيّت. مهبهستيشم ئەوە بوو كە ھىچ نەبىت پاداشتى چاكەكانى بە جۆرىك بدەمەوە كە لە جىي خۆيدا بيّت. ئاشيهزيّكم له ئوتيّلي يالاس داوا كرد و فهرمانم دا كه شيّويّكي باش ساز بكەن. گويدم نەدايە ئەوەى چەندى تيدەچيت. شەميانى، ويسكى، جن، شەرابم ئاماده كرد و، گەرچى نەدەگەيشىتە ئەو دەعوەتانلەي ئەو كىلە ئوتېللە يللە يەكەكانى ياريس دەيكردم؛ بەلام ئەوەندەي ييم كرا دريخيم نەكرد. بۆ نانخواردن دایکیشم لهگه لماندا دانیشت و قسه کانمان له قسه ی ناسایی نهم جوّره دانیشتنانه تینهیهری. باسی بیرهوهرییهکانی فهرهنسامان دهکرد، سهبارهت بهو كهسانه دواین كه دهمانناسین. له بهردهمی دایكمدا ستایشی منی كرد؛ رهفتاری لهگهل دایکمدا زور پر ریز بوو. مهسهلهی سهفهرهکهی دایکمی هینایه پیشهوه و دایکیشم وتی که هیشتا ناغا نهیتوانیوه شوین و حال و مال دابین بکات و ههر ئەوەندە نامەي گەيشت؛ ئەمىش سەفەر دەكات. يرسىيى: "بليتتان وەرگرتووە؟" دايكم وتى: "جاري نهخيّر". وتى: "تكا دەكەم ھەركاتيّك بريارى سەفەرتان دا؛ تەلەفۆننىك بۆ بەندە بكەن تا بۆتانى بنىرم". ئىنجا رووى كردە من و وتى: "ئەوسا ههر من و خانم دهمیّنینهوه، نازانم تا ئیّستا داواکهی منتان به خانمی دایکتان و**تووه**؟".

-بهڵێ دايكم، ئاگاداره.

"دایکم له خوای دهویست ئه و مهسه له یه بیّته گوّریّ. وتی: "ئیّمه هیچمان قسه ی تیّدا ناکهین. ئاغای باوکی له خوای دهویّت. ئومیّده وارم که خوّشی قایل بیّت کی له جهنابتان شایسته تره؟" من به پیّکهنینه و رووم تیّکرد و وتم: "جهنابی ئه فسه ر، ئه مشه و بو ئه وه نه هاتوون تا خوازبیّنیم بکه ن"

پێڮەنى و وتى: "نەخێر، بەلام بيرم لى دەكردەوه".

"شيّو تهواو بوو. من ههنسام و وتم: "با ئهم مهسهلهيه ههنگرين بۆ كاتيّكى تر. ئيستا بفهرموون با برۆيىن له هۆنهكه قاوهكهمان بخۆينهوه. دهمهوى لهويش دهربارهى مهسهلهيهكى دى قسهتان لهگهن بكهم". ههوريّكى تاريك سيماى تهنييهوه. لهوه دهچوو چاوهريّى ئهوه نهبووبيّت كه من داواى شتيكى ئى بكهم. ئهويش ههنسايه سهريي و بهرهو لاى من هات. ژير بانمى گرت و وتى: "فهرموون با برۆيىن. خانم نافهرموويت؟" دايكم وتى: "نهخيّر، من داواى ليبوردنتان ئى دهكهم". خواحافيزيى له دايكم كرد و قولّى منى گرت و وتى: "ههرچييهك بفهرموون؛ به چاوان. تهنانهت بهرلهوهى بشزانم داواكهتان چييه؛ من ئامادهم جيّبهجيّى بكهم". وتم: "جهنابى ئهفسهر، گهئى خوشحانم. خوشم ههر چاوهريّى ئهوه بووم". يهكيّك له خزمهتكارهكانم بانگ كرد و وتم: "قاوه و شهرابهكه بهيّنن بؤ هوّلهكه"

"له هۆلهكه، به ديوارى سهرهوه، تابلۆيهكى گهورهى مامۆستا ههلواسرابوو. تابلۆكه سهرنجى راكيشا و پرسيى: "ئهمه ئيشى كييه؟" وتم: "ئيشى مامۆستا ماكانه" پرسيى دەيناسن؟" وتم: "نهخير، ههر ناسينيكى سهرييييانه".

"لەسەر كورسىييەك دانىشت، قاچى خستە سەر قاچ. پاكەتى جگەرەكەم پێشكەش كىرد. جگەرەيەكى ھەڭگرت، خۆشىم جگەرەيەكم ھەڭگرت. ھەڵسا، شقارتەكەى داگىرساند و ھێنايە بەردەمم و وتى: "ئىنسانێكى گێرەشـێوێنه" پرسىم: "كىّ" وتى: "ئەم نىگاركێشە". پرسىم: "چۆن؟" وتى: :" ھىچ، بەلام كەسێك نىيە پێى بڵێت كابرا دانىشە و خەرىكى ئىشەكەى خۆت بە. ھەقت بەسەر سياسەتەوم چىيە!".

"خزمهتکارهکه جزوهی قاوه و فنجانهکان و بوتلیّن شهراب و پهرداخهکانی لهسهر میّزیّکی بچووك که تهختهکهی زهرد بوو دانا و پویشت. هیّشتا ئهو به تهواوی نهچووبووه دهری که من وتم: "حهز دهکهم کهمیّك به تهنیا قسهتان لهگهلدا بکهم". وتی: "چاکه، پیّم خوشه، چ فهرمایشتیّکتان ههیه?" وتم: "پیّویست ناکات دهربارهی داواکهم قسهتان لهگهلدا بکهم، چونکه خوّتان بهلیّنی

جێبهجێڬردنيتان دامێ. كاتێك تهشريفتان ڕۅٚيشت، بيرتانى دهخهمهوه". وتى:
"ئەى ئەگەر نەڕۅٚيشتم". وتم: "نه.. دەڕۅٚن". به پێكەنينهوه پرسيى: "ئەى ئەگەر
نەڕۅٚيشتم چى؟" منيش به پێكەنينهوه وهلامم دايهوه: "كهيفى خوٚتانه،بهلام
مەملەكەتەكەمان پڕه له پياوانى ئاسايش. ئەوسا منيش پاسهوانەكان بانگ
دەكەم". قاقا پێكەنى: "هەر خوٚش بيت.. ڕاست دەڧەرموون". پرسيم: "جەنابى
ئەڧسەر لە كارەكانى خوٚتان قايلن؟" وتى: "دەتانەوێ قايل نەبم؟" پرسيم: "له
پاريس ئاسوودەتر نەبوون؟" وتى: "بێگومان ئەوێ باشتر بوو. بەلام من خوٚشم
حەزم لە پلەوپايەيە". پرسيم: "لەوە زياتر چيتان دەوێت؟ سەروٚكى دائيرەى
ئاسايش واتە ئەو كەسەى دواى شا هەموو كاروبارێكى بەدەسـته". وتى:
"بارودۆخى ولات هەروا نامێنێتەوە. دەمەوێ خوٚم بېم بە ھەمەكاره".

-ئەي چۆن دەبىخ؟

وتى: "دونيا رووه و جهنگ دهچينت. گهر دهزانن ئالمان چون خهريكن خويان چهكدار دهكهن؟" وتم: "به ئيمه چى؟" وتى: "ههر ئهوهنده تهقهو رهقه پهيدابوو، ياروى لاى خومان دوو پينى ههيه؛ دووانى تريش قهرز دهكات و تيدهتهقينيت". وتم: "ئهى كهواته بوچى ئهوهنده خرمهتى دهكهن؟" پرسيى: "ئيوه له كوى دهزانن كه من خرمهتى دهكهم؟" وتم: "دهبينم خهلكى ئازار دهدهن. كى نازانيت كه ئيوه له خورايى خهلكى دهگرن؟" وتى: "بو نموونه كيم گرتووه؟" وتم: "لهم چهند روژهى دواييدا ئهوهندهى من ئاگادارم؛ به لايهنى كهمهوه پينج كهستان گرتووه". وتى: "جا با له ولاتيكى ده مليونيدا ده پانزه كهس بگيرىن؟" ئينجا سيماى گورا و وتى: "باشه ئيوه چون ئهمه دهزانن؟" وتم: "دايكى يهكيك لهو گيراوانه، دوو و تى: "باشه ئيوه چون ئهمه دهزانن؟" و تم: "دايكى يهكيك لهو گيراوانه، دوو اسى پوژ لهمهوبهر هاته لام و ليم پارايهوه تا كورهكهى پزگار بكهم". پرسيى: "ناوى چييه؟" و تم: "موحسين كهمال".

"ناوچهوانی گرژ کرد. دهستی بو ئهملاولای لیّوی برد و دوو جار تا ژیّر چهناگهی پهنجهکانی بهملاولای پوومهتهکانیدا هیّنا. به نهرمییهوه وتی: "خانم، لیّرهش خوّتان بهو کارانهوه خهریك نهکردبیّت که له پاریس خوّتان پیّوه خهریك

كردبوو؟" پرسيم: "بۆچى من له پاريس خۆم به چييهوه خەريك كردبوو؟" وتى: "چوزانم؟ بلاوکردنهوهی روّژنامه و یاریی مناله وردکهکان". وتم: "کهواته لهم رۆژانەدا منيش دەگرن؟" وتىي: "نەء، ناتانگرم، دەتانخەمە سىندووقىكەوە؛ دەرگاى سندووقەكە مۆر دەكەم و بە فرۆكە بۆ فەرەنساتان دەنيرم". وتم: "باشتر نييه بمنيّرن بوّ لاى باوكم؟" وتى: "نهء، لهوىّ لهدهستم دهرئهچن". وتم: "دياره ههر داتان ناوه روِّژیّك له روِّژان بچنهوه بوّ فهرهنسا؟" وتی: "له گالّـته دهرچیّت. راستیتان دهویّت، مانهوهی من له ئیراندا کاتییه. ژیان له ئیراندا و لهناو ئهم درندانهدا، لهگهل سروشتی ناسکی مندا ناگونجیّت. ئهمه ژیانه لهم شاره بۆگەنەدا؟ مىن ھەر لە بنەرەتدا بىق رابواردن و خۆشكوزەرانى خولقاوم. ئەو ئاهەنگانە، ئەو شەونشىنىيانە، ئەو ئافرەتە شىۆخ وشەنگانە، يىاو واز لەو نازونیعمهته هیننیّت و بیّت گوی له قسهی سووك بگریّت؟ ئهمه ژیانی یی دهلیّن؟" پرسیم: "بۆچى شا هیچ قسهیهكى به ئيوه وتووه؟" وتى: "كه قسهى سووكى به سهروّك وهزيران وتبيّت، دياره نوّرهي منيش ديّ". وتم: "ئيّوه ئاوا دهليّن، ئهي دەبىٰ خەلكانى ژێردەستى ئێوە چى بڵێن؟" بە توورەييەوە وتى: "ئێى خانم، خەلك؟ خەلك كين؟ ئاخر ئەمانە Mentalite) يان وا ھەلكەوتووە. لەوە زياتر تێناگەن. ئەمانە وەكو ئەو بۆقە وان كە بتەوى لە ئاوێكى قەوزاويدا دەرىبهێنىت و لهناو يەرى قوودا بيخەوينىت. بۆقەكە ھەر قەوزەكەي يى خۆشە. بە راستى من تاقعتم چووه. ليّره روٚژيّك چييه ئاسووده نيم. دهشيّ روٚژيّك خوّشم تووش بكهن. واش نهزانن دوور خستنهوه کهی باوکتان بو کهربه لا کاریکی ههوا ئاسان بوو، من نامەوي منەتتان بەسەردا بكەم. لـه دائيرە يـنريك سيخورى بيشـەرەف هـەن و بەردەوام رايۆرتى درۆ بۆ دەربار دەنووسن. ئەوەي سەيرە ئەوەيە بۆچى تا ئيستا كەس سەرنجى ئەم خالى لاوازىيە گەورەيەي نەداوە. يانزە ساللە يايە و بناغەي كارى ئەم ولاتە لەسەر رايۆرتى درۆ بەندە. دەبىنى كە ھەر لە جىنى خۆشىياندا ماون، لهگهل ئهوهشدا لهسهر كارى خۆيان بهردهوامن. چۆن ئيش وا بهريوه دەچێت؟" وتم: ئەوەتانى خۆشتان ھەر بە پێى ئەو راپۆرتە درۆيانە كاردەكەن".

وتى: "قسەكەتان تا رادەيەك راستە" وتم: "تا رادەيەكى چى؟ ھەر ئەو موحسىن كەمالەتان بە پنى راپۆرتى درۆ گرتووه". وتى: "نا.. گيانى مىن.. مەسلەكە ئىجگار بەو جۆرەش نىيە. كورەكە خەرىكى بلاوكردنەوەى بەياننامە بووه". وتم: "ئاخر بۆ بەياننامەيەك دەبى قەپان لە كورەكە ببەستن؟" پرسىيى: "ئەمەيانت چۆن زانى؟".

"ئينجا تۆزێك راما. جگەرەيەكى يێكرد و وتى: "تەلەفۆنەكەتان لە كوێيـﻪ؟" وتم: "له دالاني سهرهوهيه". يرسيي: "سهعات چهنده؟ له دهونيو تێيهريوه؛ ئەگىنا ھەر ئىستا فەرمانم دەدا موحسىن كەمال بەربدەن. سبەينى بەرى دەدەم. به لأم دلنياش بن ئهمه خراب بهسهر خوّمدا دهشكيّتهوه". وتم: "منيش دلّنيام كه كاريكى باش دهكهن و هيوادارم خوا پاداشتتان بداتهوه". وتى: "ئهم قسانه له دايكتانهوه فيربوون، يهكيك نهزانيت دهليّت كچهكه ههموو عومرى لهسهر بهرمالٌ بهسهربردووه. من ئيستا كه دوو مانگه له ئاسايشدا كاردهكهم و له ساليكيش زياتر لەوى نامىنىمەوە. دەبى لە ماوەي ئەم سالەشدا ھەموو كارەكانى خۆم ئەنجام دابيت". يرسيم: "كام كارانه؟" وتى: "كارى دابينكردنى ژيانى خوم به جوريك كه كهس ئيتر نهتوانيت زيانم يي بگهيهنيّت". يرسيم: "جا سوودي ئهوه چييه؟" وتى: "ياشەرۆژتان لەبەرچاو بيت. وەكو پيم وتن رژيم رووه و ياشاگەردانى و نەمان دەچێت. كۆنترۆڵكردنى خەڵكى لە كاتى شەردا شتێكى ئاسان نييە. كەم تا زۆر ئازادى به خەلكى دەدرى و منيش گەر بتوانم گورزى خۆم لە رژيم بوەشينم و رابكهم، سهرمايهيهكي گهوره بق ياشهروّري خوّم ييّكهوه دهنيّم". وتم: "لهم بارهدا بيِّگومان راى ئينگليزيشتان بهلاى خوّتاندا راكيشاوه؟" وتى: "ئيّستا من كارم بهوان نييه. بهلام له كاتى خۆيدا دەشى ئەوان خۆيان بەدواما بگەرين. كى لە من باشتر دەدۆزنەوە. ئەوسا من ئالاھەلگرى ئازادى دەبم". يىكەنىم و وتم: "بە وردى حيسابي ههموو شتيّكي خوّتان كردووه". وتي "ههموويان وا بيردهكهنهوه. ههر كەسە و بير لە خۆى دەكاتەوە. لە گالتە دەرچيت. دەمەوى ئەمەيانتان بە جيدى ييّ بلّيْم. ئوميّدهوارم تا ئەوكاتە بريارى تەواوى خۆتان دابيّت. تا لە ئەوروپا بين؛

ژیانیکی شاهانه بر دابین ده کهم. کاتیکیش بارودوخ شیوا و بو ئیران گهرامهوه، ئهو دهمه گهر سهرکهوتنم وه چنگ هینا، ئیوه دهبنه ههمهکاره. تهواوی توانا و سهروسامانم کهبهردهوام له زیادوبووندا دهبیت دهخهمه بهردهستی ئیوهوه، ئهوسا رینی تهواوی کور و کوبوونه هه گهورهکانی ئهوروپا لهبهردهمتاندا والا دهبیت. پادشا و سهرکومارهکان پیشوازیتان نی دهکهن و دهستتان ماچ دهکهن دهبیش وه چنگ نههینم، ئهوا تا ئهو پوژهی له ئیران دهرده چم؛ سهرمایهیه کی ئهوتو که له که ده که به دریژایی تهمهنتان له ئهوروپادا نوقمی خوشگورهرانی بن و ههست به هیچ جوره کهموکورییه کنه نهکهن. ئهمه زیده پویی نییه که پیتانی ده نیم، ئهمهتان پی ده نیم تا بزانن که لهگه ن مندا ژیانیکی خوش بهسهر دهبهن. باشه، کاتیش درهنگه. خواحافیزی له خانمی دایکتان بکهن. بهسهر دهبهن. باشه، کاتیش درهنگه، خواحافیزی له خانمی دایکتان بکهن.

"ویستی دهستم بگوشین و خواحافیزی بکات. دهستیم گرت و وتم:
سبهینی موحسین کهمال بهربدهن. دایکیگهن خوشحال دهبیت". وتی: "دایکی لیره نییه. بو پاست ناپون؟ ئیوه پنی خوشحال دهبن، ئهوهش بو من بهسه. کچه باشه که. ته نها داوایه کتان نی ده کهم. ئه گه د دهربارهی ئهم مناله وردکانه شتیك دهزانن پیم بلین. من ئازاریان پی ناگهیه نم. به لام به په کهی ژیرپییان کوده کهمهوه. دهزانن پیم بلین من ئازاریان پی ناگهیه نم. به لام به په کهی ژیرپییان کوده کهمهویان ئهمه ههم بو ئیوه باشه و ههم بو منیش. زوو بی یا درهنگ من کلکی ههموویان ده کههم. ئه و به به بی درهنگ من کلکی ههموویان سهرکهوتنی من. وه ختی شا دلنیا ده که له ماوهی پینیج شهش مانگدا توانیومه ئه و مناله وردکانه لهناو بهرم، ئه و متمانهی به من زیاتر دهبیت و ئه وسا منیش ئاسانتر ده توانم گورزی خومی نی بوه شینم. ئه وه شتان پی بلیم، گهر سهره تا بمزانیایه داوای ئازاد کردنی یه کیک له وانهم نی ده کهن ههروا به ئاسانی قایل نه ده بو و منه نیه منه تبه سهرتاندا، قایل نه ده بوه شهروا به شاستیشم ئه وه نییه ئه وه بکهم به منه تبه سهرتاندا، ناده وه له په وشتی مندا نییه. به لام له ناخی دله وه پیتان ده نیم که هیوادارم نایت به دوره که ده مه وو بایت به به مه موود و نه به به به داور که هه موود به نایت به به داور که هه موود به نه به به به به منه به به ده و به به مه به به داور که ده که دا به به دوره داوایانه می نه که که دا به به به به به به ده و بیتان ده نیم که هیوادارم نه به به به داور که ده مه به داور که ده مه به دوره داوایانه می نه که که به داور که که دا به به دوره که که دا که که دا به به دوره که دا که که دوره به دوره که داور که که دا که که که دا که که دا

"خزمهتکارهکهم بانگ کرد. فهرمانم دا شـوفیرهکهی ئاگـادار بکهنـهوه. تـا بهردهرگا بهریّم کرد و پاشان گهرامهوه بو هوّلهکه. لهسهر کورسییهك پالم دایهوه، پیّکیّك شهرابی ترم خواردهوه و کهوتمه دونیای بیرکردنهوهوه.

"ئاغاى چاودێر، ئێوه باش دەزانن بيرم له چې كردۆتـەوه. زانينـي كۆتـايي چيرۆكەكە ئاسانە. ئايا شەيتان چووبووە بنكڵێشەمەوە؟ ئايا ئاسوودەيى، حەز بهرابواردن، خوشگوزهرانی، ههموو شته خوش و جوانهکانی پاریس و بهرلین، ژیانی رەنگاورەنگی ئەوروپا، شانۆ، كۆنسپرت و ھەزاران سەرگەرمیی دی، ئەمانە وهكو دووكه ليكى سيركهر منيان گير كردبوو؟. نهء.. وا نييه. گهر سهد ئهوهنده خۆشىيى ترىش بچواپەتە سەر ئەوانە؛ ئىنجا لە ئاسىت پەك سات فرينى سەر بالهكاني خۆشەويستى، ئەو خۆشەويستىيە ياكژەي من بۆ مامۆستادا؛ ھيچ نهبوو. من چۆن دەمتوانى لەگەل ئەم يياوەدا بژيم، كە ھەموو شتيكى بە تەنھا لهچاوی خۆیەوە دەبینی و، ئەو شوپنهی كه تیایدا دەوەستا به مەلبەندی زەوی و زهمهن و دونیای سهرمهدیی دهزانی؟ من چون دهمتوانی لهگهل کابرایهکدا گوزهران بکهم که خودی منی نهدهویست و تهنها حهزی به ناوی بنهماله گەورەكەي ئيممە دەكىرد، ئەويش بەو مەبەسىتەي بىكاتە ھۆيمەك لىە ھۆيمەكانى گەيشتنى بە مەرامەكانى؟ بيرى لى بكەنەوە! دەيويست من بكاتە ژنى خۆى تا لە ئاهەنگەكانى دەرباردا لە ئەوروپادا دەست بخاتە ژيْر بالْم و خوْى با بدات كە جوانترین ژنی ههیه. دهیویست بمکاته ژنی خوی تا تینویتیی گهیشتنی به مەرامــەكانى خۆيــم يـــى بشــكێنێت. دەيويســت ببێتــه مــێردم تــا مــاڵێكى يـــر

حهوانهوهی ههبیّت، لهناو پیّخهفی گهرمدا بنویّت و خواردنی بهلهزهتی بو لی بنری و ئاسایشی دابین بکریّ. بهرامبه رئهوهش چی به من بدات؟ پاره، خانوو، خوشگوزهرانی، سهفه ربیّ فهرهنسا؟ من خوشم ئهمانه مهبوو. جوان بووم و دهمتوانی له ریّی جوانییه کهمه وه لهوهش زیاتر بهدهست بهیّنم. ئه و نهیده ویست تهنانه تدله وشك و شوومه کهی خوشیم بداتیّ. ئه و ژنیّکی ده ویست ژیانی ماله وه و به خیّوکردنی مناله کانی بو دابین بکات؛ کومهلیّك ئافرهتی تریشی ده ویست تا ئاره زووه چه پهله کانی تیر بکات؛ ئه و پیشنیازی ژیانیّکی وای بو من دهکرد.

"ئەوەتان لە ياد نەچينت كە من لە ژيانە پې رابواردن و خۆشىيەكەى فەرەنسا بيزار بووبووم، تەنها لەبەرئەوەى لەوئ ھەموو منيان خۆش دەويست؛ بەلام من كەسىيكم نەدەبىنىيەوە شايسىتەى خۆشەويسىتى و مىھرەبانىي مىن بىلىت. لە فەرەنگستان بۆ جارس بووم؟ لەبەرئەوەى لە پرىكىدا ھەسىتم بە تەنيايى و بىنچارەيى خۆم كرد. سەيرم كرد ھونەرمەند نىم و ئەو تاقە تەسەللايەش، واتە ھونەرى نىگاركىشان؛ لە نىگاى پې لە خەندە و لە گەرمىى خۆى بىنبەشى كردم. بەلام لە ئىران كەسىكىم بىنىيەوە كە ھەم ھونەرمەند بوو؛ ھەم خۆشىشم دەويست.

"که لهسهر کورسییه که پالم دابوّه، نیگارخانه که یم هاته پیشچاو. ههستم کرد خوٚشترین جیّگا به لامه وه لهم دونیایه دا نیگارخانه کهی ئهوه، که تیایدا کهسانیّکی وه کو من دانیشتوون، دووراو دوور سهیرم ده کهن. نیگارخانه کهی ئهو جیّی ئاسووده یی من بوو. له وی که س به چاوی پابواردن یا پقه وه ته ماشای نهده کردم. ئه وانه ی له نیگارخانه کهی ئه ودا ده ژیان، که سانیّك بوون که من ته سه ورم ده کردن؛ به لام نهمده توانی وه ك ئه و له قالبیّکی زیندوو و پوّحداردا به رجه سته یان بکهم. له نیگارخانه کهی ئه ودا ئه و شتانه به رجه سته بووبوون که من شهیدای په یپیبردنیان بووم. چهند کهیفم به قریوه ی ئه و کیژانه ده هات که گازیان له گهنمه شامی ده گرت. سیمای پووخوشی ده روییشه که به چاوی گه وره و برو پروکانییه و مارگره ی که ده یویست گاز له سه ری ماره که بگریّت، ئه و

شاعیرهی که لهسهر پیستهیهك دانیشتبوو و مقه نییه کی لهبه رده مدا بوو و چای تیده کرد، هه موو ئه مانه به من ئاشنا بوون. هه ریه کیکیانم روزیک له ژیانمدا دیبوو".

"ناگههان سیمای شلّهژاوی ماموّستا هاته پیشچاوم. ههستم کرد که چاوهریّی منه و پیّویسته من یارمهتیی بدهم. قسهکهی سهرتیپ ئارامم بیرکهوتهوه. ههستم کرد ژیانی له مهترسیدایه و دهشی له ههر ساتیّکدا بیّت تووشی کارهساتیّک ببیّت. وتبووی: "ئینسانیّکی گیّرهشیّویّنه" دهمویست یهکسهر بهرهو مالّیان بچم. بهلام کات درهنگ بوو، جگه لهوه گومانم نهما که مالهکهشیان خراوهته ژیّر چاودیّرییهوه. ئیتر وای پیّویست دهکرد من مشووری پزگارکردنی ماموّستا بخوّم؛ نهك هی ئهو پیّی تیّکوشانهی که گرتبوویه بهر. ئیدی دوای ئهو چاوپیّکهوتنهم لهگهل سهرتیپدا، دوای ئهوهی ئهو داوایهمی زوّر به گران وهلام دایهوه، ئاشکرا بوو که دهبیّگیانی ماموّستا لهو بهلایه بیاریّزم که دهوروخولی داوه.

"سهعات یانزهی شهو بوو. له یانزهش تیپه پیبوو. تهله فونیکم بو مالی ماموستا کرد. چهند زهنگی لی دا، کهس وه لامی نه دایه وه، وتم له وانه یه خوی له ماله وه نهییت. جارجار شهو دره نگانی ده چیته وه بو ماله وه. جارجار بو پیاسه و گه پان ده چیت. به لام نهی ناغا په جه بو وه لام ناداته وه. دوو سی جار تهله فونم کرد؛ به لام کهس وه لامی ناغا په جه بو وه لام ناداته وه. دوو سی جار تهله فونم کرد؛ به لام کهس وه لامی نه دایه وه. ترسیکی ته واو دایگرتم. و تم هه بی و نه بی شتیک پووی داوه!! "له پریکدا ده نگی ده رگای ده رهوه هات. پاچله کیم. به مشه وه دره نگه ده بیک کی بیت؟ پرسیم: "کییه؟" بوم پوون بوه که خزمه تکاره کانی ئوتیله که نه ده پرود ده وی داوه دیاره که نوتیله که نه ده بید و وده دات. دیاره که دائیره ی ناسایش سه ره داوی که و تو ته ده ست. هه و لم دا نه لقه ی پوود اوه کان دائیره ی ناسایش سه ره داوی که و تو ته ده ست. هه و لم دا نه لقه ی پوود او ده ده وست دووسی که سیان گرتبود. موحسین که مالیش گیرا. داوای ناونیشانی شه و دووسی که سیان گرتبود. موحسین که مالیش گیرا. داوای ناونیشانی شه و خانو وه یان کویی و نه و راقه کانی تیدا شار در اوه ته وه. سه روکی کانو و موراته کانی تیدا شار در وه ته وه. سه روکی و نه و راقه کانی تیدا شار در اوه ته وه. سه روکی و نه و راقه کانی تیدا شار در اوه ته وه. سه روکی و نه و راقه کانی تیدا شار در اوه ته وه. سه روکی و نه و نه و راقه کانی تیدا شار در اوه ته وه. سه روکی

ئاسایش ماموّستا به ئینسانیّکی گیرهشیّویّن دهزانیّت و دهلیّت: "کلکی هموویان دهکهم. ئه و بهرهیه لهژیر پیّیان دهردههیّنم". ئایا ئیتر ئهمه نیشانهی مهترسی نییه؟ بریا دهمتوانی ههر ئهمشه و ماموّستا ئاگادار بکهمه وه.

هیدی هیدی خهریکبوو شهکهتیی پوژ و، ماندوویی خونامادهکردن بو شیوهکهو، خهیالی ویسکی و شهرابهکه هوشیان لی دهبریم. وهکو مروقه تادارهکان له نهژنومداههستم به نازارکرد و یهریشان و نانارامانه خهوم لی کهوت.

"بهیانیی ڕوٚژی داهاتوو تهلهفوٚنم بو ماموٚستا کرد. نائارامییهکهم له خوٚڕایی نهبوو. پرسیم: "بو دویٚنی شهو کهس وهلامی تهلهفوٚنهکهی نهدایهوه؟" وتی: "کهس له مالهوه نهبوو". پرسیم: "ئهی رهجهب له کوی بوو؟" وتی: "دویّنی عهسر گرتوویانه" وتم: "بوّ؟" وتی: "نازانم".

"زمانم لال بوو. بیگومان ئه و هه ستی پیکردم. به لام خوی تیك نه دا. بو دلا انه وهی من وتی: "شته که زور گرنگ نییه. به ری ده ده ن" وتم: "ئه مروّ فه رهاد میرزا به رده ده ن من ئیستا دیم بو لاتان". وتی: "تكاتان لی ده که م تا خوّم وه لامتان لی نه گیرمه وه مهیه نبوّ لام، ته له فونه که شدابخه نه وه". وتم: "ئا خر من کارم پیتانه". وتی: "ده زانم. به لام وه کو پیم وتن: به هیچ جوریک نهیه ن بوّ لام. خوا حافیز فه ره نگیس!" ته له فونه که ی داخسته وه. منیش ده ستم به ته له فونه که و مشک بو و و سه رم به دیواره که وه نا. ئیدی ئه وم نه بینییه وه".

"نا، وا نییه، جاریکی تریش بینیمهوه. به لام ئهمجارهیان پرکیشیم نهکرد قسه که لهگهلدا بکهم. رووداوهکان وهها خیرا تیدهپهرین که ئیتر نهمدهتوانی هیچ بکهم. ههرچهند ههولم دهدا پهیوهندی به ماموستاوه بکهمهوه؛ کهچی ئهو رینی پینهدهدام، تهنانهت که تهلهفونم بو دهکرد زوّر به کورتی وهلامی دهدامهوه و زوو دایده خستهوه. ئهم جوّره رهفتارهی ئهو وهکو ئیهانه دههاته پیشچاوم و بهرگهیم دایده خستهوه. ئهم جوّره رهفتارهی ئهو وهکو ئیهانه دههاته پیشچاوم و بهرگهیم نهدهگرت. ههرجاریک که تهلهفونهکهی داده خستهوه دهتوت به دریلیک جهرگم کون دهکهن. تهواوی روّژ چاوهریم دهکرد. ههمیشه، له دلی خوّمدا وام ههست دهکرد که ههوالنیکیم پی دهگات. نامهیه کیم پی دهگات و بو مالی خوّی دهعوه تم دهکات. تهنانه تا جاریکیان وه پارانهوه لینی پارامهوه که له شویننیکی تر، له مالی یهکیک له هاوریکانم بیبینم، بهلام قایل نهبوو. ههمیشه، تهنانه ته نهو ساتانه ی که دلنیاش بووم و به حوکمی تاقیکردنه وهی ئهو ماوه یهی لهگهلیدا بووم، دهمزانی له شوینیک سهرقالی کاریکه، کهچی ههر چاوله ریّی بووم. له دلی خوّمدا دهموت ئه و پیویستی به منه و هه د داوای بینینم دهکات.

وام به خهیالدا دههات که ئه و شته ی قهت نهیکردووه؛ دهیکات و له پریکدا بیّواده خوّی به مالماندا دهکات. ههر کاتیّك که بو ماله وه دههاتمه وه، گهرچی دهمزانی گهر نامهیه کم بو بیّت فزه سولتان لهسه ر میّزی ژووره که می دادهنیّت،

کهچی ههر باوه پم نهده کرد هیچم بۆ نهنیریت و، له بابا و دایکم یان ههرکامیکی تری ماله وهم ببینیایه دهمپرسی ئایا که سیک ههوالی نهپرسیوم؟ ئایا که س نامه ی بۆ نههیناوم؟ تهنانه ته فو نامانه ی که له دهره وه ی و لاتیشه وه پیلم دهگهیشتن، گهرچی پوولی و لاتانی دهره وه شیان پیوه بوو، به و ئومیده دهمکردنه وه که نامه ی ئه و بن. به لام کاتی چاوم به خهته که ده که وت و دهمزانی هی ئه و نین، به بی نهوه ی بیانخوینمه وه فریم ده دانه سهر میزه که و، جاری وابوو تا چهند پوژیک له سه میزه که وه کو خویان ده مانه وه.

"رۆژێکیان لـه شـهقامێکدا فـهرهاد مـیرزام بینـی. سـکێچهکهی ماموٚسـتام بيركهوتهوه و به سميّليدا ناسيمهوه و چوومه بهردهمي و ههوالي ماموّستام لي يرسى. به وشكى و ساردييهوه وهلامى دامهوه: "من ئيوه ناناسم" وتم: "من ئيوه دەناسىم. ئيوە فەرھاد مىيرزان. ناوى راستەقىنەشىتان موحسىن كەمالـە". وتى: "بههه له دا چوون خانم، من فهرهاد ميرزا نيم" وتم: "من هيچم له ئيّـوه نـاويّت. دەمەوى بزانم ئاغا رەجەبيان بەرداوە يان نا؟" وتى: "خانم بە ھەلُەدا چوون من نە ئيّوه دهناسم و نه ئاغا رهجهبيش". ئهو قسهيهيم زوّر پيّ ناخوّش بوو. به سـووكييهوه تهماشـايهكم كـرد و بـهبئ هيـچ يـۆزش و خواحافيزييـهك رووم لي وهرگيرا و رؤيشتم. له دلمي خومدا وتم: "ههتيوچهي ترسنوك!من له بهنديخانه رزگارم كرد، كەچى ئيْستا دەترسيّت قسەم لەگەلّدا بكات". "مانگيّكى رەبەقم لەو چاوهروانییه کوشندهیه دا به سهر برد. ته واوی ئه و روزانه ده مویست خوم له و ديّوهزمه سامناكه رزگار بكهم؛ وهليّ ئهو قوولتر چرنووكه خويّنينهكاني خوّى له دلْم دەچىقاند. دوو سىي جار تەلەفۆنم كرد. رۆژىك كەسىپكى نەناس وەلامى دايەوە و وتى: "مامۆستا ليّره نيپه". جارەكانى تريش، ھەر ئەوەندە ئەو تەرەڧەي تىر دەنگى منى دەبىست، تەلەفۆنەكەي دادەخستەوە. ئاخ، دەزانىت بەدبەختىيەكەم له چیدا بوو؟ ههرچهندم دهکرد باوهرم نهدهکرد ئهو بهو جوّره رهفتارم لهگهلّدا بكات. ئايا ليم رەنجابوو؟ ريك ئەو گفتوگۆيەي نيوانمانم هينايەوە يادى خـۆم. وتبووى: "فەرەنگیسى ئازیز، من رزگاركردنى فەرھاد میرزام لە تۆ دەويت. بەھەر

نرخیک بووه دهبی رزگاری بکهیت، ئهگینا دهیکوژن. ئهو کهسیک نییه شت بدركێنێت لهژێر ئازاردا دهيكوژن". منيش يرسيم: "بهههر نرخێك بێت؟" وهلامي نهدایهوه، روونتر پیم وت: "تهنانهت گهر بهو نرخهش بیت که من ههموو تهمهنی خۆمى بۆ بفرۆشم؟" وتى: "بەو گرانىيەش نا". بۆ رزگاركردنى ھاوريكەي ئامادە بوو من بنيريّته لاي سهروّكي ئاسايش، بهلام ئيستا كه خوّى له مهترسيدايه، ئيستا كه گياني بهتاله موويهكهوه بهنده، نهيدهويست من ببينيت. چون بيري دەكردەوه؟ وا بيرى دەكردەوە لەوانەيە من لەبەر ئەو خۆم بفرۆشم؟ يان لە ترسانا گیانی خوّم بخهمه بهردهستی سهروّکی ئاسایش؟ ئاخ، گهر ئهم تابلوّیهی بهو چاوانهوه نهكيشايه، وا بيرم دهكردهوه و ئاسبووده دهبووم. به دوا ژيانيكي ئاسووده و خوشدا دهگهرام و خوّم فریّ دهدایه وهیلانگهی ژیانیّکی ئاساییهوه و تووشى ئەم رۆژە نەدەبووم. ھەروەكو ئەو سالانەى دواپى دەۋپام. بەيانيان درهنگ له خهو هه لدهسام، ههر لهسهر سیسهمه که چا و شیر و هیلکه و کهره و مرهبا و شهرابم دهخوارد. ياش نيوهرو سهرقائي ئهسب سواري دهبووم؛ يان سوارى ئۆتۆمبىلىك دەبووم كە بە خىرايى ھەشتا نەوەد كىلۆمەتر لە سەعاتىكدا دەرۆيى و، لەگەل ھاوتەرزەكانى خۆمدا پېشبركېمان دەكرد و، يان بۆ كۆگاكان دهچووم و شتم دهکری. شهویش ههمدیسان کاتی ئارایشت و میوانداری و كاتبه سهربردن و قومار و شهراب و نوكتهبازى و جلوبهرگى قهشهنگ و چهنهبازى دههات. تا ئەوە بوو رۆژێكيان، لە يەكێك لەو رۆژنامانەدا كە لە ئێرانەوە يێمان دەگەيشىتن، ھەوالى مەرگەكەيم خوينىدەوە و ياش ماوەيلەكىش لىلە گۆڤارىكى ئەلمانىدا ئەم تابلۆيەم بىنى بەم چاوە نەفرەتىيانەوە. ئىتر لەو رۆژەوە ئاوەھام كە دەمبينن.

"بهیّلن با کوّتاییهکهتان پی بلیّم و تهواوی بکهم. ئیّـوه تاقـهتیّکی سـهیرتان ههیه. گهر بهمجوّره بیّدهنگ دابنیشن. دهتوانم هیّندهی کتیّبیّك قسهتان بوّ بکهم.

دوای مانگیک ئیتر حهوسه لهم نهما. دیسان شهویکیان سهرتیپم بـ ق مالهوه دهعوهت کردهوه. له ماوهی ئهم مانگهدا بهردهوام تهلهفونی بو دهکردم. کاتیک له

مالهوه نهدهبووم؛ ئهحوالمي له دايكم دهيرسي. دوو جار بهر لهومي پيشتر ئاگادارم بكاتهوه هات بو مالمان. دادهنیشت و چای ده خواردهوه و جگهرهی دەكيشا! ئاماژەي بۆ داواكەي دەكرد، ئينجا دەرۆيشت. ئەو شەوە ھەر ئەوەندە فرسهتم هیّنا، پرسیم: "باشه، ئیستاش ههر خهریکی خزمهتن؟" پرسیی: "چۆن؟" وتم: "ئێستاش هەر خەڵك دەگـرن؟" وتـى: "نـهء، ئيـتر خـﻪڵك نـاگرين. لانهى خرايهكارييهكهمان دۆزىيهوه". يرسيم: "له كوي بوو؟:" وتى "يەكيكيان مالِّي ماموِّستاي نيگاركيْش بوو". به هيْمنييهوه پرسيم: "كام ماموّستاي نيگاركيْش؟" وتى: "خۆتانى لى ھەللە مەكەن، ئەم مامۆسىتايە، خاوەنى ئەم تابلۆيە. ئيوه باش ئەو دەناسن. رايۆرت لە ئيوەش دراوه. ئيوەش ھامشىزى مالى ئەوتان كردووه". وتم: "من مانگيك دەبى بۆ ئەوى نەچووم. كاتى خۆى دەچووم تا يۆرترينتم بكيشيت" وتى: "ئەي چون بوو ئيمه وينهي تۆمان لەوي نه دوزييه وه؟" وتم: "له به رئه وهى من دوو سنى جار چووم بو لاى و چونكه كهيفم به كارهكانى نههات؛ تاقهتم چوو و ئيتر نهرۆيشتمهوه. كارهكهى تهواو نهكرد. ئيوه مالْهكهيتان يشكنيوه؟" وتى: "مالْهكهيمان يشكني و ههرچييهكمان ويست دەستمان كەوت. بە كورتى سەرى گلۆلەكەمان دۆزىيەوە. خۆشىمان گرت، عەجىب درۆزننكه، تا ئنستا نەمانتوانيوه يەك وشەي لى دەربهينين..".

"نامهوی پیتان بنیم چ حانیکم به سه رهات. هه ر ئه وه نده قسه کانمان گهیشتنه ئیره، گه رچی من خوم بو بیستنی ناخوشترین هه وانیش ئاماده کردبوو، که چی نه متوانی به سه رخومدا زال بم رهنگم په ری و خه ریك بوو گشت له شم ره ق ببیت. به لام سه رتیپ له وه به ریزتر بوو که شنه ژاوییه که م به روومدا بداته وه دانم به جه رگی خومدا نا ئارام دانیشتم. جگه ره یه کم داگیرساند. شه راب و قاوه مخوارده و گویم بو قسه کانی سه رؤکی ئاسایش شل کرد.

".. ههر لنى دەردەهننين. گهرچى ئنمه شتنكى ئهوتۆشمان لهو ناونت، تهنها ئهوهمان دەونت پنمان بلنت ئهم نامانهى كه له پاريس و بهرلينهوه بۆى دەهاتن، له كنوهن. ئيدى كارى ترمان پنى نييه". پرسيم: "تهعزيبيشى دەدەن؟" وتى:

"ناچارین، ئهگینا ناتوانین هیچی لی دەربهینین". وتم: "ئهی ئهگهر لهژیر تهعزیبدا مرد؟:" وتی: "گوناهی ئیمه چییه؟ با قسه بکات و سهری خوی ئاسووده بکات. پاستیشتان دهویت ئهوساش ههر ئاسووده نابیت. چونکه شا له ئاست ئهم مهسهلهیهدا به ئهندازهیه که هیمن ناکریتهوه" پرسیم: "دهیکوژن؟" وتی: "ههقی خویهتی". وتم: "ئای که کهسانیکی بهدن ئیوه". هچی نهوت. ئهم قسهیهمی پی خوش نهبوو. مین ئهم قسهیهم به دهم زهردهخهنهوه وت، بهلام دیاربوو زمانه ساختهکهم باش دهرنههینابیت و، ئهو پاستییهی که خوی تیدا حهشار دابوو؛ سهرتییی ئازار دابیت.

"بابسهتی قسسه کانمان گسۆری. دەربسارهی بووکه کسهی پادشسای بسه لژیك و ئابرووچوونه کهی سسه رداری گسهورهی کرمسانی لسه مۆنتیکسارلۆ و، داگسیر کردنی ئوتریش له لایه نهیزه کانی هیتله رهوه و، ئاگربه ربوونه وه کهی جبه خانه و، دزی له بالیوز خانه ی میسر و سهرقالییه کانی خوّی دوا و، هسه روه ها و تی که ویّرای ئهمانه حه زده کات جارجار من ببینیت و، باسی هه ندی شتی تریشی بو کردم که توزقالیک سه رنجیان رانه کیشام. هه ستی کرد که وه لامه کانم ساردن و زور له خوّم ده کهم قسه ده کهم؛ بویه زووتر له جاران هه لسا و رویشت.

"کاتیّك تەوقەی خواحافیزیی لەگەلدا كردم، دەستمی گوشی و وتی: "له دلّی مەگرن هیچ نییه. سلاوم به خانمی دایكتان بگەیەنن".

"من ههر ئهو شهوه بریاری خوّم له ژیاندا دا. ناغای چاودیّر، ئیّوه بیر لهچی دهکهنهوه؟ ئیدی قسه ناکهن. پرسیار ناکهن؟ تیّروانینی ئیّوه دهربارهی مین هیّندهی سهره سوژنیّك کار له رهوتی ژیانم ناکات. ههرچییهك بلّین! یا نهیلّین! من به نیگا سهیرهکانتان ههست دهکهم که دلّتان به حالّی من دهسووتیّ. من داوای بهزهییم له کهس نهکردووه. ئیّوه له دلّی خوّتاندا دهلّین که من چوّکم دا، ترسام، پهلهم کرد، نهزانانه بریاری خوّم دا. ئاخ، ئهمه به وتن ئاسانه. بهلام گهر ئهو شهوه ئیّوه له منهوه نزیك بوونایه و من روّحی خوّمم به رووتی پیشان بدانایه، ئیّوهش دوودل دوودل دوردل دهبوون و نهتاندهتوانی بهم ئاسانییهی ئیستا دهربارهی رووداوهکانی

رابوردووم حوكميّكي رهها بدهن. حوكمدان بهسهر رابوردوودا كاريّكي ئاسانه. به لام وهختیك خوّتان به لیشاوی لافاوهکه دهکهون و سیّلاوی دلْرهقی ژیان لهم بەردەۋە بەۋ بەردەتاندا دەكىشىنت، ئەۋدەملە گەر توانىتان بەرگلە بگىرن، گلەر توانيتان خۆتان رابگرن و نەھێڵن ترس ناختان بكێڵێ؛ بەڵێ ئەودەمە كاتێ ئارامى وهچنگ دههینن، لهزمتی بوون دهچینن. ئهم جوره بیرکردنهوهیه چهند خوشه، چەند ئاسانە. بەلام ئىلوم خۆتان لىكى بدەنسەوە. منىك.. بە ھسەموو ئسەو رابوردووهمهوه له ژیاندا، به ههموو ئهو دوودنی و یهرهوازهپیهوه که له بوونما لانهی خۆیان کردبوو، به ههموو ئهو بیّحالّی و سهرگهردانییهمهوه؛ چاوهریّی ئهو توانا گەورەيەم بۆ خۆراگرتن ليدەكرا؟ من كچى باوكى خۆم بووم. ھەر ئەوەندە یه ک جار له ژیانیدا دووچاری چهرمهسهرییه ک بوو، سهری دانهواند، چوکی دا، خاكى ئەدەبى ماچ كرد و گۆشەگىرىي ھەلبژارد. چاوەريى چى لـه مـن دەكـەن؟ مامۆستاش وەك ئيوه ئاوا بـه چـاوى سـووكەوە سـەيرى منـى دەكـرد. حەتمـەن ئەويش چاوەريى شتيكى دىكە بوو لە من. ئەم چاوانە ھى ئافرەتيكى هەوەسىبازى هەرزەن. ديارە ئەويش لىه دلىي خۆيىدا وەكىو ئينوە بىرى لىه مىن كردۆتەوە و وتوويەتى: "ھەر ئەوەندە گيانم كەوتە مەترسىييەوە، وەكو مراويى ناو زهلكاوهكان خوّى لهنيو گژوگياكاندا شاردهوه و له هاژوهووژي دهرياكه ههلات". بهلام مامۆستاش بیگوناه نەبوو، دەپتوانى كارم لى بكات. بۆچى خۆى لە قەفەسى بيدهنگيدا بهند كرد؟ بۆچى هـەولى نـهدا رييـهك بـۆ دلـم بكاتـهوه؟ مـهرج نـهبوو ببوومایه به هاوسهری یان به یاری. به لام ئایا نهیده توانی من به رهو ژیانیکی سوودمهند رابكيشيت كه كهم تا زور كهوتبوومه ناويهوه؟ به پيچهوانهوه، منى له خوّی و لهو دونیا یر تیکوشانه دوورخستهوه و فریی دامه دونیای ئهو مروّقه هیچ و پووچانهوه.

"تازه سوودی چییه؟ بۆچی دهمهوی بهرگری له خوّم بکهم؟ نا ئهمه بهرگری نییه. ههروهکو له سهرهتادا وتم مهبهستم خالیکردنهوهی خوّمه له گرییهك که خهریکه دهمخنکینیت.

"پۆژى دوايى، سەعات شەش و نيوى بەيانى، بەرلەوەى بۆ دائىرە بچێت؛ تەلەڧۆنم بۆ سەرتىپ كرد تا بەر لە پۆيشتنى بۆ سەر كارەكەى سەرێكم لى بدات. پرسيى: "چىيە.. ھەوالى تازەتان پێيە؟" وتم: "لەوانەيە بەلاى ئێوەوە تازە بێت". وتى: "باشە، دێم" وتم: "تكا دەكەم بڧەرموون ھەر لێرەش نانى بەيانىتان بخۆن". وتى: "خەرىكى نانخواردنم. ئێستا دێم".

"هیچ نهبیّت دهبی ئیّوه بزانن، بریاریّکی وا گرنگ له ژیانمدا کاریّکی هیّند ئاسان نهبوو. چ ئافرهتیّك حهز دهكات لهشی خوّی بفروّشیّت؟ هیچ شتیّك لهوه سهخت ترو ناخوّشتر نییه ئافرهتیّك خوّی تهسلیمی پیاویّك بكات که خوّشی ناویّت. ئیّوهیپیاو ههرگیز ئهو ئازارهتان نهچهشتووه. ئهو تهسلیمبوونهش نهك بو شهویّك؛ یان جاریّك و دوو جار، بهلّکو بو سالانیّکی زوّر. بو تهمهنیّك! ئافرهتهکهش یهکیّکی وهکو من بیّت، که سالانیّک ههلّوهدای میهرهبانی و نهوازشی پیاویّك بووم که خوّشم ئهویست و دونیام به دوویدا تهی کرد، ئافرهتیّك که پاش برینی بهردهلانی ژیان، توانیبووی بهو دواییه تاقه پهناگهی عیشقی خوّی برینی بهردهلانی ژیان، توانیبووی بهو دواییه تاقه پهناگهی عیشقی خوّی برینی

"کاتی سهرتیپ خوی به ژوررهکهمدا کرد و چاوی به چاوه ئهشکبارهکانم کهوت؛ واقی ورما. پرسیی: "چی روویداوه؟" وتم: "سهرتیپ، من داوام له ئیوه کرد بهر له چوونتان بو دائیره بو ئیره بفهرموون، چونکه کاریکی زور پهلهم لهگهل ئیوهدا ههیه.." ویستی قسهکهم پی بپریت، وتم: "سهبرکهن! ئیجازه بفهرموون با قسهکانم تهواو بکهم، ئهودهمه ئیوه وهلامی خوتان بدهنهوه. من داوایهکم له ئیوه ههیه و دهشزانم هینانهدیی ئهم داوایه بهلای ئیوهوه زور گرانه. بهلام دلنیام که مهحال نییه. بهرامبهر ئهمهش من ئامادهم ههر داوایهکتان ههبیت جیبهجیی

"ههلساو تهپلهكیکی له سووچیکی ژوورهکه هینا و هاته نزیك منهوه و دانیشت. دهستی گرتم و ویستی شتیك بلیت. بهلام من نهمهیشت و وتم: "سهرتیپ، قسهکانم تهواو نهبوون". وتی: "بهیلن با منیش قسهیهك بکهم. دهزانم

ئيوه داواى چيم لى دەكەن". هەر نەمهيشت قسىەكانى تەواو بكات، "نا.. بهيلله با جارى من قسىەكانم تەواو بكەم، من نامەوى وەلامەكىەتان بە پەتكردنىەوە بيت. كاتيك كە پيتان دەلىيم هەر داوايىەكتان هەبيت جيبهجيى دەكەم، ئەم قسىەيەم داواكانى پيشووشتان دەگريتەوە. من بە تەواوى مەيل و ئارەزووەوە قايلم بېمە هاوسەرى ئيوە و ئەمەش بە وەلامى قەتعى و بىمەرجى من بزانن". دەستى كە لە دەستىدا بوو گوشيم.

"دەتانەوى باوەر بكەن، دەشتانەوى مەيكەن. مىن لـەم كابرايـە؛ وەك ييـاو و میّرد قیّرم دههاتهوه و، ئهو ههرگیز جگه له دوویاتکردنهوهی داواکهی جورئهتی نه کردووه مهیلی خوی به رامبه رم دهبیریت. به لام ئه و ساته که پیم وت به ته واوی مەيل و ئارەزوومەوە قايلم بېمە ھاوسىەرى؛ دەست گوشىنەكەيم يى خۇش بوو. وتم: "من ئامادهم و دهتوانم ببمه هاوسهريّكي باش و چوّنتان مهيل ليّبيّت ئاوهها به خته وه ریتان له ژیاندا بو دابین ده کهم. به لام ئیوه ده بی ماموستا ماکان رزگار بكهن. دەشــزانم كــه رزگــاركردنى تەنــها لــه دەســتى ئيّــوەدا نييــه. دەزانم كــه ناحهزه کانتان ههول دهدهن ئهم ئازايه تييه تان پئ بفروشنه وه. دهزانم که شا ناتانبووريّت، هەزار شتى تريش دەزانم كە ئيّوه بيرى لى دەكەنەوە. لەبەرئەوە ئەو شتانهم پی مهلین. لیشم مهپرسن پهیوهندیم به ماموّستاوه چییه. ئیوه کهم تا زوّر دەزانن كە من يەيوەندىي سياسىيم لەگەلىدا ھەبووە. لەم داوا گرنگەش زياتر هیچی ترم لهو پیاوه ناویت که دهمهوی ژیانی داهاتوومی لهگهلدا بهسهر بهرم. مامۆسىتا لىەم سىەد سىالەي دواپىدا گەورەترىن نىگاركىشىي ئىرانىە. ئىەمرۆتان لهبهرچاو نهبیت که چونکه شا رقی لی دهبیتهوه کهس بایهخی یمی نادات، كارەكانىئەو نەمرن. سبەينى ھەر تابلۆيەك لە تابلۆكانى دەبيتـ گرانبـەھاترين ئاسەوارى ئەم ولاتە. ئەگەر ئەو بە فەرمانى دىكتاتۆر لە بە ريى ئيوەوە بكوژرى: بۆ ھەتا ھەتايە ئەمە دەبيت يەلەيەك بە ناوچەوانى ئيوەوە. ئەرسا ھەرچى ئاواتو خەونەكانىشتان ھەن ھەمووى با دەيانبات. ئەوسىا ناوتـان دەنيـن "جەلادەكـەى ماموستا ماكان .. ئهم يياوه پايهيهكي تايبهتيي لهناو لاوان و پياواني

تيگەيشتووى ئەم ولاتەدا ھەيە. ئاخر من خۆم رۆژى لە رۆژان نيگاركىش بووم و یان ویستوومه بیمه هونهرمهند و دهزانم کارهکانی ئهو چ نرخیکیان ههیه. ئیوه یهکیکی دژ به دهولهتتان گرتووه. به لام به مهرگی ئهم زیندانییه ماموّستا له یاد ناچيتهوه و ئيوهش بۆ ههتا ههتايه ههست به پهشيماني دهكهن. بۆچى وا به واقورماوييهوه تهماشام دهكهيت؟ ئيوهيهك كه ترس و واقورمانتان لا نييه. بهلى ئەمە كارىكى گرنگە، كارىكى گەورەپە. ئېوە ھەمىشە بە منتان نەدەوت كە دەتانەوى گورزى خۆتان لەو دوژمنەتان بوەشىنن كە رىي سەركەوتنى لى گرتوون؟ ئەمە باشترین دەرفەتە. مامۆستا لە ھەمووجیهاندا ناسىراوە.كاروبارتان ریكبخەن. خۆتان نەخۆش بخەن. سەروەتەكەتان، ئەومى يارەپ بۆ دەرەومى بگويزنەوە. ئەوەى دەتوانن بيفرۇشن. بيفرۇشن. مامۇستاش ئازاد بكەن. رييەك بۇ ھەلاتنى له ئيران بدۆزنەوە. خۆشمان دەچىن بۆ ئەوروپا. ھەر ئەوەندە لە ئيران چووپنە دەرى ئىدى بۆ ئىوە كار ئاسان دەبىت. لە يارىس، لە لەندەن، لە ھەر كويىلەك پیتان خۆش بوو كۆنگرەيەكى رۆژنامەنووسىي سازبكەن، چى ھەوالدەرەكانى جیهانه ئاگادار بکهنهوه وپییان بلین که سهروکی گشتیی ئاسایش بوون. دیکتاتور کاری وای یسی سیاردوون که لهگهل سروشتی مروّقانهی ئیسوهدا نهگونجاوه. ئهوهی دهیزانن بیلین. ئهو نهینییانهی که ناگاداری ههن میری دههینیته لهرزه، یهرده له روویان ههلمالن. دهربارهی ئینگلیز و دهست خستنه ناو كارى ئيرانهوه بدوين، ئينگليزيش تا سهر ئاغاو كويخا نابيت. له لايهكى ترەوە، بە تايبەتىش ئىستا كە رى بۆ دەسەلاتدارانى ھىتلەرى لە ئاست ئىراندا والآيه و ئەمەش دلى ئىنگلىزەكان خۆش ناكا، بىگومان بە كە ئەوان حىساب بۆ ئەم ئازايەتىيەى تۆ دەكەن. دەربارەي زولم و سىتەمى كاربەدەسىتانى دەسەلات بدوی له یاریزگاکانی باکووردا، دهربارهی دزی و تالانیی پیاوهکانی دهولهت، دەربارەي گوشارى رژيمى ديكتاتۆرى و ئەو چەوسانەوە شىوومەي كىه لىه سەرانسەرى ولاتدا ھەيە. بەو بەلگەنامانەوە كە لە بەردەستاندايە؛ يېشانى بدەن که دەزگای دادیهروەریی ئیران هۆپەکه له هۆپەکانی چەوساندنەوە و دزی و

تالأنى و هيچى تر. ئيوه باشتر له من دهزانن. پيويست ناكات من فيرتان بكهم. ييمه كهنن! من بهرژه وهنديي ئيوهم دهويت. باسي ئهوهيان بو بكهن كه ئيوه به فهرمانی دیکتاتور ماموستای نیگارکیشتان گرتووه و ویستووتانه به پیی ياساكان مامەلەي لەگەلدا بكەن. بەلام ئەو داواي ليتان كردووە كە بيكوژن. بلين: سەرۆك ئاسايشەكانى پيش ئيوه چەندەھا وەزيىر و پياوى گەورەى تريان لە زينداندا ژههرخواردوو كردووه و ، خنكاندوويانن و، چونكه ئيوه نهچوونهته ژير ئەو بارەوە، ھەر لە ئىران ھەلھاتوون و لىرە لـە ئـەوروپا ئـەركى خۆتان ئـەنجام دەدەن كىه تۆكۆشانە در بە رژىمى جەور و سىتەم. ئەملە ئەو گورزەيلە كىلە دەتانويست لنيى بوەشننن. ئنوه ناتانەوى بېنلە خاوەن يلەويايەيلەكى بنند لله ولاتدا؟ ئەى ئيوە بيرتان لەوە نەكردووەتەوە كە ويراى ئەو سانسىۋرە بەھيزەى لە ئارادایه، ئهم قسانهتان؛ دهگاتهوه به گویّی خهلّکی ئیّران و، ئهمهش له ئایندهدا چەند لە بەرژەوەندىتاندا دەبىت؟ بى تەنھا ساتىك بىھىننى يىشچاوى خۆتان. دەزانىن كى خەلكانى ئازادىخوازى ئىران چ نرخىك بى ئىم ئازايەتىيەى ئىدوه دادەننن؟ ينمەكەنن! دەزانم ئومندتان بە خەلكى نىيە! دەزانم گالىتەتان بە وشەي خه لکی و ئازادیخوازی و بزووتنه وه ئیرادهی میلله ت و بهره نگاری دیّت و لیّیان بيْزارن. دەشىي ئەمرۇ وا بيت كە ئيوە تەسەورى دەكەن، بەلام تەنانەت لەمرۇشدا كەسانيكى وەكو مامۆستا ماكان و موحسين كەمال لەناو ئەو خەلكەدا ھەن كە چەند ئازارتان دا بەلام ھىچى نەدركاند. ئىدە خۆتان بە رىدەوە باسىي ئەو لاوانهتان بو دهكردم كه له بهرلين لهگه لياندا ئاشنا بوون. لهوانه له ئيرانيشدا ههن و له ئەوروپاش چاودىرىتان دەكەن. ئايا ئىدە دەزانىن كە ئەوە گەورەترىن سهرمایهیه بو ئایندهی خوتان ییکهوهی بنین؟ وا مهزانن که خهلکی ئیران ههتاههتایه ئاوهها سارد و بیدهربهست و هیچ لهباردا نهبوو دهبن. ئیوه نالین چەند سالىكى دى جەنگى جيھانى بەريا دەبىيت و بچووكىترىن جەنگ ئىيرە دەشلەقنىنىت؟ بەنلىن با ئەو يەردەيە ھەلمالىرى. ئەو دەمـە دەبىنـن، لـە سـووچى ههمان ئهم مزگهوت و قوتابخانانهدا، لهناو ههمان ئهو کهسه بهکریگیراوانهدا،

لهناو ههمان ئه داوهرانه دا که له ئاست ئیوه دا سه رداده نه وینن، به چاوی خوتان دهبین که له ناو ههمان ئه و نادان و کریکار و لادیییانه دا که سانیک پهیدا دهبین و به هاواره وه ده رژینه ناو کولان و شهقامه کان. ئه وسا له ژیر ئالای ئیوه دا نه عره ته ده کیشن و به راستگوییه وه بو را ته کاندنی بارودو خی ئه و ولاته گیانبازی ده که نه مانه هه ر له ئیستاوه چاودیریتان ده که ن ئه وده مه ناوبانگی باشتان ده بیت نه مانه هه ر له ئیستاوه چاودیریتان ده که ن به وده مه ناوبانگی باشتان ده بیت سه رمایه یه کونت بوزن که تا ئیستا هیچ یه کیک له و پیاوانه خاوه نی نه بووه، ته نانه ته به پیاوانه شکه جاران به ناوبانگ بوون و ئیستاکی خزاونه ته کونجی ژووره و هه لاتروشکاون و چاوه رینی فرسه تن. هه رواش ده بیت، چون ئه و ده مه هیچ یه کیک له وانه و ه کو نوره و و کو نیو و نیو ده مه هیچ یه کیک له وانه و ه کو نیو نازیه تینه که ورتون نه نواندو و و له که کیک دیکتاتوردا تینه که کوتوون ...".

"سەعاتىكى رىك قسىم بىق كىرد، خۆيەرسىتىيەكەيم جوولانىد. ھەركاتىك دەيوپست بەدواي قسەكانمدا بيت، دەرفەتى قسەكردنيم نەدەدا. بە جۆريكى دیکه به لگهم بو ده هینایه وه. جاری وابوو ییده کهنی، جاری واش بوو ئه و بيركردنهوهيه ئازايانهى منى بهدل بوو. ئينجا تاويك تيدهفكرى و رووداوهكانى ييشبيني دەكرد. نەيدەتوانى رى بۆھەلاتنى مامۆستا خۆش بكا. بەلام دەيتوانى له بهندیخانه رزگاری بکات و بق دوورخراوگهی رهوانه بکات. ئهوهم قبوول کرد، چونکه ئهوه دوا پهناگه بوو. ئهوه دوا چارهبوو له بهردهممدا بۆ رزگارکردنی تاقه خۆشەويستەكەم لە ژياندا. هيچ چاريكى ترم نەبوو، يان دەبووايە قەناعەتم پى بكردايه.. يان گهر لهوهدا سهرنهكهوتمايه؛ نهمدهزاني چيم بكردايه. ئهو له ئەنجامدا بەلْينى ييدام كە يەكسەر بچيت بۆ دەربار و لـەوى لەگـەلْ شادا قسـه بكاتو هەولْ بدات قەناعەتى يى بكات كە ئازادكردنى مامۇستا؛ كە ئيتر ناتوانىت هیچ بکات؛ له سوودی شادایه، ینی دهنیت که ماکان لهناو خهنکانی روشنبیردا ناسىراوه. يياوانى سەردەم دەيناسىن. گرتنىي ئەو نارەزايى لىە ناو خەلكدا بلاوكردۆتەوە، كوشتنى ئەو لە چاپكراوەكانى ولاتانى دەرەوەدا دەنگ دەداتەوە و چاكتره له روانگهیهكی سیاسییهوه بروانریته ئهم مهسهلهیه! رهخنهی دهگرت و منيش هەولام دەدا قەناعەتى يى بكەم. سەير لەوەدايە كە من خۆشم باوەرم بەو

قسانه نهبوو که دهمکردن و ئهو شتانهم دهوتهوه که له خودادادهوه فیر بووبووم. يرسىيى: "باشــه، بــهلام ئەگــەر نەخشــهكەمان ھاتــه دى و ئــەو ھەوالْــەمان بـــه رِوْرْنامه کانی جیهان دا، ئهوسا شا زیاتر رق له ماموستا هه لده گریت و گومانی تيّدا نييه كه له ناوى دهبات". سهرهتا وهلاميّكم نهبوو بيدهمهوه، چونكه ئهمه شتیّك راستیی تیابوو، به لام به لای منهوه ههر چونیّك بووایه ئهو ریّیه باشتر بوو. ئيستا دەبى ئەو لەژىر ئازارداندا رزگار بكەم. كى دەزانىت سبەينى چى دەبىت؟ وتم: "نهء، وا نييه. گهر ئيوه بلاوي بكهنهوه كه فهرمانيان ييتان داوه له زينداندا ئەو ژەھرخواردوو بكەن و ئيوەش شانتان نەداوەتە بەر ئەم كارە، ئەوسىا ناتوانن ئەو بكوژن. چونكە راستىي قسەكەي ئيوە دەسەلمىخ. ھەر لەبەرئەمە دەست بۆ مامۆستا دريْرْ ناكەن، بەلام بريا دەتانتوانى ريْى ھەلْھاتنى لە ئيْران بـۆ خـۆش بكەن". ھەرچىم كرد نەچوۋە ژێر ئەم بارەۋە. تەنانەت بەردانىشى بە باش نەزانى. دلنيا بوو لهومي که به تهواوهتي دهبيته جيي گوماني شا. به تايبهتيش دواي ئهو رایۆرتەی كە كاتى خۆی دایان به شا گوایه سەروكارى لەگەل بەرھەلستكارانى رژیمدا ههیه له بهرلین. تهنها قهناعهتی کرد بهوهی ماموستا بو یهکیك له شارهکانی خوراسان دووربخهنهوه و بو ئهو مهبهستهش یهکسهر لای منهوه بهرهو دەربار رۆيشت.

"قەرار وابوو لە ماللەوە چاوەرىكى بكەم و ھەر كاتىك بىق دائىرەى ئاسايش گەرايەوە لەويوە تەلەفۇنم بىلى بكات و منىش بچە بىلى نووسىنگەكەى و لە ئەنجامەكە ئاگادارم بكاتەوە".

"کاتی خواحافیزی دهستمی ماچ کرد، دهیویست لیّوهکانم ماچ بکات. به لاّم من پووم وهرگیّرا و ئه و توانیی به تهنها پوومه تی راستم ماچ بکات. ئیدی ئهنجام ئه وه بوو که ئهویان لهگهل ئه فسه ریّك و دوو کاربه دهستی دائیرهی کاروباری سیاسیدا بر که لاّت دوور خسته وه. ئیتر نه مزانی چیی به سه رهات".

ئافرهته نهناسه که بیده نگ بوو. ئانیشکی چهپی خسته سهر میزه که و ناوچه وانیشی خسته سهر میزه که و ناوچه وانیشی خستبووه سهر دهستی. چاوه کانی نووقاندبوو و سهری پاده وهشاند. وا پیده چوو دیمه نی دوا چاوپیکه و تنه کهی ماموستای هینابیت پیشچاوی خوی. زور حه زم ده کرد بزانم که بوچی پرکیشیی نه کرد و وه بو دواجار قسه له گه ل ماموستادا بکات. ئه مئافره ته ببووه جینی ریز و به زهییم. سهیر ئه وه یه هیچ گوینی به و قوربانیدانه ی خوی نه ده دا. ده توت شه رم له و قوربانییه گه و ره یه خوی ده کات که له پیناوی ماموستادا داویه تی. ته ماشای چاوه کانی تابلوکه م کرد. هیچ نهینییه له چاوه کانی ئه و ئافره ته دا نه بوو که به رامبه رم دانیشتبو و ماموستا ئه وی نه ناسیبو و .

بۆ ئەوەى بيهێنمەوە قسە وتم: "نەخشەكەتان سەرى گرت، چونكە بىرم دى كە لە سالانى دواى دىكتاتۆرىدا، يەكێك لە سەرۆكەكانى ئاسايش، ناوەكىيم لىه ياد نىيە، بێگومان ھەر ئەم سەرتىپ ئارامە بووە، لە ئێران ھەلات و ئىتر نەگەرايەوە. ئەو دەمە لەنێو خەلكىدا چىرۆكى سەيريان دەربارەى ئەو دەگێڕايەوە و تەنانەت بىستم كە چاپكراوەكانى ئەوروپاش زۆر شتيان لە زمانى ئەوەوە بلاوكردەوه".

وه لا مى نهدايهوه. گوينى له قسهكانى من بوو، به لام هيچ كاريگهرييهكى قسهكانم له دهموچاويدا نهدهبينى. ناچار بووم پرسيارى لى بكهم: "به لى دياره كه بوويته هاوسهرى سهرتيپ ئارام و كاتيكيش ههوالى مهرگى ماموستاتان بيست، به پنى ئهو به لينهى كه دابووتان؛ پاشگهز بوونهوه و بو ئيران گهرانهوه. ئيجازه بفهرموون يهك پرسيارى ديكهتان لى بكهم. ئيستا وتتان كه جاريكى تريش ئهوتان بينييهوه؛ به لام پركيشيتان نهكرد قسهى لهگه لدا بكهن، حهزم دهكرد ئهمه شتان بو روون بكردمايه تهوه".

ئافرەتە نەناسەكە ئەشكى دەرىشت. "ئاغاى چاودىدر، ئەمە گەورەترىن نەينىيى رئىلىنى من بوو. كەس بەمەى نەدەزانى. دەربارەى كارەكانى تىرم كەسانىك ھەبوون كەم تا زۆر ئاگاداربوون. تەنانەت سەبارەت بە پەيوەندىيى سىاسىيى مىن لەگەل ئەودا، ھەر وەكو زانىتان، پۆلىسىش زانىيى. بەلام جگە لە ئارام كەسىي تىر ئەيدەزانى كە من ئەوم لە بەندىخانە رزگار كردووە، لە كاتىكدا ئەگەر...

" گریان بواری نهدهدا، ئهشك له چاوانی دهباری و به دهم قولْپی گریانهوه دهده ا.

"له کاتێکدا ئهگهر کهمێك ئازاتر بوومایه، تۆزێک زیاتر قوربانیم بدایه، ئاخ، گهرئهو کهمێک زیاتر بواری منی دهدا و ئهو رۆژانهی که پێویستی به من ههبوو له خۆی نزیک دهکردمهوه و هانی دهدام، ئهوم له دهست نهدهچوو، دهستم لهو ههڵنهدهگرت، لهگهڵیدا بۆ تاراوگه دهچووم، به پاره، به بهرتیل، بهو دهسهڵاتهی که ههمبوو، به حوکمی ئهو پهیوهندییانهی که خانهوادهکهمان لهگهل خاوهن دهسهڵاتانی ئهوسادا ههیانبوو، لهوانه بوو پاش ساڵێک و دووان ئهوم له دورخراوگه بگهرانایهتهوه و ههموو پێداویستییهکانی کار و ژیانم بۆ دههێنایه دی و ژیانی خۆشم بۆ دابین دهکرد.

"ئێستا دەزانن كە بۆچى نەمدەويست خۆمتان پى بناسىێنم. نەمدەويست تەنانىەت خۆم بە ئێـوەش بناسىێنم كىه تازە لىه تارىكـترین گۆشــەكانى ڕۆحــم ئاگاداربوون و، نەمدەويست بزانن كه من ھاوسەرى جارانى سەرۆكى پێشــووى

ئاسایش بووم، ههمان ئهو سهروکی ئاسایشهی که ماموستا ماکانی نیگارکیشی گرت و بو دوورخراوگهی نارد. من هاوریکهی خوم به تهنیا جیهیشت، خوشهویسته کهی خوم، ئهو که سهی تاقه مروقیک بوو که دهمتوانی لهگه نیدا بریم، خوشهویسته کهی خوم، ئهو که سهی تاقه مروقیک بوو که دهمتوانی لهگه نیدا بریم، نه سهخترین ساته کانی را اندا به تهنیا جیمهیشت و، شووم کرد به دورژمنه کهی به خوینخور ترین دورثمنی ئاوات و خهونه کانی. به نی ئه و خوشی ئهمهی ده زانی، به خوینخور ترین دوره هه فقته، میهربانوو؛ ده زگیرانه کهی خوداداد، که بوو بوو به پزیشکی منالان، گهرایه و بوه بو ئیران، تا له مه سه لهی گرتنی ماموستا و ههمان ئه و دوو سی هه فته یه دا که من له گهرانه و می خوداداد بو ئیران خوش بکات. له ههمان ئه و دوو سی هه فته یه دا که من له گهرانه و می دروفه تم به و نه دا ماموستا، میهربانوو روزی که دم زانین. به ههمان زهرده خه نه دروکانی جاران و درباره ی ئه و شتانه بدویت که دم مزانین. به ههمان زهرده خه نه دروکانی جاران و پووخوشییه کی ساخته وه پیم و ت که ماره کراوم و چه ند روزی کی تر نابات بو پاریس ده گهریمه وه. بیگومان دیاره که ماموستاش ئه وه یه بیستووه ته وه هه بویه شنه م تابلایه ی ئاوا کیشاوه. به لام کی گوناه باره و من یان ئه و که منی به م بویه شه گهیاند.."

"وهختی بو ژوورهکهی سهروکی ئاسایش رویشتم؛ گهلی خوشحال بوو. ههر که چوومه ژوورهوه؛ یاریدهرهکهی خوّی بانگ کرد و وتی: "نامهوی کهس بو ئیره بیّت، بنیّرن بو بهندیخانهش؛ ماکانی نیگارکیّش بهیّنن بو ئیّره. با لیّره بیّت تا خوّم بانگی دهکهم". کاتیّك یاریدهدهرهکهی روّیشت، له پشتی میّزهکهیهوه ههلسا و هاته لامهوه. دهستمی گرت و وتی: "داواکهتم جیّبهجی کرد. ههر ئهمرو دهینیّرم بو کهلات". پرسیم: "کاریّکی گران بوو؟" وتی: "کاری گرانی ئیّمه لهمرو بهدواوه دهست پیّدهکات. تا دوو مانگی تر که ئامادهی سهفهر دهبم. ئیّوه چی دهکهن؟" وتم: "بلیت بو من بین. من ههر لهم روزژانهدا دهچم بو پاریس". وتی: "ئهی ماره برینهکه له کوی بیّت؟" وتم: "ههر لیّره.. بهلام پیّویست ناکات کهسیش بزانیّت. با دایکیشم ئاماده بیّت". وتی: "زور چاکه". پرسیم: "ئیستا

ماموّستا ديّت بوّ ئيّره؟" وتي: "حهز دهكهن بيبينن؟" وتم: "نهء.. كارم ييّي نييه" وتى: "گەر حەز دەكەن؛ دەتوانن بـه تـەنيا قسـەى لەگـەل بكـەن. راياندەسـييرم ژوورى چاوەروانىيەكەتان بۆ چۆل بكەن. بۆ خۆتان لـەوى دابنىشىن و خـەرىكى نهخشهدانان بن". خوّم هيّمن پيشان دا. پيكهنينه دروّكهم وچاوه درهوشاوهكانم ئەويان فريودابوو و هەر به راستى لەو بروايەدا بوو كە من حەز به بينينى ناكەم. بەرز يێكەنيم و وتم: "نا.. سەرتىپ، من ئيتر ھاوسەرى ئێوەم و يێم خۆش نىيە بە تهنيا لهگهل پياوێکي نامهحرهمدا قسه بکهم". وتي: "بهڵکو پێويست بکات چهند قسهیه کی له گه لدا بکه ن و ینی بلین که ئیوه رزگارتان کردووه". وتم: "ههرگیز، ئەگەر بزانیت من به یاریدهی ئیوه دەستم له ئازادكردنی ئەودا هەیه؛ سەرلەنوى خوّى فريّدهداتهوه بهنديخانه" يرسيي: "دهتانهويّ من ئهوهي ييّ بلّيّم؟" وتم: "هەرگیز کاری وا نەکەن! تکاتان لی دەکەم ئازاری مەدەن. دلی بدەنەوە. ینی بلین لەبەرئەوەي كە ھونەرمەندىكى گەورەپە بەر لىبوردنى شا كەوتووە، بەلام جىلى داخه که له تاراندا بمینیتهوه و خوّی بهو کارانهوه خهریك بکات که شایانی ئهو نين و، هـهر لهبـهر ئـهوهش ماوهيـهك لـه تـاران دووردهخريّتـهوه و هـهر ئـهوهنده بارودوّخ هيّمن بووهوه دهتوانيّت بگهريّتهوه بوّ تاران. خزمهتكارهكهشي لهگهلّدا دەنيْرن؟"

- -نهخير خزمهتكارهكهشي ههر له بهنديخانهيه.
 - -ئەي ئەو بەرنادەن؟
- -هەردووكيان بەردەدەم، بەلام خزمەتكارەكەي لەگەلدا نانيرم.
- "ياريدهده رهكهي هاته ژوورهوهو وتى: "قوربان زيندانييهكه ئامادهيه".
- ژوورى چاوەروانىيەكە چۆل بكەن، دەمەوى لەوى قسەى لەگەلدا بكەم.

سهرتیپ له ژوورهکه چووه دهریّ. گویم له دهنگی بوو. ئایا دهمتوانی بروّم و پیّی بلیّم که بوّ پرْگارکردنی ئهو ئاسانترین کار له بهردهممدا ههر ئهوه بوو خوّم فریّ بدهمه باوهشی کابرایهکی خوّپهرستهوه که جگه له لهش و پیّداویستییهکانی

لهشی هیچ شتیکی تر له ژیانیدا نهبوو؟ من ئهو پرکیشییهم تیدا نهبوو و نهمدهویست یبی بلیم که چون ئهو بریارهم دا.

"چارهکه سه عاتیك سهروّکی ئاسایش له ژوورهکه ی تهنیشتدا له گه كه نهودا قسه ی کرد. ده توت منیان گرتووه و دهیانه وی من له بری ئه و بخه نه به ندیخانه وه به جوّریك دلم لیی ده دا؛ که شهرمم له جووله ی سنگم ده کرد. ده متوانی گویم له قسه کانیان بیت؛ به لام نهمده ویست. سهروّکی ئاسایش به نهرمی و به ریزه وه ده دوا. ماموّستا ته نها گویی ده گرت و زوّر به کورتی وه لامی ده دایه وه. جاریك خوّم پی نه گیرا و هه لسام تا له درزی ده رگاکه وه بیبینم. زهنگی ته له فونه که ی سهروّکی ئاسایش رایچله کاندم. خیرا گه رامه وه و له شوینه که ی خوّم دانیشتمه وه.

"سهرتیپ به سیمایه کی هیمن و به دهم زهرده خهنه وه هاته وه بو ژووره که ی. تهله فونه که ی هملگرت و وه لامیکی کورتی دایه وه. ئینجا هاته لامه وه. دهستی گرتم و بردمییه لای یه نجه ره که و و تی: "وه رن ته ماشا که ن!".

"به گەردنیکی بەرزەوە، له جلیکی شیك و ئوتووكراودا و، لهگهل ئەفسهریك و دوو كاربەدەستی دائیرهی كاروباری سیاسیدا به پیپلیكانهی دائیرهی ئاسایشدا دهچوونه خواری. پاسهوانهكان سلاویان لی دهكرد و رییان بو دهكردهوه. ماموستاش به هیمنی بهسهری وهلامی دهدانهوه. كاتیك به پلهكاندا چووه خوارهوه، ههلوهستهیهكی كرد. تهماشایهكی ئاسمانی كرد و، لهوه دهچوو ههناسهیهكی قوول ههلكیشیت.

"ئهمه دواجار بوو بيبينم و ههمان ديمهن له يادمدا توّمار بووه.

"ئاغای چاودیّر، تکاتان لیّ دهکهم ئیتر با بهس بیّت. ئیتر پرسیار مهکهن. من هیچی ترم نییه پیّتانی بلّیم. گهرچی من هیّشتا هیچم بوّ باس نهکردوون. ئهوهی دهروونم دهکروّژیّت و دهیخوات؛ هیّشتا نهوتراوه. من ئهگهر دهمتوانی ئهوه دهربیرم که گری له ناخم بهرداوه؛ ئهو دهمه دهبوومه شاعیریّك، نووسهریّك، نیگارکیّشیّك و هونهرمهندیّك. بهلام من هیچیان نیم. ئیّوه داوای بهسهرهاتی ژیانی ماموّستاتان لی کردم، وا منیش بوّم گیرانهوه. نموونهی ئافرهتی وهکو

منیش زورن که ژیانیان بووهته قوربانیی ههوا و ههوهسی پیاوانی ئهم زهلکاوه. زور سوپاستان دهکهم که ئهوهنده تاقهتتان ههبوو گوی له سهرگوزهشتهیهکی شووم بگرن که پهیوهندیی به کاری ئیوه و پهیوهندیی ئیوه به ژیانی ماموستاوه نهبوو.

تابلۆكەشتان بەرنەوە! ئىدى من ھىچ پەيوەندىيسەكم بىەم تابلۆيسەوە نىەماوە. مامۆستاكەى ئۆرە بەھەلەدا چورە..

ئهم چاوانه هي من نين!

ئازەرى 1330 ئوردىيە ھەشتى 1331

پەراويزەكان:

-كاره هونهرييهكان.

-ريباز.

-خۆ بەكەمزان.

-قوتابخانهی هونهره جوانهکان، لیره به دواوه کورتکراوهکهی دهنووسین،

واته "E.D.B.A"

-به ئيتاليايي واته: من توّم خوّش دهويّ.

-ترسناك.

-روحییهت، ههست و نهست.

تيبينى: ئەم رۆمانە سالى 1990 كراوە بە كوردى.

دەقى دەستنووسى نامەكەى بوزورگى عەلەوى بۆ وەرگىرى كوردى

246 بوزورگ عەلەوى